

శ్రీ

రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయంను ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి సమీక్ష.

(భారతి నవంబరు 1948.)

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఆహృదయ మీ రాణాప్రతాపచరిత్రయందు మహాభారతమునం దెంత యున్నదో యంత యున్నది. భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులోనున్న ధర్మము మాత్రమే మనజాతిది. ఆవిషయము ద్వాపరయుగమునాటిది. మనపరిస్థితులతో సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మనధర్మమునేగాక మనపరిస్థితులను గూడ చెప్పును. ప్రతాపసింహునికన్న ధర్మరాజుడు లేమియు నెక్కువవారు కారు. వస్తురమ్యతకుగాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్న పాత్రల భిన్న తావిశిష్టతకుగాని భారతమున కీ గ్రంథము తీసిపోదు. వస్తు విటవంటిది. కవి యెటువంటివాఁడు? వ్యాసునకు తిక్కన్నకు నెంత వీరరసావేశ మున్నదో యంత వీరరసావేశము గలవాఁడు. న న్నెవరైన భారతములోని యుద్ధపంచకము తిక్కన్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయగల్గుదురని పశ్చింపినచో నేను “రాజశేఖరశతావధానిగా” రని సమాధానము చెప్పెద. యుద్ధవర్ణన యెచ్చటచూచినను, తిక్కన్నగారి రచనతో దులదూగుచున్నది. ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది.

రాణాప్రతాపునకు మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపు పోరు. ప్రతాపునిది కత్తి గల సాత్త్వికపు పోరు. నేటి సత్యాగ్రహమునకు ఆనాటి ప్రతాపుని యుద్ధ ధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయ్య గారిని పోలినట్లు వ్రాయును. ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజమండి యత్యుగ్రమై పాతికయెండ్లు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుధములు, ఆప్రతిజ్ఞలు అవి యన్నియు వ్రాసినచో పట్టరానంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముఁడు ఈఘట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగదా ఈగ్రంథము యుద్ధపంచకమువలె నున్నదని.

ప్రతాపుడు ప్రకృతి బిడ్డ. భోగవిముఖుడైన రాజు. ప్రతాపుడు గాంధీ వంటివాడు. విసుక్కిరిస్తూ పంటివాడు. మహాద్వల వంటివాడు. ఇట్లు వాగ్దాసీన నూరక పెరిగిపోవును. “శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు” ఇందు రసధ్వని వేయిమూర్తుల రూపు గల్పించున్నది. హృదయమునుండి వచ్చిన భాష యనగా నిది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

అంతయునైనది గాని, ఓయి ప్రతాపా! శ్రీనృపలోకసస్థురూ! మాయన్నా!

సీ॥ అక్షర విశ్వంభరాధీశమాళిది

ధనసేవ! నీయది ప్రేవసేవ!

మతని కుండినదెల్ల నైహికబలము! ని

న్నాశ్రయించిన దెల్ల నాత్మబలము!

యాతని దెల్లప్పు డాత్మవైభవము! నీ

యది నిరంతరము నాత్మావభోధ!

మతని దండకకన్ను లలరించు భోగంబు!

నీది జగముమెచ్చు నిండుత్యాగ!

ఆ॥ వె॥ మతడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్చితివి నీ!

వాతఁ డితరజనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయిండువు! నీకు - నాతని - కెన

లేదు జగము క్రిందు మీదులైన॥

ఇంక నొకమాట. ఈరసప్రవాహములో ప్రవాహమువెంటనే పోయి విమర్శించితిని. వేఱొక గతి లేదు. కాని, ప్రవాహము నడచును తీరమువెంట నంగుళమంగుళము కల తామరపూలు, కలువపూలు, నీటిబెద్దరులు మొదలైన శోభలు పాఠకులే చూచుకొనుచు చదువుకొనవలయును. ఇది పరమోత్తమ గ్రంథములలో నొకటి.

వలయువారు:—

జనోపకారిణీస్టోరస్, హైద్రాబాదు.

శ్రీ

విజ్ఞప్తి.

—తి—

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేమ్స్ టాడ్డవోర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశచరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నవ్వుటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ గౌరవము గలిగెను. ఆ యితహాసరంగమున నర్చించిన పాత్రములలో “మహారాణా—ప్రతాపసింహుడు” పూర్వార్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్యశబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్నరాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వముపెంపున నీ రాజర్షి పుంగవుడు కీలకలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యశ్వరుపాదుసాతో నిరువదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమాక్తికసింహులపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికీ జలువఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునింగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుందురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాటలు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్లులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండనృపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్ర భాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచేత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథముల నెల్లఁ దెప్పించుకొని పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగలిగితిని. వత్సరములకొలది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, ధ్యానించి, తన్మయిఁడ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన యార్యా వర్తక్షేత్రరాజము. పృథాననాయకుఁ డు త్రమోత్రమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన నుత్తర హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అఁహుల్ వారా - ఝసల్ మియర్ చౌరా ఘర్) మున్నగు పురముల సామములును, (ఝోలగరీశుఁడు - సోనెగుట్టమహేంద్రుఁడు - మహమ్మజ్జలాలుద్దీనకృరు - ఖాన్ ఖాన్ - హకీంహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిమాన్) లోనగు పురుషుల సామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మియర్ - చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘర్ - రణస్తాభపురదుర్గము) మొదలగు కోటల పేర్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో సులభముగ నిమిషనివై యున్నవి. మాతీయు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధనములు శర-చాపములుగావు. తుపాకులు-శత్రువులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న ప్రతాపసింహరాజచంద్రుని చరిత్ర మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదేశచరిత్ర మనేకరాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుని పాత్ర మును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట సత్యము. ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యీ రాజగురుమహాసారస్వభాముని పాత్రమునకు వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయింప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము చాలక కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడమవడిపోవు నేమో యని పలుమాఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కోర్చి మఱల నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స్వరూప మగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము నాద్యంతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహించి నాకు మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపాత్రులు. ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గారవింపినందులకై ప్రొద్దుటూరు హైస్కూలులో "కళానిధి"-బహుమానము శాశ్వతముగా నెలకొలిపిన శ్రీ పు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యాదార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయొఱిగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్వతకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాకిన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు తమింతరని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాదరము నెఱపిన బ్రాచిలుకూరు నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాజాగారి తివర్ణచిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బంపి యుపకరించిన 'భారతీపత్రికా' సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు-మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా "నిటర్మిడియేట్-బి. ఏ." పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మార్పుకలదును లేదు. ఈ కావ్యమున లేశమేని గుణము గనఁబడునేని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి నలరారుఁ గాతమని పరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

పోద్దు టూరు.

1—9—35.

}

ఇట్లు,

' అవధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి, '

డి. రాజశేఖరశతావధాని.

అ భి పా య ము లు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to convey to you His Highness's thanks for the same.

Yours faithfully,

TEJ.SIMHA,

Private Secretary.

Udaipur. }
20-8-1934.

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Fadushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvass. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19-6-34.

"THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur. }
22-4-1934

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As for as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry. }
19-5-34

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "చాక్షుషాకము."

Cokanada. }
18-11-34

M. VEKATA RAMAIIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is oppurtune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25-9-34 }
}

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

- గీ॥ పక్షముగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండఁ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగవ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండకీర్తి !
- గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్మయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ ధంబునడుపు
ప్రజ్ఞ నీసామృతంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకవీంద్రుఁ దలపించు ♦ దీప్తిఁగంటి !
- గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీరుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబాతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ నీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !
- గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుండనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుద మొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగంటి.

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-1933

}

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.

(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్గుప్తమై,
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మీకవిత యున్నదని నాకుఁ దోచినది.
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

}

చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి
(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాజాప్రతాపసింహ” చరిత్రమును
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నానుూలాగ్రముగఁ జదివితీ. చరిత్ర గ్రంథమును
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మీకభాకథనవిధాన మిప్పు
టి కద్వితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పెద్ద
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వా రింక నుండడము శుభావహము. మీకవితాధారచే
తనిసినాను. మీకు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.

29-4-34

}

చిలుకూరు నారాయణరావు,

(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి.)

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృధయై
పొదలుఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రిదీ ప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యాలఁ దులలేదు నీకవిత ♦ యెంతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యాఁ
దలలఁ గదల్పఁజేయు విబు ♦ ధర్మకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.

23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విశ్వాక్,
జనమంచి వెంటకుసుబ్రహ్మణ్యశర్మ,
అంధోపాధ్యాయుడు.

పరశ్చిత్రప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
వద్యకావ్యముగ న్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుండినవాఁడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి నడుమంత్రమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యెంతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒక కేధారతో అందదుకులు
వోడుకులులేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తమది ప్రబంధముల పక్ష్యతతోఁగూడిన పురాణశయ్య. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దా మొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతరసవంతముగాఁ బరసీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
నుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యథావకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

ప్రేమూరు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికిఁదగిన రూ ♦ పన్యాస మద్దానికిఁ
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికిఁ సత్కథా
జీవంబౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శెద్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.
శా॥ సమ్యక్వాజ్మయ పద్ధతిఁ నడచు భా ♦ షాయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకళాసూచక

స్వామ్యంబుల్ సళియించె! నిట్టియెడ దు ♦ స్నాహిత్యధూమ్యాకుల
భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోతియై ద్యోతిలుక!

చ॥ తటచిన భారతంబొకడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
వట కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొకడైన; జాతికి
బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిక బురికొల్పి నేటి కా
తలుగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీసివదోయి! మిత్రమా !

మ॥ పరమాభ్యున్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గుంభగంభీర ని
ర్ఘరపీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిక ♦ సంధించి ఛండఃపరం
పరలక కాల్పలు జాలువార్చి తెలుగు ♦ మ్మాగాణి జాతీయకా
వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!

నీ॥ అలచిత్రకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహక్షౌపు ♦ రూపపటము
ననరామకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెఱ ♦ బొమ్మమాత్ర!
బ్రహ్మకల్పముదాఁక ♦ వన్నెమాయనియట్లు లాత్మయక కొలిమి వీ ♦ రాగ్ని బలిమి
కవనంపురూపలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్పినాన జాతీయతాముద్ర ♦ సోతపోసి

గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణాప్ర ♦ తిష్ఠచేసి
నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాళహస్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుగు కవులకు దేశభక్తి—దేశాభిమానములు శూన్యములు. వారి గ్రంథములలో దేశప్రజాధికములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాత్మకములు కడుంగడుఁ దక్కువ. చరిత్రాత్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు. వేలసంఖ్యను మించిన తెలుగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కి గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్రయము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. ధార గంగాప్రవాహ వేగముగలది. పదముల పొందికయు భావకారవమును మిక్కిలి మెచ్చఁదగినవి. జాతీయ ములును లోకోక్తు లును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్య మునను గవికిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుఁగల భక్తి-కౌరవములు తోలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువరుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాఱక మానఁగు. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ మ్ములకు దిగక మనసులో మాట వల్కు-తేమించిదేని
నామతంబున వీరరా ♦ కావ్రతాపచరిత గమగమల్ పైఁ జిమ్ము ♦ జాజిపువ్వు!
కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిఁటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు!
కుదుపు తొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాటు నెలఁదోఁగఁనీటికాల్వ!
చిదుమఁగారాని రసమొదుఁ ♦ జిదువాట గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు;
తీర్పు మాక్కుల నంది పం ♦ దిరులఁబాక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్లె!
చిటునగవుఁడేలు చిటిపాపఁచిన్ని మోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కుఁచ్చితపుఁజూపు!
నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాల్లిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు!
విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందు: జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలఁది
ప్రాద్దుట 'షికారు' వెడలు మాఁరుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జనఁస్వాగతమ్ము!

విద్యాక కవిసింహ ఆవిధానిపంచానన,

ప్రాద్దుటారు.

గ డి యా ర ము. వెంకట శేష శాస్త్రి,

17—12—1933

తెలుఁగు పండితుఁడు. మునిసిపల్ హైస్కూల్.

గీ॥ కాలకుహరమ్మునక బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర
నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద ముత్రమై చిరం ♦ జీవించేసె.
అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవివి రాజ
శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె: ధన్యతమమయ్యె నీకవి ♦ తా ప్రవణత!
తఱకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్రారి జలుగు బ ♦ చెప్పలులేక,
మెఱుంగు మెఱుంగులు, గులుకులఁమురువులేక, కసరతుల పల్లటీల్ లేక, ♦ గతి మలఁకుక,
తాత-ముత్తాతనాటి ఛాఁదసములేక పాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి
వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వాయఁబడినది పశ్చిమితి ♦ బంధ మిద్ది!
సానఁదీరిన మెఱుంగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీవ ♦ దాలచాలు;

సహజధారకుఁ బొసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
 నుఱుఁగుఁదరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్వరముగెల్వ సఱచు బు♦దెమ్ము! నీదు
 భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్స్సీవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె ధా ♦ రాప్రసక్తి!
 వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్దిఘాట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ పృ
 కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనన్ సుడి ♦ వడెడు పడవ
 వడువు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బృతా ♦ పావనీశుఁ డడవులా బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపును
 కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ.

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

- సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథము పూని రచించుటం ♦ తైన గొప్ప!
 ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!
 కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె సార!
 జీవకళల్ గల్గి ♦ యీవీరచరిత్రమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!
 గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ రాప్రతాప! భావపుష్టి పనాచితి ♦ పద్యగతియు
 దివ్యముగఁ దోఁపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి
 సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ ప్రభువయి రాజాప్రతాపసింహుండు పృ ♦ త్యక్షమయ్యె!
 ఢిల్లీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు నైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియె!
 దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్ల!
 యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్ల: “రెండవ భారతంబ” రా ♦ రాప్రతాప!
 గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనన్ ♦ సాటిచెప్ప
 నొప్పననఁగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

పొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవైలక్షణ్యముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
 భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములులేక యాంధ్ర
 విద్యార్థుల మంగలార్పు చుంటిమి. మీ రా కొఱతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివఱకు 1800 పద్యము లొక్కడే లిరికుగా (Lyric) వ్రాసిన మీ యపూర్వము నతాకికము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసింపవలెనో యేర్పడకు న్నది. మన పూర్వకవులేయైన మానసింహు నెంత యధమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యాధ్యత్వము, శౌర్యము కన్నులఁ గట్టినట్లు చిత్రించిన మీఁద “Poet is the noblest specimen of his Age” అనిన కార్తైలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏండ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ నగ్నిపర్వతమునుండి పొంగి నిరాఘాటఘాటితోఁ బ్రవహించు “లావా”వలెనున్న మీకావ్య మాండ్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ “రహి-మహి” జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్చిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కఁడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయెత్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితీవృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక ఏకరూణములఁబెట్టినే గై కొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగుకూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దు టూరు.

17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుడు, బి. ఏ.

గీ॥ “తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటతెల్లమయ్యె” నేలరాడొ మా యన్నయ్యయిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో పృజా ♦ హితములైన పనులయందని నామనం ♦ బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు ఏ ♦ నాఁడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి ♦ లోన దేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ♦ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చిత్తోద్గ్రహ ♦ నేలుచుండె!
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ♦ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ ♦ త్రువు నెదిర్చి
ప్రబల శత్రు వక్తరు ఢిల్లీ ♦ పాదుషాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక ♦ కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మితోడ కొలంది ♦ దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ ♦ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ ♦ జలదరింపఁ జైతకాశ్వము వైరి వ ♦ త్తుములపైన
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి ♦ యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ ♦ నరికి నరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో ♦ కోత్తరముగ హఠ్ఘాటాదిగా సమ ♦ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము ♦ సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన ♦ గుఱిసి రాజ
పుత్ర కాయము లొగి గాయ ♦ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సాధము ♦ గడ్డి-పొట్టెతిండి

పట్టుపాన్నై శిలాతతి! ధ యట్టై వండి పట్టపుందేవి బిడ్డలు ధ చుట్టుగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ధ హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ధ జ్యము వరించి
 యక్క రీజాచు నీవుల ధ కాస పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్ర్య! ధ దీక్ష విడక
 చాలునని పాదుపాయె వే ధ సారువటకు “అన్న యక్కరు తోడఁ బో ధ రాడుచుం
 ఎల రాడో మా అన్నయ్య ధ యిల్లు గదలి! ఇందుకేనుమి రాఁడనియిపుడు తెలి
 తప్పని సరిగ రాణావ్ర! ధ తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ధ నిది నిజం
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ధ శేఖరుండు! ఇపుడు డి. రాజశేఖర ధ మే సుమండి!
 కత్తి కలమయ్య! విశ్రాంతి ధ గాంచి శ్రమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము వ్రాసెనను
 భావపుష్టి, పదాచితి, ధ పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ధ రేని నీను
 మని శతపథాని పూర్వజ ధ స్మంబులోని చర్య మఱువని జ్ఞాపక ధ శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దు టూ రు.

17—12—83

ఇట్లు, మెచ్చుకొను

ఏ. కె. ముని.

చ! తెనుఁగున భారతంబు మఱి ధ దిక్కన దాటినమీఁద నీప్రతా

పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ధ ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవీంద్రునిక్

గని విన దాంధ్రభూమినుమి! ధ గ్రంథము రెండవభారతంబె! నీ

పు నపరతిక్క యజ్ఞవని ధ పూజ్యులు వల్కుట తద్యమే యగుక్.

డి! ఈయఖల ప్రపంచమున ధ నెందును లేనివి భారతంబు రా

మాయణమట్టి కావ్యములు! ధ నందలి వీరులకన్న మిన్నయై

పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ధ వైభవధూర్వహు నొక్కనిక్ మహా

నాయకసార్వభౌము జత ధ నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!

గీ! పరమగీతా రహస్యంబు ధ భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ధ వులు దినం

భక్తిఁ బారాయణముచేయ ధ భరతఖండ మఖల విశ్వోన్నతైశ్వర్య ధ మందు టర

సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను తైలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితులై
 శాంధ్ర పదయుతులై యలరారు చున్నది. చరిత్రోపేక్షయముల నింత లలితముగా వ్రా
 ట కడింది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని విక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధాన
 రచించి యునికి శ్లాఘనీయము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హు

ఈ గొప్పకావ్య మన్నివిధములఁ బ్రశంసనీయుము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భావణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమర్శ కాశ్రమః”

నాగపూడి-కుప్పస్వామయ్య బి. ఏ.

గీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ ద్వాితాపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వాతంత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకోయన సాంస్కృతికంబుల నటనటఁ బఠించుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్ఞ కుద్దియనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మపారప్రతిభావైశద్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు నుడికారములు చక్కనినాన్తుడుల్లు మనోహరాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత నచ్చి దూకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీరు ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జేసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయే యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లెక్చరర్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితీ సీదుపాత్రము న ♦ ఖండపు టోపికతోడఁ బూర్తిగా

మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు ♦ మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకమున్

మంచిది! రీతియున్ మిగుల ♦ మంచిది సీకృతియందుఁ! గాన ని

స్థించు కవీశ్వరుల్ ధర జ ♦ నితురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమృకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిమువంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముస్తబులుకు చున్నది.

ఉభయభాషాప్రవీణ జి. జాషువా.

ఆనంద మందిరి. పృథాపుని పాత్రముఁ జక్కగఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని మును జ్ఞాథచర్యలు సమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోఁయుఁ బెద్దలయెడ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁ గలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబావ కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీబాయి-పుధీర్రాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదాగుణసంపత్తియు సార్వభౌమనిముంగల జరపు సంభాషణమును క్షుత్రియకులమృదువు వన్నె పెట్టుచున్నవి. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుజ్జ్వలమున్నది. పిప్పి వెదకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడ మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ పఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును ఒక్కఅచ్చులోనుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రతేక్షణమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రతేకాశముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాపృథాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకా

ఎంత ఛందోయాత్ర) చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని ప నదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

పృథాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలఁ మో అంతర్నితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్కమారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా చ నడిచినది కావ్యము: ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గానా నది కవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహించిచిత్రించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణ మైన ఐతిహాసికము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇక ముంద పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ జారాణికులు జనులకుఁ గ పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము ఆంధ్రులందు స్మృతిపథముఁ నో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక. 4

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ జెడ్డ గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యరక్తి, సాహసాధార్య ధైర్యకార్యోద్వృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్యపద్యమందును బ్రకటించి యాయా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్వ రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది.... ఏరరస మొక్కఁజే యిందు గ్రహింపఁ బడినది. అదియే మన కిప్పు డవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముం దాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవీవ” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్కచోటనైనను కుంటువడక శ్రుతి కటువు జబ్బయల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన పాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెందడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాళ్ళతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్పఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“గోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నింత గ్రంథమును బద్యములుగ రచియించి యుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్యములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. పలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గష్టపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లందుఁ దాముతామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వించున్నది. కవిగారి కవిత్వశైలి కిప్పుటి ప్రసిద్ధకవులు హర్షజలరాశిఁ జేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాగ్రాధికరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ జెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నితవఱకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సంఠర

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

ఇతర వర్ణనములతో నంతయుఁ బ్రొద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిశక్తి విద్యతృపుల మనసును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథమంతయు మృదుమధురపదభూయిష్ఠము. ధార. ధారాళము. ద్రాక్షాపాకము. కృతి నిర్దుష్టము.

పండిత సామరజనరంజకము. పూర్వకపులు భారతభాగవతాది పురాణోపాసములలోని చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాతన చరిత్రమును వ్రాసి యున్నాడు. అందును కథానాయకుడు హిందువైనను బ్రతివీరుడు యవన చక్రవర్తి యయిన యక్బరు. ఈపేరుతోపాటితని పక్షమునఁ జేరినవారందఱుపేర్లును నిట్టి తునుష్క భాషకుఁ జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె నస్త్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక ప్రాకృతసాధన భూయిష్ఠము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు వన్నె తెచ్చిన యిక్కవిప్రౌఢిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రాధములై కేవల పండితైకవేద్యములేకాని యాంధ్ర భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేనజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుడైన సంపన్నగృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుడు ధనబలముమాత్రము లేకున్నను దేశభిమానబల సుపారముగఁ గలవాడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా హము గలిగించుచున్న తావులకగల పద్యములఁ జదివినచో ముఖాశ్రువీరు సందోహము ప్రవాహరూపము దాల్చుకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరింతమని యేభాగమును జదివిన నందొక్క పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. నైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆషాఢ బ ౧౧ లు

“త్రైలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణచరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన యబ్బించినాడు. కవీశ్వరుడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వై రివీరుల విశేష మును మఱవలేదు. అక్బరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్బారహిమాను” శీల మప్రతిమానము. అతఁడు మహాత్ముడేనరి. యజమానినే ధిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిజేసిన నిరుపమానశాంతచిత్తుఁ డీయబ్బారహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున కెనయనఁ దగును. కవిత్వము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనగళధారా ప్రవాహ పరిపూర్ణంబై మృదుమధుర పద భూయిష్టమై
తైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలఁ జెన్నొందుచు యుద్ధపుఁబట్టుల దిక్కన-సోమయాజికై లిని
దలపించుచుఁ గొన్నియెడలఁ బోతన-కంకంటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
ప్రస్తుతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి వహించి యున్నాడు.

శ్రీవణ శుగిలు.

“కామోదకీ”

నీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత కీర్తివహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
కోటిలో వీరి క్రగ్రతాంబూల మీయక తప్పదని “థంకా” వాయించినది వీరి “రాణా
ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈగ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలచిన నీగ్రంథమంత
గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయముం దే యే పదము ప్రయోగించిన
రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జలిబిలి ముద్దుపలుకుల
తో, ధారాశమైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
నొకే తీరున నడిపించిన వీరి యద్భుతశక్తి సంజ్ఞాఘృము. ఆంధ్రులపాలిటి కల్పవృక్ష మిది.
కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్వమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
ప్రబంధములకు వీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు.... వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
యునపుడు వీరే రాణాప్రతాపసింహులైరో, రాణాప్రతాపసింహుఁడే కవిసింహులగు వీరి
రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మితిశయించు శ్రీగంధపుఁ
జెక్కవలె నీగ్రంథము చదివినకొలంది నమృతరస మొలుకు చున్నది. ఈగ్రంథము మహా
భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు జ్ఞా
ఘింపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
ఆంధ్రభాషా రామానుజి కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాగ్దేవి.
కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము....
ఓమహాకవి!

గీ॥ నీదు కావ్యంబునం దెంత ♦ నిగ్గు గలదో! వ్రాయుచో భారతం బంత ♦ గ్రంథ మగును!
సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ♦ ర్షములు పట్టు నన్న! దీని గుణంబెన్న ♦ నలవియగునె!

నూజివీడు.

“వై జయంతి”

... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్మ్యుడు. ఈతని యుద్ధాత్తచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు గౌరవమునను గ్రంథవిస్తృతిని యీకాలమున వెలువడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస ప్రతికృతులు. వీరవరుల గాధ లీవీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసంగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్గలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యాయన నేడు రచించిన యీ రాజాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బుంతి. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాడు. ఈయభిండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికిఁ గొంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లిం దసంఖ్యముగఁ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున నవిరళముగనున్న సవ్య కల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కౌశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కృలముగఁ బొంగిన వర్ణనకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ పరువులు వారుచుండును. అందండు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పొడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గ్రొత్తలు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకోతప్ప. నేటివారిలోఁ గొండఱ కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అవునుగాని దయిసోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యీతఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీఱదు.

డిశెంబరు 1934.

“భారతి”

66

కావ్యకళానిధి, కవిసింహ యి అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.

పుట.

భారతి దేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.

3

మూలారావు యుద్ధము.

10

గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

12

ఘోరీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

6

సంయుక్త స్వయంవరోత్సవము.

8

చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.

11

హమీరుసింహుని పరిపాలనము.

14

కుంభుడు మేవాడ దేశము నేలుట.

15

మేవాడ దేశముపై బేబరు దండెత్తి వచ్చుట.

17

చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.

19

కల్లావతిదేవి పంపిన తోరమును హుమయూను గ్రహించుట.

21

హుమయూను రాజ్యస్థిరమై డగుట.

25

అక్బరు జననము.

27

హుమయూను మూల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్బరు పట్టాభిషేకము.

28

అక్బరు దిగ్విజయములు.

30

చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.

32

ఉదయసింహుడు ఉదయపురముగట్టి కాపుర ముండుట.

38

ఉదయసింహుడు జగముల్లుని గాజుచేయఁ గోరుట.

39

ఉదయసింహుడు దివంగతు డగుట.

41

కలంబాకృష్ణసింహుడు జగముల్లుడు పట్టభగ్నుఁడగుట ననుమతింపకపోవుట.

42

కృష్ణసింహుడు తోటాద్దీపితుం డగుట.

45

కృష్ణసింహుడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని ప్రతాపసింహు నర్థించుట.

46

ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.

48

ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాశ్రియించుట.

50

కృష్ణసింహుడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట.

51

సాగరసింహుడు ప్రతాపసింహుని నిలువరించుట.

55

ప్రతాపసింహుడు సాగరసింహుని దేశము వీడిపొమ్మని యాజ్ఞాపించుట.

57

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులఁగూడి 'అహోరియా' వేటచు బోవుట.

58

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుడు నూత్తుని రాజధాని కంపుమని కృష్ణసింహు నర్థించుట.

60

కృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు తొనితెచ్చుట.

61

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుఁడు వేటకు వెడలుట.

62

రాజపుత్రుని నైవేద్యమునకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూత్తులు వానించుట.

64

కృష్ణసింహుఁడు నూత్తునకు బుద్ధిచెప్పట.

65

నూత్తుఁ డవినయము చూపుట.

66

ప్రతాపసింహుఁడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.

67

హరభట్టు నూత్తునకు నీతి గఱపుట.

68

ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. హరభట్టారకుఁ డాత్మార్థము గావించుట.

69

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని దేశభ్యర్థుని గావించుట.

71

ప్రతాపసింహుఁ డనుచుఁడతఁ ఁ గర్తవ్య మాలోచించుట.

72

కృష్ణసింహుఁడు తన నిశ్చయము నెఱింగించుకొనుట.

77

భానుసింహుఁడు తన నిశ్చయము చెబుపుట.

78

మనస్సింహ-శ్యామసింహుల యభిప్రాయము.

79

తేజసింహుఁడు తన తెరం గఱింగించుట.

80

రానుచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.

82

భీమచాందు తన సాయము వివరించి చెప్పట.

83

ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-నిబంధనములు.

85

మేవాడదేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.

88

అక్కరు రణస్తంభపురదర్శము గొనుట.

89

అక్కరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.

90

అక్కరు పాగదేశము జయించుట.

91

అక్కరు-మానసింహుల మర్తతాంగము.

92

అక్కరు చక్రవర్తికి మానసింహుఁడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.

95

మానసింహుఁడు ఘూర్జరమునకు వెడలుట.

96

మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట.

97

ప్రతాపసింహునితో మానసింహుఁడు సంధిమాటలు జరుపుట.

99

కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

109

తృతీయాశ్వాసము.

అక్కరు మేవాడపై నైవేద్యముల నంపుట.

115

హాద్దీఘాటు కనుమవర్జనము.

116

మానసింహుఁ డనుచుగలను హాద్దీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.

117

కృష్ణసింహుఁడు కనుమ శాకమించుట - యవనులు రాత్రి డండు విడియుట.

118

రాజపుత్రుని నైవేద్యము తెరిగివచ్చి హాద్దీఘాటుకనుమఁ జేరుట.

121

నూర్మోదయము.

123

ప్రతాపసింహుఁడు నూర్మోదాసనము చేయుట.

124

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁజేయు యుద్ధప్రకంఠ.	125
ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల నెఱింగించుకొనుట.	126
తేజసింహుఁడు తన కక్తి యుక్తు లెఱింగించుకొనుట.	127
భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.	128
మొగలు సైన్యములు యుద్ధమున కాయత్తమగుట • ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.	129
ప్రతాపసింహుని విషాదము.	131
ప్రతాపసింహుఁడు పై నాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బరిశీల్పింపట.	133
రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యువనసేనలను దాచుట.	134
ఖైల్వాపతి. యబ్దుల్ రహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము.	136
తేజసింహుఁడు యువన సైన్యము పై బడి ధ్వంసముచేయుట.	137
కృష్ణసింహుఁ డాసఫ్ ఖానుపైఁ గవియుట.	138
ప్రతాపసింహుఁడు తోడరమల్లు సైన్యములను దాకి చీకాకు గావించుట.	139
శ్యామసింహుఁ ఖాసింఖానుల యుద్ధము.	141
భానుసింహుఁడు యువన సేనలను దాచుట.	142
రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.	143
ఖండేరావు యుద్ధము.	144
బేద్లా. ఖాతేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.	"
భిల్లలు యువనులతోఁజేయు యుద్ధము.	145
మధ్యాహ్నావర్ణనము — మానసింహుఁడు పిరంగులు పోలిపించుట.	146
చంద్రభట్టు రాజపుత్రులకుఁ బోదోదోకము కలిగించుట.	147
తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగులపై నేగుట.	151
తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.	"
యువన సేనాపతు లొక్కమృతి రాజపుత్ర సేనలఁ దాచుట.	153
ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.	155
యువనులవారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.	157
భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతకీచులు పిరంగులు పోల్చుట.	158
ఖండేరావు యుద్ధము.	159
భానుసింహుఁ పిరంగుల యుద్ధము.	160
రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.	162
శ్యామసింహుల యుద్ధము.	163
ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.	164
చంద్రభట్టారకుఁడు యువనులపైఁ గవియుట.	165
తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.	166
తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యువన సైన్యముఁ దాచుట.	170
ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహుఁడలీములఁ దగులుట.	172

విషయము,

పుట.

రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట,

176

నూత్తుఁడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట,

177

చైతకాశ్యము వీరస్వర్ణమున కేగుట,

180

నూత్తుని దండింపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట,

181

బదోని డిల్లీకి వెల్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలముఁ దెలుపుట,

182

అక్బరు నూనసింహునితో నిఘ్నోత్తు లాడుట,

183

చతుర్థాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు వీరస్వర్ణమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట,

185

ప్రతాపసింహుఁడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట,

187

నూత్తుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట,

188

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట,

”

శిందవనంబత్సరము యుద్ధము.

191

కుంభలోమియత్ యుద్ధము.

191

ప్రతాపసింహుఁడు చేపందాదుర్లమును జేరుకొనుట,

193

చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట.

194

మానసింహుఁడు “ధర్మైతి-గోకుండా” దుర్గములను జేకొనుట.

195

పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁ జేయు యుద్ధము.

”

అక్బరు కైలావారా సీమయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట.

197

ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు ‘దోనా’ పంపిపెట్టుట.

199

యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తినచ్చుట.

200

దేవేరీయుద్ధము.

201

ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి కైలగునా కరుగుట,

204

పాఠేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట.

207

పాఠేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు కణోత్సాహము గలిగించుట.

209

యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహునిఁజేరుట.

211

భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట.

212

అక్బరు డిల్లీపురంబు నలంకరింపఁ జేయుట.

213

అక్బరు సభా-భవనము.

214

అక్బరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట.

220

అక్బరు పృథ్వీరాజునకు బహులు చెప్పట.

224

పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట.

225

పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట.

227

అబ్బూరహిమాను పృథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట.

228

భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునుండి వచ్చుట.

232

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహునకు ఢిల్లీనుండివచ్చిన శిఖ.

233

కృష్ణసింహుఁడు ఢిల్లీ శిఖను గొనియాడుట.

240

పంచమాశ్వాసము.

యవనులు రాపపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.

248

నూర్జనువాల్ దుర్గ యుద్ధము.

244

యవనులు భీమదర్గమును మట్టడించుట.

245

పాక్షేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.

247

ఏకలింగేశ్వరాలయ విగ్రహము.

250

ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయుఁ దలంచుట.

251

ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పుకొనుట.

256

పక్షియా - పర్యాణము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.

261

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.

264

భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.

266

భామాసాహి రాజపుత్ర నైసికులను బురికొల్పుట.

268

రాజపుత్రులు భీమచాండు నివాసమునకు వచ్చుట.

270

రాజపుత్రనైస్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.

271

ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.

271

పాక్షేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.

272

దేవరీదుర్గ ద్వితీయయుద్ధము.

273

కుంభకోమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.

276

అక్బరుసార్వభౌముని వివాదము.

277

మానసింహుఁ డక్బరునకు మనస్తాపోపశమనము చేయఁబూనుట.

280

అబ్దులహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.

282

మానసింహుఁడు యవనసభకు దృఢీకరించి మాటాడుట.

285

పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

287

అక్బరు శాంతవచనమును పలుకుట.

287

అక్బరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట.

288

అక్బరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.

289

రాజపుత్రులు మఱిలఁ దమదుర్గములను బట్టుకొనుట.

290

ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట.

291

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.

291

ప్రతాపసింహు డంద రనుచరులను సత్కరించుట.

293

భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.

29

ఉపసంహారము.

296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశ ప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుంబ్రాధీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వవై న్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు.

[తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్ర

ఫేల్దాపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతస్థుడు.

భానుసింహుడు = సో నెగొట్టుమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనస్సింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు-

బేడ్లా-కొటేరియాస్థులు-పాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుర్జయుడు-

హరిదాసు-ముకుందదాసు-

...

...

..

} సామంతస్థులు.

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

సాతేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్ధాంగలక్ష్మి-పట్టయహిషి.

భీమచాండు = శబరలోకసార్వభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. ఢిల్లీశ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యవరాజు.

మిర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

పక్షిరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్వభౌముడు.

భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు-

రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-పాబాజుఖాన్-అసఫ్ ఖాన్-

ఖాసింఖాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజి-

} మోగలు సేనాధిపతులు

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోసీ-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్ర

కారులు.

శ్రీ

కామేశ్వర్యనామ.

రాజావతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వపీఠిక.

నాభాబ్జభవాదు లెవ్వని మృదు ♦ శ్రీపాదపంకేరుహ
ధ్యానానందరసాబ్ధిదేలి కృతకృ ♦ త్యత్వంబుఁ బ్రాపించుచు;
దా) నీహార నగాత్మజాప్రియుఁడు ని ♦ త్యానందుఁ డారోగ్యవి
జ్ఞానశ్రీ లిడి చంద్రశేఖరుఁడు వి ♦ శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని ♦ యత్తవార్జితై న కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు
వజ్రమాక్షికపంక్తి ♦ పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి ♦ ద్వీపమందు
రవిరశ్మి నింత చొ ♦ రంగసిని కదంబ తరురాజవనము మ ♦ ధ్యంబునందుఁ
బ్రాభాతసూర్యప్ర ♦ భాభాసమానమా చింతామణీ భద్ర ♦ సింహపీఠిఁ

గీ॥ ద్రిదిశకోటి కిరీటసం ♦ దీప్త రత్నరాజి నీరాజిత పదాబ్జ ♦ యై జగంబుఁ
బాలనమొనర్చు మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి ♦ రాజకన్య.

2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ♦ ప్సాంగి శైలములు శృంగములెత్తి దివిని బ్రా ♦ కంగఁజనిన,
రంగదుత్తుంగ త ♦ రంగసంఘములతో నీరధి కలఁగి ఘూ ♦ ర్ణిలుచున్న,
హోమకుండముల న ♦ హోరాత్రముల నూర్కవశిఖల నన్ని తపంబు ♦ సేయుచున్న,
గులశైలములు పెల్ల ♦ గిలఁ బ్రభంజనుఁడు జృంభించి భీకరభాటి ♦ వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ ♦ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, ♦ వీసమైన
నేజనని శక్తిమాహాత్య ♦ మెఱుంగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు సం ♦ స్కృతపాండితిని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ ♦ వడయఁగలిగె!
నేఘనుం డాధ్రమం ♦ దెల్లపండితులచే దిగ్దంతియనుచుఁ గీ ♦ ర్తింపఁబడియె!
నేసగ్ధణార్ణవం ♦ డెల్లెడఁ దర్కసింహుఁడటంచు బెనుక్తిరి ♦ నొందఁగలిగె!
నేకళావిదుఁడు వై ♦ యాకరణుల నిట్టి ఘనుఁడు లేడనుచు వి ♦ భ్యాతిఁగొంచె!

గీ॥ సట్టి కందాల్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముండు
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడ న ♦ పారభక్తి. 4

మ॥ తననాథుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ త్సాహమ్మునగ దోడుసే
యను గాంక్షించి సమాస్రమాస్తముల శి ♦ వ్యక్తేశీః బోషింపనే
ర్చిన మత్సంగుర మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నము.” గొల్తు నెల్లపుడు సా ♦ త్మా దిందిరాదేవిగఁ.

5

మ॥ తనసౌజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబుగ సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచు ♦ బ్రహ్మోపదేశాది సా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనుగ ♦ బ్రఖ్యాతచారిత్ర మ
జ్జనకుగ వెంకటరామయార్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదగఁ.

6

గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ ద్గుణకదంబ. 7

మ॥ నను గారామునఁజేర్చి యాంధ్రమున ‘నో’ ♦ నామాలు’ మెత్రిక్రుతే
వనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనచా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రమానసుడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాకకులాబ్ధిసోముని మదిగ ♦ ధ్యానింతు నెల్లప్పుడుగఁ.

8

గీ॥ భారతీనాథు నపరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనుషు
నన్నయాది కపింద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభినుతింతు. 9

గీ॥ ప్రకృతితత్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞయుఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్వాద్విగణము.

గీ॥ నూతనోజ్జీవమిచ్చు ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ వైన “టాడ్లూ”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత మెత్తి యొక్కనాఁడేను జమపుచు ♦ నున్నయపుడు.”

సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ పట్ట ♦ భద్రాక్షిరి,
బహుళవిద్యద్భృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజుబు నెఱపు జ్యో ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్వాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానువర్తి,

గీ॥ శత శతవధాన హృదితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘంటికా సింహ ♦ కగణ రవ
ముఖరితాశాంతసద్యశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహబిరుదుండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుదెంచి నన్నుఁగని వందనమని వచియించి నిలువఁ దమ్ముడఁ రార
మృని కౌగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన న తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరలెడు హర్షభరము వికసిత ముఖాబ్జములపైన వెల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును మలపులేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి కొంతతడవు. 14

చ॥ చిటుసగ వాస్యసీమ విక సింహఁగ మెకటశేషశాస్త్రీ “సా
దర! మును నన్నయాది కవి తల్లజు లెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ సంభృతమై తగు మంచి శైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి విశ్వజగన్నుతమై తనరౌచ్యున్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ బెద్దన్నాదుల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఘుల కావ్యశ్రేణుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పుగిదిఁ గావ్యయుగంబుగ సాఁగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమృత పుకసెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేల్గొడుగు లచ్చపు వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము ల సంఖ్యముగా జనియించె ప్రేల్పిశిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాల్గరుగ నంతట నంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న వేటికల చెల్వునఁ గాననరాజి మూర్ఖిఁ గా
వ్యావళులు వికాసగుణ మంతయుఁ గోల్పడె బీడువోవుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్గు దీవు లట్టులు కైగల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికొలంబునను నొక్క రిగువురు పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా గ్రంథంబు లశ్వంత పు
ణ్యతమంబుల్ గద! వానిఁ నట్లునిచి య న్యగ్రంథముల్ చూచినన్
మితియో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా! మీ! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాతలు పెట్టినట్లలరు ‘బా! పం శాంత’ మిప్పుట్టున్. 20

చ॥ యతులు వనాళిఁ, బ్రాసములు నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వంతి, రసంబు వైద్యుకడఁ; బాకము వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పడంతులందు, మఱి రీతులు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనిన నయ్య! యెడల్ దహించినట్లగున్. 21

శా॥ ఈవిన్నాణము లెన్నియేని గల వా ధి యీ యంశముల్ కొంతమే

లై వర్తించు ముసల్లవండువది ముం ధి యై యున్నదా మాడ్కిజె

లై వీ విశ్వం బగలించుచున్నయది యా ధి హా! గ్రాంధికగ్రామ్య భా

షావాదంబు తుణతుణంబునకు హె ధి చ్చు జొచ్చె నీవేళలో.

22

గీ॥ దేశమంతటఁ బాటు న ధి దీమతల్లి వంటిదగు వ్యావహారిక ధి భాష; దాని

నచ్చటచ్చట దేశంబు ధి నలముకొనిన మంచియును జెడ్డయును నాశ్ర ధి యించియుండు.

ఉ॥ ఊరకభాషకేమిటికి ధి నుత్రమ సస్థితి గల్గు! దాన సం

స్కారబలంబు గల్గి యధి ధి కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటి భా

షారచనంబుఁ బూని కృషి ధి సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తులూనిన

భారము ముట్టునే! గజము ధి పైజవుడోలు ఖరంబు మోయునే!

23

క॥ అంతస్సారములేక యవాంతరభాషలను గల్గు ధి పదజాలముల

దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను ధి కైవడిఁ బాలుచున్.

24

క॥ కృమమునకు బాస లోనయి యిముడమి, బుధకోటులెల్ల ధి నెవరికి వారే

యమునాతీరే యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విఱిగి ధి పారుదు రొకటన్

25

అ॥ సరసశబ్ద మిట్టి ధి సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁబోవ దింకఁ ధి దమవి కొన్ని

తాల్లపాకవారి ధి తప్పులు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప ధి లై రహించు.

26

ఉ॥ భావకవిత్వ మొక్కడట; ధి భావములేని కవిత్వమింక నాం

ధ్రావనిఁగా దికేయవని ధి నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా

ప్రోవు కవిత్వమంచు బుధ ధి పుంగవు లెతురె! యేటిమాటలో

భావ మభావమా కవిత ధి ప్రాణములేని శవంబు గాదొకో!

27

ఉ॥ పేరెది యైననేమి మఱి ధి పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం

బూరెడు నట్టి కైతమది ధి యుత్రమ; మన్య మయోగ్య; మెల్లెడన్

సారభపూరముల్ దెసలఁ ధి జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే

పేరునఁ బిల్చినన్ గుణము ధి వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో!

28

గీ॥ అలరుఁదేనెల మఱపించు ధి పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి ధి భావపుష్టి,

భావపుష్టికే దగు రస ధి నై భవంబు, కూర్పు ధన్యుడె పో కవి ధి కుంజరుండు

29

చ॥ పరువడిఁ బద్యకావ్యములు ధి వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా

గరకత కెంతో లోపమంట, ధి గద్యమొ గేయమొ సదస్సోత్ర

స్ఫురణను మించునంట, మఱి ♦ పొత్తము పెద్దదిగాఁగ నుండినన్
బరువంట, చిన్నిపొత్తములు ♦ నాడెముఁ గూర్పునంట, వింటివే.

29

సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యాభి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యానచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతి కేర్పఱచిన హాటక వివిధ సౌ ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేళవితతి!

గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సౌ ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁడోపు!
లోకకల్యాణ విజయ సు ♦ శ్రీకదివ్య పారిజాత ప్రసూనైక ♦ హాసమితి.

30

గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్పింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,

గీ॥ “పూర్వకాలఁపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ గౌరవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితరఁ బరితాప ♦ మందె దీవు.

32

చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలన్
వెలునడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిన్
బలుపుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యమైనమై
నిలిచిన నేటికాలమున ♦ నీహితబోధ మెవఁడు చేకొనున్!

33

చ॥ తెలివెగలట్టి బాలుఁ డొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బంధము లియ్యెడ నాలుగేనియున్
వెలువడ వెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికిన్
నలువదికన్నఁదక్కువ గు ♦ ణంబులు వచ్చిన వాఁడు నెగ్గెడిన్.

34

గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ! కైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గడ్డఁ డాకుంధకడ్డని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యార్థులుండ్రు.

35

ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోఱలు, పెద్దది తోక, యాత్రికా
తీరవనంబులన్ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్త్యులు పట్టలేరటం
చాఱవ “ఫారమున్” జదువు ♦ నర్భకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణున్
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుగొననేర్చెగ విట్టిరోతలన్!

36

క॥ ఇది యెంతఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరిత; ♦ మస్కృతము
దుదయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకింపు ♦ మీ! శ్రద్ధమొయిన్.

37

సీ॥ సప్తసంతానములఁ బ్రశంస మయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న సంతానపులమాట
కలికి పదియాఱువన్నె బం గారుమూట రమ్యతరమైన రతనాల రాచబాట. 38

సీ॥ జ్ఞానంబునకు మూల సారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వర్ణన వర్ణ” నుడివె;
సత్యంబునకు సాఖ్య సంగంబు చేకూర్చు జాలిన కళ యంచు “జాన్య” ననియె;
నతుల సంగీతర సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచు “గా గైలు” తెలిపె;
బ్రతిభావిలాసంబు వాక్యదేహంబు దాల్చిన రూపమనుచు “షే శ్రీ” వదించె;

సీ॥ ‘హద్స్’ నాదిగ నెదఱో యాంగ్లకవులు పద్యకవిత్వకుఁ గల శౌర వప్రశస్తి
యట్టిదిట్టి దనంగ రా దని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకో పూర్వమంచు.

సీ॥ దేశభక్తియుతంబు నీ తిప్పభోధకము ఘనాదర్శమగు పద్య కావ్య మొకఁడు
సరసజనములుమెచ్చు ర సంబు హెచ్చు సృష్టి సేయగ నిపుడు యో జించుమంటి.

క॥ విరచించు నెడలఁ గల్గున పెరయకయును నతిశయోక్తి మెహందకయు

జరిగినది జరిగినట్లులు మెఱయుటచే దేశచరిత్ర మెప్పు వహించు.

41

గ్గీ క॥ అదిగా కార్యాచరము త్రిదశులకును బావనమగు దేశము; దాన

బాదలెడు సృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చు పుణ్యవిధన మాన్యతలందు.

⊗ Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindus, amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted, with the simple art of recording the events of their history, the characters of their princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anhilwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temples of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without an historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

§ The splendour of the Rajput states however, at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard, must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, that

॥ మేవాడరాజ్య ల ధీష్ణి పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దత్త ధీ పుత్రకుడు!

బాలగోవింద వి ధీ ప్రస్వామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి ధర్మమూర్తి!

స్వస్థరక్షాబంధ ధీ బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి సేవించు ధీ ననుగడమ్ము!

దళిలప్రజాగణం ధీ బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ ధీ రక్షకుడు!

గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చు పెరిగి భాధించుచున్న ద్రుటియు మేవాడ విడబోని దొడ్లమగడు!

భరతఖండాభిమాని స ధీ తృభువతంస మాస్తమణి టాడ్డుదొర నిత్య ధీ మభినుతింతు.

మ॥ సరసాశ్రేణర చక్రవర్తియును నా ధీ 'స్కాట్లండు' సంవాసియున్

వరకారుణ్య రసార్ద్ర మానసుడు క ధీ ర్షల్ జేము టాడ్డుడితు

డిగనై రెండగునేండ్లు హైందవమునం ధీ దింపార నుద్వోగి నై

చరియించె గిరులున్ బురంబులును రా ధీ జస్థానదేశమ్ముచున్.

43

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somanath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintenance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation. I feel inclined to explain with reference to her and her unmanageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

౧౧ ఉ॥ వీరసార్థిమా కథలు ♦ వీనులు సోఁత నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుఁడౌటను రాజపుత్ర ధా
త్రీరమణాళి సత్కథలు ♦ రేయుఁబవల్ గడియించి యాంగ్ల భా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రద్ధమెయి రచియించె నాశంకుఁ.

42

౧౨ సి॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జస్థానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తిఁ
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బాధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్వీజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called Todgunge but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajaputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalmer then returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Abo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

☉ The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (figs indica) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యులైన నీ ధృటికి టాడ్డార రాజ పుత్రుడే యనుచు నీ మోదమంది;
 రతడును రాజపు ధైర్యవనికొకకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చుండును మెలఁగె;
 గీ॥ నమ్మహాత్ముండు ప్రియు గ్రం ధమునందు వీరసతరంగములతో ధీరజలధి
 కరణి మాధుర్యములు పెంచు చరిత్రలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బంధు గారమట్లు. 43
 శా॥ ఆ కర్ణధ్వయపావనంబగు చరిత్రంబు లందెల్లఁ గ
 న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి నీ త్య న్యాయ సంపూరితం
 బై కప్పపైడి నాపత్రాపు చరితం! బద్ధాని నే గోస్తనీ
 పాకంబాపుగ నొక్క దొడ్డకృతిగా వాయ్ బ్రయత్నించెడన్." 44
 మ॥ అన "సీమాటలు వేదవాక్యము; లవ ధైర్యంబిట్లు రాజాపత్రా
 పుని గీర్తింపు; మతండు వీరజనతా పూర్వాభిగణ్యుండు; క
 మ్మని నీకైతకు నమ్మహాప్రభుని ధైర్య శ్రీరతుల్ హాటకం
 బునకు సారభ పూరముల్ గలుపు సాంధ్యం గాంచి వాసి గనున్." 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fanes of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. "Tod."

- క॥ అని ప్రోత్సహించుమఱి ననియెను వెంకటేశేశాస్త్రి; యేసంతఁ బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెలయుంపంగ వ్రాయఁ ఁ గా మొదలిడితిఁ. 46
- క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్ర థ తాపుడు ధీరో
దాత్తుడు! కైతము మెత్తని! దిత్తటి మెత్తురని తలఁతు ఁ నెల్లబుధేందుల్. 47
- శా॥ నా ధారాళ కవిత్వమందుఁ గల వి ఁ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధలో కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని యా ఁ కర్నించు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సనక యా ఁ స్తోదిగిత్తు; విశ్వైక కీ
ర్త్యాధారంబులు రాజపుత్రనృప శౌ ఁ ర్యావార్య హేలాకళిత. 48
- శా॥ ఈపాత్రంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం ఁ బెంచెనిఁ బెంపొంద శ్లా
ఘవీరంబది 'జేముటాడ్లు'దని లో ఁ కంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేపట్టెన వికాసమూడి రసమెం ఁ తేఁ దక్కువైయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గే ఁ లుక్ మోడ్చి ప్రార్థించెదఁ. 49
- మ॥ వినమే మున్ను ప్రతాపునంతటి మహా ఁ వీరుండు లోకంబునక
గనుపించుదని పూజ్యతెల్లఁ బలుకం. ఁ గా; సట్టి రాణాప్రతా
పుని గీర్తించెడుపట్ల నెట్లు కవనం ఁ బుక్ సాఁగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవించు విరించిరాణి! సుమపా ఁ ణీ! వాణి! నన్నోమవే. 50
- సీ॥ రచించియుంటి వీ ఁ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుపతివెంకటేశ ఁ శ్వరులు మెచ్చుఁ!
గృతీయొనర్చితిఁ జండ ఁ నృపమాళికథ దేశచరితముల్ శోధించి ఁ సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటిఁ బ ఁ ద్మానతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు ఁ వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్ర ఁ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో ఁ కములుపొగడ!
సీ॥ నిన్ని యొకయెత్తు! మఱి ప్రతాపేంద్రచరిత మొక్కయెత్తు! సుధారసంబాలుకుచుండ
నొక్కచూ పెక్కుడుగఁ జూచి ఁ యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! సా ఁ జన్యధన్య! 51
- మ॥ జననం బందిన దాది యేడునెల ల ఁ స్మద్దేహసీమక విను
తన కల్యాణ దరస్మితప్రభలు ని ఁ త్యంబుక బ్రసాదించి దే
వుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన మా ఁ త్పుత్రుండు కామేశ్వర
య్యను మత్ప్రీణసమాను నేదలఁతు లో ఁ కాష్లాది సద్విగ్రహుక. 52
- ప॥ కుమరగు ప్రేమ నొక్కలత ఁ కూనను గాచితిఁ జైత్రవేళ; న
య్యది యొడిగెక హూయల్ గులుకు ఁ నర్చిలిమొగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచె మనోరథము † లెన్నియొ; గాలికి నూడి దేవి శ్రీ
పదముల రాలె మొగ్గ! యది † వంద్యమె, తజ్జని ధన్యమాటచే.

53

అ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి † పుత్రుఁ డుద్భవమొంద నమరులైన వలవ † దసరు సరియే!
యిచ్చినట్టి దేవుఁ † డెత్తి కొంపోయినఁ బొగుల నేల! వగపు † మిగుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా † యంగఁజేసి సుగుణములను వేయంత లె † చ్చుగనుజేసి
ప్రణయరతులైన నరుల దే † వతలఁజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త † ముత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమవు! యు † ష్మద్భక్తు నేవేళలం
దున నేరీతిని గష్టసౌఖ్యముల యం † ర్క దేల్పుఁగానుండు వా
వనులకా నీవయి తీర్పఁగా ననుభవిం † పకా నంతగుఁగాక! వ
ల్లన నే నెంతటివాడ! నాకెప్పుడు నీ † యాజ్ఞల్ శిరోధార్యముల్. 56

సీ॥ స్థిరమగు వానిలో † స్థిరతమంబగు చోటఁ! జిరపుణ్యరతులు వ † సిండు చోట!
నాశమెప్పుడును గ † నంగఁ బోవని చోట! నానందనిలయమై † యలరఁచోట!
వ్యాధు లించుకయును † బాధ సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా † జరుగు చోట!
గైవల్య లక్ష్మీకే † గాపురంబగు చోట! జిత్తంబునకు శాంతి † చెడని చోట!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ † ర్షించు చోట! నామణిద్వీప రత్న సిం † హాసనమున!
శ్రీభవానీపదంబుఁ జే † రితివి! గాన నేల నీకయి వగవఁ! గా † మేశ్వరయ్య! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసఁలెందు లేవు;
మధుర దరహాస వదన ప † ద్మంబు నీది మఱచిపోవుద మన్నను † మఱపు రాదు.

సీ॥ కలశపాథోరాశి † గర్భమందు జనించు నలల బంగారు టు † య్యాల లందు!
నలచతుర్దశలోక † ములను బావనమాచుఁ దసరు మణిద్వీప † లేటము లందు!
గొడుగులు వంచిన † ట్లడరు కదంబ వృక్ష వితాన శీతల † చ్ఛాయ లందు!
శ్రీలఁ జెన్నారెడి † చింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ † సీమ లందు!

అ॥ బాల కడలి చలువఁ † దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిడి † మేడ లందు!
గౌరి లోకజనని † కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద † రించుఁ గాక! 59

క॥ ఈమహనీయ గ్రంథముఁ గైమోడ్చుచు నంతమ్ము † గా నిచ్చెద నే
బ్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు † కామేశ్వరికె. 60

శ్రీ

కామేశ్వర్యై నమః.

రాణావ్రతాపనిహచరిత్ర.

ప్రథమాశ్వాసము.

మత్కందుకమట్లు గుండ్రమయి వా ధిక్ రెండుపాళ్లొక్కపాల్
భూమిక్ నిండియు నూలునర్పదియుఁ గోట్లఁ మర్త్య లొప్పారఁగా,
వోమంబంటు సగాధిరాజ నివహం ధి బుల్ మీఱ, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు సనం ధి తైశ్వర్యముల్ చాటుచున్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా ధి గము కిరీటముగాఁగఁ గాశ్మీర మాస్య పం ధి కజము గాఁగఁ
సింధుగంగానదుల్ ధి చేదోయి గాఁగఁ నార్యాస్తరదేశం బు ధి రంబు గాఁగఁ
వింధ్యాచలేంద్రంబు ధి బెడఁగు మధ్యము గాఁగఁ శాతమి కనక మే ధి ఖలయుఁ గాఁగఁ
మలయసహ్యాద్రు ల ధి ధ్వులు గాఁగఁ సింహశద్వీప మంభోరుహ ధి పీఠి గాఁగఁ

గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః ధి ప్రవరమగుచుఁ బెలఁగు భారతదేశ ల ధి క్షీ సమగ్ర
భాగ్య సాభాగ్య విగ్రహ ధి ప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా ధి నెవరి తరము! 2

శా॥ జానొందఁ బహుళాంబు పూరము వనా ధి శా శంబళల్ నింప, స
స్యానీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా ధి గ్యస్ఫూర్తి హెచ్చింప, ల
క్షీ నిత్యోత్సవ మందిరంబయి తన ధి ర్చైక్ విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బుది సమస్త వైఖగుల రా ధి జస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన ధి మెపుడు స్వతంత్రతా జనపాలమణుల పా ధి లనము నొందు
దేశంబు లిరువది ధి దీపింప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే ధి వాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని ధి యధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు ధి ప్రస్తుతించు;
రతఁడు మతాధిప ధి త్యమున నెల్లరకు జగద్గరుండగుచు వి ధి ఖ్యాతిఁ గాంచు;

గీ॥ నగరములలోనఁ గాళికా ధి నగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిత్తూరు ధి పురవరంబు;
నచటి రాణాయ నందఱ ధి నగ్రపూజ్యుఁ! డెల్ల సురలందుఁ గాళి వి ధి క్షేషు మాడ్కి.

౧ సీ॥ హారావళి పర్వః తాపళి విడివిగా నిద్ర నీల శిలలః సీను చుండః
సాంబారు లూనీ వి శాల పదేశముల్ సహజమా లవణం బా సంగు చుండః
గను లెల్లెడల మరః కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచి స్ఫటికములు,
జుద్రకాంతశిలలు స్వర్ణ రావ్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పు డిచ్చు చుండః
గీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలిన వారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి
'రత్నగర్భ' యటన్న సా ర్థకపదంబు బడసి మేవాడదేశంబు పరిధవిల్లు.

శా॥ ఆవిశోష్ణత పుణ్య నైభవ యశో హారాళి హారావళి
గ్రావోత్తంసము తూర్పున సరసిజా రామంబున బొల్పు ల
క్షీవామకలె రాజధానియగుచు జిహ్మార్పురం బొప్పుగా
మేవాడ్ దేశము వీరఖండమగుచు మించు ధరాస్వగ్గమై.

తి సీ॥ సచరాచర ప్రపంచ చప్రాణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమః పంశకర్తః
ప్రిజగతీ ధానుష్కః దీపకుండయిన రాముని సుతుడు లవుండు మూలపురుషః

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is like wise abundant and supplies the currency. Soorma or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water, this (Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode, the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh who knew better than we, the value of the country; 'every pinch of the soil of Mewar contains gold.'

"Annals of Mewar."

⊙ These are styled 'Ranas' and are the elder branch of Sooryavansi or 'Children of the Sun.' The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Ruma and style him 'Hindu

- డల యగస్త్వాశ్రమ ధ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ధిష్ణుడైవ!
- మతిపావనము లయో ధ్యా వల్లభీ సీమ లాదికాలము నాటి యాటపట్టు!
- గీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే నాది రాజ రాజ పరమేశ రణ విహా ర పత్రిష్ఠ
ఖండఖండాలత నగర వి ధ్యాతిహేతు వట్టి మేవాణ్ణుపుల నెన్న నలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల తైల శిఖర స్థానంబున రాజపు
త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ రాణిండు జిహ్మారు సు
ద్రముమధ్యంబున గోటలేడు కొమరొం దక బైకి గన్నట్టు దు
గ్గమ లంకాపుర పూర్వవైభవము జో కల్ జ్ఞప్తికి చెచ్చుచున్. 8
- గీ॥ ప్రక్కప్రక్కన బదిబండ్లు వరుస గాగ నరుగ ననువైన వైశాల్య మతిశయిల్లు
నహిత దుర్భేదమగు గోడ లలరు కోట లేడుచుట్లు చిహ్నార్పరి కెసగి యుండు. 9
- * సీ॥ విఘ్నేమార్గములతో! విధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ శ్రేణి తోడ!
నారామములతోడ! నవరంజి దాసిన సముదార భవనాంగ ణముల తోడ!
జతురంగములతోడ! నతివిశాలబైన వివిధాయుధాగార వితతి తోడ!
మణినిత్యకలతో! మధుర నానాజాతి ఫలమహిమహా కదం బకము తోడ!
- గీ॥ సాధముల తోడ! బహుసరస్వమితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యంత్రముల తోడ!
భరత ఖండైక లక్ష్మీని వాసభూమి నగరమాత్రంబై చిహ్నాకు నగర వరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khushka or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufteek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Beedar tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Ghelote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rajputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ పనితాళీలము నిల్చి శత్రువులఁ ద్రుం + పక్ష నేడు చిహ్నారు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ + వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ సహ + సాంశుల్ పిసాళించి న
 ర్తనమాడుకొ మృదులానిలంబు తమమీఁ + దక్షసోఁక హేలాగతికొ.

11

సీ॥ నవ్వనోర్వకమున్నె + క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాటంగఁ దోలి న + వ్వంగ నేర్పు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె + క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ + ర్చుండ నేర్పు!
 నడువకమున్నె చం + డ విపక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి + నడువనేర్పు!
 పరువులెత్తకమున్నె + పరిపంథితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ + బడవనేర్పు!

గీ॥ రాడుటకుమున్నె ఘోర ర + ణాంగణముల నరిశిరంబులతో బంతు + లాడ నేర్పు!
 కార! చిహ్నార్పురి జనించి + నట్టివారు శైశవము దాటుటకు మున్నె + శైశవమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! + దే కాశీయుఁ గాదు! ని
 స్తంద్ర ప్రాభవ క్షీరి శోభిత మయో + ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దిండ్రోపేంద్రసమానుతా నృపులు తా + మేలంగఁ జిత్తూర్ మహా
 సానింద్ర శ్రీలను గుత్తుకొ గొనిన యా + చందంబు దీపించెడుకొ.

13

సీ॥ హరిత మాసింద్రు సా + దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష + చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్నేలంబు తాపసు కూర్మిఁగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది + రాణ మెఱు సెఁ
 బ్రదురుల గెల్చి 'భా + రత సూర్యుండనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి + పడయఁగలిగె
 'ఖాండహా రిస్సహా' + 'కాఫరి' స్థానాది మ్లేచ్ఛ సీమల గెల్చి + మెప్పుగాంచె!

గీ॥ వందలకుఁబైనఁ బుత్రులఁ + బడసి సూర్యవంశమును నిల్చి సౌభర్య + పర్యతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం + తను వరించె! 'బప్పురావు' మేవాడ్భూప + మశేకర్త. 14

సీ॥ తమ యువనదుల సం + తతులెల్ల పెడిరేకులు వోలె నెల్లడ + నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు + సలిల పూరములు సారతఁ గూర్చు, బం + గారు పండు
 రసఖండమై, పచ్చ + రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ + లంబు నగుచుఁ,
 బిడికెడు చోటైన + వెలిఁబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా + గ్యాంక కథలఁ,

compete with Chittor before she became a widow. ... Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

గీ॥ జెవులు చిల్లులుపోఁ బార ♦ సీక యవన ఖాండహా రిస్సహాను బా ♦ గ్లాడు మొగలు
గజ్జుకతులు మిడుతదండు ♦ క్రమ్మినట్లు దాడివెడలిరి తండ్రోప ♦ తండములుగ. 15

గీ॥ ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభ ♦ మునఁ గలిపు 'వాలిదు' తొలుత ఖాసిముఁ ♦ బంపె; నతఁడు
సింఘదేశమ్ము దాటి కా ♦ శీపురంబువలకుఁగల సీమలన్నియుఁ ♦ బాడు చేసె. 16

మ॥ ఒక బాగ్లాడు నరేంద్రచంద్రుఁడు "కలీప్ ♦ ఓమార్" అబుల్ హాసు సే
న కథీశుక్ బానరించి హైందవముపై ♦ నక్ బంపఁగా దూరమెం
చకయే యామడ యడ్లుగా నడిచి రా ♦ జస్థానముఁజేరి భూ
పకులారణ్యములక్ దహించె నతఁడు ♦ వై శ్యానరప్రక్రియక్. 17

గీ॥ అతని నజమీరు 'తారాగృ ♦ హా'ధిపతియుఁ దొడఁగిమిడిసె దూలారావు! కొడుకుసప్త
వర్షముల లాటుఁ డరిఁగూల్చి ♦ వానివెంట నరిగె నభిమన్యుపై చేయియన జగంబు.

సీ॥ లాటసింహుఁడు మహా ♦ గ్రాటాపనిధియంచు నజరామరజైన ♦ యశముఁగాంచె;
జోహాను లా బాల ♦ శూరుని విగ్రహంబులు రచింపించి దే ♦ పుని విధానఁ
బ్రతిపత్సరము భక్తి ♦ వలల జ్యేష్ఠద్వాదశీదినమండుఁ బూ ♦ జించు చుండు;
రాలాటుఁ డనిచేయు ♦ నపు డున్న కాలిగజ్జెల నెల్లజనులు ద ♦ ధించిపోదు;

ఆ॥ రాదినంబునుండి ♦ యీదినంబునకుఁ జోహాణకులంబువార ♦ లాత్మజలకుఁ
గాలిగజ్జెయలను ♦ గట్టరు; లాటునియెడల వారిభక్తి ♦ యెట్టి దొక్క! 19

సీ॥ భాగ్యసాభాగ్య సం ♦ భావ్యముల్ సింఘఘూర్జరదేశములను వ ♦ ర్తకముపెంప
'టైగ్రిస్'నదీ కృషి ♦ టపవిత్రమైన 'యరాబియా'పాలించు ♦ రాజలోక
మణి కలీప్ ఉస్మాను, ♦ మఱి కలీప్ ఆలి, యేతీదు ఖారాసాను ♦ క్షీతిపహళి,
యబ్దుల్ మలీకు సై ♦ న్యసముద్రములను బొంగించి హైందవమును ♦ ముంచి తేల్చి;

గీ॥ రటుపయిని "హరూక్ ఆల్ రాశ్చి"దను కలీప్ అరాబియా మొదల్ కాశిపఃర్యంతమేతె;
నవ్వల "సెబాక్త జిను"వచ్చె! ♦ నతఁడు ప్రళయభైరవుని మహమ్మదుఁదెచ్చి ♦ వానికొడుకు.

మ॥ తడవఁ తేనియులేక వీరభటసం ♦ తానంబు తగ్గొల్చి మె
బడిరా సింఘనదిక్ దరించుచు మహా ♦ ముద్గజ్జి గజ్జీవిభం
డడువుల్ గాల్చుచు భస్మముక్ సలుపు దా ♦ వాన్ని క్రియక్ బొంగుమక్
దుడిచెక్ భారతదేశ పట్టణము లం ♦ దుగల్గు సర్వస్వముక్. 21

మ॥ కడుసాభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల వం ♦ కక్ సుంత కన్నెత్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూ ♦ డం డట్టె పేర్వాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెటికి గ ధీ సాధసందోహ మె
కైదు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితల్ ధీరింప వేధంగులన్.

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ధారంగ సారాప్రము
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ధున్ సోమనాథేశ్వరా
దినిలిప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యోతిర్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం తుల్ దొంతులున్ జేకొనెన్.

సీ॥ భువనవీరసమూహ ధీ మున మేటి యితఁడంచు యశ మొందఁగనిన మ ధీ భుజాం
కొండపల్లెను మార్చి ధీ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ధీ త్రజ్జమాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ధీ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ధీ దారబుద్ధి!
విశ్వకళాశాల ధీ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ధీ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ధీ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ధీ వెగటువలన
గజనిమహమ్మాదు దండెత్తె! ధీ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ధీ కనుమతి!

గీ॥ ఇటుల పండ్రెండుమాల్లు దం ధీ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతఁగి గొని ధీ చనుటకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ధీ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ధీ జేరుకొనియె.

ఉ॥ ఆ కడగండ్లు తీటి భర ధీ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్పోనన్
బోకయమున్నె వేటోక రి ధీ పుండు మహమ్మదు పేరివాఁడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ధీ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటునాఁ బ్రళయ ధీ రుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిన్.

శా॥ ఆకాలమ్మన సార్వభౌముఁడయి యా ధీ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్చత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ధీ య్యింద్రాత్మజుఁబోలె ను
శ్రీ కల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ధీ రీవంశజున్ దాడి చీ
కాకై పాటఁగఁజేసెఁ దత్ప్రబల సే ధీ నానీకమున్ బల్కురన్.

గీ॥ చేరి హమ్మార-గుభీర ధీ సింహస్థపులు 'కాకసన్' పర్వతమునుండి ధీ కాశిదాఁక
నూటయెనమండ్రు ఖీతిపులమాటమాత్రఁ బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీసుఁగొలుతురెప్పు.

తి॥ మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసి ధీ హత్మాతలేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుండగు పృ ధీ ధీభర్తకున్ సోదరి

● Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రొంగంగల మే ధి వాడదేశ రాహుత్తులు
గృతహస్తుల్ దనుగొల్ప వచ్చె నని కే ధి భూత చేతస్కుడై.

29

సీ॥ భరతఖండంబు నాకొమిం ధి పంగఁ దలంచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ధి డైత్తి వచ్చె;
మఱియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు నంపించి రాటుమాన్లు.

సీ॥ 'తా'ర్వౌశ సంజాత ధి ధరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ధి పురిని సార్వ
భాములై యేలి; ర ధి వ్యారిలోన ననంగపాలుండు కడపటి ధి వా; డతండు
పుత్రసంతతి లేక ధి పుత్రీకలను నిర్వరను గాంచె; మొదటి దా ధి నిని గనూజ
బీజపాలునకును ధి బిదపటి దాని సోమేశున కజమీరు ధి దేశ పతికి

సీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ధి పృథ్వీవిభులు గలిగి; రయ్యనంగుండు కొంత ధి కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుడగుచు ని ధి జాత్యజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ధి నునిచికొనియె.

సీ॥ ఒక్కనాడు పట్టాభిషే ధి కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ధి దఱును జేర్చి
యయ్యనంగుండు "ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కును"న నెక్కి కూర్చుండెఁబృథ్వీయపుష.

సీ॥ 'ఇరువుర మేము డా ధి హితులమైయుందు! మప్పసెల్లెండ్రొకు ధి నాత్మజలము!

పదియు నెన్నిది యెండ్ల ధి ప్రియమందున్న నక వదలి యెనిమిదేడ్ల ధి బాలుఁ బృథ్వీ

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe. Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steed or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha, on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor 'asleep on the banks of Caggar' in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

"Annals of Mewar."

- సింహాసనాసీనుఁ డేయుట ధర్మ! మీతని యధికార. మే డ ననుమతింప!
నాక్షేపణ మొనర్తు” డ సని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా డ సభను వీడ
గీ॥ యతనితోడ నాబూపర్వ డ తాధికారి వ్యాఘ్రరాజేంద్రుఁడును బట్ట డ కాధినాథి
డసమబలుఁడు భోళాభీముఁ డ డాక్షణంబ కదలిపోయి రాస్థాన రం డ గంబు వదలె
సీ॥ తుహినాద్రి నుండి సే డ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ డ మండలంబు
సకల మేకచ్ఛత్ర డ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేతఁ బృ డ భీష్మపాలుఁ!
డామహావీరుని డ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ డ రాధిపతుల
పౌరుష విక్రమ డ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య డ చతురతలును
గీ॥ జంద్ర భట్టారక సుకవి డ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక డ గ్రంథమందు
రససమృద్ధిని బర్వ ప డ రవ్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం డ జిల్లుచుండు!
- చ॥ అమిత విశాలమై సిరు ల డ నంతముగాఁ దగి కాన్యకుబ్జరా
జ్యము మును దక్షిణాపథము డ నందును వ్యాకన మొందె; రాజసూ
యము సలధర్మనందనుని డ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప డ కోటి యొనర్ప సమ స్త కార్యముల్.
- గీ॥ అధ్వరము చేసి యతఁడు ని డ జాత్యజాత పరిణయ మొనర్పఁగా స్వయం డ వరము చ
సకల దిగ్దేశవర్తి రా డ జన్మ్యులకును బంపె నైవాహి కాహ్వన డ పత్రములను.
- సీ॥ తనకెకా దింక భూ డ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయా రారాజ డ పృథ్వీరాజ
మాళి కాహ్వన మం డ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం డ పించి, సేవ
కుని దుస్తులిడి, తీసి డ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు డ ముంగల నిడె!
నాస్వయంవరమున డ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార డ సీమ నిలువఁ
- గీ॥ బడిన యాతనిఁ జూచి సంభ్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోపుచునొదిగియొడి
కూరుచుండిరి; మందార డ హారముఁ గరమందుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త డ యచటి కపుడు.
- మ॥ విమతుం డాజయచంద్రుఁడు సృపుల వే డ ర్వేణు నిరూపించి వా
రి మహానైభవ ముగ్ధింప విని నీ డ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
డమి నుద్యోగులఁ జూపె; గాంధయును దాఁ డ టజొచ్చె; నాస్థానరం
గమునం దందఱఁ జూపె దండ్రీ; సతీయుఁ డ గాంక్షింపలే దెవ్వరి.
- మ॥ పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతఁ డ బృథ్వీశు బింబుబు త్రో
వను గేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచెగి “నా డ బం టితనిఁ జూడు; మి

మృతజన్మ గూడు" మటంచుఁ ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వేసి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెడరన్; ♦ సిగ్గంతలోఁ బైకొనెన్.

39

మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చొచ్చి విగ్రహం బట్టె మధ్యమునన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్వీరాజతలకం ♦ బావిర్భవం బంది యొక్కొమఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోపుచున్నాడ! ధైర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁకు"డని చే ♦ రన్ బోయె ధీల్లీపురిన్.

40

మ॥ 'సమరోర్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కీర్తి దిగ్దేశ భాగములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ ధైర్యముల్ లేక యెల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లక్షణి; రాత్రోక దొగ్గొ మహాహీన్ బలె నక్కనూజిపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్.

41

గీ॥ ఎండఱనొ యాశ్రయించి యెన్నెన్నొగతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్ని ♦ కోటియత్తుములను జయచంద్రుఁ డొనరించి ♦ ఫలముగానఁ; డరులు బెగఁడొండఁ బృథ్వీంద్రుఁడవని నేలెసీ॥ ఇంకొక్కమాటు దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు! నానార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హప్రభుండు! మూఁడు క్రోసుల దూరమునకేగి పృథ్వీంద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కి ♦ యతనిఁదెచ్చె! 'గగ్గార్' నదీ తటఁజ్ఞాసీమ యవనసైన్యము లుండె! ధీల్లినై ♦ స్యములు చేరె! ప్రోయి

గీ॥ నాపులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యడిచూచి ♦ కదలితండ్రి మృదుపాదములకు వం ♦ దనమొనర్చి యొప్పమెయి మహారాజ్ఞసం ♦ యుక్తయపుడు

సీ॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపఁగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్చి ♦ నరుగుదెంచె నానాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేట మీ ♦ కుండఁ దగదు! ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వీవిభు నర్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి! జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కరించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని

గీ॥ యేగుము కనూజ; కటులు పోవేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయు ♦ నపయశంబులనుభవింతు వాచంద్ర తా ♦ రార్క" మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁ గ్రుద్ధుఁడగుచు

సీ॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సౌభాగ్యలక్ష్మి విధానఁ ♦ బరగు మంగళోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం ♦ త్రోక్తిపూత కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్థము నట్టె వామపా ♦ దమునఁ దన్ని "కదలిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు" మంచుఁ ద్రొసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతల్లి

- గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కలుంగకున్న నే ♦ నేమిసేతు”
నని కదలివచ్చె! నుభయ పై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూడు! నాల్గుజరిగె
- గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; పై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపర మేశ్వరుండు వీరప్రభుండు
పృథ్వీరాజేంద్రుండును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ జా ♦ ర్భాగ్యకలన!
- మ॥ తొలుత సాయముచేసి నట్టి జయచంద్ర ♦ దుర్గ దాకె ఘోరీయు; దు
ర్బలఁడై రాజ్యము వాడు వీడిచనె; దా ♦ ర్తావీరులుకె వెంబడి
గలయక దాకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహినికె దూకి య
వ్వలి కేకె; దలఁ ద్రొంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై. 47
- సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రతఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ రాండమూర్తి!
బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ వత్త్రంశ స్పృశాలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!
యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చుటవడ నాపృథ్వీ; మఱదె లెందరిగెనో ♦ యెఱుంగరాదు;
పదమూడువేల్ దొరల్ ♦ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముండు నామధ్యకొడుకు
- గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపిదప!”
నని పృథ్వాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమంప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48
- సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక
ఘోరీని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్గి ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ డ్రుంచి
పృథ్వీశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్తఁ జేసి
యుద్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితే!
- గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వీవిభవంతి రాజరాజెటులఁ గలుగు!
నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నివిడదు ♦ స్థిరీరుండ్ర!
- గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు”మనినఁ బృథ్వీరాజు మూడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి
కంఠమును, వెంటనే, ఘోరిగళముఁ డ్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి, యరిగెదివికి.
- గీ॥ పృథ్వీనృపమౌళి కులము, ఘోరీ కులంబు, సమరసింహు కులము, జయచంద్ర కులము
నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుడగు నొక్కదేశవి ♦ ద్రోహికతన.
- క॥ “కుటుబుద్ధి” సేవకసంతతివాడు! సమర్థుడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరీ
పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ నంతకు మునుపే!
- ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ నేలి శాశ్వత
జ్ఞుంభితకీర్తిచంద్రికలఁ ♦ జిమ్ముచు వాడు ‘కుటుబ్ధినాథ’ శిలా

స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పాలుపొంద నిల్పె; వి
శ్వంభరఁ బొల్పు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.

మ॥ పరిపాలించిరి వానివెన్న ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖజీకులుఁ డొక్కఁ డాదట జలా ♦ బుద్ధీను నుస్త్రీము
వ్కురుఁ డప్థుండెడు ఢిల్లీరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పురీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై.

53

క॥ అవల నలాయుద్ధీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుండు పా
ర్థివుఁడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్.

54

మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్ధీను మోగల్ రిపూ
త్కరమున్ బాఱఁగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్చత్రీమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృష్ణమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతెంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వ్రాతంబు తన్మోల్యఁగన్.

55

సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసింగాని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడైశ; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ స్పద్ధుఁడయ్యె;
యవనసేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయుండు ♦ ర్గమున నుండె;
సంనత్పరంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ తుంబు లందు

గీ॥ వందలున్ వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంఠకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బ్రాణములపైని యాస లవ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.

సీ॥ “వెలఁదిఁ బద్మినిఁజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రుఁ! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాఁడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్నకరుగు
నప్పుడు భీమసింగ ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుచు; గోట దాఁటఁగఁ దురు ♦ ఝులు నతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు

గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చనె; దురుఝులను దాకి రాజపుత్రులు పోరి రఁబ్రంబుగాఁగఁ!
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి సురక్షితులయి చి ♦ త్రూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మ॥ స్థిరమా సత్పుభుభక్తియుక్తి నిజరా ♦ జ్ఞానమానసంతాని ధ
ర్మరసావేశము పొంగి పైబోరల గో ♦ రాసింగు బాదూలుసిం
గు రణగృణంబున వైరివీరుల తలల్ ♦ కోటానగోట్లు వసుం
ధర రాలక్ విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ♦ తపాయులై యిరువరుక్.

58

మ॥ అమితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ♦ నానాఁడు మేవాడ రా
జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ♦ జ్జ బొల్పు లోకైక వి
క్రమధోరేయు లొకండయేని మిగులం ♦ గాబోక సంగ్రామ రం
గమునఁ వీరవిహారముల్ నెరపి స్వ ♦ గ్గంబేగి రొక్కుమృడి.

59

❁ క॥ బాదూలుసింగు బాలుఁడు ద్వాదశవర్షములవాఁడు ♦ తనపూర్వుల మ
ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదాత్తత రణ మొనర్చి ♦ యొందె యశంబు.

60

చ॥ పడతులు వేలు తన్గిలువఁ ♦ బద్ధిని వహ్నిని జొచ్చె; వైరులు
గుడులును రాజసాధములు ♦ గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులు
బుడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ♦ ముక్ సిరి దప్పె గజంబులు జొరం
బడి కలఁపఁ గలంతవడు ♦ పద్మసరః పరవరంబు చాప్పున.

61

మ॥ అనహుల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ♦ రావంతులు మారువా
రును మండాపుర మాజసల్మియరు గో ♦ గోదేశము బెక్కు లో
య్యన నొక్కొక్కఁడు గాఁ దురుష్క నరపా ♦ లాధీశ్వరు గొల్చి యా
తని రారాజుగ సమ్మతించెఁ బరతం ♦ తీర్వంబుమై గుంగుచు.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Allaudin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindu. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

❁ Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him.

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనఁగల భిల్ల ♦ పతులతో సంతత సంగ్రామముల నెట్లా ♦ జరుపుకొనుచు
నుద్విని నజయసిం ♦ హుండు కొన్నేండ్లేలి యొక్కొలగంబూకి ♦ యొక్కనాయు
తనయులఁ గని “భిల్ల ♦ జనపతి మూంజుని వలని భయము నాకుఁ ♦ దొలఁగఁగ మెయ్యి;
నిద్రలో నతఁడె క ♦ నించు; నాచితచే సగమైతి; వలసిన ♦ వైస్యముఁ నొని
గీ॥ వాని బరిమాచ్చి నాభీతిఁ ♦ బాటదోలుఁ” డనినఁ “బెండ్లి పేరంటము ♦ లనక మా
కరుగుడన నెట్లు నోరాడె” ననిని వార లుతఁ; శెంత నాడెను “హమీరరుగుదెంచి,
మ॥ “ఒకయశ్వం బొకఖడ్గ మొప్పుజని నే ♦ నుద్దండతఁ మూంజు మ
స్తకముఁ దెచ్చెద” నన్న “నిపలుకు హ ♦ స్తంబిచ్చె నోతుడ్రీ! పో
నకుమం” చాడెడు పెద్దతొడ్రీఁ గని “దే ♦ వా! మూంజు మ స్తంబుబూ
నికఁ దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ♦ నేరా” నటం చాచుచు.

64

self before she joins him. The stripling replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badul! how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❷ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajeysi had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, who had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed “Recognize the head of your foe” Ajeysi kissed his beard and observing that fate had stamp'd empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajeysi, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ అందఱును జూడ నొకఖిల్ల ♦ మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీరు శీ ♦ ఘ్రుముగఁబోయె
జనె దినములు వారములు మా ♦ సములు గడచె; నతఁడుచను టేరికిని జ్ఞప్తి ♦ యందెలేదు
- సీ॥ కొన్నాళ్ల కవ్వలఁ ♦ గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును ♦ బట్టి యొక్క
యాశ్వికుం డరుదేర ♦ నజయసింహుఁడు వాని కొలువువాసును జూడ్కి ♦ గొలిపి; రు
నాహమీరుఁడు బల్లె ♦ మవనిపై నిడి తండ్రి శ్రీపాదముల నమ ♦ స్మృతి యొనర్చి
'గుఱుతింపు నీమూంజు ♦ శిరమన్న' తేఁడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె ♦ త్తుకొని సింహ
- గీ॥ పీఠమెక్కించి తిలకంబు ♦ పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే ♦ శమును ప్రిడి
యరుగుమనిపంపె; నంతఁ గా ♦ లాంబువాహ భూరి గంభీర రుతిని హ ♦ మిర విభుఁడు
- సీ॥ "తఱుచుగా వేటల ♦ కరుదెంచునని సాద్రి సీమాటవుల నేను ♦ జేరియుంటి;
బండిఁ దఱుముకొంచు ♦ బరివారములు లేక మూంజుఁకొక్కఁడె వనంబునఁ గనబడె
నడిగె "నీవెవ్వఁడ" ♦ వని నన్ను; "నీవెవ్వఁడ"ని యంటి; "మూంజుఁడ" ♦ న నెడు నంతః
దల నామ ఖిల్లధా ♦ రల నూడి యిలరాలె; గుంతుంబుకొనఁ దలఁ ♦ గ్రుచ్చి యెత్తి
- గీ॥ శీఘ్రముగ నీపదంబులు ♦ చేరవచ్చి నాడ"నన నెల్లరపుడు సుం ♦ తసము నొంది;
రిట్టు లఱువదియును నాలు ♦ గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే ♦ వాడ సీమ.
- చ॥ అతని కుమారుఁడు, మనుమఁ ♦ డౌ లఘు, డవ్వల రాజు లాచు శా
శ్వత బహుళాభివృద్ధి కొన ♦ సాగఁగ నేలిరి దేశముక; లఘు
క్షితివతి 'జావురా' ఖనుల ♦ సీసము పెడియుఁ దామ్రమాది ధా
తుతతులు గ్రవ్వఁజేసి తఱి ♦ తో ధనరాసులఁ జేర్చె మొండుగఁ.
- మ॥ జనకుం డాడిన యొక్కమాటకయి త ♦ ల్సామ్రాజ్యముక దాని ప
జ్జను లావణ్య నిధానమై వెలయు హం ♦ సాదేవిని వీకి త
మ్ముని రారాజు నొనర్చి భీష్ముచరిత ♦ మ్ముక దా బ్రదర్శించె జం
- ❊ డవృపుం డీలఘురాజు పుత్తుఁడు ప్రచం ♦ డ ప్రాభవోద్ధరఁడుడుక.
- క॥ ముకుళుఁడు లఘురాజు కుమారకుఁ; డాతనివెనక నేలె ♦ రాజ్యము; తత్తు
ప్రకుండగు విదళిత రిపుహస్తకుంభుఁడౌ కుంభనరప ♦ తి శ్రేష్ఠుండుక.

68

70

70

❊ Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokul. "The throne of Chittor" was the honest reply; and to set suspicion at rest, he desired that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడెండ్లుగను రా ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 త్రిని నయ్యెప్పది నాల్గు కోటలను ద్వా ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 తనిచే నిర్మిత మయ్యె; నన్నిటం గడుక ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 గొని యవ్వీరవతంసుపేర నిలుచుక ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 గొలువ ఘూర్జరరాజు ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 పసునాల్గువేలు కా ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 ధరణీసు దనరథ ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి

గీ॥ కాపుగా నైనవ్యముల నిచ్చి ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 యెడఁద గరుణకు జోటిచ్చి ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి

మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబు దెల్పంగ జయ ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి
 పును సూచింపంగ గోవెల నిలిపె నా ధ్యంబేళె; మేవాడఁగి

obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana.
 "Annals of Malwar"

⊗ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior character. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey.....While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the toran, rising like the bridegroom of the land.....What does it resemble which makes chittor look down on Meru with derision. Again what does Chatterkot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beauteous to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands.
 "Annals of Rajasthan."

- బున; వ్యాఖ్యానముకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుక్ గీత గోవిందముక
జను లాబాలము సేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సుధాతయై.
- గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లంగు
నిత వొడ్డవాఁడున్న వాఁ ♦ దే యటంచు ట్తోడిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభానృ;
- సీ॥ సాధ్వీ మీరాబాయి ♦ సౌజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిమి;
జగదేక పావిత్ర్య ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు
నడుగులు తలచి భ ♦ క్త్యావేళమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపించెఁ;
దన్నాధునికి సొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు లేరు;
- గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వఱకు దేవాలయముల గో ♦ పాలదేవుఁ
గూర్చి కీర్తించి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచు
- మ॥ చరితాంధుడగు కుంభ పాత్రుఁ డవలక్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ
వరుడయ్యె; రణమన్నఁ బుడుగువలె ♦ భావించు శౌర్యాఘ్నఁడీ
పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాకాన్సాటిన్
సరస్ వెల్లెడు స్రూర ముష్కర తురు ♦ మ్మస్థాన మందుండియు.
- శా॥ చెంగినానాను కుమార్తె సంతతి జని ♦ చెక్ ముందు తైమూరు; స
ర్వోంగిణ స్ఫుటశ్రేణి సమరఖం ♦ డాధీశుడై, దానఁ దృ
ప్తిగాంచగనుబోక భారతమహా ♦ దేశంబునుకఁగెల్పె; స
త్సంగు డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చ్చజాల రెవ్వరలు.
- శా॥ “తైమూర్లము” ప్రపాత్రుపాత్రుఁ డతిశి ♦ ప్తస్తుత్య సౌజన్య లీ
లామందారము ద్వాదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబి” నృపుం
డై మోగల్గితి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులకా దాఁకి యు
ద్ధామపౌఢిని వారిఁ బోడఁజేసి సు ♦ ధాపించెఁ దద్రాజ్యము.
- పీ॥ “జాకాన్సాటి” శ్రే ♦ ప్తతమంబె కాని జాహ్నువియో! లొకైక పూ ♦ జ్యతకు తావు!
టర్కీ ప్రశస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!
సమరఖండ మతియో ♦ గ్యమ కాని ఢిల్లీ పురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ ర్గమగు తావు
తురకలు స్వజనుతా ♦ మరు కాని భారతవ్రజలు లొకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!
- గీ॥ లింటనుండిన విశ్వాంతి ♦ యెసఁగుఁ గాని రామమాంధాత తేలివ ♦ భూమి గెలువ
ఘనతలై శ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గు” ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగుదెంచె.

శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణనృపుం ♦ డా యిబ్రహీంలోడి తా
నాకన్డించుచు వీనిరాక దశల ♦ తూసికినుల్ త్కృష్ణం
బాకంపింపంగఁ జేరవచ్చి యని సే ♦ యజ్ఞజొచ్చె; బేబర్ విభుం
డాకాలాంతకునట్లు శాత్రవులఁ జెం ♦ డాడెక్ మహాదగ్గఁడై.

80

మ॥ గడియల్ మూడగు సంతలో రణము త ♦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
పడియెక్; సేనలు భిన్న భాండగతులక్ ♦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
ద్రుడు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ ము
ప్పుడు దాసోహమటంచుఁ దత్పదయుగం ♦ బుగ్ గొల్పె నిర్వీర్యమై.

81

మ॥ అరులక్ గెల్పుచు సార్వభౌముడయి రా ♦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
వరు సంగ్రామతలంబునక్ గెలిచి మే ♦ వాడ్డేశముక్ జెందఁగా
నురు మత్తద్విపరాజ వీర్యులగు నా ♦ యోధుల్ తనుగ్ గొల్వఁగా
సరిగెక్ బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ♦ ధ్ధాయత్తుడయ్యెక్ వడిక్.

82

సీ॥ షోంగరీశుడు బలో ♦ త్తుంగుం డుదయసింగు, రత్నసింహుడు సలుం ♦ బ్రా విభుండు
రణమల్లనృపుడు మా ♦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ♦ తేత్రసింగు
ఝాలానృపాలుఁ డు ♦ జ్జయసింగు సోనెగుఱ్ఱమహీంద్రుడైన యా ♦ రామదాసుఁ
డల ప్రేమరుండు గో ♦ కులదాసు చంద్రభానుండు మాణిక్యచం ♦ ద్రుడు. శిలాదుఁ

గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహితనయుఁ డొకఁడు స్వమి సంగ్రామసింహు వెం ♦ బడినిబోరి
“చచ్చుటో గెల్పుటో వేటు ♦ జాడ లేదటంచు సేనలతో వచ్చి ♦ రని యొనర్ప. 83

సీ॥ రెండువాహినీలు కా ♦ ర్రికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ♦ మందుఁ గలిసె;
రాజపుత్రులు మృగ ♦ రాజులట్టులు దాక యవనసేనలు వెన్క ♦ కరుగఁజొచ్చె;
బేబ రాగ్నేయాత్మ ♦ వితతిఁ బ్రయోగించె; హైందవాశ్వికకోటి ♦ యడ్డె దానిఁ;
బులులమాడ్కిని రాజ ♦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డిల్పిటచిరి ♦ తురకదండు;

గీ॥ తనబలముఁ దూఁచుఁ; గెలుపుకై ♦ కనులు వాచు; నాప్తతతి నేచు; దిగ్గననట్టై లేచు;
విసిది తలరాచుఁ; జేతులు ♦ వెలికిఁ జాచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచుననుచుఁ జూచు!

గీ॥ స్వామి పదసీమఁ దెగి నిజ ♦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ♦ దపులయందు
నకటకట! శిలాదుడు గాక యన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహమాచరించు!

గీ॥ కడపటి దినుంబు నిరు మొనల్ ♦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ♦ బరును గలిసె;
నని తునులమయ్యె; బెక్కు గా ♦ యములు తగిలి యవల సంగ్రామఁ డరిగె; సై ♦ న్నములు విజిగె.

మ॥ కడుఁదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండొకఁడు మో ♦ కాలఁ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్గంపుఁ దుపాకి సోఁకి కను లూ ♦ టిఁజెందె; నెమ్మేనిపైఁ
బాడమెఁ గాయములెన్ప; దిట్లు రుధిర ♦ మ్ముఁ జిమ్మి పుష్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజముఁ దెగడె త్తో ♦ ణీనేత సంగ్రాముఁడుఁ.

మ॥ చనఁ జిత్తురికి గెల్పులేకయని బు ♦ స్సాప్రాంత మందుండె; న
పైనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ♦ ర్వీర్యంబునై దేహ మ
జ్జననాథేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునఁ ♦ స్వర్గస్థుఁడయ్యె విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుఁడైన కైవడిఁ బ్రజల్ ♦ దైన్యంబునఁ గ్రుంగఁగఁ.

క॥ అరిరాజాంతకుఁడై బేబరు సంగర జయము నొంది ♦ భారత ధరణి
శ్వరులకును రాజరాజు పరిపాలింపందొడంగె ♦ వసుధా తలముఁ.

చ॥ ఒక సమయంబునందు హుమ ♦ మూనును వ్యాధియు సోఁకి యంతకం
తకుఁ జెలరేగె; బేబరును ♦ “నన్నొని నాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిలబుద్ధి వేడుకొనె; ♦ నట్లులె వ్యాధియు వాని సోఁకి పు
త్రకుఁడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ♦ రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరుఁ.

క॥ ఘనశౌర్యుఁడు సంగ్రాముని వెనుక నెరిసి సుతులు రత్న ♦ విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రథిక ♦ మోదముతోడఁ.

§ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajputs attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bullets of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muznffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his successful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince.

“Annals of Mewar.

మ॥ అనలాస్త్రంబులు వాడినక జయము త ధ్యంబంచు నావిక్రముం
డును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులెం ధ తో మూర్ఖులై “వీని జే
కొన మశ్వంబుల నుండియుక దిగము నీ ధ కుక గూర్చు నెవ్వరినై
న నియోగింపుము వీనిబూన్పు” నని మం ధ దప్రజ్ఞులై యాడుచుక,

92

చ॥ వెడ మొగమైన నన్యులను ధ విక్రముడుక నియమించె; సేనలుక
జెడ నిరుపాయలై యొకరి ధ నిక మఱియొక్కరు మెచ్చకుండ; నీ
దుడుకుదనం బెఱింగి ‘బహ ధ దూర’ను ఘూర్జరదేశ భర్తయుక
వెడలె మహాచమూతతులు ధ వెంటఁ జనంగను జిత్తురిక గొనక.

93

మ॥ తను శత్రుండొకఁ డిప్పు చిత్తురిపయి ధ దండెత్తునక మాట శ్రో
త్రములక సోకిన రాజపుత్రనృపులుక ధ చాదవ్వు లందుండి నై
న్యములక దోడ్కొని వచ్చి రొండొరుపు లు ధ తచ్చేదముల్ లేక; డె
దములక జిత్తు రనంగ నెంత యభిమా ధ నం బున్నదో వారికిక!

94

సీ॥ కాద్రకేసరి కేస ధ రముల నుమ్మొలలూఁగు నతిబలాఘ్యులు దేవ ధ రాధిపతులు
కులపర్వతముల డీ ధ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు ఝూ ధ లావనీంద్రు
లుంకించి తాకిన ధ నుర్వీతలాబు పై కెగిరించు సోనెగు ధ జ్ఞేశ్వరులును
ఛాలాక్షుతో మెడ ధ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హర ధ వంశ్యమణులు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ధ సలుపఁ గలుగు నసమ శౌర్యులు చోండావ ధ దన్వయులును
నడచు సంద్రంబు లనంగ నై ధ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తూరు ధ పట్టణమ్ము.

గీ॥ షడము వెన్క మఱిల్పని ధ పటు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ధ శేషమ్లు
సుతుఁడు భాగీ తరలివచ్చె; ధ నితఁడు బాడబానలముఁ బాఱుమింగు మ ధ హాభుజుండు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ధ ర్యంబు ముద్దచేసి దుర్గంబునిండ నుం ధ చినను గాని
క్రూరులగు పరంగుల పిరంకగులకు ముందుఁ దూచుకొన రాయి నిలుచుటఁదుర్లభంబు.

సీ॥ లాభిభాక బిరుద మ ధ లంకరించెడు ప్రోడ గోతులు త్రవ్వించి ధ కూరి మంక
వహ్ని రవుల్కొల్పి ధ పగిలించె; నీతఁడు బహదూరుశాహి సేఁ ధ వలచు దనుపు
పోర్పుగీను పరంగి; ధ మునుపు వాస్తోడిగామా వెంట నరుడెంచె; ధ మును గుండు
పరగించి యగ్నిప ధ ర్వశము పొంగినయట్లు పొంగించి బహుమర్గ ధ ములనుగూఁపె;

గీ॥ వైరి దుశ్చేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రంబు పడియె;
 స్త్రీ నూజ్జిత జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్యునం డరాతులను దాకి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
 గీ॥ ఐదు వందలు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడ బడిరి; మధ్యాహ్న మారాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాకి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె సఖిల చోండావదన్వయు ♦ లనుసరింప.
 గీ॥ అవల దేవరభటులు ఝా ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ స్త్రీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిఁబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొనరించి పండె నా ♦ గండిదండ
 సీ॥ తరువాత రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాఠోడునుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలం ♦ బునఁ బోరి మడిసె; నవ్వెలఁది కీర్తిని జరి ♦ త్రల సువర్ణ
 పరిమాక్షరముల వా) ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బుతలో ద గ్గ మా ♦ వంత యవల
 విజిగె; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గె; నుదయాసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడు తభ
 గీ॥ రాజవంశ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలికి దాటించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు.
 సీ॥ గండపుక మంచి చె ♦ క్కల నొక్క ప్రాపుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గర్పారరజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁడులు పడమూఁడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్వలువలు సొమ్ములు దాలించి పూచిన ♦ తంగెడు లట్లు
 వెడలి పెండ్లికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపులై చిఱునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
 గీ॥ బంగరు సలాక లట్లు పా ♦ వకునిఁ జొచ్చి; రీవెలఁదులఁ గల్గవతి ♦ దేవి నడిపె;
 నామె యుదయాసింహకుమారు ♦ ననుఁగుఁ దల్లి దుర్జయార్జునరాయని ♦ తోడఁబుట్టు.
 మ॥ తమ కాంతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దక దేవరస్వామి దు
 ర్గమునందుండిన యోధులక గొనుచు నూ ♦ ర్యద్వారముక దీసి సిం
 హముమాడ్కి వెలిదూకి శాత్రువులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి నై
 న్యములుక దానును నిర్వోజేషముగ నం ♦ తంబొందె నవ్వేళలో.

☉ Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

❊ చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వదటంచుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాఱిన తోరము, రాజ్య, ఢిల్లీ భూ
వరు కడ కంపె; గర్జములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లీ
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనర్చెడున్.

104

శా॥ ఏరుల్ ముప్పుదిరెండు వేలు సమరో ♦ రివ్ వ్రాలి ప్రాపించి ర
వీరస్వర్గము; దుర్గమున్ యవనభూ ♦ భృన్మౌళియున్ జొచ్చి శౌ
ర్యరూఢి నివసించె; సంతటను “నై ♦ న్యంబున్ మఱల్పించి చి
త్తారు వీడు” మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యూన్ పానుషా యాజ్ఞయున్.

105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినలగు వెలందులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
కనకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యం ♦ దఱు ఢిల్లీఁ జేరిరి; హుమయును వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేసి దర్శించి; ♦ రతండు హర్షించి హస్తమున రత్నబంధ ♦ నము నొనర్చి

సీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కల్లావతీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుండయ్యె; వారి సేమమె నాసేమమై రహించు. 106

సీ॥ భువన వంద్యుండు సంగ్రామ ♦ భూపమణికి ముందు మాతృగ్రుహార్చిన్ ♦ కుందు దీఱ
నతని దేవేరివి గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బావ ♦ నం బొనర్చు. 107

❊ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward, for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender...
... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

గీ॥ అఖిల నృపులకుఁ బాదుషా ధ యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ ధ రాజమ
కన్న యనుటయె కడు గౌర ధ వాస్తవంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు ధ ప

మ॥ స్ఫురదీదీవరనేత్రలార! యిఁక నా ధ పుణ్యంబు వర్ణింపఁగాఁ
దరమే! నేటి విపత్తు దీర్చుటకు ని ధ ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ ధ గాదేని నాప్రాణమ
పురమోత్కృష్టగుణాధ్య పాదముకడన్ ధ భక్తి సమర్పించెడన్.”

మ॥ అని శీఘ్రముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా ధ ర్యం బంతయున్ మించినో
యెను; దుర్గం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం ధ బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని నన్గోరిన దొడ్డతల్లియగు నా ధ కర్ణావతీదేవి యే
మని చింతించెనొ; మందభాగ్యునకు నే ధ లా దక్కు దజ్జేవనల్.

మ॥ అకటా! సూర్యుఁడు వంశకర్తయట; ష్రీ ధ రాభిక్ వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ ధ న్యాత్ముడు సంగ్రామసిం
హు కుటుంబంబట; సుంత సాయపడఁగా ధ నొక్కొంత తావున్నఁ బా
యక మత్కిరి వెలింగియుండుఁగద బ్ర ధ హస్తాడైక సుస్థాయిగన్.

సీ॥ “అతల్లిమాటు త ధ దాతృజుఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” ధ నని త
‘చిత్తూరుపురి విస ధ ర్జించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా ధ కాన తిచ్చె
నామూర్ఖుఁడు తదాజ్ఞ ధ నొదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ ధ జరుపఁ ద
బాదుషా తుదిలేని ధ బలములతో దుర్గమును నాల్గువైపుల ధ ముట్టడించె;

గీ॥ నామహాసేనఁ జూచి భ ధ యంబు లేచి నీరు సోకు నుప్పటులఁ గ ధ న్నింప
బలముతో బహదూరు; మాధ్యమును ఘూర్జరము హుమాయూన్ జయిం

[మ

గీ॥ వెదకి విక్రమసింహుని ధ విభుని జేసి యాహుమాయూను ధిల్లీకి ధ నరిగె; విక్ర
మావనీశుని పిదపఁ బ్ర ధ జాఖు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన ధ వీరసింహు

సీ॥ జననంబు క్రూర ము ధ మ్మర తురుష్కకులంబు! భావమో రాజ్య సం ధ పా
ప్రాయమో సకలప) ధ పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన ధ పూర్ణ వయన
నరిది రాజాస్థాన ధ మార్గక్షకము! కాని రాణి యర్థింప సా ధ భ్రాతృ మూ
వంగభూమిని దన ధ పనిమాని యొకవేయి మైళ్లగుడెంచి ధ ర్మము వరించి

గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిక్షించి ♦ పంచి దేశమందు భయమును డించి సా ♦ ఖ్యంబు నింది
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండో! హుమయూను ♦ చక్రవర్తి!
సీ॥ వనవీరనృపుడు సా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచె;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపె; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ థ్వానమందు;
వనవీరు “దుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చె; సతి నిజాత్మజుఁ జూపె; నతఁడు పొడిచె;

గీ॥ మత్రశోకము దిగమింగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొడినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115

క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొఱకు ♦ దారుణ ఖడ్గం
బునఁ జీల్చు గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్న దప్ప ♦ వేఱొకదానికొ. 116

మ॥ వనవీరుండు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధిలో మునుంగుచు జన ♦ వ్రాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం దుదయసిం ♦ హుకొ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించె బూర్వవిభవం ♦ బుకొ నిల్చు గాంక్షించుచుకొ. 117

గీ॥ మ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియుకొ లేదు; దు
ర్మమధైర్యోన్నతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Udai Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

... ..
“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Udai Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing, who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

“Annals of Mewar”

- జ్యమయా సద్గణమొక్కఁడేనియు రహిం ♦ చక్షబాదు; వైయాఘ్రుగ
రభమునక మేకవిధంబునక బాడమె సం ♦ గ్రామేంద్రు గరభమ్మునక. 118
- ❖ మ॥ ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుట్టుఁతలూఁగించె బె
ట్టిమఁడౌ పుత్రుడు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ టిప్రాయఁడై కీర్తనం
పద నార్జించెను దండ్రీ; యెట్టితఁడు మే ♦ వాడ్రాజ్య మందారశా
ఖఁ దినంజొచ్చిన పుష్పియట్లు వొడమెక ♦ గీర్తిక గళంకించుచుక. 119
- చ॥ వరుసగ ముప్పదేం డ్లితఁడు ♦ పాలనముక బానరించె; నంమలో
నిరువదియైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులొ సాఁగె; ననంతరమ్మునక
దరతరముల్ తపింపఁదగు ♦ దారుణ ఘోర వికత్తు దేశముక
బారిగొని కౌరవంబు నుడి ♦ పోవఁగఁజేసె నరుంతుదమ్ముక. 120
- మ॥ అనఘుక విక్రమసింహు భూరమణుఁ జే ♦ యగగ్ని ధీల్లీపురం
బునకేగెక హుమయూను; వంగమున రా ♦ ణ్ముఖ్యుండు సామంతుఁడై
చను పేర్థాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించినాఁ
డను వార్తల్ విని పాదుసా వెడలె సై ♦ న్యాయత్తుఁడై వానిపై. 121
- ఉ॥ అంతములేని సైన్యముల ♦ నంబుధి చాడ్చున నిల్పియున్న సా
మంతుని దాఁకి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

❖ But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendants of his chiefs who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

"Annals of Mewar".

త్రాంతము నంపె; 'పే'ర్కులుండు • తానును సమృత్తి చూపె; గ్రుంకె బ్రొ
ద్దంతట; రెండునై న్యములు • నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందఁగఁ.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను • గొంతులు గోయు విధాన, మారియొ
మసఁగిన యట్లు, మృత్యువది • నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లినై
న్యసమితిపైన వ్రాలి తును • మాడఁగఁ జొచ్చిరి నిద్రవోపుచు
డు సమయమందె వంగనుభ • టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపునఁ.

123

మ॥ హుమయూ నంతటఁ బాతె ఢిల్లి దెస; క • త్యుగ్రుండు పెర్ఖా సనై
న్యముగా వెంటను దాఁకె; నేమియును జే • య్లేక యందండు మా
గ్గమునఁ జిక్కిన వారిఁ జేర్చుకొని పా • ట్ జొచ్చె; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండునై న్యములకు • సంగ్రామ మయ్యె వడిఁ.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ • రణమంచు బెదరి దిజ్కార్గంబులకుఁ గొంత • మంది నడువ!
సమద శాత్రవ పరా • గము దృష్టిగతమైన మది కలంగియుఁ గొంత • మంది పాట!
విమతనై న్యము దర్శ • సము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం • దటు లొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ • ప్పడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద • టవలి కుటుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో • నడ్లమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన • నై న్యమెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై • ఛిన్నమయ్యె! పేర్కుఖా ఢిల్లిఁ బట్టాభి • పిక్తుడయ్యె! 125

మ॥ చమువుల్ లేక మహామహీవలయ రా • జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనుక వెనువెంటనే తగిలి లా • హోర్ దాకఁ బోనీక నై
న్యములక జేకొని పేర్కుఖాను తఱిమె • వాడంతటక దేశదే
శములక గ్రుమ్మరె నెచ్చెటేనిఁ దలదా • చ్చవచ్చు సంచాసనో.

126

మ॥ ప్రిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో • 'పేకల్లి'యక బారసి
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం • గాఁ దెల్పె నాత్మీయవృ
త్తము; దత్తన్నిధినున్న వానిసుత "యు • ద్వాహమ్ము గావించుకొం
దు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం • డుకవాని కిచ్చె సుతక.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ • హీతలంబది లేదు! కొల్లువుసేయఁగ భట • కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన • గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో • గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి • భవనంబులును లేవు! తాల్ప ననర్థవ • స్త్రములు లేవు!
వాహ్యాభి యొనరింప • వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీట గంట వి • శ్రాంతి లేదు!

గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ వడుక్లైశమెంచి మనసు గరగించు. సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
కోరి యర్థాంగమును బంచు ♦ కొనియె! నెట్టి పాపనాత్మికయో 'హమీ ♦ డా'వధూటి.

మ॥ పనితఁ యోధులఁ గొంచు యోధపురభూ ♦ పాలున్ సమీపింప, వ
ద్దనె నాతండు; జసల్ మియర్ ప్రభుఁడు పొ ♦ మ్మంచాడె; మర్వాన్ నృపుం
డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ♦ ట్లున్ జెల్ల రారాజు చే
రెను దూరమ్మున సింధుదేశపుటెడ ♦ రిన్ దైవమున్ దూఱుచున్. 129

సీ॥ వైశ్యానర జ్వల ♦ జ్వాలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుఁడు ప్రకా ♦ శించుచుండ!
నువ్వీతలంబెల్ల ♦ నుట్టుతలూఁగ జృంభించి వాయువు పెల్లు ♦ వీచుచుండ!
సుడికట్టి మండుటి ♦ నుక లేచి మిన్నంది వ్రాలి పాంథుల ముంచి ♦ నైచుచుండ!
బెక్కుయోజనములు ♦ వెడలిన నాల్కపైఁ జేర్చఁ జక్కయు నీరు ♦ చిక్కకుండ!

గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ♦ లంతమొంద! స్వస్థ సౌధంబుల వసించి ♦ పరమ సుఖము
మీఱఁదగు నిండుచూలా లె ♦ డారి యందు నాహమీదాలతాంగి యె ♦ ట్లరుగఁజేరె!

గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ♦ రాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ♦ ననుచరులకు;
నున్నవారెల్ల బరువైరి ♦ మొంటియలకు; నొక హమీద మాత్రము చలిం ♦ పకయె నిలిచె.

మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొంటెయున్ మడిసె న ♦ త్యుగ్రాతవవ్యాప్తిఁ గూ
రిమి భృత్యుండని యొంటె నిమ్మనుచు టా ♦ ర్దీబేగు నర్థించె; గూ)
రమతిన్ వాడు తిరస్కరించిచనె; ని ♦ ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ♦ న్నన్ బల్చనయ్యెన్ గటా! 132

గీ॥ తురకతేనికిఁ గష్టముల్ ♦ పెఱిగఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ♦ త్పినను గాని
కానరాదయ్యె వట్టివె ♦ క్కసము తక్క! నిండుదప్పి నార్చుగ నొక్క ♦ నీటిచుక్క. 133

గీ॥ చూలుపండిన యాహమీ ♦ డాలతాంగిఁ జిచ్చుటెండ తెడారిలోఁ ♦ దెచ్చుటెల్లఁ
బూఁపపిందెల క్రొమ్మావి ♦ మొక్క నకట! తీవ్ర దాహాగ్నిలో నీడ్చి ♦ తెచ్చుటయ్యె.

సీ॥ శదిలేక యండి కొ ♦ ఱడు గట్టి నాల్క నాభినిఁజేర దిగసుంజు ♦ కొనుచుఁబోవ!
నెంతేని జలియించి ♦ హృదయకోశంబట్టె కుత్తుక కెకతోట్టు ♦ కొనుచురాగ!
మెదడు నీరసమయి ♦ ప్రదిలి వైత్యోద్రేకమునను బ్రలాపసం ♦ ధిని వెలార్ప!
క్షితితలంబెల్ల మ్రొ ♦ గినఁగాని తీరజో దనిపించు మరణవే ♦ డన కలంప!

గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ♦ యుండ యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ♦ వడయలేక
పిచ్చియె త్తీయుఁ గేకలు ♦ వేసికొనుచు బాఱి రెల్లడ నిసుకయె ♦ డారి నడుమ. 135

❊ చ॥ కనిరొకబావి వేకువనె ♦ కన్నులపండువు గాఁగ; దాన మొ
 బనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డక్ వడి నెద్దలఁ దోలుకొంచుబో
 వునతని కొక్కచోఁ 'బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె'నటంచు మాటలుక్
 వినబడబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టుటవశ్యమై తగెఁ. 136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లట్టె తెఱచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
 నిలువకమున్నె దా ♦ నిపయిబడి జలంబుఁ ద్రావబోవఁగ దాని ♦ త్రాడుతెగుచు
 బావిలో బొక్కెన ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహాగ్ర
 తాపమోర్వక సైక ♦ తస్థలిఁబడి మ్రగ్గి; రిఁకఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూకి;

గీ॥ రంతఁ గొందఱు చేది తో ♦ యంబుఁద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిర; ♦ కొందఱెల్ల
 'యమరకొట'కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటిరా ♦ చాప్రహారు 137

మ॥ మనుజాధీశుఁడు వారినందఱు స ♦ న్నానించె సౌఖ్యంబెల
 ర్వును; నైదుక్ బదివందలుక్ నలువ దా ♦ పై నిక రెండైన యే
 టను నాకార్తిక జీవవారము 'హమీ ♦ డాభానుబీగంబు' పు
 త్రుని నీల్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతుక్ ♦ మర్వార తేజోనిధిక్. 138

వృ॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకుక్ ♦ బ్రీతిక్ "మహమ్మజ్జుల
 లుద్దీ నక్కుగు" నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యాక్ పాదుషా చూచి యా

❊ On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cavaliers when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.
 'Annals of Mewar'.

§ On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.
 "Colonel G. B. Mangleson C. S. I."

మ

ముద్దుంగుట్టుని క్రివల్లి దెసలఁ ♦ బుప్పింపఁ గాంక్షించుచుఁ
ముద్దల్ముద్దలు పంచె నాపులకు న ♦ మోదముమైఁ గన్తుఁ.

చ॥ తనుఁ గడుఁజేరఁదీసి తల ♦ దాచుకొనఁ నెలవిచ్చి పేర్చి నె
క్కినఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియకా హమీదను ని ♦ జాతృజు నక్కరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణమొనర్చె నతండు వెండియుఁ.

నీ

మ॥ త్వరమై నాతండు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్వసుం
ధరలఁ జేకొనఁ గాని రాజ్యము స్థిర ♦ త్వం బూనఁకే సాఁగె; నీ
కరణిఁ గాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులఁబొంది వం
దురె; నీలోపలఁ గొన్నిమార్పు లచటఁ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీపురిఁ.

నీ

మ॥ అల పేర్థాఁ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయఁ బాలనచేసె; వానిపిదపఁ ♦ బృథ్వీశ్వరుల్ చాలదు
ర్యలులుఁ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది స్థై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతండు సురా ♦ పానక్రియాలోలుడౌ.

క

నీ

మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దుడుగొని డా ♦ సెఁ దా హుమాయూను; శూ
రతముం దుగ్గిపరాక్రమక్రముఁడు బై. ♦ రాంఖాను వచ్చెఁ జమూ
పతి; పండ్రొడవయేటనున్న సుతుఁడ ♦ క్బర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాఁగె ఢిల్లీని సికం ♦ దర్పా చమూపాశితో.

నీ

మ॥ కడులేఁబ్రాయపుఁ జిన్నికృష్ణుడగు న ♦ క్బర్ ముందు నిల్చుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్చి పూన్పు సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాఁకి ర
య్యెడ ఢిల్లీపతి యోడి పాటె; విజయం ♦ బింపారఁ జట్టాభిషి
క్తుఁడునయ్యెఁ హుమాయూఁ నిజాపులును సు ♦ తోషించి యుష్పంగఁగఁ.

క

సీ॥ 'పేర్కొండలం'బను ♦ స్నిగ్ధసౌధంబున హుమాయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాండు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పుడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపును ♦ గంట మ్రో
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతండు; నునుపైయున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాతెఁ;
బైనుండి క్రిందికిఁ ♦ బడుట గాజవిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కలుగఁ బగిలె;
గీ॥ నవలఁ బాజాబునందున్న ♦ యక్క రటకు వచ్చె; బదునైదువందలేఁ ♦ బదియు నాఁ
నగు శరత్తున నతనిఁ గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రువ్వోగు ♦ తెల్లఁ గలిసి. ||

నీ

౭॥ ప్రవిశేషోగ్ర సమగ్రవిక్రముడు “బై ♦ రాంఖాను” తూత్రైకధ
ర్మవిమం! డాహుమయానుకోడలు సలీ ♦ మాదేవిఁ బెండ్లాడి బాం
ధవుడై యక్బరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బొందునందాఁక రా
జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండై తగన్.

॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణంబుఁ గోర,
నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్బరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ,
మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపైఁ బడు తెప్ప డెప్పుడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,
బులివంటిప్రోడ హే ♦ ముడు తుణతుణమును దండెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్యచుండఁ,

॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ పోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిపోవు;
వెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుడు బై రాంఖాను ♦ సైన్యపతికి

॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణారణ్
స్థలమున నోడింపఁగ నతఁ డలఘుగతి శివాలకన్రు ♦ లందున డాగెన్.

148

౧॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి

.. హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేరి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;
బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్బరు ససైన్యముగ సిద్ధంబైరి పానివ ♦ ట్టంబు నొద్ద;
నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగె; దురుష్కులు శత్రుసేన వ్ర ♦ య్యలుగఁజేసి

౧॥ హేము బంధించుకొనుచు బై ♦ రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని యక్బరుఁ గని
“శత్రుశేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్త్రాబుఁ ♦ జెండు”మనియె.

౩॥ “నామే ట్లార్చి వచించు నీనుడిఁ దలన్ ♦ చాల్పంగనాఁ గాని, యీ
హేముం డోడినవాడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా
కై మన్నింపు”మటంచు నక్బ రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై
రాముం డత్రతీ హేముమ స్త్ర మిలవై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిల్.

150

౪॥ తూత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁడౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!

బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్బరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేఱ నియమించి ♦ వివిధవిద్య
లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి
ధరణిరాజ్యం బూర్జి ♦ తము చేసె; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; వ్రచె;

౫॥ జాఫురం బజమీర్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మా ♦ ర్వారునొం
తుణము విశ్రాంతిఁగొనక రా ♦ జ్యములు గెలిచె నక్బరున్నతి పరమ లక్ష్మ్యముగనుంచి.

మః ఆరుదెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా ధ్యం; బప్పు డక్కర్ వసుం
 ధరః దానేలః దలంచె; సేవకతర్థి ధ్రవ్యంబు నర్పించి సుం
 బర మొప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా ధ మక్కాకుఁ బంపించెఁ ద
 ట్ల “నబ్బారహిమాను” దత్తుతుని వే ధ డ్కజేర్చి పోషించుచున్.

సీ ఆజాను దీర్ఘ బా ధ హర్షశయుగభుఁ! దుద్యత్పద్మపత్ర నే ధ త్రములవాఁడు!
 ఘన సార్వభౌమ ల ధ తుణలక్షీతుండు! ప్రసన్న మనోహరా ధ స్యంబువాఁడు!
 బలశోభితారోగ్య ధ వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర ధ రవమువాఁడు!
 శాంతిప్రథాన వ ధ ర్చశ్శోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదుహృద ధ యంబువాఁడు!

గీ కష్టము సహించగలదై ర్య ధ గరిమవాఁడు! వితరణ వికాసములవాఁడు ధ వేయునే
 భరతఖండ మేలిన సార్వ ధ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేడను ధ నంతవాఁడు.

సీ అంచెల మార్పుచు ధ నశ్యంబులను, స్వామి యిరువదై దామడల్ ధ పటచియుండె!
 ఘూర్జరమ్మనఁ ద్రోవ ధ గొప్పబెబ్బలి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జూ ధ వృడచియుండె!
 విడక “ఖండిరా” వ ధ నెడి మత్తకరి నెక్కి యైదామడల దూర ధ మరిగియుండె!
 నాఁడుసింగము పిల్ల ధ లైదు మండుటెడారియందుఁ బైబడఁ బీచ ధ మణచియుండె!

గీ నిరువురను దన సందిట ధ నిఱికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి ధ దాఁటియుండె!
 నప్రతీపప్రతాప ధై ధ ర్యములు దేహబల మితని సొమ్మనుచు మెచ్చఁమెలఁగియుండె!

మః భగవాదానునిపుత్రి యొక్కరిత న ధ కృర్ కోరి పెండ్లాడె; నా
 భగవాదానుని సోదరాత్మజుడు “కు ధ న్వార్” మానసింహుండు వీ
 రిగిహ్మండు ఘల్లించేరి పరరా ధ వ్రుశ్రేణులక గెల్చి కీ
 ర్తిగురుత్వంబు వహించి యక్ష్మకుడక ధ దీపించె సేనానియై.

11

సీ ముప్పాల్పప్రజ మ్రొద ధ వులుగాన వారిసేమము తనకెట్లు సే ధ మమని తలంచె;
 నని జయించియుఁ బట్టు ధ కొనినవానిని బానిసలఁ జేయచట్టంబు ధ నిలిపినై చె;
 యాత్రలకేగు భ ధ క్రావళితోఁ బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ ధ గొట్టినై చె;
 పరకాలముగను వే ధ నెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని ధ నవలద్రోసె;

గీ మ్రొదవ యని యవనరా ధ జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్నముల్ వలయుఁ దా ధ నన్ని చేసె;
 మః మమలనుండి కన్యాకు ధ మారి దాఁక వసుధనెల్లఁ బాలింప న ధ కృగు దలంచె.

క|| కొక మేత్రాదుర్గము; చేకొనె గోగోగోకోట; యింక ధ గోవిందవనం
 బను చేకొను నెలిచెరు; గోటచు నాగొపురమునక దృ ధ ధమ్మగఁ గట్టెన్.

- 1 శరణని మాశవపతి దరి కరుదేరంగఁ గూర్చింగని స ♦ హస్రహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- 2 తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారణ్
స్వపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ గ్రేష్ఠురికె వడిన్. 159
- 3 రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రావీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- 4 తూరుపుసీమల దృష్టిని సారింప నడేల్కులుండు ♦ చానాన్ దుర్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- 5 నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పుగ న
కృపబాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- 6 'రండో పురుషోత్తమ!' యని ఖండిమనృపుండు కాళ్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తిమెయిన్. 163
- 7 చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలందుఁ
జైత్రయాత్రాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- 8 "భరతఖండైకభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పొడవు వృథయె"
యని నడిచె సేన; తద్భార ♦ మాగ లేక యరగనాయకు ఘణములు ♦ జ్ఞాతలూఁగె.
- 9 మహిత ధైర్యుండు లోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు'ఖా' ఖానను'పిడుగుల్ ♦ ప్రేల్ల నలుపు భయదశౌర్యలు నిలిచి రఁక్కరును గొలిచి.
- 10 అలఘుప్రాభవకీర్తివిక్రమయుతుం ♦ డౌ మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దాసిందునందున్న యో
ధులకు వృద్ధపితామహుం; శిరువురున్ ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ ఖోణీతలంబునునన్! 167
- 11 ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచోరదు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమపటకుఁ బదియుమైట్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- 12 జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
దరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జుట్టు ♦ కొని దృఢముగనుండె; సప్తమహాద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధపరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

గీ॥ నక్కరునకెకా దవానిని ధ యబ్బకై నఁ దగ్గక రణంబు సాగింపఁ ధ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమియొకఁడంటి

ఉ॥ అంగడినున్నవన్ని శని ధ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనఁజేసి యాయుదయ ధ సింహుఁడు యుద్ధమటన్న భీతిచే
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ధ గోహిలువంశ్యులయొద్ద డాఁగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ధ ణం బానరించెడు యోధకోటికి.

తి సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశుఁ ధ డగు సాహిదాసు, శౌర్యాన్వితుండగు దేవ ధ రాధిపతి
ఫేల్వాప్రభుఁడు శుద్ధ ధ క్తిరి 'పుత్ర' నృపుండు, బేల్లా కొఱియో ధ పృథ్వీవర
నిక మడేరియో ధ నృపతి దూడాసింగు, పావనాత్ముండు యూ ధ లావిభుండు
యూలూరినేత యీ ధ శ్వరదాసు, సోనెగుజ్జేంద్రుడైన కరుణా ధ సాంద్రరాజు

గీ॥ గ్వాలియనుదేశపతి లోను ధ గా మహిపులు పగిలేడు పిరంగిగుండుకు ధ వక్తము
ధైర్యహేమాద్రులు విశేషధ శము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపొచావో యట

క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ధ వైరుల మనముల్
తల్లడిలఁగ వచ్చెను జయమల్లుండు రణరంగపార్థ ధ మహితయశుడై.

❊ It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the citadel) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his alter stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawut Dooda of Machal led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramars of Bijoli the Jhalas of Sadri inspired the contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another contingent of Deola again combatted for Chitor with the Sonegurra Rana of Jhalore. Karamchand Rahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion... But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteenth century superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand shoot from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a spark of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

- సీ॥ ఇతడు మార్వార్థహీ ♦ పతి మాళదేవుని సుతుడు; బాల్యమునందె ♦ శూరలోక
చూడామణియన వి ♦ శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీర్తికి భే ♦ దంబు వచ్చి
చిననాడు తనదేశ ♦ మును వీడి వెడలె; నీతిని భుజాటాప దు ♦ ద్దాంతత విని
చిత్తూరిరాణాయుఁ ♦ జేయిచ్చి మన్నించి బడనూరు సంస్థాన ♦ పతి నొనర్చె;
- గీ॥ మహితధైర్యంబు వజ్రవ ♦ ర్మంబుగాఁగఁ దనదు రాఠోన్మాహావీర ♦ తతులఁ బూన్చి
తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం ♦ డిగనొనర్చు రాదృతరథాటెఁ గాలాన్ని ♦ రుద్రుడితడు.
- క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని ♦ నెత్తురు కండల్
విపులముగ ధారపోసి జరుపు నామిన్నేహబుధు ♦ రుల్ వీరెల్లఁ. 174
- సీ॥ సమర మనేకమా ♦ సము లయ్యె; నక్కరు పెక్కురుఁపనివాండ్రు ♦ బిలువనంపె;
దుర్గంబుక్రింద గో ♦ తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు ♦ ప్రేలిపించె;
జిత్తురిసేన కా ♦ చిననూనియలు శిలల్ గుప్పచు వైరులఁ ♦ గూల్చుచుండె;
యవనులు తలలపై ♦ శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ ♦ గడగుచుండి;
- గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ ♦ తెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ ♦ బడుటగాని
కానరాదయ్యె! నక్కరుఁగడియగడియ కెటులెలులటంచు విసుగు నొండుటయకాని.
- సీ॥ ఉన్నమందంతయు ♦ నొకమాత్ర పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని ♦ ప్పను ఘటింప
నొకగని ప్రేలె; ముం ♦ దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ ♦ గొంత యురళె;
దానితోఁ గొందఱుం ♦ తమునొంది; రీవ లావలివారు ముందుకుఁ ♦ గలయదూకి;
రంత బ్రహ్మాండంబు ♦ నగలించు నొకపెద్ద ధ్వనితోడ నొండాక్క ♦ గనియుఁ బ్రేలె;
- గీ॥ దాన యవనహైందవులగా ♦ త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ ససహస్రశః ♦ ఖండములయి,
విఠిగె నొకగోడ; యచటఁ జెక్కురుయవనులు హైందవులు చేరిరయ్యె ఘోరాహవంబు.
- క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవిరులతో. గొటేరి ♦ యా-బేడ్గారా
బ్బాణు లాసమ్మర్దిరాంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ ♦ గట్టిరి గృహముల్. 177
- క॥ హరివంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దెవరాధి ♦ పతియును ఝాల్లే
శ్వరుడును బెండ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి ♦ కనిరి యశంబుఁ. 178
- క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి ♦ గణమస్తములఁ
దఱుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసీమ ♦ వఱ కవ్వేశఁ.
- క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చొండావద్భటులతో వి ♦ శుద్ధ యశస్సాం
ద్రుండైన సాహిదాసుడు ఖండితుడై యొరగె భటులు ♦ కళవళ మందఁ. 179

● క॥ చండ నృపాఖండలు కులమండనుఁ డరిదండధరుఁ డ ♦ మాత్యుఁ డితండుఁ
బండినయెడ నీనాటి కఖండ స్తంభం బాకండు ♦ గననై యుండుఁ.

సీ॥ సాహిదా సేగ నా ♦ స్థానంబు మఱలఁ జొండావత్కులుండె చెం ♦ దవలెఁ; గాన
భారమ్ము పుత్రపై ♦ వ్రాలెఁ; బ్రాయము పడునాతేండ్లు; తండ్రిలేఁ; ♦ డమ్మపె
నిందుకు మూన్నాళ్ల ♦ ముందె పెండిలియయ్యెఁ; బసపుగడ్డలతోడ ♦ వచ్చి సేన
కధిపతియాయ నూ ♦ ర్యద్వారమున విజృంభించుచు నాకొత్త ♦ పెండ్లికొడుకు

గీ॥ గొట్టియలమందఁ జొచ్చి గ ♦ గోలుపఱచు బెబ్బులివిధానఁ దురకల ♦ పిండు నఱ
నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యభయపై న్యంబులును దలఁలూఁచిని

● గీ॥ సవ్య చవీరు జనని చోం ♦ డావదన్వయము యశము పెంచు త్రావని రావర
కోడలిని వెంబడిని బిల్చు ♦ కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులునడఁగ నఱ

సీ॥ ముద్దుమోమున నాణి ♦ ముత్రైపుబాసికం! బద్ధంపుఁజెక్కిళ్ల ♦ యందు మెఱుంగు
గాటుకచక్కయఁ! ♦ గాళ్ల బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి ♦ వస్త్రములున
సకల కల్యాణ భూ ♦ షణరాజితోఁ! దనుతాణింబుఁ దొడిగి నా ♦ స్తమున ఖ
మరలఁ బ్రాణేశ్వరు ♦ నండ నిల్చుచు సత్య సరకుసేనల నట్లు ♦ నఱికి రిపుల;

● The Rajput premier is the military minister, with the political Government of the fiefs; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over military classes with unlimited power over the inferior officers of the state.... When "Rana" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra-Chief is invested with the government of the city and charge of the palace during his absence. By his hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark of inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the sun) and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which is now going fast to decay. "Annals of Mewar"

● When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved on Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock; his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like the Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and go to Chitore. but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept by example; and lest any soft compunctious visitings for one dearer than herself might dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her descended the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of the Amazonian mother. "Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూకె!
నబ్బిసీలత బ్రహ్మత్రు ♦ మగుచుఁ దాఁకె”నన రణమొనర్చె నాపుత్రయనుఁగఁ బడఁతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ-తల్లియు ♦ ద్వృత్తిఁ బోరి దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపాదముల నొఱిగి సమసి రుభయసైన్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హానము లియ్యఁగవచ్చు; గోదిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గందంబు మొయినిండు ♦ గా రాయఁగావచ్చు; బెక్కు-భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చు;
దాడిలేని విద్యలు ♦ చదివినఁగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేనిఁ ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందుఁ జేర్పఁగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యఁగవచ్చు;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కర్పింపఁ ♦ గన్నకొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందె; బుత్త! నీతల్లి యెంతటి ♦ పుణ్యవతియో! 186
- సీ॥ తూత్రధర్మైకని ♦ శ్చలుఁడు రాఠోద్వౌశజలకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ త్తణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచుఁ ♦ జచ్చువోలె
బరసేనఁ దాఁకి కొ ♦ బె్బరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దత్తాధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచు వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుఁగఁజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్రమించి యాగె రణ; మీతనికి గంటఁవ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్కరు వెఱగొందె ♦ నతని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్కవచ్చు నాచుద్రునిఁ
దలఁపఁజేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధ్ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయచుల్ల మందర మమి ♦ తాసికినీవారిధిఁ
గలఁపఁజొచ్చెను! బ్రొద్దు క్రుంకి రణ ము ♦ తం బందె నానాటికిఁ. 188
- గీ చ॥ పలుచని పాలవెన్నెలలు ♦ పై నొలయఁ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచుఁ బరాహ్లామున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సె
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునఁ గని యక్క రంతలోఁ
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచుఁ. 189

§ By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber.
“G. B. Malleson”

మ॥ విదితాగ్నిప్రభలోపు మండుచుఁ గడున్ ♦ వేగంబ హృత్కోశముం
దది దూఱన్ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
న్నదదుఃఖాంధతమంబునన్ విడిచె మే ♦ వాహ్వాప్రపంచంబు; నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్ వట్టె దైన్యంబునన్.

191

మ॥ అకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్యన్ గల్లు నీసర్వధా
త్రకి రారాజపు! యుద్ధ మాఁపుతటి! రా ♦ త్రిన్ గార్యనిర్మగ్నుఁ! జౌ
ర్యకృతిన్ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దులు; నే
టికి నీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో.

191

చ॥ విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులున్
వలె; దరుణజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిదివేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటన్,

192

క॥ సూర్యద్వారము ధైర్యహార్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజలఁగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసన్.

193

ఉ॥ కూలిరి వేల కంగనలు! ♦ కూలిరి నూర్లకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బున ముప్పదివేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వారువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుఁడె ♦ పాణిముతో మనియుండె! నేమనన్!

194

సీ॥ సంవత్సరంబు క ♦ ప్రముచేసి గెలిచిన చిత్తూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సాధరాజములు పా) ♦ సాదంబులును గుళ్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలదోసె
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానిదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ

గీ॥ గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిహ్న ♦ ముల నఖిలము వీడ కక్కరు బగ్గము ♦ పాడు చేసె.

195

గీ॥ తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ రొనిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరనుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పదియువేలు పండువంటి సంసారముల్ ♦ పాడుచేసె.

§ Akber entered Chitore, when thrity thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

- మ॥ తనచుట్టుకల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు మచ్చేదమా
 నని శత్రుల్ భయమొందిపాట నొకవే ♦ యబ్బంబులుక్ గీరిమో
 నిన విశ్వోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
 ల్లను గోల్పోవుదుఁ గాడుగా నిలిచె! గా ♦ లం బొక నెట్బొగిదో! 197
- సీ॥ చిగురైన జమమ నొ ♦ చెప్పుచోట ముప్పదివేలపారులఁ గూల్చు ♦ జాలి తెల్లు!
 కలవె భేరులు! నీకు! ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్కుక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
 దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రత! కటా భారి సా ♦ మాజ్యపతివె!
 కోట గెల్చితిగాక! ♦ కుంభు జయస్తాభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!
- గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూశలైన జేకొనరె! యెట్లు చేయాడె ♦ జత్తురుపురి
 ద్వారబాధముల్ గొనె! జల్లపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యక్బరుసార్వభౌమ!
- సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్షీభాగ్య సాభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతమొచ్చె;
 నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానినై విభవ ము ♦ ధంగలేడు;
 కోటల నెనరు బా ♦ గుపడఁజేయఁగ లేడు; భేరిధ్వనులు విని ♦ పిపలేరు;
 పుడమితో డ్లెప్పుడం ♦ దడఁగిడిరదియులే; దొకయింట దీపంబు ♦ నుడలేడు;
- గీ॥ యవనపతి చేసిచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లె భయద
 మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ పాతకంబా!
- గీ॥ మహిత చిత్తూరునగర సా ♦ మ్రాజ్యభవ్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
 కట్టకడతెర వ్రాల ము ♦ గళముపాడె ననంగ ధ్వనిలేపుచుండు వి ♦ హంగతతులు!

heads of clans both house and foreign, fell and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candelabras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

క॥ 'పదునైదువందలును సర్వదియెనిమిది' యనిన సకల ♦ పరిభవముల కా
స్వదముని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా!

201

సీ॥ ఆరణ్యమున నక్క ♦ రజరామరఖ్యాతిఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ అనుచు మెచ్చి,
జయమల్లు పుత్రుల ♦ సత్కీర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేనుల ♦ పై న నుంచి
హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!

● గీ॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కూజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేటికి
కటకరిగి చూచువారలఁసాన్వితసమితి నెంత వెఱపుగూర్తురొ! దేవుఁడేయెఱుంగు

—*) ఉదయసింహుఁ డుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

చ॥ కదనము నిల్చిపోయెనఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
స్వదముగఁ గట్టి పే 'రుదయ ♦ సాగర'మం చిడి చెతనే వసిం
చెదనని కప్పై నిల్లదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
దుదయపురాధిభానిమున ♦ నొప్పెఁ బురంబది వాని పేరునన్.

202

క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
ర్వోత్తమము చాలునంచని యి త్తటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలఁదొడుంగెన్;

203

● I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut out so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfalls with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1663.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimal received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenetaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

- క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుండని సొ
 న్ముతకెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియుఁ చేయఁ డితఁ డ ♦ నామకుండగుచున్. 205
- సీ॥ ఉదయసింహుడు పూర్వమొకనాఁడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాశరకుడు దెచ్చె;
 నది పదనైనదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యు ♦ మంచె గత్తి;
 యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుడు 'కత్తు లొరుల నటు ♦ కఁగ నె కాని
 పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్వుడ'వంచుఁ దనదు సూక్తు చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి
- గీ॥ నట్లు వేడినెత్తురు గాఢి ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్షసి ♦ క్షముగ నయ్యె;
 సందతాశ్చర్యమగుటై; ♦ రకు-మానుఁ డచలుఁడై చూపు తుండ్ర యాస్యముననిలిపె.
- మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుడై తేడు "ఏ
 నిని గొంపోయి వధింపు"డంచు భటులన్ ♦ నేమిచె; వారున్ మహా
 వనమున్ జేర్చిరి; త్రోవనచ్చెడు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డిక్కించి యా
 తనిఁ దోడ్తచ్చుచు నిటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రవేమఁ బెంచెన్ వడిన్. 207

—*) ఉదయసింహుడు జగమల్లుని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

- సీ॥ చిత్తూరుదుర్గంబు ♦ చెడిన నాల్గేండ్లకు పసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
 మఱిదులు సచివసా ♦ మంతిభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమామ
 నుదయసింహుడు వారి ♦ నొద్దకుఁ బిలిచి "నే మనఁబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
 యపుడె నావెన్క మీ ♦ రాచరింపఁగదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!
- గీ॥ గొడుగు లిర్వదైదుగురు నాకుం గలిగిరి; సూక్తుడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లుచొచ్చినపుడె
 చేరఁగొనిపోయి యాకృష్ణ ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుంబ్రాపురమున.
- గీ॥ చందూరునినిండ జ్యోత్స్న యింపొందినట్లు సగవు మొగమునఁగులుక సుంతయుఁగలఁగక
 తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేటు పాఠింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209
- క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికోట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
 యఁదగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండన్. 210
- ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రథముండు! నిర్వచా
 నేడులు వచ్చె; నుండఁ డెపు ♦ డేనియు నాకడ; నాల్కవేడి; యే
 నాడును ద్రవ్య మిచ్చియయి ♦ నన్ రణమున్ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
 వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనబోవదు పైరు; పిల్చినన్
దరియఁడు; చెంతకేగిన య ♦ ఇంబునఁ బన్నిడు; వట్టి యగ్నియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యిల నేల నర్హఁడే!

211

సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుఁడు! యుద్ధంబన్న విందని ♦ తలఁచుచుండు!
నొరులతోఁ బలుకఁడు! ♦ పరులను బిలువఁడు! నవ్వఁడు నొవ్వఁ డే ♦ నాఁడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాఁక విడువఁడు! నామాటయనిన నుం ♦ తయును జెల్ల
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక రే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మనరిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రిసేయు!
నిది పెదవిదాటు వల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయును! నాభాగ్యమిట్టి లుండ!

చ॥ ఇరుపదియైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వచనల్వూరు మాది యిట్టులుం
డిరి! జగముల్లుండొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డిట నెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెడున్.

214

చ॥ అదియును నాఁడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యప్పయుం
చెద గరఁగన్ జరించు; నేపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్యమంచునున్
వదరఁడు; బైటబోఁడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సన్మణా
స్పనుడని మీరెఱుంగుదురు ♦ వాని నొకించుక సేపు చూచినన్.

215

చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలఁచి ♦ గొప్పగఁ ద్రాడులు చెప్పఁగూడ, దా
లేడె సకలావసీభరమఁ ♦ దాల్చుగ యోగ్యుడ; నాదు మాటలన్
బెడచెవిఁ బెట్ట కాదరము ♦ పెంచుదు నామ ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహాపీఠమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడీ!

216

మ॥ మఱియొక్కం! డధికారమంతయు సలుం ♦ బ్రానాథుడున్ నాయనం
తరమాదున్ వహించి యేర్పఱచు రా ♦ నా నొక్కనిఁ గాన; ని
త్తటి నాతో జయముల్లు రాజగను నుం ♦ స్థాపితునం చాతఁడి
దఱలోఁ బెప్పుమఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయూర్మై శాంతి గనున్.

217

మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ గృష్ణసిం గుదముసిం ♦ హాధీశ్వరున్ “సయను
జ్ఞును బాలించిన మేటిభాగ్యముగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతుఁ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బుఁ జేరఁగానీకు; దే
వుని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యండఱఁ.

218

చ॥ త్వరఁపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దఱును నతృప్తిగాంచి వగ ♦ దారొక్కని కుందిరి; కాని, కత్తివా
దరకరణిఁ బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పలిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచుఁ!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘము; ప్రతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లాఁడెనని చి ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞయుఁ
గరముఁ శోషిలె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కజొచ్చి రవ్వార్తకుఁ.

220

మ॥ "అవురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమిశుఁ! డాకృష్ణసి
గవలీల దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యవచ్చు! నెద్దిన న
న్న పెన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేడెంతయుఁ.

221

మ॥ కమలాస్తానవ్యయమా! భవత్కృతమహతా ♦ ఘంటమే! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేడులు మానియుండనలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుఁడు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముఁగోల్పోయెను; దుర్బలుల్ జనకు లా ♦ రా! యెంతకుఁ గర్తవ్యం."

222

—*) ఉదయసింహుఁడు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లంద అరుంతుడవహా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్ఞననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాటిలే యుదయ ♦ సింహుఁడు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులుఁ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధగఁ.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింట ♦ జక్కవిడువ నం
త్యవిధుల నలండు దీర్పుట యపుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యిండ్లఁ.

224

క॥ వరసాధము 'నాచోకో' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరఁపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక పర్యంతము. (*—

సీ॥ పన్నీరు పునుగు జ ♦ వాది యత్తరు దెచ్చి యెల్లవీధులయందు ♦ జల్లినారు!
 పౌతిగృహంగణము కం ♦ బముల రంభాస్తంభనివహంబులను దెచ్చి ♦ నిలిపినారు!
 సౌరభంబాలుకు మం ♦ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ♦ గట్టినారు!
 'భవనగుడుండొందు ♦ బూర్ణవైభవ'మంచు స్వాగతాక్షరములు ♦ వ్రాసినారు!

గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ♦ దీర్చినారు! పెక్కెడలఁ జల్వపందిరుల్ ♦ వేసినారు!
 బీదలకు నన్నమేర్పాటు ♦ పెట్టినారు! సిరులఁజమ్మంగఁ బురమెల్లఁ ♦ జేసినారు: 21

సీ॥ సౌభాగ్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానమొక్క! యనఁ బలువిధాలంకార ♦ ములను గూర్చి
 నిత్యజయోత్సవ ♦ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ♦ బలవరించి
 సమచతుష్కాంక్షా వి ♦ శాలవిత్తర్జిపై నవరత్నదివ్యసం ♦ తతులు గలిగి
 కనకమయంబు ను ♦ త్కటకాంతి మంత్రహా నొక్కసింహాసనం ♦ బానరనునిచి

గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ♦ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగాఁ ♦ బెక్కునిలుప
 నింద్రుని సుధర్మయోయన ♦ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాజాసభాస్థలాంబు. 22

గీ॥ సమచతుష్కాంక్షావేదికాం ♦ తమునఁ దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ♦ వెనుక నొక్క
 వేయియవరంజిరణముల్ ♦ వెలుంగ నలరె నతితరానందదంబు సూ ♦ ర్యధ్వజంబు 23

సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ♦ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ♦ ప్రక్కఁ దనరఁ!
 జత్తురిరాణాల ♦ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామచా ♦ ర్ష్యమున వెలయ!
 నున్నతోద్యోగసం ♦ పన్నులై శూరులౌ రాజబంధులు వెనక ♦ ప్రక్క వెలుంగఁ!
 గవులు వై వజ్రాలు ♦ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముమందుఁ ♦ జెలఁగుచుండ!

గీ॥ బహుళసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
 నిత్యకల్యాణమందిర ♦ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ♦ డందగించె! 24

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁ } *—
 డనుమతింప కపోవుట.

మ! అరుదెంచె జగమల్లు నూత్నతరది ♦ వ్యాలంకృతుల్ మేనన
 చెరువు గొల్పఁగఁ దాల్చి; తత్త్వణమె యా ♦ సింహాసనంబెక్కి భా
 స్వరశోభాకరరాజండమును హా ♦ స్తంబుడఁ గీలించి “యం
 దఱు నన్మోల్కుడు మీకు నెల్లరకు రా ♦ జానైతి నే నిత్రణి.

మ॥ అని యెంతో యధికారముక్తువలె నం ♦ దాసీనుడౌవాని బో
రనఁ జేరకజని బుజ్జగించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు లా
ననువా మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవీరుడు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ పుక రమ్మ దూరమ్మగ్గ.

231

క॥ అదియు నృపుడు కాఁదగువాఁ డుదయం బభిషేకమై ము ♦ హారము దరియక
గదియఁదగు సింహపీఠం; విడి తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటుఁ గూర్చుండక.”

232

మ॥ అని పల్కఁ జగమల్లుఁ “జేమనెద వా ♦ హా! నాఁడు మాతండి) చె
ప్పినయాచొప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపా
మ్మని యెట్లాడెమ! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వంతులనఁ బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బొనరించె దండ్రీ యతఁడే ♦ పాలింప నర్హుండగుక.

233

ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రీయనుజ్ఞగాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెట్టిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వద్దని గద్దరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ నీ! జగమల్లుఁడు నీకలంతినే!”

234

మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడుక చూచి “నీ
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబండు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడో చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాథు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్నంబూచి దాఁటించితిక.

235

మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ త్కౌఠీశ్వరుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్వభౌముఁడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తి నీ లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్వగల! రమ్మహత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో!

236

మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రీయానతికి శీ ♦ ర్నంబాగ్గి కూర్చెండెగా!
కతఁడే రేగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంబానె వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముక జేయఁడ! కుయ్యో మొట్టొయనినక ♦ దిక్కుండ దామిఁదటక.

237

సీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవ ర్తనముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాఁదగ్గ గుణకోటి ♦ కల దతనికి!

- మేవాడఖనిని జ ♦ నిర్మించిన మణులలో నింతతేజముగల ♦ దేదిలేదు!
చిత్తూరురాజ్యల ♦ క్షీభాగ్యవశమున నేకలింగేశ్వరజే ♦ యిట్లు వాడమె!
- గీ॥ నువ్వీ రవిచంద్రతారక ♦ లుండుదాఁక నవతరింపబోఁ డట్టి మ ♦ హామహుండు!
కోటి బ్రహ్మాండములనైన ♦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ♦ ప్రాణమాననీ
మ॥ అనిశోతానహపరాక్రమస్ఫురణ రా ♦ జ్యంబేలె! సంగ్రామసిం
హునివెనక బలహీనుఁ డయ్యుదయసిం ♦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
వ్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుఁడు పౌతా ♦ పస్వామి సింహాసనం
బునఁ గూర్చుండియెయున్న జిత్తురుపురికా ♦ బోఁగొట్టి యిట్లేస్తుమే! 2
- ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ♦ హించెనో, నాటనుగోల ముప్పలే
సీమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ♦ జేటెడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
తామడ; కాలమెట్లాచనె; ♦ నాతఁడు మేలనిపింతువీవు; నీ
తో మహిరాజ్య మాకొటవి ♦ తోఁ దలగోకిన యట్టులుండదే! 21
- ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ♦ నెంచిన నర్రజిమానశౌర్యఁడా
యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ♦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుఁడొక్కఁడే
తప్పక రాజుగా నిలువ ♦ దార్ధ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
న్నిప్పుడు నిల్వినకా జెఱతు ♦ వేమియుఁ జేతికిఁ జిక్కకుండఁగక. 24
- ఉ॥ కాన మదీయబోధనముఁ ♦ నైకొని ప్రక్కకురమ్ము; మార్భ్యముకా
మాను"మటన్న లోకమున ♦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
జ్ఞాని యతుడు "నీనుడులు ♦ సాగవు; పొమ్మిక నన్నవీడి; యే
మైనను సింహాసీతి విడి ♦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియుక.
- మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యస్తుఁడ; ననుకా ♦ బోనాడుచుకా బ్రక్కకుం
పిన సామంతులు భూజనుల్ కినిసి యి ♦ ధ్లే నిన్ను శిక్షింతు; గొ
క్కనివీ విందట నేమిచేసెదవో! చ ♦ క్కకా జూతుగా కియ్యెడక. 24
- శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ♦ మీ చోద్య! మాదగులెం
తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ♦ న్నుల్ చూడఁగా సాగనీ;
రేమో యాతఁడు వ్రేల భీతిగొనఁగా ♦ నేలా యదల్పుండు; మీ
కేమే బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ♦ నిందుండి కాపాడెడక. 24

ఉ॥ ఈనిన సింహపుట్టు పయి ♦ కీతండు దూకెడి నమ్మచెల్ల! వృ
ద్ధైన యొకండు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీయ పల్వురెం
లేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాచి రో
లైనను రోలు వాచినఁ గ ♦ టా! మితియుక్ మఱి మేర యుండునే.”

245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుడు కోపోద్దీపితుడగుట. (*—

మ॥ అని పీఠమ్మున వెన్క-నానుకొని సా ♦ ఖ్యాసీరుడౌ నాతనిఁ
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గఁ నేర్పు ధీశాలివౌ
మనుమం డై తివి; వీరలందఱు నినుఁ ♦ బట్టాభిషిక్తుఁ బొన
ర్చిననుఁ దాఁకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిఁ వెఱ్ఱియుఁ సోకెనే!

246

శా॥ రాణాలఁ బొనరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిదఁ మాట యీ
క్షోణిఁ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చో నేఁ బ్రతాపుఁ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రామణుల్ గల్గినఁ
బాణిఁ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పఁ నత్తు నత్యుద్ధతిఁ.

247

మ॥ ఇది నాయంటికి నాడువాకిలికినై ♦ యేజేయు కార్యంబె! యి
య్యదనఁ యోగ్య సమర్థ భూధవుని జే ♦ యఁ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలఁ రాజ్యము సౌఖ్యముఁ గనెడి; న ♦ ట్లుఁ గానిచోఁ జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపే ర్లలరుటఁ ♦ వ్యాపించు మాబొంట్లకుఁ.

248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకిక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డన్యాయముల్
తనమ్రొలఁ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ ద్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియుఁ ♦ వేతెవ్వరిఁ గాని మ
న్ననలఁజేయఁ; బ్రతాపునిఁ బలిగ సుం ♦ స్థాపింతు మేవాడకుఁ.

249

ఉ॥ మెత్తని మంచిఘాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
దిత్తటి లేవనన్న నిను ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్తు” నన్న న
య్యుత్తముఁ డితయుఁ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుడు చేతితో
నెత్తి మృగేంద్రపీఠి విడి ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచుఁ.

250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోపక యాజగమల్లుఁ డీసునుఁ
రోసము తన్గలంప వడి ♦ రోజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

నాని వానిదప్పుకొను ♦ తైవడిఁ గానని గొట్టెమాడ్కి నా
లో సభపిడి యశ్రుతత ♦ లోచనుడై చనె బీదమోముతో.

251

మ. “అప్రసా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశు! డీవేళలో
నవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్కువ మేపారఁగ ‘సింహపీఠముపయిఁ’ ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధివంశుఁడు ప్రతాపుఁడే’ యనియె ని ♦ ర్దాక్షిణ్యచిత్తుఁబునఁ.

252

మ. అమృతంబు మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులు స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణ మాలిన్యతే
శమునఁ సోఠదటం చెటింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తమునఁ దప్పదలంచియుంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యో! నెంతేనియుఁ.

253

మ. పవితలఁజేరి వంటయిలు ♦ వాయని యాజగమల్లు వీడి మా
నవగు సూరించినట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
క్తరు కవివంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ తాపు ధరాధిపుఁ జేయనుండెడిఁ!
మరియెడఁగొత మీతఁ డతి ♦ మారుషక్తి సహస్రవర్ష ముల్”

254

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

మ. అని నామంతులు భూప్రజాభులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
క్రముల్ సేయ “శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పఁబోదము” చందఱఁ
దలవెంటఁగొని కృష్ణసింహుఁడును నా ♦ స్థానంబునందుండి భూ
పనివాసంబునుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిఁ మ్రొక్కుచుఁ,

255

నీ. కష్టచౌళ్యము చొక్క ♦ గతిఁజూతు! యద్ధ ముగాదిపండుగయల్లు ♦ గాంచుచుండు!
నాహరికాగ్రత ♦ స్పరుడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాదు!
వీరపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మార్భ్యముగాఁగ ♦ దప్పదలంచి
త్యేభపుత్రుడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాడ్డేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి

నీ. మనువును నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుండనుచు నల్లజగమల్లునకొనంగు ♦ మనియె! నవ్వు
పజ్జక నాదేల యని తల ♦ యూచియుంటి! సమయమైనట్లు మాచుకొం ♦ దమనితలఁచి
తా. అరణ్యంబుననుండి నీపయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వాదుఁ; నాదగు విన్నపంబుఁగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తంభకే

- || భీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బా ధింపఁ బ్రయత్నింపు పు
ష్పారావంబటు సౌఖ్యసౌరభములుఁ ధి వ్యాపింప దేశమునఁ.” 257
- మ|| అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుఁడు సలుం ధి బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్పకుండినను నా ధి చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
ర్తిని నేనొంద నె! ధర్మదూరగుడనై ధి దేవేంద్రభోగంబులఁ
గనుకంటెఁ నిరుపేదనై మనుట యో ధి గృంబంచు భావించెదఁ.” 258
- ఉ|| ధారణిరాజ్యముఁ స్థిరమె! ధి ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ధి నాదట మీఱఁగనోప! దండ్రీకిఁ
మారటతండ్రీ! వందటకు ధి మాన్యుడ వీవొనరించు నాజ్ఞలఁ
దూరముసేయనోప! నెటు ధి తోఁపక చిత్తము తత్తరించెదఁ.” 259
- చ|| మృదుహృదయుండు మాజనకుఁ ధి డెప్పుడు నీమమహాభుజంబె యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భి వత్క్రూప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యదయపురంబునుఁ నిలిచి ధి యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ధి సర్వజగన్నతిపాత్రమై తగుఁ.” 290
- చ|| అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ధి లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుఁడే
నిను సృజియించె సర్వధర ధి ణీస్థలికిఁ బతిగాఁగ జ్యేష్ఠనం
దనునిగ; నీవు రాజగుటె ధి ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడె ధి రాజుగ నిల్చుట యెందుఁ గ్రొత్తయే!” 261
- మ|| అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగనె య ధి ధ్వుండున్న సామాతులుఁ
జను లొక్కుమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ధి జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుఁడే నృపతియై ధి పూర్ణప్రజామోదముఁ
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ధి కల్యాణముల్ చేకురఁ.” 262
- శా|| మేమై కోరు ప్రతాపునిఁ విడుచుచుఁ ధి మేలంచు నీవల్ల సు
శ్రాముఁ దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ధి ధానంబు మాకుండ దే
మో! మమ్మందఱ నుద్ధరించుననుచుఁ ధి ముందెంతకాలంబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్పీతని నో ధి హో! వీడఁగా నేర్తుమే. 263
- ఉ|| ఎప్పు డింతండు రాజగునో! ధి యెప్పుడు కన్నులవిందుగాఁగ మా
యప్పను జూతుమో! య నెడి ధి యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

యొప్పుమి నేమియు బలుక ♦ నోడితి: మితకు నీప్రతాపుడే

తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్ప"దటంచు బల్కినా;

264

చ॥ "కనుఁగొనినాడవే ప్రజల ♦ కాతుక! మిందఱకోర్కె త్రోసివే

యనగునె! సన్నుహూర్తము ర ♦ యంబున డాసె! శుభాభిషేకము

బొసరుతు! మాజ్ఞ సేయు"డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా

ర్థనమును ద్రోయఁజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిఁజూపె నయ్యెడఁ.

265

—*) ప్రతాపసింహుని షట్కాభిషేక మహోత్సవము. (*—

క॥ కొంగులముడి యలరారఁగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాశేశ్వరియు

జెంగటను నమరసింహుఁ డనంగనిభుండు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునన్.

266

మ॥ హరభట్టారకముఖ్యభాసురులు మం ♦ త్రాసీకముల్ పల్కి బం

గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలమున్ ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల

బ్బురముగొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే

సిరి సుపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచున్.

267

సీ॥ సారథసురభిశ ♦ వారిపూరమ్ముల జలకంబుఁ దీటిచి, ♦ జిలుఁగుబట్టు

వలువలు ధరియించి, ♦ తలను ముత్రైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,

విలువవజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలది,

మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవుని మ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,

గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తిపైఁయి భవానీదేవిఁ ♦ బ్రస్తుతించి,

గురుల హరిచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁడొసానమునందుఁజేరె.

క॥ పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱపి నటు స ♦ భాభవనం బ

పూరజనముల నెమ్మొములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెన్.

269

సీ॥ దై వజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబంచు సమయంబు చూచి హె ♦ చ్చరిక చేయ!

వేదభాసురులు దే ♦ వీంవాచమచు మంత్ర ముచ్చైస్సవమున వా ♦ కుచ్చుచుండఁ

జారణుల్ పూర్వమ ♦ హీరమణిభిషేక ప్రసంగములు వే ♦ డ్కను బలిప!

వందులు జయజయ ♦ భావనపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సంత ♦ దడిగఁబొగడఁ!

గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిఁజదువ!

నెంతసంతోషభరమొకో! ♦ యెవరెఱుఁగుదు! రందఱును మేను మఱచుచునవశులైరి.

కలనాదం బలరంగ, మంగళతూర్యములెల్ల మ్రోగ, ♦ గాయకులును బా
టలు పాడ, నాప్రతాపుడు కొలువున సింహాసనమున ♦ గూర్చుండె నొగిన్. 271

ఆమహాన్నతశుభసమ ♦ యమున హర్ష సరభసములై న బహుళ హ ♦ స్తములనుండి
యాసభాస్థలి నపుడె పె ♦ ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుంగారు బంగారు ♦ విరులవాస. 272

బంగారు బభ్రేరమున జ ♦ వాది పునుగొ పచ్చికస్తురి మెదిపియు ♦ దెచ్చి యియ్య
నాప్రతాపుని వికసితా ♦ స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంగ్రాభర్త ♦ దిద్దె నపుడు.

అమితోత్సాహముతో ఖణీశ్వరుని చా ♦ యన్ వెల్లు దుద్దాంతభ
క్తము మస్యంబున గట్టి రత్ననివహా ♦ క్రాంతంబునో రాజదం
డము హస్తంబున కిచ్చి హాటకకిరీ ♦ టంబున్ దెసల్ నిండు తే
జముతోడన్ మిఱుమిట్లుగొల్పఁగను సు ♦ స్థాపించె మూర్ధమ్యున్. 274

“భరియింపగలఁ డీత్రాపుండిక మే ♦ వాడేదేశామ్రాజ్య; మి
త్తటి రాణానానరించితిన్; బ్రజలు శ్ర ♦ ధ్ధాభక్తులేపార ని
పురుషశ్రేష్ఠుని గొల్వఁడి”యని కరం ♦ బుల్ మోడ్చి ముమ్మాఱులున్
సరపైఁబాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా ♦ నందాభినిర్నుండై. 275

‘గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ ♦ గూర్పనేర్చ! రామరాజ్య మీతని”దని ♦ ప్రచురపఱుపఁ
బట్టిరి సితాతపత్రీ; మ ♦ ప్పట్లఁ గదలెఁ జామరగ్రాహిణుల హేమ ♦ చామరములు.
సూధదేంద్రపుత్రికబోలు ♦ పుణ్యసతులు దొడ్డముత్తైదువలు హస్త ♦ తోయజముల
సరుస బంగారు దీపాల ♦ పల్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ ♦ జాని నచట. 277

సత్నముల నొక్క కనకపా ♦ త్రమునఁబోసి హారతుల నెత్తి యంగన ♦ లవనిఁ బోసి;
సవి వెలిఁగె నాకసమునిండ ♦ నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక ♦ వితతి మాడ్కి.
అంతట నొక్క రొక్కరుగ ♦ నానృపశేఖరు పాద పంకజ
ప్రాంతముఁ జేరఁబోయి విన ♦ యమ్మలరార నమస్కరించి సా
యంతులు భూజనంబులు క్ర ♦ మమ్మున వస్త్రములున్ విభూషలున్
సొంతరలాడఁ గాన్కలిడి ♦ తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279

హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి వ ♦ స్త్రాలంకృతుల్ పెట్టుచున్
సరితోపింపఁగఁజేసి యల్ల న సలుగ ♦ బ్రాన్వామికిన్ మ్రొక్కి “యా
సరణాబ్జంబులు నాకుసేవ్యములు మా ♦ చండక్షమానాథు శ్రీ
సరణంబుల్ వలె” నంచుఁ బీఠమున హ ♦ ర్షం బొప్పునాసీనుడై,

మ॥ “పువులు బూచి సమస్తభూతలమున ♦ వృక్షగొల్పెనకఁ మాడ్కి నూ
త్నవికాసస్ఫురణంబు వెంటఁగొని చై ♦ త్రంబుక బ్రేవేళించె; రా
జ్జీవహంబుల్ ప్రజల తేగుదేరఁగ భవా ♦ సీమాతకుఁ బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం ♦ గా నెంచితిఁ గానకుఁ.” 21

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే ♦ వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభద్రులయిన ♦ ప్లుక వేటకై కానకుఁ
జను టాచారము తొల్లనుండియు; భవ ♦ చ్ఛాపంబునక నేడు గూ
లిన సశ్వంబులఁ బట్టి భావిఫలముక ♦ లెక్కింతుఁ ట్లేణీజనుల్.” 22

—*) పట్టభద్రుఁడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (*—

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిప్పుడె ♦ యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పదమనునంత గోడపయిఁ ♦ బిల్లి విధంబున దూఁకి సాగరుం
డెమరయివచ్చి “యేటిపని! ♦ యెచ్చటి కేగెదు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంతసము ♦ గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడక.” 23

మ॥ అరరే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య ♦ న్యాయంబుమై భారణీ
భవముక గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దోఁ ♦ పకలేదె! యేచట్టపుం
బరిపాటిక వహియించి చేసితివా! వ ♦ వచ్చి! నేటి నీసేత యె
వ్వరికిక శక్తి యెసంగు వారె నృపులక ♦ భంగి నిరూపించెడిక.” 24

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! ♦ యింతటి దుర్జయముక గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేదు; నిను ♦ నిండులనుండియు సుంత యవ్వలక
గదలఁగనీను; నన్నుఁ గడ ♦ గాఁ దొలఁగించి యభీష్టకార్య మిం
పొదవఁగ దీర్చు; మేను మని ♦ యుండిన సాగవు నీప్రయత్నముల్.” 25

మ॥ అని యాతండు సరోష దృష్టిని సలుం ♦ బాధిశ్వరుక జూచి “యే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న ♦ న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియించెకజమి; యిప్పు డేమచుచు మె ♦ చ్చుకజేతొ! లోకం బిహీ
యనదే నిన్నని; స్వామిభక్తియనఁ గ ♦ ట్టా! యిట్టిచై యుండునే!

గీ॥ పాసపూర్వాక్షరమునందు ♦ వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ ♦ గొఱతలేక
యలరవలెఁగాక! యుజక ని ♦ న్నునుసరించు నతని నననేటి కోసలుం ♦ బ్రాధిపాథ!”

—*) సలుగ్రబాకృష్ణసింహవిభుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “సి
వనుజుఁడ వమ్మహాప్రభున; ♦ కాయన నిండఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధముఁ సలుప ♦ న్యాయమె! శత్రువు లెవ్వ రిప్పు కా
దని యెదిరింపఁ నియ్యదియు ♦ నార్యులు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల ము
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీచు మా
టలు వినంత; కోపము వి ♦ డకజను నిత్రటి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచింతు సాగరా! 289

మ॥ మనమందుఁగల క్రోధముఁ విడుపు; నా ♦ మాటఁ మది న్నిల్పు; పా
వన గంగాధుర వారిపూరముల వి ♦ ప్రశ్నేటి మూర్ధాభిషే
చనముఁ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జంబుల్ శుల్క సోఁక నొ
క్కనమస్కారము చేయు; విారఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వరికిఁ. 290

క॥ సరళమతిఁ యోజింపుము; పారవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనఁ;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముఁడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటఁ. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకునుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీచు మా
ట లితని సన్గణంబుఁ బొగ ♦ డకదగు; నిందకుఁ బన్నిరావు; చే
తు లితనిపాదముల్ నిలుపఁ ♦ దోరఁపుఁ బాడుకలై నఁ జెల్లు; గ
త్తులుగొని తాఁక దోషమగుఁ; ♦ దోచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిఁ.” 292

చ॥ అని వినయమ్మునుఁ నయము ♦ నాదర మొప్పఁగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కిన విని సాగరుడును జ ♦ లింపక “ధగ్ధ మొకంఁడ నేను గో
రిన; దది వీడి వీను లల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదో ప్రతాప! నీ విపుడు ♦ న్యాయము నిల్పెదో! ప్రక్కకేగెదో! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుడయ ♦ సింహమహీరమణాగ్రగణ్యుఁ డం
దఱను సమంబుగాఁ గనిన ♦ తండ్రి; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి రాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పురమవతిమానేనుని ♦ పల్కును నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

గీ॥ ఇరువదైదుగురైన భాగ్యవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముతోవలెఁగువాడ!
వనుచితంబని తోచక ధనుజ సాము నవహరించితి! వింతయ ధన్యతగునె!

సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ధట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా ధమతనృపులు
పరికించు నెడఁ బట్ట ధ పగటివేళను దండ్రి “జగమల్లు రాజాజ ధ సలుపు”డనుచు
గొంతెత్తి యనె; నందుఁ ధ గూడిన వారెల్లఁ దల లూచి; రిపుడు నీ ధ దండఁజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ ధ కృష్ణసింహ గానాడు చిత్తంబని కరంబు ధ శిరము వంచె;

గీ॥ సేఁడుగద రాజరాజుల ధ నిర్ణయించు దొడ్డయధికార మితని చే ధ తులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున ధ మెదిపి మెదిపి కార్య మిటు త్రిప్పియుంటిరి ధ కట్టకడకు .297

చ॥ ఇంక నొకవేయమాటలఁ బ ధ సేమి! యిదే జగమల్లు రాజాజే
యక జనకాజ్ఞ మిఱుచు దు ధ రాశ ధరేశత సంగ్రహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల ధ నాదృతి నుంతువె! తల్లిఁ జంపువా
నికీ వినతల్లిచేతులు గ ధ నింపఁ జవుళ్ళచు చొప్పెఱుంగవే! 298

ఉ॥ ముందొకఁడాడి వెన్నఁకును ధ బోయి మఱొక్కఁగతిఁ జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుంగ; ధ స్వాంతము విప్పివచ్చితుఁ; దండ్రియా
జ్ఞం దలఁదాల్చి భారమణు ధ సల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిదలు గల్గుఁ; గప్టములు ధ నీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడఁ.” 299

చ॥ అని బిరుసెక్కు చూపులను ధ నందఱఁ జూచెడు తమ్మునిఁ గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఁజోకొమర! ధ కూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలఁ
మనమున నిర్ణయించి జగ ధ మల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు ధ లఁ బొనరించితి నుమ్మ సాగరా! 299

బ॥ ఎఱుగుదు నే మన ధ మిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రి ధ మిగులఁగూర్పు!
లెఱుగు దాతని వసు ధ ధేశుఁజేయుడటంచు మనతండ్రి నృపులతో ధ ననినలెఱుగు!
నెఱుగుదు నెదురాడ ధ కెల్లగు మంచిదం దొకమాతె ధూఁదల ధ లూచుటయును!
నెఱుగుదు జగమల్లుఁ ధ డెల్లైన మేవాణ్ణాహోర్వి. నేలేదనంచు ధ నూఁగుటయును!

॥ నిన్ని యెఱిగియె నాపైన ధ నెనఁగు భార మవలఁజ నెనంచు నాబూతి ధ ఖాగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణనా ధ శీకయుగము నెడఁదఁగొలుచు నుపాయంబు ధ నెఱిగియుంటి.

॥ అతిపూజ్యుడదయసిం ధ హత్పూజనోత్తమ కౌడుకులలోఁ బెద్ద ధ కొడుకనాట!
మారట తండ్రి స ధ న్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మిఱు ధ రాని దగుట!

సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ! ♦
బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్నఁ జెడుదు” మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ!

గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతి; గాని కోరి భారంబు తలను గై ♦ కొనఁగలేదు. 301

చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లున కిచ్చె నటంచు విన్నయం
తనె “తొలఁగెఁ దలఁగలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర జీ
వనమును నెంచుఁగాని జర ♦ పఁగల; దేవుడు కూర్చొఁ జూచెఁ బా”
మృని మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి సుమ్మ సోదరా! 302

శా॥ ఈ మేవాడ నివాసముఁ దవిలి నే ♦ నిందున్న క్షీణజనం
తి బేమాడ్కిఁ దలపోయునో మది నటం ♦ చే ‘పక్షియా’ చేరి యా
‘భామాసాహి’ పదాంబుజంబులకడఁ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
ష్టే మున్ముందు ప్రయాణముఁ సలుప నుం ♦ టిక్ గంటకుఁ ముందటె”. 303

ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుండు ప్ర ♦ జాళి నృపాలియు వెంటరాఁగ నే
ర్పొప్పుఁగ వచ్చి “యూరకిటు ♦ లుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్మ! నీ
విప్పుధిపీతలంబుఁ గొని ♦ యేల వలెఁ జమి! నీవు తప్ప మా
యప్ప! యెరుల మహీరమణు ♦ లైనను రాజ్యము నిల్వ దీయెడఁ.” 304

చ॥ అని యభిషేకముఁ సలిసి ♦ యహ్మదుకూలముఁ గట్టఁజేయుచుఁ
గొని యిటుతెచ్చె; బౌరులును ♦ “గూడదు కాదిక సింహాసీతమం

❖ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his “Indian classes.” “A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu’s eagle, from ‘Saca Dwipa.’ By Saca-Dwipa, Scythia is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction new tenets of faith.
“Annals of Mewar.”

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞ చే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సింఛితి దేశము సేమ మెంచుచున్.

30

మ॥ పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మి! యీధన్యు భా
స్వర కారుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్లక్ష్మీ శోభా పరం
పరలన్ గోల్పడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్ణాదారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరునిన్ దూఱుచు వ్రేల్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

30

మ॥ ఎఱుగకయుండువొక్కొ! పురు ♦ టింటినిఁ బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యీభువన ♦ మాన్యుఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱుఁ గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదులైన నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

30

గీ॥ దుర్గమారణ్యములుచేచ్చి♦త్రుంపుమనుచుఁ దండ్రివంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడు చిగాడు
వైసలుంబ్రాపురమున సా♦ఖ్యమునమనుట యెవరిబలమాని! యీధన్య♦కృపను గాఁ

క॥ పౌరులసేమంబును ఖోణీరాజ్యముసేమములును ♦ నీసేమం బా
క్కిరుఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగనెర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

30

మ॥ మనముతైత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్కృత్యాగమున్ జేసి త
మ్మునికై రాజ్యము వీడె; దజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
బొనరించె; దమదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనఘుండున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్చుండు ముమ్మాటికిన్.

30

చ॥ హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నల్పెసంగుఁ! బం
కము కమలంబు నంటుకొనుఁ! ♦ గాని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరిం
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ ధన్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వాం
తమునను గంచొకించుకయుఁ ♦ దార్కొననెరదు! కోటి చెప్పినన్.

31

గీ॥ నేను నృపుడనై యీతని ♦ నెత్తిఁ బెద్ద మకుట మిడలేదు; మఱి జగ ♦ ముల్లెఁ డవని
నాభుండయి తీయునది లేదు; ♦ నడుమఁజిక్కి పగులచే నాఱుదూఱును ♦ బడుట తక్క

చ॥ జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరిపీడితుఁడౌట నెట్టలన్
మనమున నిర్ణయించెనొ! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథముండు తండ్రి పో
యిన పిదపన్ ధరావలయ ♦ మేలుట యెందును లేదె! వై పరీ
త్యనియతి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

31

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ధైర్యిని నిర్ణయింపఁజేసి; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ధైర్యము సమ్మతిఁగంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! బాలక! నేనిదే తక్షణవచనం
గొడుక్కొనిక కష్టపడి ధైర్యిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.”

314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణప్రతాపసింహు నిలునరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ధైర్యమును వత్సలతానిరూఢి నే
క్రిందఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ధైర్యము పట్టఁగలేక సాగరు
“డనుజుఁడ వంచు మేల్దలఁచి ధైర్యమున నీతలకెక్క దయ్యె; గా
జ్యోతియతిముందు నీతులు వి ధైర్యముగఁ దోచెను నీకు నేడిటన్.”

315

సీ॥ బహుకాలముగను మే ధైర్యమున మేలిన జనకుండు దీర్ఘరు ధైర్యమున
యెట్లులో నిర్ణయమున ధైర్యమున నేలఁ ధైర్యమున వత్సలమున ధైర్యమున
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ధైర్యమున మింగి తేలెదను నీకృష్ణసింహుఁ ధైర్యమున
నిరతుఁడనట! మీర ధైర్యమున లిరువురొక్కండయి ధైర్యమున భార ధైర్యమున నుండి

సీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బట్టు క ధైర్యమున లిరువురొప్పులని తెలిసె! బట్టపగలు ప్ర ధైర్యమున
నిందఁజాలమునొనరించి ధైర్యమున కనుఁ బ్రామఁగలిగితి! లేవన ధైర్యమున మిమ్ము.

మ॥ సదయుం ధైర్యమున బిలిచి రా ధైర్యమున; కాదేని నే
గదనంబందునఁ దాకి లోకమలరం ధైర్యమున ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
సెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ధైర్యమున ధర్మంబు మీ
అను; పాణంబు లశాశ్వతంబులగు; ధైర్యమున ర్మంబే చిరస్థాయియన్.

317

మ॥ అవసరాజ్యము నిర్ణయించి వివిధశ ధైర్యమున దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాకెదవో! యీ ధైర్యమున ధైర్యమున నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ధైర్యమున నిట్టిట్టులు
లవమేని గదలంగని! నిపుడె తె ధైర్యమున బోలు నీభావమున్.”

318

క॥ అని బిట్టబిగిసి తనమోమునఁ జూడులు నిలిపి యుద్ధ ధైర్యమున గోరెడు త
మ్ముని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం ధైర్యమున గాంభీర్యప్రధానుఁ ధైర్యమున విన్.

319

మ॥ “అడుగై న గదలంగనిని శ్రమమే ధైర్యమున! రాచపుట్టండు నే
వ్వఁడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచు ధైర్యమున; నీయందఱున్

గడుహర్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ♦ క్కన్ నిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁద్రోయఁజన; దట్టు లాట రణమే ♦ కర్తవ్యమై కన్పడున్.”

మ॥ అని యడ్డప్పడె మధ్యమందున సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడు గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ♦ చేసాచె; నాసాగరున్.
గని సామంతులు భూప్రజానివహముల్ ♦ ”కట్టా! యితండెడవ
చ్చెనా! పిఱ్ఱబలె మామనోరథము శు ♦ మీ భూతమై పోవఁగన్.

చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ♦ గమ్మర నీతఁడు విన్నయట్టులన్
గనఁబడ; దిందుఁజేరియు ర ♦ గంబు రణం బనుచున్ తుణతుణం
బు నుడువు; స్థానమో సమయ ♦ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్చిన సకలావసీభరము ♦ చేపడునన్న దురాశ తక్కుఁగన్.

మ॥ అమితప్రాభవమొప్పు నిప్పుడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డాస్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతిలకమున్ ♦ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రాసేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ♦ ధానంబు సూచింపఁ! గ
ష్టములన్ దెచ్చు నితండు! వల్లనుచు నా ♦ జ్ఞాపింపఁగా రాదొకో!

మ॥ కులకైలోపమ ధైర్యభూధనశిరః ♦ కోటిర కోటి మణి
జ్వలదారక్రమల్ పదంబులు నహిం ♦ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ♦ చన్ ఖడ్గముల్ చీల్చిగా
నెలికిన్ దూఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ♦ విఱ్ఱింపనా నేమొకో!”

మ॥ అని యిట్లుచు వచింపరాని కడుఁజు ♦ తావేళ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖంపఁగఁ గృష్ణసింగు. “రణమే ♦ కర్తవ్యమే! వేఱుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదే! యిప్పు డిప్పుడే ♦ వట్టాభిషేకంబు శో
భనమై సాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ♦ ల్పన్ భావ్యమౌ నియ్యెడన్.”

చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ♦ హాత్మ! భవద్వచనంబు మానసి
యనియతి నొప్పు; నైన నొరుం ♦ దాహావమున్ బానరంపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ♦ లేతమనం బది లేను; కాని మీ
రనినటు లిట్టిసౌఖ్యసమ ♦ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్.

క॥ దండించుట క్రొత్తమృగు; దండింపమి చుర్బలతకుం ♦ దావగు; నవని
శుంధనయి నాపరిస్థితి యొండేటికి! సుమితముగ ♦ నున్నది తండ్రీ.

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణముఁ ♦ సాగింపఁ కొండొక్కఁడొ
కరణిఁ గార్యముఁ దిప్పి యీతనిఁ దొలఁ ♦ గఁజేతుఁ బొమ్మంచు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్సార బాహుబల
స్ఫురణఁ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సుధిల్లఁగఁ.

328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యదయసిం ♦ హత్మావరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రాహ్మణుఁ డానేత్రపా
యినవెన్నఁ దనకుఁ లభింపఁగల ప్పొ ♦ త్యేకాధికారంబు పే
ర్చిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేక నడిక.

329

మ॥ ఎవఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ ష్పృశ్యస్థలికా వాని శ
క్తివిశేషమ్మున నేలు తొప్పఁ; బ్రజ భ ♦ క్తికా వాని యాబాబలం
బవలంబించుట యొప్పు; తేనియెడఁ జీ ♦ కాకై విపత్తోటిచే
నవరుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ జై యేలఁగాఁ బూనినక.

330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూతక కావర మూని నీతివి
ద్యౌరమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుల్లుచు నాదు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; విఁకఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రవర్తనల్.

331

— *) రాణాప్రతాపసింహుండు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణని ♦ ర్ణిద్రుల్ భవద్దష్ట వ
ర్తనముక నేర్చిన నేర్పు; కావున నినుక ♦ దండింపఁగా నొప్పు; వే
చను నాదేశమువీడి యిట్లై పరరా ♦ ప్ర్రీతేణులకజేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్ష చేదముక జేసెదక.

332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీదేశమం దెచ్చుటక
మెదలక బోక”న సాగరుండు నగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యెంతతీపనుచు డెం ♦ దంబును భావించితో
విదితంబయ్యె సమ స్తభూజనులకుఁ! ♦ బెక్కేల వాక్రువ్వఁగఁ.

333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాష్ట్రమనుచుక ♦ హీనుల్ మఱి దుర్బలుల్
మది నూహింతురు; కాని వీక్రమకళా ♦ లంకారులొ వారి క

య్యదమాస్తాచలమధ్యగంబయిన స ధి ర్వాన్వీతలంబుక్ ముదా
స్పదమా కొంగుపసిండివోలఁ దమదై ధి భాసిల్లు నెల్లప్పుడుక్.

మ॥ పరమపాభవమొప్పు నీదయిన మే ధి వాడ్ రాజ్యమందుండఁగా
నెరియుక్ నామది; నీవు శత్రుఁడగుటక్ ధి నీవారలుక్ శత్రులా
దురు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ధి త్రుల్ నాకు; నట్లాట మ
చ్చరణంబుల్ శ్రుణకాలముంచుచుఁ జరిం ధి చక్ నీదు దేశంబునక్.

సీ॥ కనియేమి పరభూమి ధి పతులసీనులకేగ! మేవాడ నెడ్డెప్పు ధి మ్రింగుదునని
కనువిచ్చియుండు న ధి కృరుధరామండలాఖండలుం! డాతని ధి కడకుఁ బోదుం;
దృద్ధికటప్రవ ధి ర్తనమున నతనికి విత్రలాభము గల్గు ధి మేర యొదవె;
నిప్పుడె పయనించి ధి యేగెద ధిల్లీపురమునకుఁ గొన్ని ది ధి నములలోన!

గీ॥ హెచ్చుకగ్ని రాజ్యంబు ధి నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ధి కెప్పు డె
కెచట నేరీతి నిన్ను జ ధి యించి దాని నపహరింతురొ! తెలియఁబో ధి దజాన్మక్షన."

—*) రాజాప్రతాపసింహుఁ డనుచునలతో వేటుకుఁ బోవుట. (*——

మ॥ అని గాంధీర్యమెలర్పఁగాఁ బలికి య ధి శ్వాసాధుడై పోయె! నా
తని వీక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ధి ధశ్రేష్ఠులుక్ బెక్కురుక్
దనమెటక్ జనుదేర నయ్యెడ నర ధి నిప్రాంతముక్ జేరఁగాఁ
జనె వేటాడ బ్రతాపసింహుండు జనల్ ధి సంతోషముక్ బొందఁగక్.

3

ఉ॥ కొమ్ములు లేని యమ్మహిష ధి కోటులు, తొండములేని భద్రనా
గమ్ములు నాగనొప్పు పనిఁ ధి గల్గిన మత్తమహావరాహ పో
తమ్ముల నాప్రతాపుఁ డతి ధి దారుణ లీలల నీటియక్ శరీ
రిమ్ములు గాడఁగాఁ బొడిచి ధి రాసులురాసులువోసె నేలపై.

31

మ॥ అరుణాంశుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ధి ర్యాటోప మేపార, ను
గ్రరసోద్రేకమునక్ బ్రతాపధరణీ ధి కాంతుండు సత్తాత్రసం
భరితుం డె తినయిఁజెందింపక మహా ధి మాయాకిరాత్మంద్రియల్
నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ధి డించె వరాహమ్ములక్.

32

మ॥ మొగి సామంతులు వీరయోధనివహం ధి బుల్ వారి దోశ్యక్తికిఁ
దగు చందమున నొక్కమైఁ గదిసి కాం ధి తారమ్మునక్ గల్లు న

మృగసంతానములకొ క్షణంబునను భూ ధిమి గూల్చి పెక్కింటికి గు
పుగఁ దామెక్కిడఁజేర్చి రాదుధిరముల్ ధిమిగఁ జెన్నాల్వలై.

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱ మృగ ధిమిగఁ సాగఁగఁజేసి నిల్చి స
త్వరముగ లెక్కసేయఁగఁ బ్ర ధిమిగఁ గూల్చి వరాహపంక్తి యం
దలు సమయించు నమ్మృగవి ధిమిగఁ మీఱుటఁ జూచి హర్షముల్
వఱలఁగ మంచి కాలమది ధిమిగఁ నటంచుఁ దల్లించి రందఱుకొ.

341

మ॥ శివుముత్తైదువ ప్రీతి కేకలములకొ ధిమిగఁ జెండాడి చెండాడి యో
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము ధిమిగఁ ద్యత్యాసంతులై భూమియొక
దివియొక గ్రక్కదలంగ నార్చుమఁ గడుకొ ధిమిగఁ దీసింప ను
గ్రవనంబుకొవిడి రాజధానిని జొరం ధిమిగఁ గాఁబోయి గొక్కుమ్మడికొ.

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు ధిమిగఁ చేబడి రాజ్యభాగము తద్దపెద్దది ధిమిగఁ గాకయున్నఁ!
దమదేశసామంత ధిమిగఁ లొక్కొక్కరు పోయి యక్కరు ధిమిగఁ గలియుచున్నఁ!
గడలేని యుద్ధసం ధిమిగఁ ణంబులఁ దమదేశమంతయుఁ బిప్పి ధిమిగఁ తేలియున్నఁ!
బరిపంథియో నభో ధిమిగఁ భాగభూభాగముల్ తలక్రిందుచేసెడు ధిమిగఁ బలియుండైనఁ!

గీ॥ దమమది హరించు ఘనుఁడు దు ధిమిగఁ ద్వాంతతేజుఁ డర్కకులవర్ధనుఁడు సుగుణంబురాశి
యాప్రతాపుడు రాజౌట ధిమిగఁ హర్ష మొంది మించి మిన్నంది ప్రజరమి ధిమిగఁ యించెనపుడు.

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య

నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి

రాకాతైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను

గ్రహపాత్ర, మొకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహ 2 వధాని

పంచానన కాన్యకళానిధిత్యాదివిరుద విఖ్యాత, సుకవి

రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణాప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

ను పద్యకావ్యమునం

దుః ప్రథమా

శ్వాస

ము

శ్రీ

కామేశ్వరైశ్వరము.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ పరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ♦ రాటుల్ దొలంగించి ను
 స్థిరత బెంచు వ్యవస్థలకు దిటముగా ♦ జేకూర్చుచు సత్యధ
 ర్మరతుల్ మీఱుగ రాజ్యమేలుకొనుచు ♦ రాజాప్రతాపావనీ
 శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం ♦ బాభిర్ర నీక్షించుచు,

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుడు
 కృష్ణసింహు నర్థించుట. } *—

మ॥ “మొదల నెత్తురు పంచుకొం చనుజుడై ♦ పుట్టించె; నాపైన బా
 ల్యదశ బైనను బ్రక్కను బడుచు ♦ ల్యప్రేమతో మైత్రి కా
 స్పదమై న్నరితె; సూక్తు డొక్కత్రుటి న్ ♦ బాయె; డొక్కస్థైర్య ద
 ల్లిదరి జేరడు; ప్రాణమొక్కడు నొడల్ ♦ రెండైన యట్లుండెడి.

గీ॥ రాము నుపమ నాయెడఁ బల్క- ♦ రాదు! గాని తెప్పవాల్పక కనుపెట్టి రేముఁ బని
 ననుచుండయి నన్గొల్పునపు డతడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్యమై డెనున్

గీ॥ సూర్యవంశ ప్రదీపుడై ♦ సుతువిపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ ♦ భవ్యయశము
 నలుదెసలఁ బ్రాక! సూక్తుడనంతకోటి జనవిజయసూక్తుడగుచుఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁ జేసి యెంతకాలమొ సంతాన మెఱుంగును
 కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ ♦ గనియె నీమ దొడ్డయిల్లాలు జగము సఁ ♦ తోషమొన

చ॥ ఎఱుంగుదురెంతో సౌమ్యముగ ♦ నేను వచ్చించిన మౌర్యమూని సా
 గరుడు సభాముఖంబుననె ♦ కాటులు పేలుట; దానఁ గోపవి
 స్ఫురణను దేశము విడచి ♦ పొమ్మని పంపితి! గాని కూర్మిసా
 దరు నెడఁబాటుచే మది య ♦ ధాయథలైచనె నేమి తెల్పుదు!

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతనుం ♦ చుకొననెంత; నెచటనున్న నీవాడు గాఁడే యతండు!
 నేను మొదలుగ నీరాజ్య ♦ మెల్ల యుష్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం ♦ బగును గాదె!”

మ॥ అని యెంతేని బ్రతాపసింహుడును ద ✦ స్వస్థింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోమువికసించ “దేవ! నిను ని ✦ త్యంబుక్ మహాభక్తి నే
క్మోనఁగాఁ గొల్పుటకన్న నొందుపని నా ✦ కుఁ హర్షదంజానె! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా ✦ ల్తు నేను శీర్షమ్మునఁ.

8

శా॥ నామాత్మకృడిదేల; నేను సుతులు ✦ నాబంధులు నాసఖు
బ్రామఃఖ్యావనిరాజ్యలక్ష్మీయును స ✦ ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువఱ కి ✦ జ్ఞే సాఁగినఁ జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రొలఁ దుచ్చములు స ✦ త్తదీప్తసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్కెల్లు తా ✦ వకసమక్షమందు నేనుండు; నాసమ ✦ యంబునందు
దేవ! నీమృగుపాదరా ✦ జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే ✦ జూడఁగందు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహువను ✦ ధాధిపసింహు ననుజ్ఞ నొంది శో
భసతర లక్షణాన్వితము ✦ వార్షము నెక్కి నిజాప్తయోధులు
దను గొలువంగ నాత్మసద ✦ సంబును జేరి లతాంగిసమృత్తి
గొని కొనివచ్చె సూక్తు రిపు ✦ కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగఁ.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో ✦ దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతిసం ✦ కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః ✦ యెల్లరలర నొండాదులు పాయ కొక్కఁడై ✦ యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్పవ ✦ ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ ✦ మృలకఁ గూడ్చి
మాధవగృహీతయగు మధు ✦ మాసలక్ష్మీ యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై నఁ మగతాఁదురాయి వెలుఁగొం ✦ దఁ, ధాళధశ్యంబు రం
జిలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్ల నునుతే ✦ జీలెక్కి యోధాళి చె
తల నేతేరఁ, బ్రతాపసింహుఁ గొలువఁ, ✦ నానామహీమండలే
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం ✦ తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచుఁ.

14

⊕ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year.

“Annals of Mewar.”

శా|| లోకైక స్థిర విక్రమక్రముడు ను ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం

శాకల్పుండు శిశోదియాభిజన దు ♦ గ్ధాంభోధిచంద్రుండు ని

క్లికస్వాతుడు స్వామిభక్త మణియన్ ♦ పేర్గన్న వాఁ డాసలుం

బాక్రృష్ణుం డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్.

గీ|| క్షీరలోకైకమాళి రూఢా ♦ లూరిన్మపతి సోనెగుట్టుకులాంభోధి ♦ సోముఁడై న

భానుసింహుడు వేంచేసె ♦ గానుకలుగఁ జారునవరత్న దివ్యభూషణులను గొనుచు

గీ|| ముందుఁ జిత్తూరురణమున భూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లసుతుఁడు దో ♦ ర్బలయుత

తేజసిగు రాజోద్వంశ ♦ దీపకుండు తరలె బదనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ.

క|| రూాలాకులేంద్రుడు మహాత్రాలమగు రుమాలుదాల్చి ♦ తపసియవిభూ

పాలిగొని శ్యామసింహుడు హేలాగతి సాద్రుండి ♦ యే తెంచె వడిన్.

ఆ|| స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱఁగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి

యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మఱను ♦ కాన్కచేయ.

గీ|| మదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వి నాథు

లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రవుడు.

మ|| విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువిరతుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపఁ స్వతం

ప్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహా ♦ ర్యన్దైర్యుఁ డాదిద్విష

తనమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుఁడు కిరా ♦ తస్వామి యాభీనుచాం

దమలన్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరుఁ జూడఁగన్.

మ|| తనసామంతుల గారవించి ముదమం ♦ దన్ జేసి యాబాల్యమి

త్రుని భిక్షేశ్వరు భీనుచాందుఁ గడు సం ♦ ణోమంబు నొందించి మ

గ్ననలన్ దన్ని ప్రతాపుఁడంతట “నప ♦ ర్హదేవికిఁ బ్రీతిగా

పనికి బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ వారంద “రానా” ననన్.

—*) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుడు వేటకు వెడలుట. (*--

సీ|| వైతకంబనెడు నా ♦ జానేయమున మహాదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!

డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటి తేజుఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!

డితని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గ్వాలియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!

డతనిప్రక్కన సము ♦ ద్ధతహయారూఢుడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెతను భానుసింఁ | గతనిపొంతఁ దేజసింహుఁ. డీతని కుడి | దసను శ్వాసు
సింహుఁ! డతని పిఱుఁద మనఁస్సింహుఁ! డవలఁ దరతమస్సూర్తి వెడలిరంఁదఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం | దున్ శాటి కంఠంబున్
రుదురాకల్ గల పేరులున్ ముఖమునం | దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ | త్పుజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండా హరభట్టనున్ వెడలె ది | వ్యాందోళికాయా ఘండై. 24

చ॥ వెలిజిగివల్వలన్ దొడిగి | శ్వేతహయంబులనెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపుజముల | తోఁ జను నాశ్వీకు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను | కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోఁకుల శు | భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపటుల్! 25

గీ॥ పణవరవము భేరీభాంక | రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్ముల | ధ్వనములును
బూరటిలి రోవసిఁ బగిల్చి | నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జట్టు | కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించియలబలాంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ | బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం | తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వార్షక మేఘగ | ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు | పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు కృష్ణు న | నమ్మునుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము | ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల | నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్వత్తమ ముజులాశ్వముల | నూల్కొని పాఱగ హెచ్చరించి రే
కెత్తు మహోత్సవస్ఫురణ | నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి | రుగ్రమృగావళుల వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల | శాత కృపాణ ముఖోజ్జ్వలాయుధ
ప్రకరముతోడ దూఁచు భట | వర్గముఁ దప్పుకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల | నుగ్రమృగంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిఁ గవయు | చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగన్. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా | యోధుం డొకొక్కండు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వజేసి మృగసం | తానమ్ములన్ గూల్చి యీ
తొకొనన్ వాని గుదుల్ గుదుల్ గొనుచు న | క్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ | చుగదె యెవ్వారికి! 31

—*) పేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రునై న్యమధ్యమునకు నరాహము వచ్చుట. (1

మ॥ తమకుంతంబులు దీర్ఘశూలములు వ్యధింబింతయుగాక సా
ర్థములైయొప్పు మృగంబులకా దునిమి వీధి రశ్రేష్ఠు లక్కాన నా
శ్రమముభోత రచించి పేట నపుడే చాలించి; రంతక వరా
హమొకం డయ్యెడ కేగుదెంచి జనమధింబుం దూఱె వడి.

మ॥ ధనుర్వస్త్రంబులు కట్టి ఖడ్గములు చేత తాదాల్చి యుత్సాహ
ర్థమై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం దసూర్తి నద్దానిఁ గూ
ల్పమ సూక్తుండు ప్రతాపుఁ డశ్వములపై లఘించి; రాక్రొడము
జనియె గుమ్మరసారెయట్లు భటులక బల్కొనుచు జట్టుచు.

చ॥ ఒకమొగమై పెనంగుచు మహాన్నతరోషముతోడ భీకరాం
బకములు పర్వజేసివను బందియు నక్షత భూరిగాత్రమై
సుకముగఁ బాటుచుండె; నిది చూచి సహింపక వార లిద్దఱు
కొక నొకమోముగాఁ దిరిగి యుగ్రతఁ దాఱిరి కోడపోతము.

వెనుక ధనంజయవిక్రమ ఘనుడగు సూక్తుండు మును గా ఫాలవిలో
చననదృశుండు ప్రతాపుండు చని మోదిరి సూకరము ని శాతాస్త్రములక.

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

1 ముడుచుకొని పంది పుడమినిబడి నీలై; బ్రతాపసింహ వసుధావరు డ
య్యెడఁ జేరె; దత్తము సూక్తుండు దూకెను “బంది నాది తొలఁగు”మటంచు.

“కాదిది నాచేబడె; నీయేమ ముఖము పగిలి కూలె; నిదె కనుఁగొనుమీ!

నామదెస పురోభాగము; నీది వెనుక; ముందుఁ దగులు నే! నీశరముల్” 37

అని విభుండన సూక్తు “డయా! పంది యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనో! యెవరెఱుగును!
రిందు నీదని వ్రాసితే! యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత మేది” యనియె. 38

“పనికిమాలిన పందికై యన్యతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోభు లింకి చనెనె!
వెలగలుగు వస్తువేయెన వెనుకబడెదె! కోటి యన్యతమ్ములేని బల్కుటకుఁ గాని.”

అని నిలుచున్న ప్రతాపుని గని సూక్తుండు “పంది నేమి గాఁ దలఁచితివో!

మును దానికైకదా పార్థునితోబో రాడె శంక రుండు ఘోరముగక!

గీ॥ తలఁపు లొకడైన లవము భేదమునురాదు; కొస్తుభంబైన జనుఁ జిల్లిగవ్వమాడ్కిఁ!
బారుమము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోచయె మేరువై ♦ గలుఁగింఁగించు. 41

మ॥ పలుకఁ బూనిన విల్వనుఁ గుఱిచి మే ♦ వాడ్రాజ్యముఁ బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నత్వంబునుఁ మీఱఁగాఁ
గల సాపంబును లేదు; నీతులను బ ♦ ల్కఁవచ్చు; నెవ్వారు వా
రలతప్పల్ గ్రహియితురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడుఁ జిత్రముల్. 42

సీ॥ విశ్వస్తుతాఖండ ♦ వికృమకృమునిసా మృవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యంద్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యుండెవఁ డతఁడె మేవాల్లక్ష్మి ♦ కర్వభ'ర్త;
కాని నీవాకడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భ'ర్తగావు; నిఁ ♦ మ్రొంగఁగలుగు
పోటరు లండక ♦ పోరు; నీనెత్తిని బాడనైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొక్కొ!

గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాద్దుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్పు.

క॥ పదికోట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుడువో! నాతో మాఱొని కదనము చేసెదవో! తెల్పు ♦ గావలె" ననినఁ. 43

చ॥ “కలఁగెనొ వ్రజ్జ! లేక చెకు ♦ కాలమె వచ్చెనొ! స్నేహమొతయుఁ
వెలసిన యన్నదమ్ములకు ♦ నిప్పవిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
పశ్చియము వచ్చె; మాన్పగ ను ♦ పాయము దోపడ-యేమిచేతుమో!” 45

క॥ అని పుట్లకొలఁదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్టల్
మొనయించి రంద ఊక మొగమునను సలుంబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలమువై. 46

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పట. (*—

ఉ॥ ఆతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ య్ జనుడెంచి “శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజ్ఞ గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నఁడుఁ
నీతితోలంగి శిట్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తలు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములఁ దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక. నీప్రవర్తనలో! 47

చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినఁ మహాన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్చిన యగ్రజన్ము పా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుచుచే! గురుతుల్య జ్యేష్ఠుని
 ప్లవినయబుద్ధివోచుఁ దెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూడిఁగల్పెదే!
 మ॥ అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్వబడుచుఁ ♦ బౌద్ధించి మూన్నాళ్లు నీ
 వనుతాపమ్మునఁ గ్రాగి పస్తువడి పా) ♦ యశ్చిత్తముఁ జేయకుం
 డిన మేవాడధరిల్లి నెందరిగినఁ ♦ 'నీవిందురా; కూరుచుం'
 తనువా రుందురె! యెవ్వరోర్చెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారముఁ.
 మ॥ మనవంశంబున నెన్నఁడుఁ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
 మనియున్న పృథ్వి నాసమక్షమున న ♦ స్మత్యాస్వామి నిందించు నీ
 వనుకంపార్హుడవౌదె! వధ్యుడవు! బా ♦ ల్యంబందు నిన్నెత్తిపెం
 చిన దోషంబున నోర్పుకొంటి! గడునా ♦ చ్చెఁ జేత మిప్పట్టునఁ."

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*

మ॥ అని వాత్సల్యముఁడుంపలేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిఁ
 గని సూక్తుండును "బిల్లికిఁ జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమాటలఁ
 వినఁగా నోవను; నీవ్రతాపవిభునిఁ ♦ నేమొక్కఁగానోవఁ; బం
 ది నెటుల్ విడఁగనోవ; నోప రణమొ ♦ లేని విసర్జింపఁగఁ.

ఉ॥ గుట్టుగ మీరలిర్పరును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
 మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱఁ
 గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
 కిట్టలులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధవు; నోరు మెదల్చుకుండుమీ.

మ॥ సిరి వీరుఁ వెదకుఁ; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలఁ దాఁగఁబో;
 రురుశౌర్యజ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా తొక్క రె
 వ్వరినేఁ బూన్పుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
 బెఱుఁగుఁ; బైబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిఁ."

మ॥ అని గర్వించెడు సూక్తునిఁ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "జేమంటి! ని
 న్ననఁబాపం! బిసుమత యోర్వ గురుధి ♦ కాకరాఘముఁ! నిన్నుఁ బెం
 చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావించు ని"
 ప్పని ఖడ్గంబుఁ గొనఁ బ్రతాపుండు రయం ♦ బారఁ సమీపించుచుఁ,"

—*) ప్రతాపసింహుడు సలుంబ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట. (*—

మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుండవు! నూ ధ క్తుండాడు గర్వోక్తులఁ
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం ధ తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల ధ ర్థింతుఁ డుమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా ధ కుఁ దర్శనం బీయవే! 55

గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్పొటచు ననుచు నెఱుంగ కితఁడాడు నుడుల వంధుఁడగుఁబోకు!
వాఁడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు సత్ప్ర మస్త్రేన శామ్యతి ధ య నెడు నట్లు.”

క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండ నె యెంతవఱకుఁ ధ గడపితి నుడులఁ!
నిను నీవెఱిగితి తేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోచ ధ దా! యిపుడైనఁ. 57

ఉ॥ తండ్రికిఁ బంగనామములు ధ తద్దయుఁ దీర్చెడు పుతుఁడండ్రె పె
క్కం! డొకఁబూచి పేర్గొనుట ధ కష్టము; చుట్టుండటంచుఁ బేరు చే
కొం డ్రవివేకు లూఱకయ; ధ కూడిన వీరవరేణ్య లింద తే
పూడ్చినియైన నెంచ కిటు ధ లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

మ॥ జనకప్రాయ మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు ను ధ స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్ననురాగార్దుని జ్యేష్ఠ భూరమణ హ ధ స్యంబాడ నుకించి; తిం
కను గన్విచ్చుచు ముచిచెడ్డల నెఱుం ధ గల్లేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ ధ ట్టా! యిట్లు వర్తితువే! 59

గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ ధ గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుట! విలయమునకె;
యెందఱను గొట్టెదీవు! నేఁ ధ జేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ ధ జెలివిగనుము.

మ॥ ఉరుకొర్యుల్ మననెత్తిపై నడచువా ధ రున్నారు బ్రహ్మాండ ము
క్కఱజేయంగల విక్రమపాకటు: లే ధ లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని కలపై ధ దన్నంగలాఁడుండు! నీ
గరువంబుఁ సకలంబు దింపఁగల నొ ధ క్కుండఁ నిమేషంబునఁ. 61

గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిజూడ ధ నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి ధ యడుగ నేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ ధ శీర్ష మెగిరి యవలంబడకున్న నను సూక్తు ధ డనఁగఁబోకు!

గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డింపిన్నవా ధ రెవ్వరైన నందతైనను నన్ను మా ధ ర్కొందురేని
మివల హర్షించి ప్రళయభై ధ రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతు! డుగములోన.”

—*) హరభట్టారకుడు సూక్తసింహునకు నీతిగ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ ధి రావేళముఁ జూపు నూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుఁడు కడుఁ ధి గ్రుద్ధాత్ముఁడై “నెత్తికి
గనులెక్కెఁజమి నీకు; నిప్పుడె భవ ధి ద్వర్వాంధతఁ డిటు ర”
మృనునంతఁ హరభట్టు వారలను ధా ధి య్ బోయి దీనాస్యఁడై,

జ॥ “నాయనలార! సూర్యకుల ధి నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యముఁ
జేయఁగ నుంటిరేల! పగ ధి చే రిపులఁ సమఁఁఁపవచ్చుఁగా!
కీయెడ నన్నఁదమ్ము లటు ధి లీసును రోసము నూని పోరు ట
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన ధి రా! వినరా! రణధర్మపద్ధతుల్.

మ॥ ఒకకాడఁ జనియించు రెండుపువుల ధి ట్లొప్పారి మీరెట్లుఁ గూ
ర్కినికీ బేర్కికీ ధావులై మెలఁగినఁ ధి మిన్నంది మాబొంట్ల మూ
ఱక హర్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన ధి ర్పఁ బూనినఁ మానసం
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనదె! క ధి ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

చ॥ అదియును నాశ్రితుండగుట ధి నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులఁ
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ ధి పఁవల; దిరిగిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడఁ దలఁచు ధి చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; త్రేమసం
పదఁ బరికింప నాకుఁ గడు ధి భాధ్యత యుండు తెఱుంగు లోకముఁ.

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు ధి ధాపతులంచని మేము మమ్ములఁ
గురువులటంచు మీరలును ధి గొల్చి పరస్పరశేదలేశముల్
పొరయఁగనీక కాలమును ధి బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములఁ
దరియు విపత్తు లేశమయి ధి నఁ మఱి మేరువుగాఁ గనంబడుఁ.

జ॥ మంచియుఁ జెడ్డయుఁ తెలుపు ధి మాచ్యులు లేరు; గతిఁచె దండ్రీ; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు ధి ప్రియముగా; దిఁక రాజ్య మెంతో భా
రాచితహా; రిపుల్ బలియు; ధి రాహవ మర్హముగాదు; మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెదఁ దండులార! విన ధి రే! గుగువాక్యము మీఱరాదనఁ.

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ ధి వ్యాపార; మిందండియుఁ
దొలఁగఁబొం; డిది సోదరత్వమునకుఁ ధి దూరంబు; నాయానయుఁ

గల" దంచాడిన నవ్వి సూక్తుడు "నమ ధ స్కారంబు కైకొంచు న
వ్వలకు బొం డీక; నడ్డువచ్చి కలిగిం ధ పబోకుఁ డాలస్యముఁ.

70

గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టందఁగోరి చావు బ్రదుకుల నున్నాము! మీవచ్చించు
చప్పనగు మాట లూఁకొట్ట ధ మొప్పబోవ! మేమిటికి గవ్వపడఁగ! నింకేల వగవ!

61 మ॥ తనదాశక్తికి మీటు కార్యములకుఁ ధ దాఁగొన్నచో ముప్పు వ
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ధ త్తోణి మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱి జా ధ రోహిత్యముఁ జేయవ
చ్చును! లభి గొనవచ్చు! నిష్టు చనవ ధ చ్చుఁ దాటి దూరమ్ముగఁ."

72

62 క॥ అనిన సారభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వ ధ లకవైచి ప్రతా
పుని వంకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాప్ర ధ తాపుండంతఁ,

73

క॥ "గురుఁడనక దై నమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీని ధ పై నభిమాన
స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులక బలుకరింఠ ధ నగు ముప్పునుచుఁ.

74

63 క॥ మలినమును జలముకై వడి నిల నలమిన పాపసమితి ధ నింకించు రణం
బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టు ధ పురుషులకెల్లఁ.

75

క॥ ఏవేళ కేదివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించు ధ నెవరెఱుంగఁగలా!
రీవేళ మమ్ముఁ గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ ధ బలుకుచు వెడలెఁ.

76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొండురు పోర యత్నించుట. (*—

మ॥ కమలాస్తావ్యయ మీదినం బపయశః ధ కాలుష్యముఁ బొంది పూ
ర్ణముగాఁగఁ జెడనున్న! దీప్రళయముఁ ధ దప్పింపఁగా నిష్టు మా
ర్గ మొకండున్నదె; తప్పపాటదను మీ ధ ర్కబోయినక వీరి దే
హములుఁ జేతికిఁ జిక్కునే! యకట! వ్ర ధ య్యల్ వ్రయ్యలై రాలవే."

77

మ॥ అని యందుండిన వారలందఱును మః ధ ఖావేళ దైన్యంబులక
గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజో ధ గ్రస్పార ఖడ్గంబులక
గొని వేగమ్ముగఁ ద్రిప్పు చొండొరుల ను ధ గ్గునూచముఁ జేయ ముగ
దున కొక్కుమ్మడి దూఁకి! దేమనఁగ నుం ధ డుక మీఁది కార్యంబులుఁ!

78

—*) హరభట్టారకుఁడాత్మార్పణము గావించుట. (*—

చ॥ మెఱుపు తటాలునక మెఱయు ధ మెల్పున నాహరభట్టు తత్తణ

స్ఫురిత మనోవికాసమున ♦ భూరి-కృపాణము నెత్తి వక్షమున్
బరియలుగాఁగ జీల్చుకొని ♦ వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచున్
బారిపారి బాణముల్ విడిచె ♦ ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కఁగన్.

మ॥ తనసేవించు నృపాలనందనులు కృ ♦ ధృత్యంబుమై నొండొరున్
దననేత్రమ్ముల మ్రోల మాఱొనుచు నం ♦ తంబొందఁ జూడన్ సహిం
పని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ ♦ ర్పబూని యాత్మార్పణం
బు నొనర్చెన్ హరభట్టు త్యాగనిధియై ♦ ముల్లోకముల్ మెచ్చఁగన్.

మ॥ వనధిధాన్యనగభీరఘోషము రహిం ♦ పక్ బ్రక్కకున్ వచ్చి సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపుడున్ “నినుఁ గనుం ♦ గొన్న గడున్ బాపముల్
జనియించున్! గలుగంగరాని యిడుముల్ ♦ సంధిల్ల! క్షీరాద్ధిబో
లిన సూర్యాన్వయమొందె నీకళన మా ♦ లిన్యంబు లీనాటికిన్.

ఉ॥ ఒత్తడిచేసి కోరకుము ♦ యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుడున్
నెత్తిన నోరువెట్టుకొని ♦ నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యుత్తము బోధ మించుకయు; నూటక ప్రేలితి; నేడు సీతలన్
గ్రొత్తలు పుట్టె; మిట్టిపడి ♦ కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెఱయన్.

మ॥ సమరంబున్ బానరింపనుండఁగ వసి ♦ వృప్రాభవాశ్వుండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం ♦ హమ్మోతలాధీశు చం
దమునన్ వంద్యుడు ముందు దూఱి మనమ ♦ ధ్యంబుచునన్ వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ ♦ ప్రాయంబుగా నెంచుచున్.

చ॥ ఇతఁడును వేదరాశి! శత ♦ వృద్ధ! కుమారులభంగి నిన్ను, నన్
సతతము పెంచె; నిట్టి సుగు ♦ నివ్రతుడున్ బలియయ్యె నీమ మా

⊙ As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and in them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was no way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger, plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. At the horrid deed “the blood of the priest on their head” they desisted from infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to quit dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

ర తవలనఁ; గనుగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు సమ్మహాత్ము ర
క్షతతులు పాఱజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యొచ్చెద నిట్టిదృశ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకుఁ
దలక్రిందాచుఁ దవంబు చేసిన గురు ♦ భ్వంసాఘపుంజంబులుఁ
దలఁగఁ బాటునె! తన్మహానలశిఖిల్ ♦ దర్పించి నిన్నుఁ సనుఁ
గులముఁ దేశముఁ గాల్పువే! యెటుల నా ♦ కుఁ దప్పు! నిష్పాపముల్.

85

చ॥ గురురుధిరంబు దాఁటఁగను ♦ గూడదు; కావున నిష్ఠ సంగర
స్ఫురణము మానుటఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నాను రాజ్యముఁ
ద్వరగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకుఁ జను; మాలసించినఁ
శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ ణిఁబడు” నంచు వచింప సూక్తుడుఁ,

86

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టుని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభట్టారకమూర్తి పుణ్యతముఁ; డ ♦ య్యచార్యుఁ డిట్లాటకుఁ
నెరియుఁ నామది; కాన నేడు రణముఁ ♦ నేఁగోర; భీతిల్లి నే
నరుగఁబూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యశాద్ధత్యబాహుబల
స్ఫురణఁ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుండనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరుఁ ♦ డీజగతిఁ విడునంతకుఁ బర
స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాఁగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ గాచి మెలంగు”మటంచుఁ బల్కి తా
నరిగెను ఢిల్లితో”వకుఁ గు ♦ లాంతకు లండలు పోవు తావుకుఁ.

88

మ॥ “సమయఁజేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్వాత్తాపదీప్తాగ్ని, శు
ద్ధమతిఁ వచ్చినఁ జోటులేదనదు”వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణ్మాత! దాక్షిణ్యహ
స్తము వైఁగప్పు శతాపరాధికయినఁ ♦ సద్భక్తిఁ బ్రార్థించినఁ.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్లి యయుద్ధయసిం ♦ హస్వామిక్లే బోలె న
య్యసఘాచార్యున కంత్యసత్క్రియలు చే ♦ య్కబంచి యాత్మోపశాం
తిని బెంపఁ జపహామదానములు సం ♦ ధింపఁ మొదల్ పెట్టి య
జ్ఞననాథాగ్రణి యిచ్చెఁ దత్పుతునకుఁ ♦ సారాగ్రహరంబులఁ.

90

గీ॥ మారగురుం డనంతత్యాగః • మాచరించి నట్టియెడ నొక్క సత్రంబు • గట్టఁబనిచె
శాశ్వతాన్నదానంబును • జరుపఁదలంచి దుర్మరణదోష మతనిని • దొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాఁడు కిరాత గ్రామణి సామంతపులు • గ్వాలియరు మహా
భూమిశ్వరుఁడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని • సందర్శింపఁ. 92 |

మ॥ పసఁజెన్నారు చిరత్నరత్నతతి శో • భల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
నసమానంబగు వ్యాఘ్రచర్మమున న • భ్యాసీనుఁడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియొక్క • గన్నెత్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస • న్నఁ జేసి యత్యాదృతిఁ, 93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ ర్రవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సంత • తతభోగభాగ్యవైభవములఁ దులఁదూఁగ • వలయుననుచుఁ
దనప్రజ లీతిభా • ధలులేక బహువిధైశ్వర్యంబులు వహింప • వలయుననుచుఁ
దనయిల్లు పూర్వాగ • తప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధిచొందంగ • వలయుననుచుఁ
దనపేరు పరుల నిం • దల కాస్పృహంబీక స్వచ్ఛమై యెపు డుండ • వలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమెత్తిన • ప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిడ యత్నంబు • చేయుటొప్పుఁ!
గాని మనదేశమందభా • గ్యమునఁజేసి యధియఁ దలపోయ దుర్ఘటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ డామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ • కాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమస్తదేశముల వ్యా • ప్తిగన్న తొరుక్కభూ
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా • బ్దబాదిగా భారతా
వని కేతేరదొడంగె నాహవకళా • ప్రత్యర్థిగుర్వారమై. 94

క॥ ఎఁటేట వారు లక్షలుఁ గోటులుఁగా పై న్యములను • గొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిన విధంబు • వెల పొనఁగూర్చు. 95

సీ॥ ఆఖోరాసా నిస్స • హా నాప్రనిష్ఠాన మాబెలూచిస్థాన • మాయీరాను
టర్కీ-యిరాకు బా • గ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ • లందునుండి
వసుధ యీనినయట్లు • బహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకొటి • బయలుదేటి
పలుశతాబ్దములుగాఁ • బరతెంచి పైఁబడి భరతఖండంబు డీ • ల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ నందనోద్యానమట్టులు • డొగఁదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాభి • మునిగి, కలవు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి • బలముతటిగె! మనభరతఖండపాప మే • మని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభాముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహస్వపుండు తురకలతోబోరి ♦ తొఱఁగెఁదనువు!
సమనర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవమొనర్చె!
గుంభుండు రాజది ♦ కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ పాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరపుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్బమా! వేయియేం
డ్లకుఁ జైనయ్యె మహమ్మదీయసుభటుల్ ♦ లక్ష్మీపలక్షల్ లయాం
తకులై పైబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
తకునైనన్ దలమున్నులై బ్రను కసా ♦ ధ్వంబంచుఁ దోపించదే!

99

శా॥ ఒడ్డారిండుచు పై న్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్ధీను చిత్తూరుపై
నొడ్లకో ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేయెఱుఁగుః ని ♦ స్సి! ధర్మమో సత్యమో
యడ్డంబుండునె! నాస్తికాధముల దు ♦ ర్వాపారముల్ మాన్పఁగన్.

100

మ॥ అరుదెంచె బహదూరుశాహి బహుసై ♦ న్యాసీకముగ్ గొంచుఁ జి
త్తురుపై నన్; బ్రళయగ్నిబోలె నతఁ డు ♦ ద్రోశించి దుర్గంబు రూ
పట నహ్మోస్త్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
రరసాంభోనిధు లెందఱో మడిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్.

101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనఁదగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుచుండ
దుర్జయుడు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యర్జున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాచు ముత్రాత చం ♦ డనృపాలు సంతతివాఁడు దుర్గారావు ♦ పశ్చిమజైర
వారావుఁడై వైరు ♦ లడలిపాఱఁగఁ బోరి పడియెఁ జోండావద ♦ న్వయులఁగూడి!
యాపైనవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబులు ♦ వేయుఁగాఁగ
మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నోర్చి పా ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాచు ♦ నాయనమ్మ
రోహితాశ్వుశిఖల ♦ జోహారు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూఁడవమాటు ♦ గా నక్క రేతెంచె నంతములేని సైన్యములఁగొనుచు!
వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తూరుకోట ర ♦ ష్టింపవచ్చి!

రల పరంగుల పిరం ♦ గులమ్రోల దుర్గంబు గాజవిధాన వ్ర ♦ కలలయి కూలె
మేవాడ వీరల ♦ క్షీవప్రజమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి మ్రగ్గె!

గీ॥ గనుదెఱచి కాపురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేతృశౌర్య
పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నక్క! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!

గీ॥ ఆచతుశ్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్మ! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్మ!
లూఁచముట్టుగఁ జెడియె! జి ♦ త్తూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీడు దేతె.

సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ ధైర్యమేరువులు ఝాలావసీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
సహిరాజు కోటల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పె!
బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్కిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులాబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!

గీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోండావతుల్ ♦ సన్నగిలిరి!
నలుగు రెదిరించినను దాఁకి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేతె!

ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరుల
నూఱులు వేలు గోయఁగ, మ ♦ నోజ్ఞ సువర్ణ శలాకలట్లు లం
గారశిఖాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
హారులు చేయ, దేశ మక ♦ టా! జనశూన్యము గాక నిల్చునే!

సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్తము క్రుమ్మరించి మేవాణ్ణాత వీరసా ♦ భాగ్యలక్ష్మీ
యొక వేయియేండ్లుగా ♦ నోర్చె! నోర్పుచునుండె! శాత్రవతతిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
దధ్ధాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్మ కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
నువచారశతముల ♦ నొట్లుపెట్టెను! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టమయ్యె!

గీ॥ సమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ పై నయప్పు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తుఁ!
గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణి నామెఁ దేర్తునని రేయఁబవలు చిం ♦ తించుమా!

మ॥ తన లోకావన కచ్చహాన్వయము పా ♦ తాళంబునకఁ గ్రుంగఁ బు
త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తిగూర్చి తత్పుత్రు! నా
తని కట్పించెను మానసింహుఁ, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్దొలై; నే
మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పద్ధతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునకా.

తి సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ ♦ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వా లేలు ♦ భూపమాళి
యుదయసిం గక్పట ♦ నెదురేగి తోడైచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
నొసఁగుచు సోదరి ♦ యోధబాయి నొసంగి యేకసహస్రహా ♦ యేశుడయ్యె!
ననుజుని జుద్రసే ♦ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లీని సేవ ♦ చేయఁబనిచె!
గీ॥ బమలుగా నక్ప రొకకొన్ని ♦ పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
ధీరుడెవఁ! డధీరుడెవండు! ♦ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా ♦ సింఛినపుడు.

మ॥ లిక్సీదీశ్వరుడుజ్ జనల్ మియరు పు ♦ ధీనాథుడుజ్ వారి క
న్యకలక్ ఢిల్లీకి గాన్కగాఁబనిచి సే ♦ నాధీశ సామంతులై
సుకముక్ గోరుచు నక్పరుక్ గొలువఁగాఁ ♦ జొత్తెంచి రిల్లెదఱ్ఱో
యకూ! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే ♦ యంబైన దాస్యమున్.

111

మ॥ వడకించె సచరాచరావనిఁ బ్రణా ♦ పన్నూర్తి జిత్తూరుము
ట్టడియ ప్లష్టసరావు; శూరధనుఁ డి ♦ ప్తశ్రేష్ఠుఁ డమ్మాన్య పు
త్రుఁడు! మాత్రుడికి మేనమామకొడు! కెం ♦ తో కూర్చువాడయ్యె నక్
విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి ♦ స్వింపంగ సిగ్గయ్యెడి!

112

మ॥ దురదృష్టంబదియెల్ల నాపయిని గం ♦ తుల్ వెట్టె! గాదేని సా
గరుఁ డప్పద్మహితాస్వయం బపయశః ♦ కాలుష్య మొందంగ న
క్పరు పాదాబ్జముఁగొల్ప నేలచను! హృ ♦ ధ్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
పరునిక్ జేరిరి! మందభాగ్యమున కె ♦ బ్బంగిక్ వగక్ గాంతునో!

113

☉ Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtore held but the munsub of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerow Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and member of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or pursuatic was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this deralictic from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well the swrd of these princes in his aid. A judicious perseverance would he rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles & beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigot and blood thirsty Aurangzeb.

"Annals of Mewar."

మ॥ అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నె క య్యంబెంచి వాదాడి ఢి
ల్లికి వేంచేసెను నిన్న; శత్రుజనపా యిక్ మన్ని తూఁడూడు సిం
హాశోరంబులు తమ్ము లిట్లగుటకై యస్మన్మంబెట్టి బా
ధకు లోనయ్యెనా దేవుడే యెఱుంగు! ని యద్ర గాన రేయంతయున్. 111

సీ॥ సువిశాలదుర్నిరీ యవికాస మక్కు రాస్థానరంగప్రభా తతికి బ్రమసి!
యాశ్రయించినవారి యాసలన్నియుఁ దీర్పు నతని వింతగు వదా న్యతకు నలరి!
తమపేరు జగమునం తకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు పెంపు నెంచి!
కనకసాధాగ్రభా గములందుఁ దెరలలో విహరించు తురక బి బీబీలఁ దలంచి!

గీ॥ సేతుశీతనగాంతర సీమఁ గలుగు మనుజపతులెల్ల మతిచెడి కనులు తిరిగి
విడని పేరాస నక్బరు విజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య ఘనత మఱచి.

మ॥ కనుసన్నన్ ననుఁగొల్పు భూపతులు మో గల్ జేసి గుఱ్ఱాలు గా
యను వేంచేసి! ర నేకదుర్గవిలతుల్ హారావళిపర్వతా
వనిదక్కన్ రిపుచేతఁజిక్కె! జముపుల్ వమ్మయ్యె! భండారముల్
ధనశూన్యంబు! లిక్కెల్లు నిల్పనగు! స్వా తంత్ర్యంబు మేవాడకున్. 116

సీ॥ స్థానమా! విశ్వవి శ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే వాడసీను!
యన్వయమా! జగ దారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త కీర్తియుతంబు భానుకులము!
పూర్వులా! లోకైక పూజ్య లిక్ష్వాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాత్య నృపతిమణులు!
ప్రజలా! జగజ్జైత్ర పరిపూర్ణవిక్రమ ప్రాభవోద్ధాము లా రాజపుత్రు!

గీ॥ లాత్మలో తూత్రగుణ మణు వంతయైనఁ గలుగువాడెవఁ డుఱక గా జులు ధరించి
చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ సాహసించు! దనకు సర్వస్వ మర్పింపఁ దలఁచుఁగాని.

ప॥ త్మాగోళమును ముంచు గాధాంధతమసంబుఁ గరదివ్వెనో నార్పఁ గడఁగునట్టు!
లత్యగాధము సాగ రానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ హించునట్లు!
వసుధ బొగ్గుగఁగాల్పు పశిశయాగ్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప నున్నయట్లు!
క్షయకాలమున రేగు సప్తమాయతథాటి, తేటి రెక్కల నాపఁ దివురునట్లు!

ప॥ లని జగము నన్ను బరిహాస మాచుఁగాక! యెక్కటిని నిల్పి బలమెల్ల నెరురువెట్టి
విధికి మాఱొడ్డి స్వాతంత్ర్య విజయలక్ష్మీ యమగులకు నిత్తుఁ గల్యాణహారతులను.

ప॥ ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు నేనించేసి యుదయపురలక్ష్మీకిఁ గిరిట ముంతుఁ దలను!
గాక దైవోపహతుడనై కడిమిచెడిన రక్తతతి గూర్తు రతనాల రావిరేక. 119

శా॥ నా కొక్కించుకడైనఁ గప్ప మెదురై † నన్ మేరువుగాఁగఁ జే
కాకున్ శెందు మృదుస్వభావులరు! మీ † యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మసూక్ష్మముల నీ † సందిగ్ధకాలమ్మునన్
నాకున్ జెప్పి కృతార్థుఁడేసి కడుఁ బు † బింబాందఁ బ్రార్థించెదన్.” 120

క॥ అని మెడికొండ సింహాసనమున శివప్రభాతె శాంతి † సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ † పుంగవుఁ డంతన్, 121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ॥ “ఇవియున్ వీరరాస్థిపీఠికలు గా † నీ మాటలున్ గావు; నైం
దవముం చెందును సత్యధర్మములు సుం † స్థాపింప మేవాడభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువున్ గనిన సా † త్వాద్విశ్వనాథుడవౌ
దువు; మర్త్యుడవు గావు; నిన్దొలుచు శుం † తో మాకు శ్రేయంబగున్. 122

మ॥ తెలియున్ దేశము నాదు స్వామిపదభ † క్తిస్థైర్యలీలత్; చతు

❁ స్థలరాశిక్రమితావనీతల మహా † సామ్రాజ్య మర్పింప దా
వలికాల్ దగులుగ నొల్లను; భవ † త్పదాబ్జముల్ భక్తిమై
దలపై నన్ ధరియించి నామనుగడన్ † ధన్యంబు గావించెదన్. 123

గీ॥ నాదు భటకొటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పితు! మఱియు నాప్రాణమిత్రుఁ
డంద్ర! నీమస్వాతంత్ర్యర † థంబు మోయఁ గుడిబుజుం బప్పుగించుట † గొప్పయగు న!

మ॥ తమగర్జారవధాటి నెల్లెడల గో † త్రత్సూధరశ్రేణి ఖం
డములై త్రైశ్యఁగఁజేయు దోర్బలులు చోం † డావన్మహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్చెద! విప † ఠాఠాణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావిత్రు సమగ్రవిక్రమకళా † సురంభపారీణతన్. 125

మ॥ పదివేలేన్లయంత దార్ధ్యమున మ † ద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్రము! దేవదానవులు లా † గన్జూచినన్ సుంతయున్

❁ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma,' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.

“Annals of Mewar.”

గడలఁజూ! దనిలోన శత్రులను మ్రు ♦ గ్గజేతుఁ! గాదేని నీ
 పదపద్మంబుల మ్రోల వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా!
 మ॥ తనువులో నశ్వరముల్; విశుభ్రయశముఁ ♦ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరారుఁ; వెనుకంజవేయకు; పవి ♦ త్రంబైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; వేగమె రణ ♦ ప్రారంభముఁ జేయుమీ!
 నిను సేవించెద; నీకుముందు రిపుకం ♦ క్తిజించి చెండాడెదఁ.”

—*) భానుసింహుఁడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము చెలుపుట. (*—

- గీ॥ అనుచుఁ గేల్తోడ్చి విరమించునతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ “ఊ! యధిప! మ
 స్వామిభక్తియై రక్తమా ♦ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ♦ నిలువఁగలము.
- సీ॥ స్వామి! స్వాతంత్ర్యపరి ♦ భామనోజ్ఞంబు నీవదనమ్ము భువనసే ♦ వ్యమ్ముగాదె!
 యకలుషస్వామిభ ♦ క్తికిని మాచిన్ని రాష్ట్రమ్ములు పూర్వకా ♦ లమ్మునుండి
 సూతికాగృహముల ♦ శోభఁ జెన్నారు! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ♦ నోజ్ఞ నామ
 సంస్మరణంబు దు ♦ సాధ దుర్భేద దుగ్ధముగాఁగ మమ్ము ర ♦ క్షణముచేయుఁ!
- గీ॥ గంఠమునఁ బ్రాణవాయువుల్ ♦ గలుగుదాఁక ముందునకెకాని వెనుకవై ♦ పునకుఁజూ
 మరుల కలవాలములు పూల ♦ సరములట్లు కంఠములు కౌఁగిలిందిన ♦ కాలమందొ
- చ॥ ముదుసలివైన మోగలు చ ♦ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలిఁ
 గదియుచుఁ జేల్పు నాగటివ ♦ గఁ బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బాణములు ♦ చిచ్చుటపిడ్డులువోలె వైతుఁ! గ
 ల్గును లవమేనియుఁ బిఱికి ♦ కండ మదీయశరీరమందునఁ.
- ఉ॥ క్రూరతురుష్కసంతతుల ♦ కుఁ మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ♦ ఫల్గునతుల్యుడవౌచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీవదంబులు హృ ♦ దబ్జతలంబున నిల్చి మత్స్యధా
 తీరమణుఁడొకోయన న ♦ రిపశ్రతిఁ గడతేర్తు నాజిలో.
- మ॥ దివియుఁ భూమియు నొక్కడై పడిన నా ♦ దేహంబునఁ బ్రాణహ
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులై త్తి యహితుం ♦ డొక్కండు నిజాడఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁజోవ; సేముద ♦ గొట్టోప మేపార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివై చెద జగం ♦ బానందముఁ బొందఁగఁ.

క॥ వినిపింపనేల పెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
స్కను మాప్రాణంబులు ముందరిన మనస్సింహుడప్పు ♦ దండలు విసంగ్. 133

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝూలాన్మపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ దహన జ్వలన
జ్వాలాభులనెడు కీర్తిని నేలగలుప సాహసింతు ♦ నే! నీమోలెగ్. 134

నీ॥ శూరుల గాల్వయి ♦ సోనెగుడ్డేశ్వరుల్ దుగ్ధద మాతృప్యక్షితీ ♦ దుగ్ధులునుగాగ్!
సకలసంగరమర్మ ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యదు ♦ స్వామిగాగ్!
శ్రీసలుంబొక్కన్లు ♦ సింహుడు దోర్బలోద్దండసాహసుడు భీ ♦ ముండుగాగ్!
దేజసింహుడమాను ♦ మాజేయ విక్రమగురుకీర్తిఘనుడు ఫ ♦ ల్లునుడుగాగ్!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తంత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘంట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహింపు.

గీ॥ దస్యశవకోటిపైన మ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
కలవలచు రత్నదేవాల ♦ యమ్ముజేరఁ బరచగలమయ్య! కనక సోపానపంక్తి. 136

మ॥ ‘పనులెల్ల సమకూరె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సుధించె స్వ
స్వనివాసంబుల కేగుఁ’ దంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాఁక దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుక్తము వ్రతం ♦ బుబూని వహ్నిజోరుం
దనిన దక్షకుఁ బట్టుడన్న వెచుదీ ♦ యబోము రాజేశ్వరా!” 137

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెఱిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచించిన నుగ్రాశనితుల్యుడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరుఁ “ఊ
యినవంశాభరణ! నాయనుజని మార్గమునె నేను ♦ ననువర్తించుగ్. 138

ఉ॥ ప్రాణము తీవుగాదు, కర ♦ వాలభుజుగికిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యంబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కఁడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కఁడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికిఁ. 139

నీ॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడిపిక్కులనైనఁ బువ్వులవలె శీరం ♦ బున వహింతు!
శేషాహిపతి నైనఁ ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలె గంఠ ♦ మును దాల్చు!

హిమవత్కుఢరశీర్ష ♦ 'మెవరెస్తు' పైనుండి దూకెడఁ బాతాళ ♦ లోకము నకు!
నాత్మగర్జాస్ఫూర్తి ♦ నడవి మార్త్యోయించు మృగరాజు నశ్వము ♦ ట్లెక్క నేర్తుఁ
గీ॥ గూరతెరుమృతతుల నీ ♦ మ్రోలఁ బట్టి కసిమసఁగనేర్తు మననేర్తుఁ ♦ గాని నిను
విడువనేర్తు నే! ప్రాణముల్ ♦ విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ ♦ దిగుగనేర్తు.

మ॥ విడియెండైనను నర్థరాత్రమయినఁ ♦ మిట్టైన గుండైన నె
క్కుడువాండైనను లొచ్చువాడయిన మీ ♦ కుఁ దోచిన ట్లెజ్జ పె
ట్టఁడు! ముందుఁ వుటి వెనుచూడకయె పి ♦ డ్దుఁబోన వైరివజం
బడఁగఁ దాకెడఁ! జూడు వేయునుడులే ♦ లా! ముందుఁగార్యంబులఁ.

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ ♦ కఁ నిన్ను సేవితు; నె
క్కుడు దర్శింపైతి సంగరాంగణములఁ ♦ ఘోరారి సుఖుంబులఁ
దొడరఁబోయెడ; వీడ కందఱను గొం ♦ తుల్ గోసి తద్రక్తముల్
మడవల్ గట్టెద దేశమంతట; యకో ♦ మందారముల్ పెంచెడఁ."

క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుఁడు తనచెంతను దైర్యపర్య ♦ తమువోలె వసిం
చిన బదనూర్ నరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజ ♦ సింహుండంతఁ,

—*) తేజసిహుండు తన తెఱు గెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అననీభారము హెచ్చి-ధర్మములు వ్య ♦ త్యస్తంబులై పోవఁ బూ
ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుఁడు స ♦ ర్వజ్ఞుండు మీవంటి మా
నవమూర్ఖుల రూపమొంది యిల జ ♦ న్నంబెత్తు; నీదర్శనా
దివిశేషంబులు లోకమంతటికి స ♦ ధించుఁ మహాశ్రేయముఁ.

నీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే ♦ టొకయెత్తుగా దైవకోటి నిల్చిన నిన్నె ♦ కోరుకొందు!
స్వామి! యానీపద ♦ ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు ♦ నడచునఁ
డడుగు సోకిన ధూళి ♦ యణుమాత్ర మంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్పు ♦ హాలమాలఁ
చేదంతయును దగ్గి ♦ శీతమై తీయనై నిమిషమ్ములో నమృ ♦ తముగ మాఱుఁ!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ ♦ దనివిలేదు! నీయనఘనామ మెంత ధ్యా ♦ నిం చుచు
విసుగు గనుపింప! దింకను ♦ విడక కొలువ ధ్యాన మొనరింపఁగాఁ గోర్కొయగునుగ

నీ॥ ధర్మసంస్థాపనా ♦ ర్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప ♦ రావతార
పదినూఱు లేళ్లు యా ♦ వనస్పపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్పు బ ♦ న్నములు,

వాఁంఁగఁ బూర్వ ధీరుల త్యాగంబు, ప్రస్తుతకార్య క ర్తవ్యములను
నెఱిఁగించుచో నీకు ధమ్మదులాతిమ్మదుల భావం బెంతనొచ్చె దై వమ యెఱుంగు!

గీ॥ వినుకొలది చిచ్చుదఁగొన్న విధమతోఁచె! పై న్యబల మల్పమనె కాని చాలియున్న
దలను బూవాడ కింట ని నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ రించియుందు.

సీ॥ భువనపావన! నీవు పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో డ్పడఁగఁగలము!
రణమహోత్సాహవ ధనమైన నుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు గజ్జెల మోగ మోగలులు యామ్యమహిష కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు గా వినెదట గాక! ధ్వజము చుట్టుందుము బలిసి కొలిచి

గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.

సీ॥ 'ప్రా'భవంబిత్తు రా స్త్వమునిస్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి రమ్మటంచు
ఢిల్లీపురంబును డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబు గప్పవచ్చు!
ద్యాయైకమూర్తి! ధర్మావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూరముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూచినవాఁ డెవడైన నీనీచతరమార్గ మెట్లు సాచ్చు!

గీ॥ బ్రాణమలతోడ నిన్నెడఁ బాయఁగలుగు వాడొకఁడులేడు నీకు సేవకులలోనఁ
జెంతఁ జింతామణిని వీడి చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని మొగమువాఁచె.

సీ॥ హారావళి భూధ రాసతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ శాలగాఁగఁ!
బాపనాత్ముఁడు చంద్ర భట్టారకు కవిత్వధారలు వేదమం శ్రములుగాఁగ!
నల సలుబాకిరా తాదీశు లసమానవిక్రమక్రములు ఋత్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిధి బల స్థాల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ పంబుగాఁగ!

గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు పత్రతిగాఁగ! యాయజ్ఞాకుండవై దీక్ష నవధరించి
సవనమునుదీర్చి జగము ని ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం జిల్లవయ్య!

శా॥ 'ఔరా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బశ్యత్ఫాలమూర్తుల్ గదా
యీరాతోణ్మణులంచు జిత్తురురణం బందందెన్న రవి
ద్వారంబందునఁ జేసె శాత్రవకుల ధ్వంసంబు మాతృద్రుి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యదుగుల్ వేయెండ్లు సేవించెదన్.

మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుడి బాలుం"డటం చెన్నఁగా
గదనం బెచ్చట భీమమా నచటఁ జ క్కవాళి దుర్దంత శ

తుదళచ్చేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ క్రుజేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతల్!

శా॥ నిగిక్ ముట్టెడు కోటకొమ్మగుములు ♦ దేవాలయమ్మల్ జయో
త్తుంగ స్తంభము లొప్పు; స్త్రీపురుషు లెం ♦ దుక్ బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాదృశభూపతుల్ కొలువునన్ ♦ ద్విత్యాదముల్ మోయఁగా,
సింగారించిన తేరియ ట్లలగు నా ♦ చిత్తూర్పురి గాంతునే!”

మ॥ అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాళమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగు; వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుదిన్ ♦ జెన్నాఱు లేమంచుబా
ట్టన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱఁగను వీ ♦ రాగ్రేసరుడుండె; వె
న్నను గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభుఁ డనం ♦ తత్యాగ సంశోభియె,

—*) రామచంద్రదేవుడు తన మనోగతము దెలియఁజేయుట. (*—

సీ॥ “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్తాయి వెలుఁగొందు కడలికి నొకత్రోయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ పుగనున్న పెనునైకతాదికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబాంకు నవనీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయియట్లు!

ఆ॥ లేబలుంబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
స్మాదయకుసుమ మొక్కఁ ♦ డే నాచు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పగిం

చ॥ అజిత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గత్తిమోసి నా
బుజములు కాయగాఁచె! గడుఁ ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజవిజచేసి శాత్రువుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్చు మేదిన్.

శా॥ చండారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వతీర్తి! సర్వస్వ మీ
తండ్రికొండె పశ్చిమంచమందుఁగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాహున! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ప్రుస్వామిపోల్ బలో
ద్దండుండై తెగటార్చు వైరులఁ గృతాం ♦ తప్రాయుడై యాజిహ్.

ఓ॥ కరుణావిహీనుఁ డ ♦ కృప సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ న్నయది మొ
నెట్టిపాయములేక ♦ యెందో రెక్కలులేని పక్షి నైపడిన యీ ♦ బడుగునన్ను

మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!

రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండ్రివిధాన నోమితి; ♦ నీయుణంబు

గీ॥ వేయిజన్మాబులెత్తి నీ ♦ విమతస్థపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెం ♦ డాడియైనఁ
దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెపుడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకులేంద్ర!

సీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!

రంగుగుల్కు ననేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై రేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!

గృష్ణసింహాది వీ ♦ రేశ్వర దోఃపృతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!

యవనభూధవ కిరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!

గీ॥ దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీదుకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
సకలమును దీర్చు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మీ వరించి నిన్ ♦ బెండ్లియాడు.”

గీ॥ అని యుపరమించె; నంత నాతనిసమీపమున మహాన్నతరూపుడై ♦ మూర్తిఁగొనిన
పీఠరసవాఙ్మయో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పుట. (*—

సీ॥ “కాండ్రుకాండ్రని పెద్ద ♦ గా మోతల నిగిడ్చి గబ్బిబెబ్బలిపిండు ♦ బొబ్బరించు!
శైలముల్ పగిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండు!
జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
వసుధ యిట్టటులాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుగుములు ఘో ♦ కృతులుసేయు!

గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టు ♦ నింశియుండు!
బ్రహ్మయుతుడైన కైలాస ♦ భర్తకై నఁ జాలునే గుండె! నాదు రా ♦ జ్యంబుఁ జొరఁగ

సీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెపాళెంబుండు! జంధనతరువర ♦ చ్చాయలుండు!

గొలువుకూటంబుండు! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండు!

బొమిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడచివ్వె లగుడు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞనుండ్ర!

నాయాత్మకైంతో యా ♦ నందమా! నాదు సింహాసనంబుండు నీ ♦ వధివసింపు!

గీ॥ మండఁ గూర్చుండి క్షణమైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు సే ♦ వలు ఘటెంతు!
నడుగు మన్నెట కోర్వ! నా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సుతరింతు!

మ॥ సరియంచుకొనలయూచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన ని

ర్జరులుకొ ముప్పుదిమూఁడుకోల్లెపుడు పూ ♦ జల్ చేసి సేవించు న

- పురుషూతుండును జూచియుండని సుఖం ♦ బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుజేరి కొల్చు నిను! మ ♦ ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!
- మ॥ అకటా! నీయెడ నెయ్యపుఁబలిమి నే ♦ నట్లాడితిఁ గాక యే
టికి నాపార్థన మియ్యకొందు! వెపుడుఁ ♦ డెందంబునఁ దేశమా
తకు నాటిల్లు వికత్తుకై వగచి చిం ♦ తఁగ్రాఁగు నీ వగ్గి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాఁ నొకచోఁ ♦ గాలూని కూర్చుండువే!.
- సీ॥ జాతియు జన్మదే ♦ శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి ♦ దనరకున్న ,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుఁజూచి♦నది మొద
నీపైన నవ్యాజ ♦ నియతి నామదినిల్పె! రెండవదేవుడఁ ♦ రీతిఁజూతుఁ!
గడఁబోదు నీమ జా ♦ గ్రన్థంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల ♦ కముననుండు!
- గీ॥ నీవు పాల్గొననట్టి యీ ♦ నిజలలోక సార్వభౌమత సరకవా ♦ సముగ రోతుః
నంద నీవున్న నుబలి ♦ వైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద ♦ మందనేర్తు!
- సీ॥ అహితమై తేయ ప ♦ శ్యత్ఫలమూర్తులౌ శౌర్యమర్జయు లొక్క ♦ జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా ♦ తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ ♦ ధరణిపతుల
మాజ్ఞోక్తి బాహుశుం ♦ భత్సితాపము చూపి ధనభాగ్య వస్తువా ♦ హనయుతమా
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ శాశ్వత ధన్యత్వ మును తెవ్వరికి వం ♦ ద్యంబుగాను!
- గీ॥ హృదయముగలట్టి మానవుం♦డెవడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితుల♦నణఁచి
పావనముసేయఁ దాతని ♦ బ్రమకదేల! బల మదేల! నిరంధరై ♦ శ్వర్య మేల!
- సీ॥ అకటా! ముప్పదికోట్ల హైందవులు మో ♦ యక్షదగ్గ భారంబుఁ గొం
కక నీవొక్కడ వెత్తికోఁ దలఁచి! తిం ♦ కఁ నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ ♦ క్తుల్! నీపతాకంబు క్రిం
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా ♦ తృదోహులున్ వంచకుల్.
- సీ॥ పొదలఁ వెల్వసు దొడ్డకోలుపులు లే ♦ పుక జూపు నాసింగపుం
గొడమల్ వీరని శాత్రవుల్ బెదరు ను ♦ క్కుండుట లున్నార లే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ ♦ పాదాబ్జముల్ గొల్వ సే
కొదలేకుండఁగ నందఱుబనిచి నీ ♦ కుక బీతి గావించెడఁ.
- సీ॥ వెమరు పొదలనుండి ♦ ప్రిదిలిన యాణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప ♦ లై రహించు!
ఘణిఘణాగ్రములందుఁ ♦ బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై ♦ ఘడివిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ ర్హస్వర్ల కాప్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
తైలసానువులలో ♦ జంద్రకాంతశిల లీజగమంతటికినైన ♦ జాలియుండు!

గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుఁగుట ♦ యెఱుఁగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీను!
యూచముఁబ్బగ నాయొద్ద ♦ నున్నసిరులు నాథ! నీమ్రోల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.

మ॥ రవిబింబధ్వజ మొప్ప నీ పనికి జే ♦ రక నీకు మున్నున్నె యా
రవికన్నక మునుదోచు నప్పొడుపుఁదా ♦ రకబోలె జృంభించి యా
హవరంగాభ్రము జొచ్చి శాత్రువ కుల ♦ ధావంతంబుఁ జీల్చుక బ్రత
పవిభుండన్న పిరంగి కీఘనుఁ డయః ♦ పసిసీత గోళంబనన్. 169

సీ॥ పారతంత్ర్య మదల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమునునిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ వత్సరాది
పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజ కెల్ల సమభాగమైన యు ♦ తహవేళ!
యండఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొదవు!
ననిలోనబడినఁ గ ♦ ల్పూతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!

గీ॥ రెంట నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యులగుమ! మింతకన్నను జిరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
మీనమేషులను బొండ్లు ♦ మించకుండ నిపుడె పసిస్థానభేరి మో! ♦ యింపవయ్య!”

—*) ప్రతాపసింహుని నిగ్గ యము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంభీర్యము పూరుషాకృతిని దృ ♦ శ్యంజాచు నిందుండెనో
యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుఁడు “మహా ♦ త్నా” నీ కసాధ్యంబు గ
ల్గున! యీనాటి కిరాతవేషమునఁ జె ♦ ల్వుబోటి వెన్వంట లే
దనుటేకాని పురాకిరాతుఁడవు గా ♦ వా! శత్రుప్రూర్ణాహకా! 171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమికొఱత!
యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పించి యాపఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోపఁగలము!

సీ॥ సమరముల్ నిష్కార ♦ ణమరేగి రత్నగర్భయు రక్తగర్భయా ♦ పనికి జాల!
నొకచీమకైన ని ♦ చుకహాని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ పనిని గలుగు
తరు లతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమింతుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
నాదుహృద్బంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి

గీ॥ వాదరల కప్పుగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరువంతటి బాధ జ ♦ న్నించు నాకుఁ!
గటకటా! కోరరాని దు ♦ ష్కార్యముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ధ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ధ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావలీసీమ ధ నెల్లఁ గొనఁగ నక్కరు తలంచినటు తెలి ధ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మీ సేనాలక్ష్మీ ధ రావ్యలక్ష్మీ లంచములుదూపి యతఁడు వం ధ చించితీఱు
నెంత బలవిక్రమములున్న ధ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగధమవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ధ తెల్ల ప్రజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ధ త్రములు విడిచి.
పశ్చిమతీయర్పించు పచ్చతా ధ పల్లెరములు చదురుఱుకు లంచున మెస ధ వుడముగాక
- గీ॥ తలచిన మనోరథప్రాప్తి ధ గలుగుదాఁక వ్రతము నడిపిన దశరథ ధ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ధ లవల విడిచి మృదుల దర్భాసనముల నుం ధ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ధ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండిరుగాత మహర్షికోటి ధ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందట మొరసెడు దుందుభులు వెనుక ధ మొగమై యనిలో!
నటనిదురయు నటకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ధ పూర్ణప్రశమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరశరభక్తి ధ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంససేవన ధ మఱగరాదు!
బంగారు పట్టువ ధ ల్వయి గట్టఁగారాదు! భోగకోటులవంకఁ ధ బోవరాదు!
కామాది శత్రున ధ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ధ నాడరాదు!
త్యాగంబుఁ గలనైనఁ ధ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ధ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమాట ధ మఱువరాదు! ధర్మమే దైవమనుబుద్ధి ధ తలఁగరాదు!
నిఖిలజగములు మాతోడ్డి ధ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ధ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ధ ఛాళీలురగువారి దారిఁగట్టంబులు ధ చేరియుండు!
నావిపశ్చోటితో ధ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ధ సలుపవలయు!
సనుపమశ్యాగస ధ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ధ తనుపవలయు!
దద్భక్తజన జీవి ధ తమ్ము దుర్లభ తపోమయమై సురక్షితం ధ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ధర్మంబు పాలుచు! నపజయంబుల నడి తగ్గ ధ కశిశయ్యుల
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ధ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబు క ధ ర్థవ్యమెపుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి తే ధ పుడయపురమువీడి కుంభలోమియకొలఁ ధ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ధ ప్రజలు స్వస్వనివాసములు వీడి యచటికే ధ పోవవలయు;
బొలములునున్న నాఁ ధ గలి మోపఁగారాదు; పశువుల నెచట మే ధ పంగరాదు;
బాటల నెవ్వరు ధ పయనింపఁగారాదు; కూపముల జలంబుఁ ధ గోలరాదు;

గీ॥ వనమృగం బొక్కడై నఁ జంఘంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునఱుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయటలఁ ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర దుష్టుడు పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ
స్థానంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బానై యంబరుదేశమాదిగ సలుం ♦ బ్రాసీమయుదాఁక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగన్. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నకృత రేణిగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానసుతోడన్. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకుఁ దొరకొనినఁ దడిసి ♦ ముప్పందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగున్. 185

సీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధాత్రాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సాగ్ని యిత్వాకులకు మసిసోఁక నో ♦ వృకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిగి క్రిందికి గ్రుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మాన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులకూడు ♦ తినఁగఁజాల!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వాల్చి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగ దెందును మధ్యమాఁగ్గంబునాకు.

క॥ ఇది నానిగ్లయ"మనె "మంచిది యెల్లర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యును"మని యందఱు గదలుచు సదనములకు వెల్లి రధిక ♦ సంతోషమునన్. 187

మ॥ "పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

⊕ నరుగఁగావలె నేఁడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళిగవ్వారో

⊕ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was becheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains. Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

త్కరముల్ చేరంగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రొ ♦ తల్పెట్టె ధక్కాధ్వనుల్.

198

గీ॥ అట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్క-లక్షయు ♦ జరిగె నేని
ర్థి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాడ్దేశమంతయుఁ బాడుపడి యరణ్యముగ మాటుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ ప్రాసాదములు గూలి పనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యె!
బాలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాకు ♦ నట్లు పెరిగె!
గొలఁతులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుక లేమిని ♦ బాడుపడియె!
నదులు సోఁకమి స్వేచ్ఛఁ ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధి నొందె!
గీ॥ నలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృక్షమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నైనఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.
గీ॥ తరులు రాపాడుమ్రోత, వాతములమ్రోత, మృగవితతిమ్రోత, పలుసెలయేళ్ల మ్రోత,
ఖగతతులమ్రోత, గలిసి యోంకారనాద మెపుడు నలైనలందుఁ బై ♦ కేగయుచుండె.
మ॥ ఒకమా తా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు సై
నికు లేతేరంగ నాప్రతాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ సై
న్యకదంబులతోడ వచ్చి మదశుం ♦ డాలమ్ముల్ జీల్చు సింహ
హాకిశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బారా యటం చెన్నఁగన్.

199

ఉ॥ వేటొకసారి యిట్లై పడి ♦ వేలభటుల్ పహబాజుఖాను చి
త్రారికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రీవనంబున ముట్టడించె; వా

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Bunas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammādan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

G. B. Malleson C. S. I.

రూఱక నిల్పిరందఱు; ద ధ యోదయుఁడౌచుఁ బ్రతాపుఁ డంత సు
హారముసేయకే విడిచె, ధ నద్దిర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో! —

193

- సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ ధ గొని మేపుమరటంచు బచ్చికబయళ్ళులఁ ధ జొచ్చి చూచుఁ!
గావు పొలాన నాఁ ధ గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ ధ తొంగిచూచు!
వేటరుల్ మెకముల ధ పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు ధ దూరిచూచుఁ!
దరుల బోయలును వా ధ గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యుం ధ దుండిచూచు!
గీ॥ నాసలుంబాధిపతి వెంట ధ నంటియుండ దేశమెల్లెడఁ దిరిగి శో ధ ధించుచుండు!
దనదునానతి లవమైనఁ ధ దప్పెనేని ప్రళయమగుఁగాక! యెవ్వఁడు ధ బ్రతుకఁగలఁడు!
గీ॥ భోగసన్నాసమున వీర ధ పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట ధ పడుచునుండ!
రాజ్యతృష్ణాభరైక పూ ధ క్షవ్రతంబు దీక్షగొని యక్క రచట సా ధ ధించుచుండె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

- సీ॥ అంబరుదేశము ధ దా రణస్తంభపురము నాష్టనుఁడు పాల ధ సము నొనర్చె;
నల శమంతకసింహుఁ ధ డనువీరుఁ డాచుర్గమును వానికడనుండి ధ కొనుచు “నుదయ
పురికి సామంతుఁడై ధ పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర ధ ధనునకిచ్చె;
గోటవాఁకిటనున్న ధ గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు ధ కొనుచునుండె;
గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా ధ కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్కరు నిల్చె ధ రెండునెలలు;
చెంతనున్న మందంత పో ధ సిననుగాని జయమొదవునన్న యాన లే ధ శమును లేక.
సీ॥ తురకలు సంతిగో ధ రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన ధ సింహుఁ డరిగి;
రంద తాస్థానము ధ నందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి ధ తనకెమరుగ
మానసింహుని పీఠ ధ మాని నిల్పిన భటుఁ గనుతెప్పపెట్ట కొ ధ క్కగతిఁజూచి
యక్కరుని గ్రహించి ధ యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా ధ సీనుఁడేసె;
గీ॥ సక్పదును శూరధనరావు ధ నాదరించి కాశికామండల మొసంగి ధ గారవించె;
గోటవెలికి రాఁదలఁపఁ గ ధ వాటసీమ నతనిఁ దాఁకె శమంతకుం ధ డతిరయమున.

⊕ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had conjointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain possession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

మ॥ “పురముల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన నె ధ్ధ మాకు రాణయె ను
స్థిరదై వంబగు; నట్టిస్వామిపదభ ధ్ధ క్తి మాని మోగల్భరే
శ్వరు సాదంబులు గొల్పె శూరధనుడుఁ ధ్ధ భాగ్యంబు నాసింది; యో
హరవంశ్యాగ్నిలార! యీయధము దు ధ్ధ ర్వాపారముల్ మెత్తురే.” 198

మ॥ అని తానుఁ దనయైదునూర్లు హరవం ధ్ధ శ్వశ్రేష్ఠతా సద్భటుల్
చని యొక్క-మృడి వారలఁ దగిలి యా ధ్ధ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబునఁ
దనువుల్ వీడుచు నిత్యనాకసుఖమొ ధ్ధ దఁ బోయి; రాదేశభ
క్తిని లోకంబులు మెచ్చి వారియశముఁ ధ్ధ గీర్తించె వేనోభులఁ. 199

గీ॥ రామచంద్రుడు రీవామ ధ్ధ హామహీంద్రుఁ డలఘు కాలంబరీ దుర్గ ధ్ధ మప్పించె!
బాజబహదూఁ రొసంగె మాధ్ధశ్వము! సహస్రవాజపతులొచ్చుఁగొలిచి రధ్ధకృరును వాగు.
గీ॥ జోధబాయి మార్వార్మహీ ధ్ధ శునితనూజ క నె జహంగీరు; తక్కిన ధ్ధ కాంతలనా,
నక్కరు ‘మురాను’ ‘దనియాలు’ ధ్ధ న నెదు నుతులఁ బుత్రికామణు లొక్కరిఁద్వరనుబడసె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు ఘూర్జరదేశము జయించుట. (*—

మ॥ జనసమ్మర్దము ఘూర్జరంబు ‘ముజఫర్ ధ్ధ పా’ యన్న దుర్గాగ్గుఁ దా
ఘనుడుఁ బాలనసేయఁగా నచటి క ధ్ధ కృ కొంతసైన్యబుతోఁ
జనె; వాఁడెంతయు భీతుడై యతని ప ధ్ధ జ్ఞజేరె; డిల్లీకుఁ దా
తని సీచుఁగొని కొన్నిపల్లె లొసంగెఁ ధ్ధ ద్జననాథంబుగఁ. 202

rrr Hara of gentle blood should ascend the castle of Rinthumbhor or who should
nit it alive.” Sawunt and his kin made the sacrific to honor, they gave up their
e’s blood to maintain their fidelity to the Rana albeit himself without a capital;
id from that day no Hara ever passes Rinthumbhor without averting his head
om an object which caused disgrace to the tribe.

“Annals of Mewar.”

☉ The possession of numerous ports and the resulting extensive maritime
mmmerce made Guzarat the richest kingdom in India. Ahmadabad the capital
is justly reputed to be one of the finest cities in the world, while the manufacture
salt, cloths, paper and other commodities flourished in many localities.
sovereign consumed as Akbar was by the lust of conquest and the ambition of
pire, could not possibly allow, such a delectable land on his frontier to continue
the enjoyment of unfettered independence.

“Akber the great Mogul.”

మ॥ మును బైరాముడు రాజరక్షకుడు! త + త్పుత్తు బదాశేష్ల వా
నిని సబ్బారహిమాను సైన్యపతిగా + నేమించి యాఘూర్జరం
బునకుఁ రెండవమాటు సేనల రణం + బుఁ జేయఁగా నక్కరుఁ
గొనిపోయెఁ సచరాచరావని వడం + కుఁ బొంది శోషిల్లఁగఁ. 203

సీ॥ ఉభయసేనలకు మ + హోద్ధతయుద్ధంబు పడియె నహమ్మదా + బాదు పొంత!
నక్కరుపతి ఘోర్జ + రాధిపు రణరంగమందుఁ బెల్లుగఁదాకి + బందె గొనియె!
సమర మంతమునొందె! + జయ మక్కరు వరించె! ఖండిషు కైరాయుఁ + గధియనాడ
కాంబె బ్రోచియు రివా + కాంత మాహీకాంత, రాధాపురంబు నూ + రతు బలిస్సు
గీ॥ పయి బరోడా యహమ్మదా + బాదు మఱియుఁబాలనపురాది బహుమండలాలియవన
సార్వభౌముని మృనుపదా + బ్జములు చేరి యేబదియలక్షలధనంబు + నియ్యవొడఁగె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు వంగదేశమును జయించుట. (*—

మ॥ పరుసఁ వంగవిహారముల్ కొనఁగ న + క్షర్ కోరె; నాసీమలఁ
బరిపాలించె సుఖపదమ్ముగ సులే + మాఁఖానుఁ; డాపిరుడుఁ
మరణంబొందినమీదఁ దత్పుతుఁడు స + మాట్టయ్యె దావూదు; ము
ష్కరుఁడై లోకుల బాధపెట్టుచును రా + జ్యంబేలె వాఁ డయ్యెడఁ. 205

సీ॥ ధనము లక్షలు కోట్లు + దనరె; నర్వదివేల యాశీకుల్ మూఁగువే + లాటునూన్లు
ద్విరదంబు లిర్వది + వేల్ పిరంగులును లక్షయును నల్వదివేలు + కాలిబొట్లు
పదినూన్లు యుద్ధనా + వలు గల్గి దావూదు చక్రినైని లెక్క + సలుపఁబోక
సరిహద్దునందున్న + 'జామేనియా' దగ్గమును సేనలను గొంచు + ముట్టడించె;

గీ॥ నదియుఁ గోపకారణమయ్యె + నక్కరునకు; మానసింహుఁడు తోడర + మ్లు పీఠ
బలుఁడు ఖాసిముఖానాది + ప్రిబలవీరు లండఁ గొలుపుండ వెడలె బ్రహ్మాండమద్రువ

మ॥ అమర ద్వీపవతీ తటాంతరమునఁ + హాజీపుర ప్రాజ్య దు
గ్గమునుఁ జేకొని పాటలీనగర దు + గ్గంబుఁ గొనె! బెక్కుయు
ద్ధములఁ జేసి విహారవంగముల నా + తర్వాత నోఢ్రంబునుఁ
గ్రమమొప్పఁ గ్రహించె నక్కరు సమి + ధ్గాడివి యీతుడనఁ. 207

కీ॥ పరిపూర్ణ విజయమున నక్కరు ఢిల్లీపురముఁ జేరి + కడు సంతోష
స్ఫురణమున మానసింహుని సరసకుఁ బిలిపించి గోష్ఠి + సలిపెడువేళఁ, 208

—* { అక్కరుసార్యభాముడు కున్వార్ మానసింహప్రభువుతో } *—
మంత్రాంగము చేయుట.

- మ॥ పదమూడేడులు దాటిదాటకయె లేఁ ♦ బ్రాయంబునన్ దండ్రీయున్
ద్రదివం బేగెను; నాటనుండియు ధరి ♦ త్రీ రాజ్యభారంబు నన్
గదిసెన్; దేవునికూర్చి సర్వమును జ ♦ క్కన్ దాల్చి కల్యాణసం
పదలన్ లోపము గల్గకుండ నెపుడున్ ♦ వర్ధిల్లఁగాఁ జేసితిన్. 2
- సీ॥ తేగిసహారమున ము ♦ త్రియములువోలె భారతరాజ్యమది పెక్కు ♦ వ్రక్కలగుచు
జనచిన్న పాయలై ♦ చెడె; రాష్ట్ర పతులలో నొండొరులకు మైత్రి ♦ యొదవ దెపుడు
నిత్యలక్ష్మీ శుభ ♦ నిలయములై యుండవలయు రాజ్యములు శా ♦ శ్వత రణముల
ధనజనవస్తువా ♦ హసశూన్యమై పాడువడి శ్మశానములట్లు ♦ ప్రభదోలం గె!
- గీ॥ నిట్టి కుబ్జావతారంబు ♦ లెల్లఁబోయి భరతఖండ మఖండైక ♦ భాగ్య విభవ
నిలయమైయుండఁ జూడఁగాఁ వలయుననుచుఁ గడుపులోఁ గొండయంతానఁగలిగెనా
- సీ॥ సింహాసనం బధి ♦ స్థించినదాది నీభావమే మది వేరు ♦ పాటియుండె!
నాగ్రా మొదల్లాగ ♦ ననుదినం బొక్కొక్క రాజ్యంబు గెలిచి రా ♦ స్త్రిమునఁజేర్చి
ప్రాభాత మృగంధ ♦ వహునట్లు భారతమేదినితల మాకృ ♦ మించి ప్రజల
కామోదసాభాగ్య ♦ మలవరించుచు రామరాజ్యవిఖ్యాతిఁ గూ ♦ ర్పంగఁగంటి!
- గీ॥ నెందో యొకరిరువురు రాజ్య ♦ తృప్తచేత నక్కరును దిగ్దయ మొనర్చు ♦ నండ్రు! గా
సత్య మీ వెఱుంగవె! ధాత్రిజను లెఱుంగరె! భవనములనేలు నాదిదేవుండెఱుంగ
- సీ॥ సహగమనము భీతి ♦ సడలించుచుంటి, నన్యాయమా పన్నుల ♦ నణచియుంటి;
మధుమాంస సేవన ♦ మాన్పితి; భారతనృపులతో వియ్యంబు ♦ నెరపుచుంటి;
నొకకంట నవృత మి ♦ కొకకంట సున్నంబు గలిగి వీక్షింప; మో ♦ గలులు మ్రో
పులటన్న భేదంబు ♦ గలుగదు; మీలోన మత్ప్రాణసము లెంత ♦ మంది లేరు!
- గీ॥ భారతాభ్యుదయముఁ గూర్చి ♦ పవలు లేయు నేను పడుబాధ లాడేవుఁడే యెఱుంగ
నీకుఁ జెప్పిన దప్పున్న ♦ దే! కనులకు క్షణము సేపైన నిద్దుర ♦ గదియరాదు. 2
- శా॥ రాజాజై మితిలేని సౌఖ్యభరమున్ ♦ బ్రాపించి యన్నాడటం
చీరెన్నందగుఁగాక; నాచు హృదయం ♦ బెష్టాక్క చింతాగ్నిచే
క్షీరాభోనిధి క్రూర బాడటమహా ♦ గ్నిజ్వాలచేబోలెఁ గం
గారౌచుండును; నాని బాధలకుఁ గ్రుం ♦ గన్ సాగితిన్ బెల్లుగన్. 2

మ॥ అది యెవ్వారల తోడనేఁ దెలుపరా! † దద్దాని నెవ్వారు తీ
 ర్చెదమన్ను మఱి తీరఁబోవ! దెవుడు † జొతించి చింతించి నేఁ
 దుదిదాఁక మది నోర్వనేవలయు; నెం † తో కూర్చు మిత్తుండ! వ
 య్యది నేఁజెప్పిన నీదు మానసము చిం † తాయ త్తమై కుంఁగెడుక.

214

చ॥ ఇరువదియేండ్లుగాఁగ సహి † యించుచునుంటిని; యెన్నిమాల్లో నీ
 వెఱుఁగవుగాని యేకతమ † యిరువర ముండినయల్లు నావ్యధా
 భర మిటులుండెనంచుఁ దెలు † పక గమకించితి; నంతలో హృదం
 తరము కలంగి మాటయయి † నక వెలిదాటక నిల్చిపోయితిక.

215

చ॥ ఒక యెడ సింధువాహిని మ † టొక్కటఁ బూజ్యము బ్రహ్మపుత్ర యిం
 కాకయెడ వింధ్యభూమిధర † ముత్తరమందు హిమాలయంబు వీ
 నికి నడుమకగలట్టి యవ † స్థలి నాపరిపాలనమ్మునక
 వికసన మొంది భూపజయు † నేనును సౌఖ్యము గంటి మొత్తయుక.

216

మ॥ అరులెల్లక నశియించి; రక్కరన నా † హా యంతరాజేఁడి యం
 దురు; గర్భంబు ఫలించి పుత్రులు పు † త్రుల్ గల్గి; రత్యంతభా
 గ్యరమల్ పొల్పెడి; కోటిమంది హితు; లిం † కక బ్రాయమో స్వల్ప; మే
 కొఱత ల్లేపు; మహోన్నతస్థితులె నా † కుక జెల్లె నీనాటికిక.

217

మ॥ అమరాధీశుఁడుగూడ నానవడు నా † ర్యావర్తదేశంబు స
 ర్వము నాధత్రీము క్రిందికై నడిచె; మే † నాడ రాజ్య మొక్కండుమా
 త్రము స్వాతంత్ర్యరమాభిమానముల మ † త్ప్రాజ్యాధికారంబు లే
 శము మన్నింపక గర్వముల్బలిసి శీ † ణ్బెత్తి కేఁగించెడుక.

218

చ॥ నను గడుఁబేర్చిమైఁ గనుచు † నాప్రభుతక మదిమెచ్చి కన్యని
 చ్చిన మిమువంటినారి వెలి † చేసి ప్రతాపనృపుండు పుత్తీభో
 జనములకైన నించుకయు † నైపక తేలికచేసి చూచె; మీ
 ఘనతకు హానివచ్చినను † గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!

219

చ॥ కలుగఁగరాదు లాభ మొక † కాసును నాకని దేశమందు లో
 కులఁ బురముల్ త్యజించుచును † గొండలనుండఁగఁ బిల్చి సుఖదల్
 వెలసెడి దేశమెల్లఁ బెను † బీడుగఁజేసె; వివేక మొన్నదే!
 యెలుకల దాడి కోడి తన † యింటికి నిప్పిడు కూళలుందురే!

220

- ఉ॥ ఆదిమసూర్యవంశభవుఁ డంట; తురుష్కులఁజేరి కొల్వఁగా
రాడఁట; నల్వరెవ్వనొ ప డ రాక్రమవాక్యము లాడినంత మా
మీఁదికిఁ గాలు దువ్వనఁట; మేము భయంపడి దూరమున్న మ
ర్యాడఁట; కాక శేరినను డ సంతముచేయు నటంట; వింటివే! 21
- మ॥ మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతులఁ డ మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లియ్యనో! పిలిచి బాం డ ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైతిఁ విహరింపనో నృపులు నఁ డ సేవించి చే దేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్ఫమేమిటికిఁ దా డ ల్పఁ! జెప్పఁగాఁ జాలుదే! 22
- బ॥ సేగోరునది యెల్ల డ నిఖిలభారతఖండభాగ మొక్కడనేల డ వలయు ననియె!
యెపు డిద్వరు స్వతంత్రు డ లిటనుండఁ జోటుండరాదు! లోకము పెద్ద డ రాజననుచు
నంగీకరించె న! డ న్నాతఁ డంగీకరించిన దాన నినుమంత డ చేటు గలదె!
తనకిటుంబు క్రిం డ దను వ్రాలునే! వట్టి పెడసరకట్టె య డ స్పించుకొనుటె
- || కాని! సేశేరినను నాపఁ డ గలుగువార లేరి! తానెంత! తనదేశ డ మొత్! తనదు
సేనయది యెంత! హృద్భంధు డ లై న మిమ్ముపంటివారలఁ గని యూరఁకుంటిఁగాక.
- || నిజము చెప్పటకేమి! డ నీవాతనినిగూర్చి పలుమాఱు గడుఁగార డ నంబు నెరపి
పలుకుటఁజేసి నీ డ భావమెచ్చటనొచ్చునో యంచు నెట్టులో డ యొర్చియుంటి!
“నీవాడ” ననమను! సేనేల నీకిష్ట మైనట్టు లతని మ డ ర్యాద చేయు!
మతఁడు స్వతంత్రుడై డ యలరరాదనికాదు! దేశ మొక్కటిగ వ డ ర్థిల్లవలయు
- || ననుచు నింతగఁ జింతింతు; డ సతని మార్ఫ మంతకంతకుఁ బెరిగె; రా డ జ్యంబు పాడు
వడియె; సేమనఁగూడక డ యెడరుపడితి హృదయశల్యము పాయు చొప్పెఱుంగనైతి.
- చ॥ విను కడమాటగా వినుతుఁ! డ జెద్దయుఁగాలముగా శరీరముఁ
డినియెడి రాచపుండువలెఁ డ దీరని వ్యాధియుఁబాలె నాపృథ

● It is not necessary to adduce any particular incident as supplying a motive for the attack on the Rana Pratap, who is represented by Abul Fazl as serving chastisement by reason of his alleged arrogance, presumption, disobedience, deceit and dissimulation. His patriotism was his offence. Akbar had on over most of the Rajput chieftains by his astute policy and could not endure an independent attitude assumed by the Rana, who must be broken if he would not bend like his fellows. The campaign of 1576 was intended to destroy the Rana early and to crush finally his pretensions to stand outside the empire. The

పునిదెసనైన చింతఁ దను ♦ పుక మనసుక వ్రోణ మయ్యె; నేగతిక
దినములు దాటుఁ! దీట దిది ♦ దేహముతోడతఁగాని యీజనిక.

225

మ॥ అకటా! చల్లఁగ నింట నన్నిలిపి య ♦ యస్తాద్రీయందుండి చూ
డ్కి పేగ్గా నుదయాద్రీదాతఁగల ది ♦ దేశములక గెల్చి లా
భకళల్ నించెడు నీవు నాప్రమణినై ♦ వరించినక జింతఁబా
యక నేనెప్పుడు క్రుంగిపోవలసెఁ! గ ♦ ట్టా! దైవ మెబ్బంగిదో!"

226

—*) అక్కరుచక్రవర్తికి మానసింహప్రభువు మనస్తాపోపశమనము చేయుట. (* —

మ॥ అని యాస్యంబును వాల్చి చూపు ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁజేసి చిం
తను సూచింపఁగ మానసింహుఁడు ప్రచం ♦ డప్రాభవోద్దండుఁ డా
తని వీక్షించుచు "దీని కింతవడిఁ జిం ♦ తక బొందఁగా నేటి! కీ
పని నీకోరినయట్లు తీర్పఁగను మ ♦ ద్భారంబు! నీ కేటికి!"

227

ఉ॥ ఇంతకు నీవు కోరుపని ♦ నెవ్వరికేనియుఁ దప్పుపట్టఁ గా
సంతయుఁ జోటు లేదు! జగ ♦ మంతయు సేమమునొందు సౌఖ్యసి
ద్ధాంతమె చూపినావు! తటి ♦ యెనపు డమృహానీయుఁ జూచి త
త్సంత మెఱింగి వీలయిన ♦ యట్టులు కార్యము నిర్వహించెదక.

228

సీ॥ అతఁడు మాకులముల ♦ కధిపతి; యతని శ్రేయముఁ జూడ మాధర్మమండ్రు; కాని
యెప్పటిమాటలో! ♦ యెన్నటిజోలియో! వినుటయే యతని సేఁ ♦ గని యెఱుంగ!
ధ్వజినీపతిశ్వసం ♦ బంధంబు సామంతభావంబు వియ్యంబు ♦ బాంధవంబు
సేండ్లుపూండ్లును దాటు ♦ హితవృత్తి యెల్లప్పు సముఖమ్మున మెలంగు ♦ చనువుకలిమి
గీ॥ పయిని నొకవేయి సంబంధబంధములును దొడరి పూలసంకెలలు నామెడనుబడుచుఁ
గట్టుపడినాడ నీపాద ♦ కమలములకు! నాతనికే గూర్తునే! నిన్నె ♦ యనుసరింతు.

గీ॥ ఉదయపురిపై న దండెత్తి ♦ కదియఁబోకు! స్వల్పరాజ్యము! నీఘాక ♦ పై పలేన!
మృదుశిశిషపుష్పమ్ము! తుమ్మెదయెవ్రాల నోర్వదు! ఖగేశ్వరుఁడు త్రొక్క ♦ నోర్వఁగలదె!

failure of the effort caused deep disappointment to Akbar. The emperor desired the death of the Rana and the absorption of the territory in the imperial dominions. The Rana while fully prepared to sacrifice his life if necessary was resolved that his blood should never be contaminated by inter-mixture with that of the foreigner and that his country should remain a land of freemen. After much tribulation, he succeeded and Akbar failed.

"Akber the great Mogul."

చ॥ అన “సరి యట్లుచేయు”మని ♦ యక్కరు “పెక్కురు కార్యదక్షులకు
బనిచితి! రెండుసారులుగ ♦ వారలు ఘూర్జరదేశ మేగి యం
దునఁగల రాజ్యకార్యములు ♦ తోచినయట్లులు తీర్చి! నైనఁ బా
లనము స్థిరత్వము గనిన ♦ లా గగుపింపదు పెక్కులేండ్లకు.”

231

—*) మానసింహప్రభువు ఘూర్జరమునకు వెడలుట. (*—

క॥ అనిన “నదియెంతవని తెమ్మ”ని పలుకుచు మానసింహుఁ ♦ డామఱునాడే
తనమెటఁ గొంతసైన్యముఁ గొనుచుఁ బ్రయాణం బొనర్చె ♦ ఘూర్జరమునకు. 232

చ॥ చని యటనున్న కార్యములు ♦ సర్వముఁ దీటిచి యుత్తమవ్యవ
స్థను నెలకొల్పె; రాజ్యరమ ♦ సర్వసుఖంబులు గాంచి వృద్ధినొం
డెను; బలవంతుఁడుఁ బ్రబల ♦ నిర్ఘ్న మెంతటి దుర్గచుస్థం
బునయినఁ జీర్చి చొచ్చుకొని ♦ పోవు నటంచను పల్కు నిల్పుచు. 233

మ॥ తనయంబకపురిఁ జేరఁగామఱి మ ♦ ధ్యక్ గల్గు మార్గంబునకు
జనుచో నొక్కడ మానసింహుఁడు “కడుక్ ♦ సద్భక్తి నీపాద ద
ర్శనము జేయఁగఁ గోర్కెకల్గె! నిదె యా ♦ జ్ఞక్ వేగఁ బాలింపవే”
యని మామక్ జయమల్లు బంచెను బ్రతా ♦ పాధీశు నర్థింపఁగఁ. 234

చ॥ కదిసి ప్రతాపసింహస్థపుఁ ♦ గార్య మతుఁ డెఱిఁగించె; సమ్మదా
స్పదుడయి భూవిభుం ‘దుదయ ♦ సాగరసీమరు జాతు’ నన్న వా
ర్తఁడెల్లెపె నాతఁ; డిచ్చటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు నచ్చట మానసింహుఁ డ
య్యుదయపురంబుఁ జేర గమ ♦ నోన్ముఖులై చని చేరి రిరువురు. 235

గీ॥ అన్నియును బర్ణశాలలే, ♦ యంతరమున నన్ని దర్భాసనంబులే, ♦ యన్నిచోట్ల
నతినిరాడంబరత్వమే, ♦ యందఱ ముఖముల నమాయికత్వంపుము ♦ ద్రతె, రహించె.

గీ॥ అచటి యందఱు భోగసంన్యాసిమఃఱు! పరమహంస ముఖ్యుఁడు ప్రతా♦పప్రభుఁడు!
పజ్జనున్న గంభీరాస్ర ♦ వంతి వోలెఁ బరమగంభీర మందఱ ♦ భావవృత్తి. 237

గీ॥ అతుల సువిశాల పర్ణశా ♦ లాంతరమున మృదుల దర్భాసనంబులు ♦ పది దనర్ప
నొక్కదానిపైనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డుండె! నతని చొత్తనే సలుబ్రాకృష్ణసింహుఁడుండె.

—*) మానసింహప్రభువు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట. (*—

శ్రీ సీ॥ వజ్రదీధితులు శు ♦ భక్తపాలములపైన నాట్యమ్మ సలుపు కుం ♦ డలము లలరఁ!
బరమగుర్ల భమహా ♦ భాగ్యరేఖ లెసంగు రమణీయ దీర్ఘ నే ♦ త్రములు దనర!
సౌందర్యదేవతా ♦ సదనమై సంపూర్ణ చంద్రుని గేరు నా ♦ స్వంబు వెలుగ!
క్షీతినెల్లఁ ద్రుటిని వ ♦ శీ కృతి గావించు భూరిలక్షణదివ్య ♦ మూర్తి యమర!

గీ॥ మంచి చందురుకావి రు ♦ మాలుపైన రాజ చిహ్నమా మగతా తు♦రాయిగులుక!

మానసింహుండు ప్రబలాభి ♦ మానధనుడు హయముడిగి పర్ణశాలకునరుగుదెంచె.

మ॥ కరముల్ రొడుగు మోడ్చి భూమిపలు మో ♦ కా లూని కూర్చుండుచుక

శిరముక్ మంచి నమస్కృతుల్ సలిపి ని ♦ త్పై మానసింహుండు; సా

దరచిత్తుడు ప్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ త్సహంబుతో “నంబరే

శ్వర! ర మ్మిచ్చటఁ గూరుచుడు”మని సం ♦ భావించె సంప్రీతిమై.

240

గీ॥ “రాజపుత్రభూస్థలింగల ♦ రాజులకు నాయనా! నిన్నుబోలు రా ♦ బ్బులు గలరె!

ప్రాభవమునందు యశమగు ♦ బలమునందు నితవాఁ డింకలేడన ♦ నెసఁగినాపు!

చ॥ ఒకత్రినియేనియొక్క వ్యవధి ♦ యుండను; భారతదేశకార్యముల్

సకలము నీపయ్యిబడి తొ ♦ లంగవు; వేసవియందు మండుటెం

డనుఁ గడుదూర విట్లు పయ ♦ నం బొనరించితి; వెట్టి దొడ్డ కా

ర్యకరణ మూనియో! తెలుప ♦ నర్హమయైనను విందు” నావుడుక.

242

మ॥ “నిజధర్మాచరణం బాసర్పఁ బురముక్ ♦ దేశంబు సర్వస్వముక్

స్వజనంబుక్ విడనాడి యెప్పు ప్రబల ♦ స్వాతంత్ర్యముక్ గొల్చి బే

§ Mann singh the nephew and the successor of Bhagavandoss was the most brilliant character of Akbar's court. As the Emperor's Lieutenant he was entrusted with the most arduous duties and added conquests to the empire, from Khotam to the Ocean. Orissia was subjugated by him; Assam humbled and made tributary; and Kabul maintained her allegiance. He held in succession the governments of Bengal and Bihar the Deccan and Kabul. Raja Mann soon proved to Akbar that his policy of strengthening his throne by Rajput alliance was not without hazard; these alliances introducing direct influence in the state which frequently thwarted the views of the sovereign. "An account of the life of Raja Mann would fill a volume. There are ample materials at Jaipur.

రజ మొక్కింత యెఱుంగకుండెడు మహా ♦ రాజు! నీపాదపం

కజముల్ గొల్పుటకన్న నిప్పు మఱి యే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక!

243

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వ ♦ కూటములును!

బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రముల్ లాగండకిలలు సిం ♦ హాసనములు!

విరులగుచ్ఛములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవితతి సే ♦ వకగణంబు!

ప్రకృతిసౌందర్యంబు ♦ భాగ్యసాభాగ్యంబు! జ్ఞానమే మోక్షుల ♦ క్ష్యంబుగాఁగ!

గీ॥ ముప్పదియునాఱు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ
వడవిఁ బడరాని యిడుమలు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిఘ్నర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."

క॥ అని మానసింహభూవరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్తు ♦ లాభరణులు పూ

ర్వస్త్రపాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠఁ.

245

మ॥ స్థిరదీక్షఁగొని ధర్మదేవత నుపా ♦ సింపఁ బ్రయత్నించు నా

నరులఁ గష్టములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల

క్కరయా వారికి! జీఁకటల్ బలియఁ జ ♦ క్కల్ తేజముఁ బెంచు నా

కరణిఁ ధీరులు పెంచుచుందురు విప ♦ త్కాలంబునఁ ధైర్యముఁ.

246

సీ॥ దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసా ♦ ఖ్యములు రెండు!

రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ త్కృష్టమం! ద్రది దాను వలగొన్నవారి పా ♦ పములు గడిగి

పక్వృతివిజ్ఞానసం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి

యఖలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యుత్తమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!

గీ॥ నిరత మాత్మశోధనచేసి ♦ నిశితశిక్ష పెంచి కష్టానుభూతి వ్రా ♦ పించి గాక

మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ ♦ మరగియైన నుత్తమోత్తమపురుషత్వ మొందఁగలఁడె!

మ॥ అమరోద్యానముఁబోలె నెల్లడ సమ ♦ గానందముఁ పెంచి లో

కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు పెంు ♦ గజేయు స్వాత్మత్ర్యధ

ర్మమహాదేవత ముగ్ధఁ గిల్బిషసము ♦ ద్రంబుదునఁ; రక్తహ

స్తములఁ లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రక రిక్తహస్తంబులఁ.

248

మ॥ పాడయెండైనను సోఁకఁగా నెఱుంగ కె ♦ ఘ్న శీతలచ్ఛాయలఁ

బడినఁ, దుఃఖము మా టెఱుంగక నుఖ ♦ పాబల్యభావంబు లే

ర్పడినఁ, నొప్పి రవంతయుఁ దేలియ క ♦ శాంతింబు భోగంబు చొ

ప్పుడినఁ, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెంచునే!

249

క॥ నాకష్టంబులఁ గూఢించి వాకొనకుము; కష్టములకు ధయపడ" నన "నాఁ గాక"నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోఁచు! దెల్పి ధన గనలకుడీ! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

సీ॥ కాబూలుమొదలు వం ధముదాఁక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు ధ చక్రవర్తి! యవనమైందపులందు ధ లవము భేదములేక సమదృష్టిఁజూచు వి ధ జ్ఞానశాలి! యడుగరేకాని త ధ న్నడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా ధ న్యప్రభుండు! తనచూపుచాటు ది ధ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ ధ విజయమూర్తి!

గీ॥ కాలిబు క్లేబదైదు ల ధ క్షులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వీకదళం ధ బైదువేలు హస్తితతి గల్గు విశ్వలో ధ కైకభర్త! యక్ష్మరున్మృపాలుతుల్యు లీ ధ యవని గలరె!

సీ॥ భూదేవి పూలమే ధ ల్మునుఁగూనెనోయన వఱలు నుద్యానముల్ ధ పెరుగఁజేసె! ధ ఛత్రముల్వలె వంగి ధ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే ధ ర్పాటు చేసె! ద్వాదశవర్షముల్ ధ వర్షంబు లేకున్నఁ దఱుఁగని చెఱువులఁ ధ ద్రవ్వఁజేసె! మహియెల్ల సీశ్వర ధ మయమంచుఁజూటఁ గోపెలులు దీపములట్లు ధ వెలయఁజేసె!

గీ॥ సకలభాషాకవీంద్రుల ధ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ ధ కృతులుచేసె! బదియు నాఱునూఱులు నైనన్యఃపతులుగొలువ మీఁతె మధ్యమలోకమంధారుడగుచు.

సీ॥ క్షౌచకృమెల్ల నే ధ కచ్చత్రమైయుండ నాసించి దిగ్విజ ధ యము లొనర్చు! దనచే బరాభూతిఁ ధ గనిన రాజులనెల్ల సమకౌరవమ్మున ధ సత్కరించు! దనయేలుబడిని నొఁ ధ దలఁదాల్తు మనిపించి పారిదేశమ్ము ల ధ వ్వారికిచ్చు! నికఁగొంత రాజ్యంబు ధ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప ధ త్యంబు నిచ్చు!

⊙ Students well versed in European History seldom, if, ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

"Akber the great Mogul"

- గీ! నెయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాలఁ! డే ♦ మైన నిచ్చు
గల్పకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజు
- తి మ! లలబ్ధువాచనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రాసీకముగ్ గొల్పి గో
కులసాలాన్వయవార్ధి చంద్రుఁడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
వెలగ్ నాలుగు గట్టినాడు! యవనో ♦ స్వీనాథు లీభారతీ
యలఁజై పంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హా! కట్టి సేవించిరే!.
- సీ! ప్రజ భానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టఁజేసిరి
బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానార్హులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచివై యె
బ్రతిదినోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాతృఁ దలఁచు!
నాతీ'మూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచుఁ గో ♦ వులకు మ్రొక్కు!
- స్రీ గీ! నాన్మ విధి సూర్యభగవానుఁడవర్చ సేయుఁ! డెల్లగడ్డయు మాంసంబుఁదివఁగగోయు
నికఁ బెక్కేల నీకాల ♦ మీగుణమ్ము లుత్తమబ్రాహ్మణులకైన ♦ నున్న చెప్పున
- గీ! స్వామి యాతండు! సద్గురుఁస్వామివీపు! నిహ మతఁ డొసంగు! బరసౌఖ్యఁమీమోసం
దిరువురును రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర పాదముల్ తల ధరించి.

§ The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Devis Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guzarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhbban (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the vision and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

"Akber the great Mogul."

§ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise, noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

"Akber the great Mogal "

మ॥ భవదత్తు త్తమధర్మదీక్ష త్రిజగ ♦ ద్వంద్వంబయా! దేశకా
లవిధుల్ చూచియు సుతమార్పుకొనినా ♦ లగ్నయ్యెడిక; రాజసి
తివికాసం బఖిలార్థసిద్ధులను సం ♦ ధించుక; వృథాకష్టన
ప్రవిచారంబులు పెంచుపట్టల నను ♦ స్థానంబు మార్పకదగుక.

256

సీ॥ నీవీరధర్మంబు ♦ నెపమున లోక మెంతగ బాధనొందుచు ♦ న్నుదియొ చూడు!
ప్రజలు నిల్వంగ నీడ ♦ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక ♦ గాసిపడిరి!
పాడుపడె ధనిత్రీ! ♦ బలియురౌ మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ ♦ గానఁబడిరి!
భాగ్యదేవతలట్టి ♦ పడతులు దుర్భరచారిద్రవ్యదేవత ♦ ల్గారహించి!

గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు ♦ నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై ♦ మనఁగఁదగిన
నీవు సన్న్యాసివేమాన ♦ నిలువ గుండె దిటవు చెడియెఁ! గొండంత సం ♦ కటముగలిగె!

ఉ॥ నీరవివశేన రవము ♦ నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
చారము మాకు; వదనము ♦ సల్పి వచించెద; నట్టివానితో
వైరము మేలుగా; చెప్పుడుఁ ♦ బాలును నీరునుజోలె నొక్కఁడై
మీరు మెలంగినా జగము ♦ మేలు గనుక; సుఖమగ్గలంబగుక.

258

మ॥ గురువై రాగ్యకళాసముద్రుండవు నీ ♦ కుక బూర్ణసాభాగ్యభా
గ్యరమాసేవధి యక్ష్పశివ్యరునకుక ♦ కల్లోల గంభీర ను
స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ♦ ధికబోలె నే సంధిని
వలలక జేసెద! శంభుమాధవుల తే ♦ వక మైత్రీ వర్తింపరే!

259

క॥ సిరులఁ దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి ♦ దారుణవధలక
బరిపించి రక్తబలులను నెఱవఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు ♦ నిన్నున్ధింతుక.”

260

క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుఁడును మాన ♦ సింహు వదనముక
గని “నీవచించు హితములకును నామది నెంతయేనిఁ ♦ గుతుకంబయ్యెక.

261

సీ॥ సచరాచరప్రపంచం ♦ చము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ♦ ధ్యత నరునకు!
నొకమానవుండు వే ♦ టొకనికి లోబడి మనుటయు దైవస ♦ మ్మితముగాదు!
ధన రాజ్య విభవ సా ♦ ధనము లాసఁజూపువారు వానికి నాస ♦ పడెడువారు
సమముగాఁ గలుషభా ♦ జను! తైహికాముష్మికసుఖముల్ వారికిఁ ♦ గలుగఁబోవు!

గీ॥ స్వేచ్ఛ మదినెంచి స్వజనంబు ♦ నెల్లసిరులు ప్రాణమును సర్వమును బాయు ♦ వారియెడల
దైవమే లేకయున్న నీ ♦ ధరణియందు సత్యమేలేదు! పైన నీ ♦ శ్వరుండె లేడు. 262

26207
25.3.73.

- సీ॥ రాజసిథియును ధ + ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప) + దముగఁ దోచుఁ!
 గాని కామోపభో + గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది + పనికివచ్చు!
 ధర్మం బఖిలలోక + తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ + దైవముగను!
 నీతియో గౌరవ + స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సు + భావనీయ!
- గీ॥ మాతృగౌరవహాని డా + వైనయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం + పదయుఁ బొ
 మమును సాహసమును గాక శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీయననియించ
- సీ॥ పలువురు నీవంటి + వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి + యనఁగ విను;
 నతఁడు ఘనుడుకాఁ + డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర + వం బెసంగు;
 నతఁ డమానుషసద్గుణధ్యుం డనను; గాని యవసభాపతుల యోగ్యతముఁడొనఁ
 గొన్నిమంచిగుణంబు + లున్నవి నిజము; శాత్రువుడై వ గుణమాన్న + దాపరాదా;
- గీ॥ పరులవృత్తి విమర్శించి + పారబట్టి లేని పోని దుశ్శంకలు + లేవనెత్తి
 నలుపులు గణించి లేని నిం + దలుఘటించు టభిమతముగాదు నాకు బాల్వంబును
- సీ॥ జగమునందీవున్న + సప్రాప్తులందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ + డగుట నిజము!
 నీవనినట్లు నే + నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం + డంగవచ్చు!
 బట్టిన దంతయు + బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ + గొలువవచ్చు!
 సర్వేశ్వరుని కటా + క్షమున శ్రీమంతుడై జనియించె! నతఁడు సం + శయములేన
- మ॥ గీ॥ కాని నరుడౌల నిష్పాక్షికముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమ్ములొకఁడు రెండు
 మనకును దురుష్టలకును ధర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై + చనుభోరా
- మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో + ధంబుల్ విసర్జించి యె
 ప్పును బ్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ + ల్వకజేయఁ గాంక్షించి యె

⊙ He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protestations that he had no other object with his doubts than to seek and find out by the answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery as quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and so contained with twists of words and deeds so divergent one from the other at most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

"Bartoli."

- దును దేశంబు మతంబు వేఱయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా
పనికిఁడిగ్గె; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్.
- సీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ యైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
భారతీయులు గొలుతురఁభావ మెఱిఁగి యక్ష్మ రిటుచేసె; హేతు వన్యంబు గలదె!
- సీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుర్గావతితోడి సం ♦ గరము నాఁకీ!
చాందేలు వంశాభి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!
యామహజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదముతోడ ♦ విద్యతోడ
వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిల్లె!
సీ॥ రాజ్యతృష్ణాభరైకకా ♦ రణముగాక తోడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!
జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనర్చె.
- సీ॥ అఖిల ప్రజా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మబీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!
యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గెల్చి పరిభూతి యెఱుంగని ♦ బలిమికత్తె!
పల్లెలపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాఁక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!
వివిధ వర్ణాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పకయె స్రుతిస్థించిన ♦ శారవాధ్య!
- సీ॥ యట్టి తూత్రతపస్విని ♦ నరులుదాఁకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు
లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లైరటంచు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269
- సీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ ర్జరదేశమును దవానలమొకోయన తూమ ♦ మలముకొనియె;
మ్రొంగ మెరుకులేక ♦ మేదిసిప్రజ తినరానిజంతుల శరీ ♦ రములు దివియు
నాకలి చల్లార ♦ కట్టె కుప్పలు కుప్పలై కూలెఁ; దక్కువా ♦ రా శనములఁ
గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణిఁ బైబడి పీకి తినఁజొచ్చి; రక్తరు ♦ దిగ్విజయము

§ That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

"Akbar the great Mogul "

- ❶ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగడే ♦ శముననుండే! గాని త్రుటియైనఁ జింతించు ♦ కరణి లేకు
జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సౌఖ్యమేమి! ప్రజ కెడరులేక పాలింపవలయుఁగా!
- గీ మ॥ పదిపండ్లొందు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వకలేదె సన్నాసులక
గదనంబుక బురికొల్పి యందు నొకప ♦ క్షంబూని తా నందఱక
దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లఁగాఁ జూచుచుక
మదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి కుచితం ♦ బూ! యిట్టి హింసారతుల్!.
- మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణులక బట్టి యె
ఘ్నను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వముక నిగ్రహం
బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బుక ద్యాగముక గల్గు న
య్యనఘస్వాంతులసంఖ్యఁ బట్టి యెపుడా ♦ యాన్నత్య మేపారెడుక.
- గీ॥ తనతల్లియుఁ దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్నఁ ♦ దత లక్ష్మీవ
ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందూక.
- బ॥ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుటాది యీ ♦ క్షణముదాఁక
మాభానవంశంబు ♦ మానవమాతృన కెవనికిఁ దలయొగ్గి ♦ యెఱుంగదెప్పు!
డస్వతంత్రము మేరు ♦ వై నలక్ష్మ్యముచేయ! స్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హింతుగాని!
యక్కరు తనరాజ్య ♦ మంత యిచ్చెదనన్న నదియేల! క్రింగంట ♦ నైనఁజూడ!

❶ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the dependence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Rani Durgavati than they were under Asaf Khan.

"Akbar the great Mogul."

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that the policy of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

"Akbar the great Mogul."

గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్నాహిసివై యున్న ధనియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కెం ధియునుదూర! మాన విడిచిన వానికా యాసమున్నె!

సీ॥ అఖిలభోగములున్న ధి నాత్మతృప్తియులేక దారిద్ర్యజలధి నా ధి తడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక ధి యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి ధి యింపనేర్తు!
కారవమునకు భం ధి గముదెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం ధి తోష మిడకు!
మేమిర్వురము దూర ధి మై మనుటయె శ్రేయ! మిది దైవసంకల్ప! ధి మితమాత్ర

గీ॥ భారతావనికెట్టి లో ధి పమును రాదు! కాలచక్రము తిరిగెనా ధి కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్ము! నా ధి ధింపరాని పనికి వగపేల! యాయాస ధి పడఁగ నేల!

శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్మితము! లా ధి యాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మొక్కులు! నాచమావిభవ! మా ధి ముప్రొద్దు సేవించుటల్!
నాకెత్తు దలకొప్పి పట్టణముల ధి న్న; మీకు నెట్లుండునో!
నా కీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం ధి తస్థానముల్ లేవు పో!

276

శా॥ ఈసర్వంసహయెల్ల లోలదకపో ధి యె నాకటం చెప్పుడు
గాసిబొందఁ; బొగ డై మదినిడ; ధి గవ్వంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసక ద్రవ్యముఁగోర; నిట్టి తృణశ ధి య్యల్ పగ్గ శాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన నై జయంతముల మే ధి రజా చి యుప్పొంగెడక."

277

గీ॥ అనుచుఁ దనమాట మోయని ధి యమినిజేసి మో మొకింత వివర్ణతఁ ధి బొంగుచుండ
నెట్లు సవరించుకొని ప్రతా ధి వేంద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబుమఱువలేక,

సీ॥ "క్రాంత్రగా నేడెప్పు ధి కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుంగని ధర్మంబు ధి లెందులేవు!
మేవాడరాజ్యల ధి క్షీదేవిదెస నొక్క కనువై చియుండు న ధి కృరునృపాలుఁ!
డెప్పుడు లేఁగునో! ధి యేదెస వచ్చునో! యెట్లుచేయునో! యెవ్వ ధి రెఱుంగఁగలదు!
పట్టుపట్టెనయేని ధి వానిచలంబును జారుష మింతని ధి పలుక వశమె!

గీ॥ లేడిపయి దూఁకు సింగంబు ధి జాడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న ధి నేమిఫలము!
వాని పొరుషధాటి కో ధి ర్యంగలేక బాధ పడెదవు; బలవద్వి ధి రోధ మేల!

279

చ॥ పెరనృపులెల్ల లోలదెడు ధి వేళలఁ గొన్ని నిబంధంబు ల
కృరు విధియించుచుండుట జ ధి గంబెఱుంగుగద! మైన నిన్ను నా
తెఱుంగునఁ బొమ్మనగలనె! ధి దేవునియిట్లా మఱొక్కచోటా నే
నెఱుంగనె! యెల్లకాల్యముల ధి నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగ.

280

- సీ॥ నీకన్నియల బాధ్యుఁ డా క్రిచ్చుటయులేక! జట్టుప న్నేనాడుఁ డగట్టుకుండఁ
బనిమీద సింధువాఁ డిది దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ఁ డరుగకుండఁ
జాతియు నుతము లే ఁ శము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ఁ చెందకుండఁ
మోకాల్చివై వ్రాలి ఁ మొక్కి నిల్చుటలేక గుట్టుంబులను దెచ్చు ఁ కొనకయుండఁ
- గీ॥ వత్సరారంభపు నవరా ఁ త్ర్యుత్సవముల సంతలకు రాజీవాసమ్ము ఁ ననుటలేక!
కడుపులోఁ జల్ల యిటునటు ఁ గదలకుండ! సమత దైవార మీకు నే ఁ సంధిఁగూర్చు.
- సీ॥ నీకక్షారవమైన ఁ నాకైనయల్లె! నీదివ్యచి త్రము నుఖ ఁ స్థితిని నుంచు!
మీఁపల్లశాలలో ఁ నేకాంతముగనుండు! మిచటికి నొరులెవ్వ ఁ రెఱుంగకుండ
మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ఁ మొలుచువేళకుఁ దెచ్చు! నక్కరుచెవిని ర ఁ హస్యముగను
“సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ఁ క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి థి ఁ వ్రీని జేర్చు!
- గీ॥ నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపఱుపంగఁ బట్టు ద్రవ్యంబుఁబెత్తు!
గొడువ యనిపించినను మాశ్వ ఁ ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తివైఁమోసి తెత్తు
- సీ॥ ముప్పదిమూడు రా ఁ జ్ఞుఖ్యవంశములు పాదములు గొల్పెడు గురు ఁ స్థానమీవు!
నీపాదపాంసుల ఁ నిరత ఘోదలఁ దాల్చు నేను నీయున్నతి ఁ సెగ్గఁజేతు!
సంధి సంగరములే ఁ శరణమై కనుపించు; సంధి దోసినను ని ఁ శ్చయము రణము!
ప్రస్తుతసితుల న ఁ క్షరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్చుట నాకు ఁ దుర్లభ మగు!
- గీ॥ నలఁడు విడఁ డీవు లోబడఁ డంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ఁ మాడ్కి సాగుఁ
బుష్పవనమట్టి భారత ఁ భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు దు ఁ ర్యశము గలుగు. 288
- ఉ॥ భూరమణేందు) లందఱును ఁ బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకుఁ
నేఱు తోవలేదు; పృథి ఁ విఠగల సర్వము వెంటఁగొంచు నీ
యే తీటు పాఱఁజొచ్చె నెదు ఁ రీద నెవండు సమర్థుడౌ; వృథా
పారువమున్నదంచు బడ ఁ బాజ్యలనంబును బాఱఁమింగడే” 284
- గీ॥ అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెగిరిరంగు ఁ మొనయింపఁ బ్రతా
పవృపతి యంబర్పతి యాననముచెసను గాంచి “ముగిసె ఁ నా! నీమాటల్. 235
- గీ॥ కోమటి యొకచిల్కఁ ఁ గొని కొన్నియేడ్లకుఁ బంజరంబును గొంచు ఁ వనికిఁ పోయె!
నడవిచిలుక “చుట్ట ఁ మా! బండ్లెగిరిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడఁ నెట్లా ఁ తప్పుకొనుచు
నేగుచె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ఁ యెఱుంగని తొలిచిల్క “గాలిలో నెట్టులు ఁ తేలుచుంటి!
క్రిందఁ బడవె! యేమి ఁ తిండువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ఁ భయములేడె!

- గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ♦ పజ్జనుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ♦ గుఱ్ఱపెట్టు!
బిల్లి కరువదు! పామును ♦ బీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గడపు ♦ వచ్చు"ననియె.
- సీ॥ ఆది సెల్యూకనుం ♦ డరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా ♦ రతధరిత్ర!
కాచంద్రగుప్తుఁ డా ♦ హవమందుఁ దాఁకి వానిని మూఁడుచెఱువుల ♦ సిట్లుదాపె!
నాపిమ్మట నరబ్బు ♦ లరుదెంచి! రప్పుడు దార్శ్వతేజము కొంత ♦ తగ్గి పోయె;
నవలఁ బఠానులు ♦ యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మె ♦ క్కుడుగఁజెడియె:
- గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మీ లా ♦ నెట్లు లుండె! గోట్లకొలఁదిగ జనులెల్ల ♦ గూడులేక
పరమదారిద్ర్యజలధి ము ♦ గ్గిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల ♦ కెక్కియుండె!
- సీ॥ పదివేల హల్లెలు ♦ పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్రమంతయు మహా ♦ రణ్య మయ్యె;
నొకకాని ధనమేని ♦ నొకచిట్టి ధాన్యమేఁ గరగతమా నట్టి ♦ వెరపు లేదు;
పడమటికొండల ♦ బ్రహ్మహానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ ♦ వితముఁ దీర్తు;
మిట్టిదేశముపైన ♦ నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా ♦ భము వచ్చిపు!
- గీ॥ పరుల కావంత కీడొన ♦ ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు ♦ నతఁడు రెండు
కొమ్ములును జర్మమును గాక ♦ కోట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁబడయఁగలఁడె.
- సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ వి ♦ శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి ♦ పెట్టినాడ;
బ్రహ్మాండమంత వి ♦ పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నించుకయేని జం ♦ తించఁబోను;
మఱిసెందుఁగాని ని ♦ ర్మాణమ్మునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండుఁ;
బరతంత్రగతి నొందు ♦ నైభవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు ♦ చావు మేలు;
- గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సుభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని ♦ యెడలఁ జచ్చి
స్వర్గముననైన నుండఁగా ♦ వలయుఁ; గాని మధ్య వేఱొందు మార్గంబు ♦ మాకులేదు.
- సీ॥ ఆ ర్థ రక్షణము చే ♦ యఁగబూని మేని కండలు చెడియిచ్చు వి ♦ జ్ఞాననిధులు!
సత్యంబుకొఱకు యో ♦ పాపుత్రకుల నమ్మి మాలనిఁ గొలిచిన ♦ మానధనులు!
పితరులకై పూని ♦ ష్ఠితియెల్ల మేలొండ స్వర్గంఁగఁ దెచ్చు దీ ♦ థానిరతులు!
జనకాజ్ఞకై పెక్కు ♦ సంవత్సరము లరణ్యములఁ గవ్వములొందు ♦ విమలయశులు!
- గీ॥ భానుకులమునెకాక స ♦ ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూత ♦ పూయఁగలిగి!
రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే ♦ రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ ♦ నేర్తుఁగాక. 290
- సీ॥ మానసింహా! యభి ♦ మానసింహుడవుగా కగునని యిట్లాడఁ ♦ దగునె నీకు!
నుగ్వి యెప్పుడు పుట్టె ♦ నో యపై మాభానువంశంబు పృథవింది ♦ వాసిఁగాంచె!

నెన్నియుగంబులో! ధైర్యముగంబులో! యిందాకఁ దలవంప ధైర్యమునిలిచె!
మావంశస్థులకుల ధైర్యము నూహించి నే బరవశత్వమున మై ధైర్యముచుందు!

సీ॥ నట్టి విశ్వోన్నతలైన ధైర్యమున కకట! యేనీచుండైన దుర్వశముగూర్చు
బూనినను బ్రాణములతోడఁ బోవఁగలఁడె! ప్రక్కలై శీర్ష మది సేల! వ్రాలుఁగాక,

సీ॥ అప్రతిహతముగా ధైర్యముగూర్చుండె యేల క్షితిని దేవుడు సృష్టి ధైర్యములేదు;
విరత ప్రజాకోటి ధైర్యముచే దునుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ ధైర్యములేదు;
సకలభూపాల క ధైర్యము లాభునుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ ధైర్యములేదు;
ధరణీసులెల్ల నా ధైర్యముతో కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం ధైర్యములేదు;

సీ॥ తనముకనిరాజ్యవృక్షకై ధరణీగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిపారతంత్ర్య
మున మునుగుటెల్ల బాడిగా ధైర్యము నకృత్యంబు యెఱిగిన జగమున ధైర్యము లేదు.

మ॥ “అకట! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ!” ధైర్యముచొక్కని వేడు పా
రక మే నేరను; మీదుమిక్కిలి భవ ధైర్యముగూర్చు నాదు కు
త్తుకయు బోయెడు నప్పుడైన నడుగక; ధైర్యముగూర్చు దారుష్యము ని
టికి ని నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా ధైర్యము వర్తితునే!

29!

సీ॥ తెలువ లఖండ పా ధైర్యమున బలమున బలదగ్గిశిఖర తే ధైర్యము రహితు!
పురుషులు వీరధైర్యమున సారసావతారులై విరత ధైర్యము శతఘ్ని ధైర్యములటు
లొక్కొక్క రొకదుర్గ మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే వాడనీమ
చిన్నదై కానుమి ధైర్యము మచ్చేదమా; దేశ నై సర్గిక ధైర్యములబట్టి

From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolution in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satraphies of Hind, dwell with proud complacency on this Rajput King, having made terms with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యొతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగు టరిది!

శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నక్క రఖిలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబై కాదు.

మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చొటనై

నను సాగించిన నాకునేమనుచు మా ♦ సంబూసఁగావచ్చు; నా

ఘనుడున్ నాదెసఁ జిన్నిప్రేలోకడు ని ♦ క్కణ్ బెట్టినన్ మాటలన్

బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్.

295

క॥ వినుతుల ఖిన్నము హృదయాబ్జముఁ జొన్నునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు చీ

జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్.

296

మ॥ పుడిసెండ్లాపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యీత్రోవనే

నడతున్; గాదని యాకసంబురలుచున్ ♦ నాశ్శక్తికి మిఱున

ప్పుడు ధిల్లీ పురిఁజేరి యక్కరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే

ల్గుడుతున్ బొమ్మిక; నంతదాఁకను వినన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.”

267

గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రయా ♦ స్యమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్టసింహుఁ

డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్దమును గాంచి.

—*) సలుగ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవఁతుడవు! దైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోడ!

నఖిలదేశమ్ము దా ♦ స్వాధికారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల మున్ది ♦ చెడెడువేశ

భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి నేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక

తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మనందుఁ

గీ॥ బిరికినుండు పోయంగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వార! యిన్నాళ్లు బ్రదికి నీ ♦ సేరసాక్షు

లాలకింపఁగనయ్యెఁగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.

సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుదువంట; చీకటిలో సంధి ♦ చేతువంట;

యక్కరుచెవి నేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!

ఊటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ వించినావె!

మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెపుడైన ♦ నవసరంబె!

గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయఁగలిగి జగము నిడియుండెడు దేవుండునిజ మెఱుంగఁడె!

ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుండెడ! జగముల్నయు రోయు నీ ♦ సంధియేడ! 300

గీ॥ యవనుల పదంబుఁ గొలిచి వియ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులక్ష్మిఁగఁటఁగలి
చెడుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁజెడ్డ కోతి వనము నంతయుఁ జెలుచునన్ భంగిదోఁడు॥

క॥ ఉరగమును వృశ్చికమ్మును గరళక్రూరములు; పాము ♦ కన్నను మేలం
దురు తేలు; నిన్నుఁగన నక్కరు మేలనవచ్చు స్వకుల ♦ వర్ధనుఁడౌటన్. 303

శా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు ♦ భ్రంబైన సత్కీర్తికిన్
దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ ♦ ధర్మాత్ముతో నూలులున్
వేవే లక్ష్మరులైన దూఁగుదురొకో! ♦ నీ కేటి కీ వెట్టి! కా
శీవిశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ ♦ జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ! 302

మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పుడన నే ♦ లాఁ యేకలింగేశుఁ డి
య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ ♦ కర్పింతు నన్గూర్చి య
య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా ♦ నొనం చనన్ బోడు; మా
నవుడీ ధైర్యసురాద్రి పట్టుదల మా ♦ న్నున్ నేర్పునే యెవ్వఁడున్. 304

మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ ♦ చక్రంబునన్ సత్యధ
ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ ♦ రాజర్షి కాలుంచు పా
దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం ♦ మన్ గల్గునే! యట్టివా
నికి ధర్మంబులు నేర్పఁజాలుదు మొకో! ♦ నీవున్ మఱిన్ నేనునున్. 305

చ॥ కఠఁగిన లక్ష్మపైన నదు ♦ కన్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
దటకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర ♦ తాపుడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
క్కరుడని యెంచెనేమొకొ మొ ♦ గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
ద్ధరబలులుందు మించుకయుఁ ♦ దొట్రిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్. 306

మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా ♦ కాశంబునున్ సోఁక సా
గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ ♦ గంపింపఁగాఁబోని దు
ర్భర భీతిప్రద గండశైలమువలెన్ ♦ రాణాప్రతాపేంద్రుఁ డ
క్పరు సేనాంబుధి చుట్టినట్లు నిలువం ♦ గానేర్చు శౌర్యగ్రుండై. 307

§ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణిఁగల్గిన రాజులందఱ బలా ♦ ధృత్యప్రభాఁరేఖ న
 క్షరు దుస్సాధుఁడటందు; వీశ్వరకటా ♦ తుంబున్న నాస్వామి యొ
 డ్కరుఁ డవానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ ♦ కంపంబు దుర్వారభూ
 ధరముఁ తెప్పయు మూయులోపలనె పా ♦ తాళంబునక దింపదే! 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యక్షరు మాట యేమిటికి; న ♦ క్షర్ వానిసేనల్ స్వదే
 శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షీతియు వి ♦ శ్వంబెల్ల బై నెత్తివ
 చ్చినఁ దానొక్కఁడటంచుఁ గొంచమయినక ♦ జింతింపఁ దువ్వెత్తుగాఁ
 గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను ♦ స్థానూకఁగాఁ దొక్కెడుక. 309

మ॥ కనులక మూసియు నూటకుండినను మే ♦ లల్లుక! బ్రతాపప్రభం
 జనుఁడుక రేఁగిన సర్వవస్తుతతులుక ♦ తైలంబులుక భారతా
 పనియుక సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స ♦ ర్వం బేకమై చూర్ణమై
 చను; నీయక్షరు నెచ్చటక వెదకెదో ♦ సందేహ! మామీఁదటక. 310

మ॥ రవి యస్తాద్గిని మొల్పుఁగా! కఖిల పా ♦ రావారముల్ కుంిగుఁగా!
 కననిచక్రము నీలిఁగాక! చెడుఁగా ♦ కాకాశ! మయ్యగ్రభై
 రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్పుఁగాని! లవముక ♦ రాణాపత్రాపుండు గౌ
 రవముక గోల్పడి మర్త్యమాతునికు శీ ♦ ర్వంబొగ్గఁ డెప్పున్లక! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల ♦ విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానిఁకత్యవసర!
 మట్టై తొందరపడకు”మ ♦ టంచుఁ దెలిపి యాపత్రాపాధినాథు నాఁస్యంబుఁ జూచి,
 సీ “వసుమతీదేవి కీ ♦ శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషలగుచుఁ బుష్పము లుండు ♦ నంతదాఁక!
 తుణమైన విడక జ ♦ గత్పాణిఁడును జగత్పాణిమగుచు నుండు ♦ నంతదాఁక!
 నమరసన్నతము స ♦ త్యంబు చిరస్థాయియై లోకమున నుండు ♦ నంతదాఁక!
 స్వాతంత్ర్యధర్మ శ ♦ బ్దము ధీరహృదయాభిమందు మోయుచునుండు ♦ నంతదాఁక!

గీ॥ నోప్రభూ! నీమహార్థగు ♦ శోజ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య ♦ వైభవంబు
 ధర్మసంత్రాణకీర్తి యీ ♦ ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం బాచు ♦ నలరుఁగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే ♦ నాధినాథుఁ డడుగుదెంచి “జగద్గురూ! ♦ యారగింప
 వేళ యయ్యె” నటంచని ♦ విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో ♦ పలికిఁ జనిరి. 314

మ॥ అటఁ జట్టుకగల తావులందుఁ బదివే ♦ లాకుల్ దగక వేయఁగా
 భటులెల్ల వడిఁ జేరి; రొంకొకయెడక ♦ బ్రత్యేకమర్యాదఁ గౌ

న్నిటిని పేయుచు గూడుగూరలును బా ధి నీయంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం ధి తఁ వానినై న్యప్రభుల్.

315

సీ॥ అచటికప్పు ప్రతాపు ధి నాత్యజఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి ధి హునిగనుగొని
“ప్రార్థయ్యె; భోజనం ధి బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిషేచనం బానార్పణఁదొడఁగుఁ”
డన నంబరేశ్వరుం ధి డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక ధి రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య ధి మనువుగాలేమి నకబనిచిరి మీకు న ధి పర్యసేయ”

గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమపైయెత్తి “యతిగ్ధినైయున్న నాకు మీయయ్యగాదు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనముపెట్టి ప్రియము దొలుకాడఁగా గారవింతుటొప్పు.

మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం ధి దల్దెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెనుకై ధి నక దాక; నాపిమ్మట
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా ధి వచ్చుఁ జూచి! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం ధి హా!” యంచు నాక్రచ్చినక;

317

సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ ధి డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుంగని ధి యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం ధి ధవమూను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో ధి జనముసేయ
నని నియమమ్మునా ధి కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద ధి చింత యొదవె!
నేనేమి చేయుదు! ధి సిధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ ధి నేర నేను;

గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప ధి వలయురీతిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తు! ధి గొడువగుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం ధి దారగించి చల్లఁగాఁ బొండు రేపు మీ ధి ధీల్లిపురికి.”

మ॥ అనుచుఁ బల్కినఁ దొడ ద్రొక్కిన భుజం ధి గాఢీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో ధి రాజంబు చందంబునక
గినుకక దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే ధి నీయున్నతిక బెంపుసే
యన తొరుమ్మనరేంద్రబాంధవము చే ధి యకగల్గె నాబోంట్లకుఁ.

319

ఉ॥ నేఁడును నక్కరీశ్వరుని ధి నేను భరంపడి నిల్చుకున్న న
వ్యాఁడు ప్రిచండవారినిధి ధి భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ ధి బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నిహ
టాడకపోయియుండ! డిపు ధి డైసను గండము తప్పిపోయెనే!

320

మ॥ తలతో నీపదపద్మముల్ గొలువఁ జెం ధి తఁజేరు నన్ను మహా
బలదర్పిద్ధతుఁ బంక్తి బాహ్యుఁడనుచుఁ ధి వాకుచ్చె! ది ట్టెనచో.

నిలువ నేర్పునొకో భుజద్వయిపయిక్ ధీశిర్ష ముక్! గన్నులుక్
దలకెక్కెజుమి! నీదు గర్వమును డిం ధాజేతు నేకత్రుటిక్.

321

గీ॥ తెగియె నేటి కిర్వరను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాహివములుపెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ధిట్టలఁజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుఁడనకు.”

సీ॥ అని కోపమునఁ బల్కు ధి నాప్రతాపమహింఁద్రుఁ “ఓ నిష్ఠురోక్తుల ధి నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ధి నులుకు నొందెదవేల! యిటు నీకుఁ బరిభవ ధి మేమిగలిగె!
నేనయి నినుఁబిల్చి ధి యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానెత్తి ధి పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! సం ధి భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ధి తేని లేక

గీ॥ చేయఁదగిన మర్యాదలు ధి చేసియుంటి! బూర్వనియమానుసారము ధి భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ధి వించి కినుకఁజెంది యేమేమె పలుకఁజొ ధి చ్చితివి నీవు.

గీ॥ నేను గోపాఱు నొందను! ధి గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ధి చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్మదముఁగాఁతు”

మ॥ అని మందస్మితరోచులక్ నెఱపఁగా ధి నయ్యంబరిశుండు “నీ
మనియున్నంతకు నానునామము జపిం ధి పక్షేసి రే నిద్రయుక్
దినమం దన్నము బుద్ధికిక్ లవము శాం ధి తిక్ గల్గఁగానీక నే
జెనుకఁజ్ఞంబులు పెంచి డిల్పఱచి నిక్ వెన్నంటి వేటాడెదక్.”

325

మ॥ అని శేషాగ్నివిధాన రోజుచు నమ ధి గ్నావేశుఁడై యన్నదే
పుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ధి బోసేసి చేగడ్డి మ్రొ
లనె నిల్పుండిన యాత్మనైనకుల నె ధి ల్లక్ శీఘ్రమే లేచి రం
దని తా నానతి యిచ్చి వచ్చి జవనా ధి శ్వారూఢుఁ డయ్యెక్ వడిక్.

326

మ॥ పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ధి బ్రాహ్మి “యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; సగరిలో ధి వర్తించు నీబావ న
క్ష్మరు నీవెంటనె జేదలెక్! మఱచిపో ధి వక్రాదటంచాడ సం
దఱు తొక్కుమ్మడి జప్పటల్ చఱచి రు ధి తాహమ్ము దైవారంగక్.

327

గీ॥ మండిపడి వెనకఁచూచి యంబరువిభుండు “భవునికడ నున్న బసవన్నవలెఁ బ్రతాప
గొలిచి తలయూప మఱఁగిన ధి పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁదై

క॥ కనుఁగొందువులే నీగతి” యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ధి యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకై చనె మదిఁ గౌర్యమ్ము నీను ధి సందడిగొనంగక్.

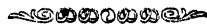
మ! అవసరేవులఁ బిల్వబంచుచును బు ధ్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల సచే ధి లన్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునఁ బంచగవ్యమును బా) ధి యశ్చి త్రముఁ బొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా ధి 'కుంభలోమియర్' దుగ్గముఁ.

390

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
 పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

శ్రీ
కామేశ్వరై నమః.
రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.
తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులు వీలి సొ
దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయు ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
డలమై మండుచుఁ బేలగింజవలెఁ బె ♦ ట్లఁ జంతుజాలంబు శో
షిల గ్రీష్మబడి నిప్పులఁ జెఱఁగి డా ♦ నెఁ సర్వముఁ గాల్చుచుఁ.

1

—*) అక్షరు సార్వభౌముడు మేవాడవైఁ దన సైన్యముల నంపుట. (*—

ఐ॥ సీ॥ స్థిరవై రియముడనఁ ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! ధ్య
చండాది విపినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! పృథలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలుఁ!
కుల్లాసమతియు న ♦ బుల్లూచమూపతి! పౌరుషంబూను మా ♦ బాజాఖానుఁ!
డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ! డసమశౌర్యనిధానుఁ ♦ డసపుఖాను!
గీ॥ మఱియు ఖాసిముఖాముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యరేఖ ముల్లోకములఁ జప్పరింపఁగలుగు
యవననరపాలమాళి నై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ్ర సత్వయుతమై ♦ హారావలీ పర్వతాం
తరమందుఁ జెలరేగుచుఁ జగమునం ♦ తఁ గాల్చు స్వీయాగ్రసో

⊕ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

"Akbar the great Mogul "

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

" Annals of Rajasthan. "

దర శౌర్యప్రబలాన్ని నార్పంగ మహా ధారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దు ధమ్మశ్రేణి మేల్కొలువనా.

- సీ! యవరాజమణి సలీ ధమ్మకమదించిన కొమ్ముటంబాచియెన్నపై సధివసించె!
 ❀ నతివిక్రమోద్భాసి యగు మానసింహుండు యవనదేశమహాన్న తాశ్వమేకై!
 నతనితో నిర్వది యైదువే లాశ్వకుల్ గదలి! దుర్వర గడ గడ వడంతె!
 నక్ష్మకు సర్వసే నాధిపత్యముభార మంబరేశ్వరు శిర మందు మోపె!
 గీ! జలనిధితరంగములఁబోలు పై న్యములును దత్తదధినాయకులుగూడి తరలిపోవ
 ణ్ణిపురి జనశూన్యమా రేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'అంబరు'వాటి రతిరయమున
 గీ! మండలగృహంబను పురంబు దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వ తాంతరమున
 లోయలొబడి పయనంబు చేయసాగి రతిభయంకర విపిన మ ధ్యంబు జూచ్చి.

—*) హల్లిఘాటు కనుమ వర్ణనము. (*—

- సీ! హారావళిపర్వ తాంత ముత్తరము 'కుంభల్మియర్,' దక్షిణ పార్శ్వమందు
 రుక్మనాథమ్మ, తూ రుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, లీ మధ్యసీమఁ
 బాడ పెనుబడిమైళ్లు వెడలు పెన్నదిమైళ్లు గలుగు హల్లిఘాటు కనుమతావు
 పాపాణములతోఁ బ్ర పాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గు ల్మములతోడఁ
 గీ! బాడలతో గండశిలలతో ననులతోడఁ గంటకమ్మలతోడ వృ క్షములతోడఁ
 నీంగకై నను జొరంగ సు దీయనట్టి భీకరారణ్య కైల దు ర్భేద తలము.

❀ Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. This prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents well seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Mutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow-lad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace these extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Araccan in the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టు ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియున్న ప ♦ ర్వతపుంబుక్తి!
నిలువుగా నటకిన ♦ ట్టులు పాకగారాక చక్కగా నిలుచు పా ♦ మాణసమితి!
ప్రకృతి నై సగ్గిక ♦ భంగి బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటులమీది ♦ కోటగములు!
మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్వములును!

గీ॥ శకటములు రెండు సుఖపుగా ♦ జనుటకైన నను వాసంగనట్టి యొకచిన్న కనుమగలిగి
యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హస్తీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!

ఉ॥ ముందుగ మ్రోగు దుందుభుల ♦ మ్రోతలు నిల్పుచు నైస్యకోటి నం
దందును నిల్వజేయుచు ర ♦ యంబునఁ దా నొకచోటఁ జేరి య
య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చటఁ జేరిచి మంతనంబు చె
ల్పందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడక,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచరులను హస్తీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ “ఇక దుర్గమము మార్గః ♦ మీ మీదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భయాన్నదంబు;
గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రాప్తు నిలిచె; 'గుంభల్ మియ' రిటకు నిర్వదియు మైట్లు
గలదు! హస్తీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!
మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకు నైనఁ గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనెదమేని

గీ॥ యర్ధరాత్రము కుంభల్ మియరును జేరఁగలము! జయమొందఁగల! మటుగాకరిపులు
మనకుముందుగఁ గనుమ దూరిననుఁ బిదప నంగుళంబైన ముందునకరుగు టిది.

§ Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Ricumnath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible

“Annals of Mewar.”

⊙ Kumbhalmere (Kumbalgarh) is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.

“Akber the great Moghul.”

సీ॥ ఈగిరులెల్ల రా ధాగారికి సమీప; మెప్పు డెందు దూతునో ధయెఱుగరాదు;
మనగాలి సుంత సోఁ ధ కినను సింహంబులవంటి శిశోదియా ధ భటులు గొలువ
సీనినపులి యట్టు ధ లెగిరి పైవ్రాలు; నాతని నోర్వ నుడుట నే ధ త్రమ్ము గలుగు
నా గజాసురవైరి ధ కై న దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన ధ నంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను ధ గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన ధ విధి వహించి
వడివడిగఁ దూటి కనుమమె ధ బడిని సాగి యవలఁ జేరంగవలయు నే ధ ర్పతిశయిల్లి.”

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ సై ధ న్యం బంతయుఁ దీర్చి యీ
పని సంద్రంబున కేత మెత్తు టనుచుఁ ధ భావించియుఁ మానసిం
హానృపాలుండు ప్రతాపునిఁ గెలుచు న ధ త్యాశా బలా కృష్ణుడై
చనుఁడం చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద ధ తైన్యాధిపుల్ భీతిలఁ.

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుండు హతాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని దీ ధ ర్ఘశరీరమున మహారగము నికుంజగ ధ ర్భంబు వెడలి
వంకరగా సాగి ధ పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ ధ మల్ల నల్లఁ
గదలి హస్తీఘాటు ధ కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు ధ మోపునంతఁ
బిడుగులచప్పు డై ధ లెడ రేగ మూడువే లాశ్వీకోత్తములు త ధ న్ననుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహా ధ ధ్ధతిని దూతు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహ భాటి
నాకనుమఁదూటి యాద్యంతఁమలవి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణఁసింహవిభుఁడు.

చ॥ అనుపమ వాయువేగమున ధ నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిఁ
గనుమమొగంబు చొచ్చుకొని ధ కట్టెదురఁ లయకాలరుద్రుడో
యనఁ బయిదూతు కృష్ణవిభు ధ నా మొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచుఁ
వెనుకకు మ్రొగ్గి రగ్గరుండు ధ నిఁ గని తగ్గు నహివ్రజం బనఁ.

—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం ధ చక్ గట్టునఁజిక్కి తా
లిమివో రోఁజెడు నాదిశేషువలె ని ధ ల్పెక్ మానసింహుండు వై
రము సాధించెదనంచు; నంతఁ జతుర ధ శ్రహ్వాహముఁ బన్ని ప
శ్చిమదిబ్బిస్త ముఖంబుతోడ వసియిం ధ చెక్ బాదుపా సైన్యముల్.

౧౧ మ॥ బలుసింగంపుఁ గడనికేతనము శోఁ భల్ నలైసల్ నిండు క్రొంగు
జలుగుఁబట్టు జరా గుడారమున ని ఁ ల్పై దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్క నును పంచవన్నియ పతా ఁ కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల జేరాకడ మానసింహుఁడు వసిం ఁ పఁబోయె నారాత్రికి.

క॥ ఇరువుర గుడారముల నలుతెఱంగుల యువరాజు నింటి ఁ తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి తత్తద్దత్త రుచిర ఁ శిబిరములందు.

క॥ నలుదెసల నీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ ఁ భూవరు నంబర్
బల మిరువదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర ఁ మాపహలీల.

మ॥ అలపై న్యంబులచుట్టు వీధులను జే ఁ య్బంచి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా ఁ లల్ చేచ్చి సర్వైద్యశా
లలు నెక్కిల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని ఁ ల్వజేయుచు మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ ఁ ల్ గ్రాలె జో టంతయు.

క॥ ఈవీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము ఁ లాశ్వీకులును దం
తానళసమితి పిరంగుల ప్రోవులు నందంద భీతి ఁ పొడమఁగ నిలిచె.

సీ॥ మొనసి హల్దీఘాటు ఁ కనుమకు నెమర యావనచమూ పశ్చిమ ఁ పార్శ్వమెల్ల
ముగురుసేనాధీశ ఁ ముఖ్యులయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి ఁ క్కువల నుండి
రవ్వాలిలో మధ్య ఁ మంచున నేబదివేల యాశ్వీకులు సే ఁ విండుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో ఁ యెఱుంగని విక్రమమహితుండు తోడర ఁ మల్లు నిలిచె;

గీ॥ ఘనుఁ డసప్ ఖాను ఖాసిముఁఖాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రిరవ్విదియు
వేల యాశ్వీకుల్ గొలువ న ఁ వీరవర్యు నుభయపార్శ్వదళంబుల ఁ నుండి రవు

మ॥ అదయాక్రామ దరాతివీరభట శౌ ఁ ర్యాగ్ని చ్ఛటా వాక్షుకాం
బుద మద్బూర్ రహిమాన్యు వీరబలుఁ డా ఁ పూర్ణప్రభారాసు లేఁ
బదివేల్ కాల్వరతో నొక్కొక్కరుడు ప్రా ఁ గ్షాగంబున నిల్చి రా
త్నదళంబుల్ జయనాదముల్ సలుప ను ఁ త్సాహంబు దీపింపఁగ.

§ The great bannér of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson flag, the
hose of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-coloured
flag.

మ! చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ హాబాజుఖాక్ రాయసిం
 హులునుక్ దక్షిణమందు; ను త్రరము శౌ ♦ రోద్యదగులై క్రోలుబె
 బ్బులులక్ బోలిన రాయశీలుడును న ♦ బ్బుల్లాయుఁ దారుష్కసే
 నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచుక్ ♦ దాముండి రా యా యెడక్. 22

సీ॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహినీ సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
 పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్మతికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
 నూరుపు తరులతా ♦ దుగ్ధమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ ట్టణము మడిని
 వలచి యీశాన వై ♦ శ్యానగ కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి
 గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపటచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
 గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసెనాసలీము.

—*) రాజపుత్రసైన్యము లెదిగినచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిగ్ధాత సం ♦ కాశ రాఠోద్వృంశ దీపకుల నడవె ♦ దేజసింహుఁ!
 డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెంచె బలియుండు ♦ భానుసింగు!
 ధేలవారా సుభ ♦ టాశుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు మన ♦ స్సింహవిభుఁడు!
 పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
 గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులు; హరావో ♦ పర్వతంబు
 ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రప్పు శిర్వదిరెండువేలదొరలు.
 గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికిఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
 యముఁ డతనిభటుల్ వీరనిఁయరులు వెఱవ భిల్లభటులతో ముందుఁడెభీమచాండు.
 సీ॥ సర్వ సర్వసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ గుహత్త ♦ మోత్తముండు!
 నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు నెఱపు నా ♦ చందవాణ్ణి!
 కారణమాత్ర సం ♦ సార మంటియు నంటకుండు నుత్తమరాజ ♦ యోగిమాళి!
 సచరాచర ప్రపం ♦ చమునెల్లఁ దనుఁబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

☉ It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had Mewar possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

గీ॥ ధర్మ సంస్థాపనార్థము ♦ ధృవము నొందు దేవతాదివ్యతేజంబు ♦ దీర్ఘమూర్తి!
యాప్రతాపుడు “వైతక” హయమునెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యాఁదలలనూఁ

సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరలుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరెఁ;
బ్రబల శిశోదియా ♦ వంశ్యవీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్ర ♦ తాపుఁడుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జొండావద్యరేణ్యులతో నిల్పెఁ ♦ గృప్తసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత భేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;

గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుండు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధేల
వార భూపతి బేల్లా-కొ ♦ తేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత డు ♦ ర్వార వీరి. 2

మ॥ తథకు నిర్దోష జాభువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచు వేయి వె
ల్లులు నల్లిక్కులఁ బిక్కిటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వారాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలిం ♦ చెన్ వైరిపై న్యంబు గుం
డెలు వ్రీలంగ రవిధ్యజోత్తమము హా ♦ ల్దీక్షాబు సీమోపరిఁ.

2

సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపై న! నుగ్రములైన స్రవ్యతిదు ♦ గ్రములపై నఁ!
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపై న! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపై న!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేటలపై నఁ! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్తములపై నఁ!
గ్రొండ మీడనుగల్గు ♦ సందుగొండులలోన! గుమురులై తగు నికుం ♦ జములలోన!

గీ॥ నెందుఁ గనుఁగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాండు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్పాణు లగుచు

సీ॥ హైందవాంగనల నా ♦ ట్యము నాఁగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్మలందు;
నమ్మత మూరెడు గాన ♦ మలరాఁ నబ్బూరురహిమాను పటకుటీ ♦ రమ్మలయందు;

nessus nor the retreat of the "Ten thousand" would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. Some brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermopalaee of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

"Annals of Mewar."

మొగలు నపుంసకా † పూర్వ నృత్యపుగోల చెలంగె నాసమేఖాను † శివరములను;
ద్రాక్షారసంపుఁ బా † త్రలు సత్పె నర్తన ల్వాబాజుఖాను వే † లములయందు;
గీ॥ నవల మిగిలిన యవనసే † నాధికతుల విడుదులను బ్రాద్దుపోకకై † వెలసె మద్య
పానమును ధూమపానమ్ము † పచ్చి నల్లమందు విందులు నందువై † సందడులును. 30

మ॥ యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం † ఖ్యాకంబు లొండొంటిఁ జూ
చి విరోధమ్మునఁ గాలు నువ్వి రజనీ † సీమంతినీ కర్ణరం
ద్ర విచారంబుగ హేమలక్ సలిపెఁ గాం † తారంబు భేధిల్ల; ని
క్కువలక్ నిల్చుచుఁ గొండకోళ్ల గుములుక్ † గూనెక్ విశేషార్భటిక్. 31

మ॥ సగవుక్ వెన్నెల మోముచందురునితో † నాణెంపుఁ బావాలతో
సొగసుక్ జందురుకావి నిద్దపు జరా † చొక్కాయతోఁ గాంతులక్
బగటిక్ గూర్పు కృపాణితో నటఁ బ్రతా † పస్వామి శైలంబుదం
డ గుడారంబులలోఁ జమూపతులఁ జూ † డక్ బోయె శీఘ్రమ్ముగక్. 32

సీ॥ తల్లి పుత్రకుల నా † దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై † యధిపుఁ డరయ
వీరులందఱు భక్తి † వివశుడై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని † ప్లేగుడెంచె!
మందహాసజ్యోత్స్న † లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన † ప్లేలలోక
సామ్రాజ్య మిడిన హ † స్తము సోకనిత్తుమే! యీతని పదసేవ † యింద్రభోగ”

గీ॥ మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదఁయములఁ దలఁచి భూవిభుని సద్గుణంబులు † పొగడుచున్న
యంత నుదయ ధరాధరఁమందు మొలిచె వెలుంగు గములకుఁ బలునిక్కఁ † వేఁగుఁజుక్క

మ॥ “కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షీతతి; చు † క్కుల్ వీడె వజ్రంపుశో
భలు; పాచీదీశఁ గాంతిపూర మలమెక్; † బ్రాభాత మంగానిల
మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ † మ్ముల్ మీఱఁ దారుషక్యయో
ధులకుఁ బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డెం † తో రక్తి వైతాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

మ॥ “కులముక్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె † ఘ్నల్ కల్గెరా దీ తురు
మ్మలబారిక బడకుండఁ బ్రోచెడ” నటం † చుక్ వేయి బంగారుచే
తులు పైఁగప్పుచు నాదరించె ననఁ బ్రా † దుర్భావముక్ బొంది తొ
ట్టొలుతెక్ సూర్యుడు దోఁచెఁ దూర్పుమలయం † దుక్ రాజపుత్రాళిక్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

శా॥ “వీరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ♦ ర్విజ్ఞ దేశదేశపుజా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ♦ భారాశివై విశ్వముం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం ♦ త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినున్ ♦ బేర్కొందు ఛాయాధిపా!

36

సీ॥ నగరమందలి ప్రధా ♦ నద్వార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ♦ శోభఁ గాంచు!
మాహర్వ్యమున రాజమణులు కొల్వొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతిఁ గాంచు!
జనులకు నృపులు ద ♦ ర్భనమిచ్చు పైమేడ సూర్య శిఖర మంచు ♦ స్తుతి వహించు!
సింహాసనము వెన్నఁ ♦ జికిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి ♦ సాబగు నొంగు!

॥ ధ్వజములు సితాతపత్రముల్ ♦ తనరు నీదు పేరనే; నిన్ను మించిన ♦ వేల్పు లేడు;
తలపులను గదలికలను ♦ బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచు ♦ జెదపు మాకు.

బి॥ జననం బుదినవాడ నీకులమునన్! ♦ స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్చును గాంక్షించితి; నేడు వైరుల నద ♦ ల్బున్ గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్మండ మదీయ గౌరవయశం ♦ బుల్ నిల్వ దీవిపుమీ!
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ డర్యముని భ ♦ క్త్యావేశ ముప్పొంగఁగన్.

38

॥ ఆపయి నేకలింగవిభు ♦ నవ్వలఁ బర్వతసార్యభౌమ పు
త్రీ పదపద్మ యుగ్మము మ ♦ దిన్ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
తాపరులైన పూర్వనృప ♦ సత్రములన్ దలఁచెన్ బ్రతాపుఁ డెం
టో పరిశుద్ధమా హృదయ ♦ నోయరుహంబున భక్తిఁ జెంచుచున్.

39

పడవడి దుందుభి ♦ ధ్వానంబు చెలరేగె; రాజపుత్రులు తను ♦ తాగిణములను
ధరియించి దీర్ఘకుం ♦ తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర ♦ స్త్రాగిణములను
వహియించి యున్నతా ♦ శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుచుండ
సమర సన్నద్ధులై ♦ తమతమ సేనాధిపతులవైఁ గన్నుంచి ♦ పజ్జ నిలువఁ

గృష్ణసింహాది బహువాహి ♦ నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ ♦ వెడలి పచ్చి
యాపరీతాపుని యడుగులఁ దూచు వాగ్లి ‘యుద్ధ మొనరింపఁగా నెల్లఁవొసఁగు మనిరి.

—*) పృతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ నెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యీ
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావైభవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ మ్మామ క్రియా యోగు! లిం
దట మిమ్ముగ్ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాబ్ధి నోలాడెడిఁ. 41

శా॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేడు చేరినది పూ ♦ వుల్ పూచు చందాన! 'మీ
రా మేమా' యని ముందు దూఱవలె వీ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మిఁక గ ♦ ల్గఁబోవ దెన్నేండ్లకుఁ. 42

సీ॥ అక్కరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు: లక్షలుగోట్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాళ్ళికుల్ గలధీరు! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతికూలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్నినాడు!

గీ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండె మనకుఁ గల సర్వసమరసామగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిఁగనక యు ♦ తాహ మంది పోరు సలుపుద మపక్షిపారయకుండ.

సీ॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకట!
దమతము శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొడొంటి డీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని ప్రపంచమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గీ॥ నాత్మపంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసౌఖ్యమబ్బుధి
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రొల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

సీ॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్పు గండ్లోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్తవేళఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరు! డాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగె!
డాతని వైభవం ♦ బాత్మగౌరవ దీక్ష! పృఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదనంబు!
తలఁగని కప్తవే ♦ లల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గీ॥ దేశ భక్తగ్రగణ్యుడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయునేండ్లైన ట్టణమైన ♦ వెలితి యున్నె!
కాలగర్భంబునందుఁ రాఁ ♦ గలయుగముల నతనిక్రి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు. 45

- శా॥ నా యీపై వ్యములందు నొక్కభటుడై ♦ నక భీరుడై యున్న ని
 డై యుద్ధాంగణమున్ దృజించి యెటకే ♦ నేగంగ లగ్నః జగీ
 పాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేడు నా
 కా యా పార్వములందు నిల్చి జయమున్ ♦ హర్షంబు నీయకదగున్.
- క॥ సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా
 నము దాస్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుడనుచు విమ్ము ♦ దగ నర్థింతున్.
- సీ॥ నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండ
 మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుడు! జగచ్చుత్తుడైన యా ♦ కర్మసాక్షి
 వై నుడిచూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్ఛేద మొనరించి ♦ సమయువారి
 నభినందనముచేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపువైఁ జేరిచి ♦ గారవించుఁ!
- గీ॥ దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురమ
 తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు ట♦దృఢతమ
- సీ॥ శత్రులు నాల్గుల ♦ క్షులకుఁ బైఁబడియుండ్రు! ద్వావింశతిసహస్ర ♦ దళము మన
 యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సుం ♦ శయము గా
 యాచాటి సాహసం ♦ బలరనివాడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!
 కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్ఘటమె యె
- గీ॥ నైదువేల పిరంగులు ♦ సంతసంఖ్య ద్వీరదళతీయున్న భయమేమి! ♦ వేడి వేడి
 పిడుగు లురలెడు మనచూపులడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగులగుచు
- సీ॥ వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కడే యసురబలాంబుఁ జ ♦ క్కాడ లేదె
 గోగ్రహణమునాడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునుం డొకఁడె డీ ♦ ల్పఱుపలేదె!
 మూంజుని భిల్ల చ ♦ మూసమూహము నెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడె తు ♦ న్నాడ లే
 నామముత్తాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడె చిత్తురిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!
- గీ॥ యాత్మతేజోబలాన్య లి ♦ య్యఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింప
 రందకైకాగ్రమనముల ♦ నహితభటుల నూఁచముట్టుగఁ దాఁకంగ ♦ నొప్పునిపు

—*) ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుడు తన పట్టుదల నెఱిగించుట. (*—

- గీ॥ అనిన రాజానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని నె
 కట్టకడపటి భటుడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడ

సీ॥ బక్కొక్కడును సమం ద స్త్రీర్వీరలమునిండ నిరుపమామోదంబు ద నెఱపునట్టి
పూవు లసంఖ్యముల్ ద పూచె రాజస్థాన నందన దేవముం ద దార తరువు!
తడ వొకింతయులేని ద తోరుష్కవాహినీ జైత్రయాత్రా ప్రభం ద జనముధాటి
నూడటిప్రేళ్లతోఁ ద గూడఁ గంపించెఁ జెట్టా పూవు లన్నియుం ద నవని రాలె!

గీ॥ నీవనెడు దొడ్డపూవైన ద నిలుచుఁ బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోదం ద విజయలక్ష్మి
నలుదెసల నించునంచని ద తలఁచుచుండ నక్కర నెడి జంఝానిలం ద బలమె నేడు! 52

శా॥ పోనీ రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ ద పోనీ; సతీపుత్రులున్
బోనీ; ప్రాణము పోవనీ; మఱియు నీ ద భూచక్రమే పిండియై
పోనీ; చండనృపాలు పావనకులం ద బున్ దాస్యమున్ మోయఁగాఁ
బోనీయన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం ద బుల్ దక్కున ట్లుండినన్.” 54

క॥ అనుచు సలుంబాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ ద డమలస్మిత శో
భన వదనం బెత్తి ప్రతాపుని గని నైన్యంబులెల్ల ద మోదంబుఁ గన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱిగించుకొనుట. (*—

సీ॥ “శతశతాబ్దములు క ద ధ్వుముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే ద వాడరాజ్య
సౌవర్ణ సాధరా ద జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది ద నేల వ్రాలుఁ;
బరతంత్రగతి సార్వ ద భౌములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి ద యుండుకంటె
దారిద్ర్యయు క్త స్వ ద తంత్రజీవన మొక్కగంటయుఁ గడకొక్క ద షణము చాలు;

గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష ద ధీరవృత్తి మీఠెదముగాక! రిపులఁ జం ద పెదముగాక!
భీతి మృత్యుమహావృక్ష ద బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది ద బెడుఁగాచె! 56

సీ॥ తనపాటు తోవ దు ద ర్గమగండశిలలైన దునియలుతునియలై ద తోరగునట్టు
లతితరోన్నత పర్వ ద తాగ్రంబునుండి యప్రతిహతధాటితో ద వచ్చి దూకు
నచలసరిత్ప్రవా ద హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని ద విధముతోఁడు
జృంభించి కేగి యే ద కైకధాటిఁ దురుష్కవీరుల నిపుడె యు ద వైష్ణవగొంగు!

గీ॥ మొక్కఁ డిరువంద్రనేటికి! ద నొక్కవేయి మందినై నను దొడరి చం ద పుగనేర్తు!
మేము విహరించు చోపెల్ల ద మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబుం ద తనరుఁగాక. 57

మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే ద లా చూడ! మద్బాహుసం
భవ శౌర్యోగ్ర విహారమారుతము శుం ద భద్ధాటికిన్ వైరి యో

ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప ♦ త్రోళ్ళోణులు బోలె ని

య్యవని డుల్లగఁజూతు! నీమదికి నా ♦ ప్లాదంబు చేతు బ్రభా!

క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముబోలిన యీ యపార ♦ తోరుష్క-వూయ

హమునందు వామభాగార్థము లేదని యింతనుండి ♦ తలఁపుము దేవా!”

క॥ అన భీమచాందు “భళి! నీజనకుని మఱిపింపఁగలవు ♦ శౌర్యోటోపం

బున” నని ప్రతాపసింహునిఁ గనుఁగొని లయకాలమేఘు ♦ గర్జారభటికొ,

—*) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

సీ॥ మనువులు పదునాల్గు ♦ మంది పుట్టకమున్నె! భరతోన్వి నార్యు లే ♦ ర్పడకమున్నె!

రామాయణంబు భా ♦ రతము వాయకమున్నె! వేదముల్ భాగముల్ విడకమున్నె!

రాజాధిరాజ లే ♦ ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బాగి ♦ కకయ మున్నె!

యీ యేరు లీ కొండ ♦ లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల ♦ వంశజులవి!

గీ॥ యీతురుష్కులెకాదు మ ♦ హేశుఁడైన సరుగుదెంచినఁ బ్రాణ ము ♦ స్నాతలోన

శిరములను ఖండఖండముల్ ♦ చేతుఁగాని మిగులనిచ్చిన నిదీమొక్క-మీస మొక్కొక్క

సీ॥ గొలుసులనున్న బె ♦ బ్బులిపిల్లలనఁగ యావనవీరమృగముల ♦ పైన వాల్చి

కడికండలోలుచు యో ♦ గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము ♦ ప్పదియువే

కొండకోటలపైన ♦ నుండి గుప్పనదూఁక నుత్సాహభరమున ♦ నున్నవారు!

రణమం దమల డీల్ప ♦ ఆచి గెల్పుటో లేక చచ్చుటో మూడవ ♦ జాడ గలుగ!

గీ॥ దింక మేవాడపైన దం ♦ డెత్తు టనిన మృత్యుముఖముఁ జొచ్చుటెయంచు ♦ నడఁదప్రి

యక్కరును భీతిగొనఁగ నా ♦ హవముసేతు నీపదములాన ప్రాణంబు ♦ తిప్పుగాదు. 6

య॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం ♦ పన్మాన్య లొక్కొక్క రేఁ

బడికైలంబుల నెత్తి సంద్రమునఁ ద్రో ♦ వకజాలు వారల్ల ము

ప్పదివేల్ భిల్లుల నింటికిఁ మఱిలిపో ♦ వకగోరఁ డొక్కండు! నే

దుద్విప్రాణంబులు మేన నుండునఱకుఁ ♦ దోడుండు నీముందట.”

6॥ అనిన నాభానుసింహుడు ♦ లందఱొక మొగమున “నేడు హస్తీఘ్నాలు ♦ కనుమనిండ

వైరిరక్తప్రవాహముల్ ♦ పాఱఁజేతు” మనిన నందఱ తోడల లూఁపు ♦ నంతలోన; 6

య॥ “అరిసంఘంబులఁ గూర్చి గెల్పుఁగొన నా ♦ యత్తంబు గం” డంచు నం

దఱకుఁ దెల్పుచు యావనాయన బృహ ♦ న్నాశాస్త్ర శుభదగ్ధశాం

తరమందుండియుఁ బ్రేతె గుండాకడు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్గగ
హ్వరవిచ్చేది కఠోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్వానంబు సంధించుచుక.

65

—*) మోగలు నై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శా॥ బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వాతంబు లశ్వంబులం
దారోహించుచు నిల్పెఁ గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమల్లముఖులు తను ♦ తాణానులక దాల్చి యా
మేరుక్షౌధరశృంగముల్ వలెఁ గడుక ♦ బెంపారి రత్నగ్రుత్త!

66

శా॥ ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ ద్రీచీన ఘోరంబులై
నోరుల్ విచ్చు శతఘ్నులక నిలిపి యం ♦ దుక శ్వేతసూచీముఖుల్
క్రూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ ట్తోభింపఁగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిష్పలక గుప్పచుక.

67

మ॥ సమస్త స్త్వంబులు నగ్నిచూర్ణయుతముల్ ♦ వ్యవ్వంగుళక్రూరనా
శములుక భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లముతా తొమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాటోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభక్రియాలోలురై.

68

సీ॥ ధవళ ధూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి తాయుధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటుల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తపకులు

గీ॥ నిఱువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణమాన ప ♦ యోధిరవము
ననుకరింపంగ యవననై ♦ న్యప్రపంచ మొక్క-మొగి విజృంభించె మహాగ్రగతుల.

—♦) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మచూను దాల్చి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
తనరె భారతభూమి న్నా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి వీరయోధావతారయై ♦ వెలిగె ననఁగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘ వదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంతస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖురపుటమును

మేఘనిస్వనము న † మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము ను † గంధరుచిర
మాకాశనిలవ † ర్ణామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ్ర † మాభిరామ
గీ॥ ముత్తమోత్తమ లక్షణ † యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ † మాంచితంబు
నైన నైతకాజానేయ † మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి † యభినుతింప.

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం † బాపత్యకోపత్యకాం
తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా † నాకంపమొందన్ మహా
దారసోభవుఁ డాప్రతాపుని మహా † న్యద్దక్షిణావర్తశం
ఖారావంబులు భూనభోంతరము వ్ర † య్యల్ గాఁగ మోసెన్ వడిన్.

సీ॥ తపసియవజ్జనూ † త్రిములు నాల్గంచులెక్కిన శంఖమూదెను † కృష్ణనృపతి!
సావర్ణచిత్రపు † వృషమనోజ్ఞ శంఖంబు మ్రోయించె గ్వాలియర్ † భూమివిభుఁడు!
మెఱుఁగారు మగతాల † మిసిమిగజ్జెలసదుల్ దెమరు శంఖంబాత్తై † దేజసింహుఁ
దాణిముత్తియముల † హారముల్ తుదివేళిలు శంఖంబుఁ బూరించె † శ్యామసింహుఁ

గీ॥ దుత్తమావర్త మర్థహ † స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభవము సా † వర్ణవృంత
మగు మహాశంఖ మొత్తై న † రావతిశాయి వీరలోకకమాళి యా † భీమచాందు.

సీ॥ అచలోపమాన దే † హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి † బృంహితములు!
జగదేకవిక్రమో † జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ † ధ్వా విరావ!
మహితసైంధవదర్శ † నాతిరోపిత తురుష్కతురంగబహుళహే † మాస్వనంబు!
లనిలధాటీచలి † తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా † త్కారవము!

గీ॥ తురకల పిరంగిగుముల యు † ధ్ధరరవంబు! భిల్లసుభటకోదండ మా † ర్విధ్వనులును
రెండునై న్యంబులను రేఁగు † షిడిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకమా † నట్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపుమని చంద్రభట్టారకుఁడు
ప్రతాపసింహుని మోచుచుట. } (*—

ఉ॥ “నైరులు సర్వసన్నహన † భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను
న్నారలు; వారలన్ బలిగొ † నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు
న్నార; లుపకరింపుము ర † ణంబు తుణుకున” నంచుఁ జంద్రభ
ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక † టమునకున్ జని తెల్పు నాతఁడున్.

—*) ప్రతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి ధ్రువే! సుఖావాప్తి సం
బరమున్ గప్తమునన్ విషాదమును బెం ధ్రువే! యస్మిన్ హా
స్థిరచిత్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం ధ్రువే! ముందుఁ గన్పట్టు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స ధ్రువే! బిష్టు వీక్షించుటన్.

76

గీ॥ సీ॥ స్వచ్ఛజాంబూనద ధ్రువే! చంద్రహాసధ్వజప్రభలు నల్లిక్కులఁ ధ్రువే! బర్హుచండ
యావనసేనా ము ధ్రువే! భాగ్యభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విన ధ్రువే! సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగఁ ధ్రువే! దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర ధ్రువే! మండలభవుఁ
డితని పితామహు ధ్రువే! లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి ధ్రువే! యలరువారు;
గీ॥ కాల మించుక ప్రతికూలఁగతిని దాల్చి నక్ష్మరున్మపాలు పదము సేవ్యమనిపోయి
యసమమేధాబలమున పై న్యవతియగుచు నిదిగో మనమిడి కిపుడు దండ్రివచ్చె.

మ॥ అనియందైనను దేవతార్చనము సే ధ్రువే! యాభాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుడు! సజ్జనుడు! తో ధ్రువే! డర్మములు! సద్వంశవ
ర్ధను! డీయు త్రమభారతీయుడు స్వధ ధ్రువే! ర్మచేదమున్ జేయుచున్
మనపై వచ్చె స్వదేశమిట్లు పరతం ధ్రువే! త్ర త్వంబుమై బుంగింగన్.

78

సీ॥ ఆవైపు కాంచన ధ్రువే! వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా ధ్రువే! గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి ధ్రువే! నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ ధ్రువే! రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా ధ్రువే! మంతుడై కల్యాణసింహుఁ డీతనితండ్రి ధ్రువే! సేవ చేసె!
నప్పునెల్లెండ్రు బెం ధ్రువే! జ్ఞాని యీతం డక్క రన్నదమ్ములవాని ధ్రువే! యలరుచుందు!

గీ॥ రొక మహారాజ్యమేలుచు ధ్రువే! నుండవలయు నితడు నాల్గువేల్పు యములకీశ్వరుడయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ ధ్రువే! దొడరవచ్చె! నింక సామిభృత్యన్యాయమెందుగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter, He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhammadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

సీ॥ ఆయు త్రరదిగంత ♦ మందుఁ దుపాకిపాజలనెల్ల సంగ్రామ ♦ సుముఖులుగను

❊ జేయుచుండెడి రాయ ♦ శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్ దాసు ♦ నంకితుండు!

వానిపజ్జఁ దురుష్క ♦ పాదాతిదళము మందారమహీజకే ♦ తనముక్తిందఁ

బూన్పుచునున్న జాం ♦ బూనదకవచుండు జయమల్లుఁ డంబరే ♦ శ్వరుని మఱఁది!

సీ॥ యోధపురరాజమాళియా ♦ నుదయసింహు ప్రియతనూజను జేకొన్న ♦ పెండ్లికొడుకు!

మావసింహుని దనకూర్చి ♦ మేనయల్లు మొన్న నేగద దర్శన ♦ మునకుఁ దెచ్చె. 80

మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తురు ♦ ష్కపాజ్యపై న్యాధినా

ధుండయై సంగరచక్రముఁ గరములం ♦ దుక్ ద్రిప్పు నామానసిం

హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్కనుండినను న ♦ త్యుల్లాసియై యెల్లు నా

యడుగుల్ గొల్పెడు నాశీతుండెకద! యా ♦ రా! కాల మెబ్బంగిదో! 81

సీ॥ అంద టొక్కవిధులు ♦ ముందున్నది ముసళ్ల పండుగ యన్నట్టి ♦ భంగిదోఁచ

నిదిగా టోడరమల్లు ♦ నిరుదెస సింహమ్ముఁ జేరి కొల్పెడు వ్యాఘ్ర! ♦ శిశువులట్లు

సూక్తసాగరులు నా ♦ సోదరు లిరువురు గనుపింతు! రకట! ర ♦ కంబుఁ బంచు

కొని యేకగర్భంబు ♦ నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెక్కడు ♦ ననుసరింతు!

సీ॥ నాకు వానికి భేదమిం ♦ తయును గలదె! కదలినంతనె వారలే ♦ యెగురుపడుదు!

రిది యవనసేనతోఁజేయు ♦ కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! ♦ శంక గలిగె.

చ॥ బవరము లోకపావనము; ♦ భ్రాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా

హవమునఁదాఁక బోరుట నృ ♦ పాళికి ధర్మమటందు; రట్టి ధ

ర్మవెఱుగ లేకకాదు; మొగ ♦ ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర! కం

తవిదళనం బొనర్చుట క ♦ టా! కడుఁగూర్చమటంచుఁ దోఁచెడున్.” 82

॥ అనఁ గవి “లేవాత్మ ♦ కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు ♦ నకునుబోల!

నాత్మ నిత్యంబు! దే ♦ హం బనిత్యము! వీరుడగువానికిని స్వధ ♦ రాచరణము

❊ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Uda Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

“G. B. Malleson C. S. I.”

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
ను త్రమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స డు త్రమో త్రమకర్మవీరుడై ♦ తనరవలయు!
సీ॥ సమధికాత్మైకత త్వవి ♦ జ్ఞానమయుండ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటవూని నృపతి సై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ “హారావలీపర్వ ♦ తాగ్గిగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
యీ కోన లీలోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారరక్తములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపినారు!
ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాడు!
సీ॥ కట్టకడయూపి రున్నంత ♦ కట్టె తనదు పట్టి బిగబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియీని
జననికరణి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుంగరానిది కాలపాథోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
లా కాలగర్భంబు ♦ సం దెండఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెండఱు గెలిచిరో! యెండఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుంగఁగలమె!
యండఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెగాక!

సీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుజ్జికెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
మో! యరులదాడి గెలుపొ యోటోగ్రహింత! మందతేకమనస్కులై యనికీజనుడు

ఉ॥ ఆవడగండ్లవానవలె ♦ సంతట విశ్వములోని దుష్టవా
తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ నట్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చిన
బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింత్రు మీపయి. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును: వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల స ♦ న్నిటినిదెచ్చు!
జెడ నెండఁబాటిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లే ♦ జివురు చాల్చు!
గొందఱో మనలోన ♦ నందఱో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయలు!
నాయంతేకేమొ యం ♦ తమునొందుదు నటన్న భయమింతయైనఁ గ ♦ న్పడఁగఁబోదు!

సీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూడఁ ♦ గొనెదమేని
మాట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షీణి జరంజీవులమయి ని ♦ ల్పెదముగాక.”

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ సంతట సంతట నిల్చి తేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండాకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణ పేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలగకుండఁగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసంబున నూఁగె నైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి పర తెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వ్వడులఁబోలి!
ప్రళయకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు మేఘుగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులుఁదేగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపం ♦ చము తూలిపడ వీడు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

కీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలివి దప్పు నట్టె హారాసభీశైల ♦ మంత నిడి
యంబఁదేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నఱుత మ్రోగె సంగరారంభ దండుభి ♦ స్వనభరంబు. 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁతుట. (*—

పి॥ అద్రి నెల్లెడ 'హర! ♦ హర! మహాదేవ!' యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసపాఖాను మూఁడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదసూరుభర్త మా ♦ బాజ్ ఖాను రాయసింహుల కడ్డుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వికత్రిసహస్ర ♦ మమర భేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిరెచ్చ!

వి॥ నప్రతీప్రతాపాంకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోది
యాన్వయులు మూఁడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడఁగఁమల్లుఁదాఁకె!

౨॥ రెండువేలాశ్వికు ♦ లండఁగొల్పొండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహస్మపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిఁదైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనసింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకటు లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు!

॥ లాహవారంభ మొనరింపఁనలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమన్రవ
వీరగీర్జారవమెల్ల ♦ భీమవాండు భీకరాస్త్రంబులు నిగుడ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

౩॥ వనధుల్ రెండును దాఁకి ఘాట్లెడు కే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ దీ
కొనున ట్లంబుదమాలికల్ దొడరి సు ♦ ఖోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రముపుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కొన నొండొండు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధులులై.

93

ప్రతి భాగమునకు.

హాల్ పూట కనుమ.

ఫోటోపతి	రాజ్ కుమారి	సలూబా	మహారాజా	శ్యామ	భానుసింహుడు	రామచంద్రుడు	బేడా-కొటేరి	భీమ
3000	తేజసింహుడు	కృష్ణసింహుడు	ప్రతాప	సింహుడు	2000 అశ్వములు	భిరడేరావు	యా నృపులు	చాండు
అశ్వములు	3000 అశ్వములు	3000 అశ్వములు	3000 అశ్వములు	2000 అశ్వములు	2000 అశ్వములు	2000 అశ్వములు	4000 అశ్వములు	30000

అగ్రము	సామంతులు	అగ్రము	అగ్రము	అగ్రము	అగ్రము	అగ్రము	అగ్రము	అగ్రము
హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ	హిమాలయ
50000	50000	50000	50000	50000	50000	50000	50000	50000
కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము	కామ్యము

మహారాజు
హిమాలయ
సలూబా
అగ్రము
అగ్రము

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల్ల తల్లల దోష్టఁ దటిత్తుంజముల్
 పాడమెన్; వీరరసావతారులగుచున్ ♦ మోగల్ భటగ్రాములుల్
 కడుశౌర్యమున రాజపుత్రకులపై ♦ లంఘించి దోర్దర్పమే
 ర్పడ నొక్కుమ్మడిఁ దాఁకి యార్చిరి రణ ♦ ప్రారంభ సంరంభులై.

94

—*) ఖేల్వాపతి—యబ్బూరహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ ♦ దార్కొని యొంచు కుమారుభంగి భే
 ల్వారమణుడు బాహుబల ♦ వైభవుఁ డా లయకాలభైరవా
 కారుల యోధులన్ గొనుచు ♦ గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
 బ్బూరహిమాను మోగలులు ♦ తోడనె వెన్కకుఁ దూలి యార్వఁగన్.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల ♦ నార్పుచు నేబదివేలు వీరసా
 దాతుల హెచ్చరించుచు గ ♦ దా కరవాల పరశ్వధాయుధ
 వ్రాతములన్ ధరించి గిరి ♦ వర్గము భేదిలఁ దాఁకు నాబలా
 రాతివిధానఁ దాఁకె నతి ♦ రాద్రభరమున రాజపుత్రులన్.

96

మ॥ ఇరువైయేడుల ప్రాయమున్ జెలువమున్ ♦ హెచ్చింప వారిర్వగున్
 స్థురుడున్-శంబరు నట్లు సాత్యకియు-న ♦ శ్వశ్శామయున్ బోలె నొం
 డొరు వెన్నీక హయాధిరూఢులగుచున్ ♦ యుద్ధంబు సాగింప న
 య్యిరువాగున్ భటులెల్ల నిల్పిరి దిదృ ♦ తైకొగ్రచేతస్కులై.

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల ♦ నుప్పొంగి యుల్లోలకల్లోలమాలికల్ ♦ గడలుకొనఁగ
 నతితరధాటితో ♦ నదుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు ♦ కరణి దూఁకు
 రాజపుత్రచమూభ ♦ రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులిసోటి ♦ కండలయ్యె;
 నెంత ఖండించిన ♦ సుంతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ ♦ పోలెఁ బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తివచ్చు న ♦ మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ ♦ భార మప్పు
 డతులిత పరాక్రమోపేతు ♦ లైన రాజపుత్రసైనికులకుఁ దల ♦ మున్నులయ్యె.

98

మ॥ కుదురాచున్ వహబాజుఖానుడు తుచా ♦ కుల్ ప్రేలిపింపంగ నేఁ
 బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో ♦ భాగంబుఁ గప్పుంగఁ దు
 మ్మెడలున్ బోలె దటాలున్ బెడలి క్ర ♦ మ్మెన్ రాజపుత్రాస్యవ
 ద్బదశంబండునఁ! జేతఁ దట్టి యవి క్రి ♦ డన్ గొట్టి రవ్వీరులున్!

99

—*) తేజసింహుడు యవననై న్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట. (*—

మ॥ పెడబాబ్బల్ నికటాద్రిశృంగములఁ ద ధ్విబ్బై పడకజేయ. బ
ల్విడిఁ దారుష్కపదాతివర్గము విజృంభించె; మహావీరయో
ధుడు రాఠోద్భావ తేజసింగు భటులఁ దోడ్పొందు నైరివ్రజం
బడఁగఁ దాఁకెను శంఖమూడుచును బ్ర ధ్వాండంబు భేదిల్లఁగఁ. 100

సీ॥ ఒకమాటు ముందున ధ కుటికి సందొనరించి యవనయోధుల శిరం ధ బవియ మోదు!
నొకమాటు దాపటి ధ కుగ్రుడై దూకి యందిన వారినెల్లను ధ ద్రెళ్లఁ జేయు!
నొకమాటు వలపటి ధ కురవడి లంఘించి యందఱు దున్ని తూఁ ధ టాకి నైచు!
నొకమాటు పిటిడి కిం ధ చుకతగ్గి తనచుట్టు వెనుక నుండెడివారిఁ ధ బిలుకుమార్చు!

గీ॥ దీఁగమెలుపట్టు లశ్వంబుఁ ధ ద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన ధ మెలఁగె! నపుడు
యవనపదాతిదళములఁచెవులమ్రొసె యమ మహిష కంఠ ఘంటా మహాస్వనంబు.

చ॥ అడరి మహాగ్నికీలలను ధ సంతటఁ జమ్ము తుపాకిగుండులుఁ
గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు ధ గఁ బలువేదన నొందు మర్మ్యుకై
నడి నలతేజసింగు భటు ధ వర్గము దానును గర్భముఁజొరఁ
బడఁగఁ దురుష్కునై న్యములు ధ బగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకుఁ. 102

ఉ॥ ఆమహాబాజుఖాను సుభ ధ టాకులఁ గొందఱు గొంచు విద్విష
ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ ధ దేజని ముందుకుఁ బూన్చె; సంతలో
రోషకషాయితాతుడు గు ధ దుష్ఠిరశౌర్యుడు రాయసింహుఁ ధ
శేషఫణిద్రుమాద్ధిఁ గవి ధ సెఁ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపై. 103

శా॥ ఆవీరుల్ హయముల్ గదల్చుకొనిశౌ ధ ర్షాయత్తులై మీఁదికిఁ
రా వీక్షించి గజంబులఁ గనిన హ ధ ర్యక్షప్రభుజ్ఞో యనం
గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం ధ గఁ దేజసింహేంద్రుఁ ధ
ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ ధ ర్జాస్ఫూర్తిఁ గ్రేణించుచుఁ. 104

సీ॥ కల్పాంతకాల మే ధ ఘము గర్భముననుండి నేడలు సాదామనీ ధ విరతి మించి
తతమండలాగ్రి దీ ధ ధితులు దిక్కులబర్వఁ ద్రిప్పుకొంచును బోయి ధ తేజసింగు
వార లిరువ్విమధ్య ధ వ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు ధ చుట్టివట్లు
కనులు కానఁగరాక ధ వెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహయంబులు త్రిప్పి ధ మఱలఁదాకి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క ♦ ల్పాంతరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ గావ్యి
“తెగిరి రింకెందుఁ బోదుఁ ధీదులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బై ♦ కరుగుడెంచె.

మ॥ ఉదయద్వాను సహస్ర బింబగత ర ♦ క్రోసగ్ర కాంతిచ్చటల్
వదనం బీనెడు తేజసింగు నెదిరిం ♦ పక ధైర్యముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాళికిఁ దెలిపి చ ♦ క్కక బాటి రాయిర్పు; ర
య్యదనక గాల్చెను దేజసింహదహనుం ♦ డావైరి సైన్యాటవిక. 106

గీ॥ అసహ దక్షాధ్వర ధ్వంస ♦ మాచరించు నుగ్రశివుఁబోలెఁ దేజసిం ♦ హుండు పొది
వచ్చి-వందటలాడ, వి ♦ పక్షసైన్య మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిఁగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు — ఆసహానుతోఁ దలపడుట. (*—

కా॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖిలం ♦ బాలించి కోపోగ్రుఁడై
యాసహానుడు పంచవింశతి సహ ♦ స్రానీకినిక బూన్పుచుక
జ్ఞానెక్ ముందుకు; మూఁడువేలు భటు లం ♦ డక గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా ♦ వప్తంభ సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం ♦ బెక్కుడై యున్నఁ జోండావతుల్ విక్రమా ♦ డంబరమునఁ
జచ్చుటపిడుగులై ♦ చెలరేగి యావనాశ్వికులపై వ్రాలి ని ♦ ర్జింపఁ జొచ్చి;
రాతుమక్కులు విజ ♦ యాతురుల్ సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ ♦ లంగఁదాటి;
సుభయసైన్యంబు లొం ♦ డొంటి సోకినఁ దోచె నుదధిద్వయము పొంగియొరసినట్లు.

గీ॥ ప్రళయకాలాంతకోగ్ర జ ♦ హ్వ కరాళ దీర్ఘ కుంతంబురుచులు న ♦ లైసలఁ బరవ
నాసలుంబ్రాధిపాథుండు ♦ యవనవీర సుభటవక్షమ్ములను గ్రుమ్మఁ ♦ జొచ్చె నపుడు

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకుఁ ద్రిప్పుకొనుచు ♦ నినతేజుడు కృ
ష్ణుడు రిపులగాత్రములు పచ్చడియైపడ నజకె శౌర్య ♦ సాహసవృత్తి. 110

చ॥ అదిగని యౌర్వలేక జ్వలి ♦ తాగ్రహుఁ డాసపుఖాను కృష్ణునిక
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును ♦ గ్రక్కున వెనక్కుఁదీసి యొక్కపె
ట్టదరఁగఁ దాకి సాశ్వఁడగు ♦ నాసపుఖానుని గొంచుబోయెఁ బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని ♦ యేగెడు నా సుడిగాలి కైవడిక. 111

ఉ॥ సాహసవంతులుక సమర ♦ శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
తాహాధరంబుతోడ రిపు ♦ సైన్యములక జొరఁబారి చీల్చుఁ ద

ద్వాహిని పట్టుదప్పి నలు ♦ వంకలకుఁ జెడఁబాఱె! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ లక్ గవిసెన్ నలుదిక్కులందునన్.

112

—*) ప్రతాపసింహుడు — తోడరముల్లు నైవ్యముఁ దాకి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తన్ శేషనాగేంద్రుఁబో
లి న దుర్వారకరాశిభద్రము రుచుల్ ♦ నింపన్ జగజ్జాలమున్
దునుమాడన్ జనుదెంచు నాప్రళయ రు ♦ ద్రుండోయనంగాఁ బ్రతా
పస్థపోత్రంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాతంబు డాసెన్ వడిన్.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తగు నశ్వము! దానిపై న లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యుత్తమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుద్విసమస్తము కంప మెత్తఁగన్.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసుభటుల యారభటులు యవనపై ని ♦ కాళుల పృథుగ
ర్జారావంబులు నిబిడంబై రోదసినిండిఁ బొంగి ♦ యవలికిఁ బర్వెన్.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగుబుల్
ఖర నిగ్ధాత నభాగ్రిసంతతుల వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ మ్మ శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురున్ గండలు కాల్యలై ధరణియం ♦ దున్ బార్చి రొక్కుమ్మడిన్.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేంద్రునిచందము దోఁపఁ దోఁకఁ దో
క్కంగ నె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభుమాడ్కి సరోషసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము లేగుచు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెనక్కుఁబడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడన్.

117

ఉ॥ కత్తులు తాకు చప్పు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిన్లు చప్పు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తముముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్!
దుత్తలబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుడులు! ♦ నెల్లెడ లేఁగె రణాంగణంబునన్.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్కెక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగనాఁగి రౌర! వా

రొక్క-కర్డు బ్రతాపన్నపు † నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరుల
సుక్క-గఁజేసి! రెంతటి య † శోనిధులొక్కా! శిశోదియాకులుల్.

119

మ॥ పొదిమై తాకెడు రాజపుత్రుల బలం † బుల్ పుష్కలావర్తనీ
రదముల్ గాఁగఁ, బ్రతాపభూవరుడు ప † ర్జన్యుడుగాఁగఁ, బ్రభా
స్పదవర్ణంబులు చంచలాతతిగ, శుం † భత్తడ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్పఁ దురుష్క నై న్యములు ను † గ్గు నూచమై సోలిన్;

120

మ॥ విరియఁబారెడు వాహినీనికరము † విశ్మింపఁగాలేక తో
డరమ ల్లందఱ హెచ్చరించుచు బ్రచం † డస్సూర్తిమై దాకె; సా
గరుడు సూక్తుడు కోపఘూర్ణిత కటా † క్షశ్రీలు రంజిల్ల గే
సరియుగ్ధంబువలె బ్రతాపుపయి ను † త్సాహంబుతో దూఁకఁగఁ.

121

సీ॥ త్రిజగద్విరోధుతా † త్రిపురాసురులతోడఁ దొరయు కైలాసమం † దిరు డనంగ!
విలయకాలమున జృం † భించు త్రేతాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే † వుం డనంగ!
మాల్యవ న్యూలి ను † మాలిముఖ్యులఁ బట్టి వేధించు శ్రీమహా † విష్ణు డనంగ!
ఖరదూషణాది ర † క్షశ్రేష్ఠులఁ గోపమునఁ దాఁకు శ్రీరామ † మూర్తియనంగ!

గీ॥ ససమ విక్రమ రణ సాహ † సాంకమూర్తి యాపత్రాపుడు సర్వసం † హరలీల
సాఁగి సూక్త తోడరమల్ల † సాగరులను మించి కలగించి యెంచి డయ్యించెనపుడు

మ॥ బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము పత్రా † పస్వామి పైకెత్తి తో
డరమల్లఁ బడమోది కంకటము గా † డకొజల్పి సూక్తు ధరక
బారలఁ దప్పఁగఁదోసి సాగరు శిరం † బుజాచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వరునిమోల నిల్వక పరీ † భూతాత్ములై పాఠిన్,

122

మ॥ ఉరగవ్రాతము సంహరింపఁగ మహా † గోత్రాహము బెంచు నా
గరటామంతుడు వానిచుట్టములవీ † క రాజరాజేశ్వరుం
డరుగుఁడెంచె బ్రతాపుడు † భటయుతుం † డై! యావనశ్రేణి దు
ర్భర తద్వోర కఠోరధాటికఁ జలిం † ప సా నాద్యంతము.

124

మ॥ కడుశాంతంబు నగాధమై పోలుచు నా † గంభీరవారాశిలో
నుడుకున్ నిల్ల ప్రివాహ మొక్క మొగమై † యుప్పొంగుచు బాటు కై

☞ It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

పడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధ్ధాబుక్ బ్రవేశించి య
య్యెడఁ దారుష్క చమూసమాహము బలం ధింకించి రత్సుగ్రులై.

125

ఉ॥ మందరశైల మంబునిధి ధ్ధము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టుందళమొందు మోగలు భ టుల్ పదులు శతముల్ సహస్రముల్
మృందం బ్రతాపసింహుఁడు బ ధ్ధికు లాతని యోధవీరు లం
దందఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధ్ధముపడఁ విహరించి రయ్యెడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — ఖాసిఖానుల యుద్ధము. (*—

మ॥ ఇరువైయైదగు వేల యాభ్యైకబలం ధిర్వంకలక్ గొల్పు ను
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముఁడు ఖా ధింకించునై శత్రుసం
హారణోద్యోగంఁడు శ్యామసింహవిభుఁ డా ధింకించునై వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచేఁ ధ్ధులాన్వయల్ గొల్వంగఁ.

127

మ॥ క్రతుకాలమ్మున యాయజాకుఁడు హవి ధ్ధాత్రాబులక్ వహ్ని నా
హుతులక్ జేసెడునట్లు శత్రుభటులక్ యుద్ధంబునఁ దాకి శీ
ర్ణ తతిక్ దుగించుచు శ్యామసింహుఁడు గుహా ధ్ధులాన్వయల్ వక్రలై
క్షితిపైరాలంగ సింహనాదము నొన ధ్ధులాన్వయల్ వీరశౌర్యార్పణి.

128

ఉ॥ దండధరోపమాన భయ ధ్ధిర మేచక దీప్తదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధ్ధిర మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీమ వైరిభట ధ్ధంజనముక్ బాసరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బొరలు ధ్ధంగి శిరంబులు డుల్లఁ బెల్లుగఁ.

129

శా॥ బాహశౌర్యులు శ్యామసింహుఁడును ఖా ధ్ధులాన్వయల్ వీరశౌర్యులై
బాహ-బాహి కచా-కచిక్ బల మెల ధ్ధులాన్వయల్ వీరశౌర్యులై
తాహశీరతులొచు రెండుమొనలక్ ధ్ధైవారు రాహుత్తు లె
తో హర్షంబున మాన మూని రణమం ధ్ధులాన్వయల్ నిల్చి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

“ L. Dudley Stamp ”

ఉ॥ అత్తటి విక్రమించి భయం దాహవశౌర్యుడు శ్యామసింహభూ
భృతలకుండు శీర్షకము ధేదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్తలంబునకుఁ ద్రేవ్వఁగఁగొట్టి హయంబుఁ గూల్చి నో
రెత్తక వాఁడు మానము వ ధి హించుచుఁ బాతెను నేల దూఱుచున్.

131

—*) భానుసింహుడు — యవనసేనల నులుమాడుట. (*—

మ॥ దెసలెల్ల దన కేతనప్రభలు సం దీప్తంబులై వెల్ల సా
హసశౌర్యాంకుడు భానుసింహవిభుఁ డ య్యాదిత్యుడుబోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు విప ధి వాత్రమున్ జీల్చి వీ
రసమూహంబును మోహరించుకొను సం రంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ॥ యవనులవైపు యోధులను నాజయమల్లుడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయ ధి మారఁ దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీపఁ దుమ్మెదలు పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రులు లోకముపై బడియెన్ మహోగ్రిమై.

133

చ॥ పిడుగులు గుంపులై పడెడు విడను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి వానలపెల్లున కోర్వఁజాలమిన్
దడఁబడి రాజపుత్రులు తండము ముందును వెన్క దోప క
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వఁబడె నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ॥ “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న య్యాగ్నేయ మాహేంద్ర నా
గ కఠోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర క్కల్ సేయువారయ్య రా
జకులాగ్ర్యాలు స్వల్ప మియ్యనలవ ర్షంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిగూల్చి కిలు ని ల్వన్ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ॥ అనుచును భానుసింహవిభుఁ డాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాళి నిబి డాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపమధాటి లేచి యన లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట ర ణంబు చెలంగె భయానకస్థితి.

136

చ॥ కడువడి రాజపుత్రులు ము ధి ముఖంబుఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
బడఁగ మహమ్మదీయులు తు పాకులు గాల్చుగ వీలులేక యా

బడలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ + పాణ భయంకర తీక్ష్ణ భార లె
లైడ నిగుడంగ వారి నల + యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

చ॥ తరణి నభంబునన్ దిరుగు + దారి మెలంగుచు భానుసింహుడ
త్రటి జయమల్లు శీర్ష కము + ధాత్రిని వ్రాలంగ మోది ముగిమకున్
బరచుచు రాయశీలు ఘన + నక్షము నుద్ధతి వేయ నాతఁడున్
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు + జంబున సోకుచు నెత్తు రొల్కఁగన్.

138

మ॥ ఖురసంఘట్టన రేగు ధూళి సమర + త్కోటిక దివిజేరఁగా
హరిశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రకులు కో + పాటోప మేపారఁ ద
త్కరవాలోగ్ర భుజంగకోటికిఁ దురు + ప్కప్రాణవాతంబు ల
త్రటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్చిరి వియ + ధాత్రుల్ ప్రకంపింపఁగన్.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ॥ సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ + భాస్కూర్తితోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుడు రామచంద్రపతి ఖం + డేరాపు దోస్సారులై
బామవిండుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య + బుల్ల చమూత్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాఁకి సమయిం + పన్ జొచ్చి రాచెంగటన్.

140

శా॥ తోఁకన్ ద్రొక్కు భుజంగరాజువలె న + బుల్ల ఖోరాసాన్ భటా
నీకంబున్ బురికొల్పి గ్వాలియరుతో + ణీనాయకున్ దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీఱిన యాన్మపోత్రముఁడు ఖ + డ్గం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమస్తేముఁ బగి + ల్చెన్ మోగలుల్ బెగ్గిలన్.

141

శా॥ పెల్లై రక్తము దూఁకి మూర్చిల, భటుల్ + వీక్షించి శీఘ్రంబె య
బుల్లఁఖానుని మోసికొం చవలికిఁ + బోవన్ మనస్సింహుడ
త్యుల్లసంబునఁ బొంగుచున్ రిపులపై + నుద్వృత్తి లంఘించుచున్
ద్రుశ్యజేసెఁ దురుష్కవీరభటసం + దోహంబు నిర్వంకలన్.

142

మ॥ ఒకమూత్రానువిభండు దుర్దముఁ డలా + యుద్దీనుఁడన్ వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నలైసలకున్ + బాఱన్ బ్రయత్నించు నై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద + ధ్యక్షత్వమున్ బూని యా
జకి ధైర్యం బిగురొత్తఁజేసి మరలిం + చెన్ బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ ♦ పాయని పూచేలేబ్రాహ్మణులు సాకుమా ♦ ర్యము వెలార్పఁ
దరుణారుణాబ్జప ♦ శ్రవిశాలమగు తేట కనుగవ పరమభా ♦ గ్యంబుఁ దెలుపఁ
దనమూర్తి సాబగు మ ♦ దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి ♦ గ్గందఁ జేయ!
నిజ తనుత్రాణ కాం ♦ తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ ♦ తుతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి ♦ యై తనర్చు దొడ్డకాంభోజహయము ముం ♦ దునకుఁద్రీప్తి
రామచంద్రు ఖండేరావు ♦ రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వజ్రల మూఁల్తానుదోరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలరేగి పైబడునటుల్ ♦ మూల్కా భౌరాసాను యో
ధులు కాక్షేయక కుంత ముద్గర గదా ♦ దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
టిల నొక్కుమృడి వచ్చి పైబడిరి; ఖం ♦ డేరాయఁడుక దుర్భర
జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం ♦ పక సాగె వీర్యాభ్యుదయై .

145

మ॥ నికటారామఫలాభిఁ బాలకుఁడు ఖం ♦ డింపక మొదల్ పెట్టు నా
రకమై పాచకసార్వభౌముఁడును గూ ♦ రల్ గోయు నచ్చెయఁ బూ
నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం ♦ డేరావు తొరుష్కయో
ధకదంబంబుల మస్తముల్ దునిమె దు ♦ ద్దాంతక్రియాభీలుడై .

146

మ॥ పరుసక భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లద ♦ ల్పక భీతిమైఁబాటు న
క్కురుసైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు ♦ మ్కుల్ రామచంద్రుండు ను
స్థిరశౌర్యుండు తదీయపుత్రుఁడు మన ♦ స్సింహుండు దుద్దాంతవీ
రరసావేశముతో నరాతిభటశీ ♦ ర్షుంబుల్ విదాంపఁగక.

147

—*) బేడ్లా - కొలేరియా ప్రభువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ ప్రణయబద్ధులు చోహణ ♦ వంశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ ♦ లేరియా స్త్రు
పతులు నాల్గవేలాశ్విక ♦ బలము గొలువ యవనులను దాడి రపుకు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న ♦ గంబుననుండియు దొర్లినట్టు లు
ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి ♦ తానము నాలుగువేలసౌఖ్య పై
నుండియు టూడరా నిలువ ♦ నోపక యావనసేన లన్నియున్
బండిన పైరునాఁదలలు ♦ వాల్చుచు మ్రొగ్గె రణాంగణంబునక.

149

మ॥ కపల్కుఁ గౌరవసేనలఁ బొదివి ప్ర ♦ క్కల్ చేయుచుదాన దా
నవనై న్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖు-సే ♦ నానుల్ వలెఁ వచ్చి శౌ
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా ♦ రద్వంద్య మవ్వేళ శా
త్రవనై న్యంబుల కంతలుంతన మొన ♦ ర్పసాగె వేభంగులఁ.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడునెత్తుండెడు కోటకొమ్మగుములఁ ♦ గండ్లోపలశ్రేణిపై
నడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులుఁ ధనువులఁ ♦ బాణాళి సంధించి సు
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాదొడరి; రే ♦ తద్బాణసందోహముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు ♦ మ్మ ప్రాజ్య నై న్యంబులఁ.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల ♦ యందు రహించెడి గొప్పగుండులఁ
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట ♦ వయ్యలు నూలులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొల్లెడు ధ్వ ♦ నిఁ గిరు లన్నియు ప్రేల శత్రుహ
స్తిచయము నిల్చుచోటికిని ♦ జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగఁ.

152

॥ ఆపయినుండి దుర్దమ మ ♦ హాబలధాటిని దాటివచ్చు గు
ండ్లోపలకోటి మార్గమున ♦ నున్న పదార్థములెల్ల నజ్ఞగు
జ్ఞై పడ వ్రాలి మోగలు గ ♦ జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులఁ
రూపఱి దొర్లసాగె యవ ♦ నుల్ ప్రళయంబున మున్ది కూలఁగఁ.

153

మ॥ హనుమద్వానరభర్త శైలముల బా ♦ హశక్తిమై తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర ♦ శ్రేణుల్ వలెఁ వ్రాలి యా
వనదంతావళికోటియుఁ శిలలు పై ♦ వ్రాలఁ ధరఁ వ్రాలి మొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలె ♦ గాత్రంబులు నుగ్గఁగాఁ.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁకలును ♦ బిక్కబలంబునఁ బాతె; నావ్వికుల్
పరచిరి నోరులఁ దెఱచి ♦ ప్రక్కలకుఁ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుపాకిపాజులును ♦ దోడనె కాల్చిరి; కాని గుడు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతతి ♦ క్రేవకుఁ బోక పడెఁ ధరిత్రీపై.

155

శా॥ ఆమాయాశబరస్వరూప మనఘం ♦ బై యింద్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములఁ జరించు గజదై ♦ త్యధ్వంసి చందంబునఁ

భీమాటోపుడు భీమచాందు ధరణీ * భృచ్చృంగమందుండి యు

గ్రామోఘప్రదరాళిః గూల్పెను విప * తూరణ్య సత్వంబులఁ.

150

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాతాప్రతాపుఁ! బరుల నొకమాటు కనుసన్న * బ్రమియఁజేయు!

విడక యుభయపై న్యముమధ్య * విజయలక్ష్మి యబ్జనాశపుదూఁగుట * య్యావలనాఁగె!

—*) మ ధ్యా ప్న వ ర్ణ న ము. (*—

శా॥ పెండై యెడలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర * మ్మెన్ నిప్పలన్ గుప్ప చు

ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖల స * త్వంబుల్ గడున్ డసె; బ్ర

హ్మండంబుదుఁ బొగల్ నెగల్ తుటుములై * వ్యాపించె; మధ్యాహ్నమా

ర్తాండుం డుజ్జ్వలకాండుడై గగన మ * ధ్వంబుండు వెల్గొందఁగన్.

158

ఉ॥ ఆరప నాతపోద్ధతికి * నాయసవర్మములెల్లఁ గ్రాఁగి సం

జాతకృశానుకీలలు భృ * శమ్ముగఁ జమ్ముటఁజేసి యోధసం

ఘాతము దేహముల్ బడలి * కల్ గని సేనలు రెండువైపులం

దాతఱి సుంత కన్గొనిచి * నట్టులు కూర్చె నిమేషకాలమున్.

159

సీ॥ తలలపై బొవిడికం * బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు సూ * ర్వాతపాగ్ని!

నలుదెసల మిడుంగు * రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ * యంకరాగ్ని!

ప్రాభాతసంగర * వ్యాయామమున కేగి జగము మ్రొంగఁగఁగోరు * జాతపాగ్ని!

భువనసంతతి నెల్లఁ * బొడిపొడిగావించు బహుబృహన్నాశాస్త్ర * ధైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ * యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహుప్రతా * పాగ్ని! వెలుఁగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భావనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనిగి నిగ్జరులు పొగడ.

—*) మానసింహుడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (*—

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు * లెల్లడ నాలుగులక్ష లున్న మ

మ్మరవఱచేయఁ జొచ్చి రక * టా! గతియే”మని కుంది దక్షిణో

త్తరముల మానసింహుడు శ * తఘ్నుల సంతతధార నిప్పలన్

గురిసి విపక్షపై న్యములఁ * గూల్పఁగ నాజ్ఞ యిడెన్ భటాళికిన్.

161

సీ॥ మొగలాయి సేనా స * ముద్రాంతరమునుండి పొడతెంచు బడబాగ్ని * మూర్తులనఁగ!

రాజా ప్రభంజన * రాజి మోగల్ శాఖ నిలువ కూడెడు తాళ * ఫలము లనఁగ!

సమయమాంత్రికమాళి భూతములఁ దనుప నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం ♦ డంబులనఁగ!
నల పరంగులు పెనుపిరం ♦ గులను బేల్చి రాలె దెసలఁ దప్పాయన ♦ గోళతతులు. 162

మ॥ అవి లోకంబులఁ గల్పఁగఁ దొడరు బ్ర॥ హృస్తాశ్రినా నిప్పులకొ
దివికొ జిమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే॥ దిండుగ రాణాచమూ
నివహం బుజ్జుట లూఁగి యెత్తువడి భ్రాం॥ తిజెంది వెల్వెల్లఁబో
యి వితాకొందిన లేతమోముల విధం॥ జేమాచు వాక్రువ్వఁగక.

మ॥ గుములై నిల్చి గుభాల్గుభా లని పిరం ♦ గుల్ మోగిగుటకాని స
 ర్వము నిశ్చబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా ♦ వక్ జూడఁగాలేక డె
 దమునక్ గుందుచు చాంనుభవ్త్వొక మహా ♦ దంతావళం బెక్కి యు
 త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ♦ ధ్వానంబు శోభిల్లఁగఁ,

164

—*) చంద్రభట్టారకుడు రాజపుత్రసేనలకు రహోద్యోగముఁ గలిగించుట. (*—

ఉ॥ “ఓయసమాన సాహస స ♦ మున్నత శౌర్య సమగ్రమూర్తులా
రా! యడలంగఁబోకుడు పి ♦ రంగుల గుండ్ర! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులైన మీకుఁ గర ♦ మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ ♦ డీ! పొడియెపడ సర్యలోకముల్.

సీ॥ మొన్న గాఁ జిత్తూరి ♦ మూడవ ముట్టడి! పదియునాజేండ్ల లేఁ ♦ బ్రా॥యమందె
కరకంకణములు మం ♦ గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి ♦ వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్వార ♦ మున శాలేపులఁ గూర్చి! భార్య పండ్రెండేండ్ల! పడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! ♦ గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో ♦ కములు మెచ్చె!
గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన ♦ మపుడె స్వర్గమునకు నచ్చరల్ కనుసన్న ♦ లను బానర్ప
వలచు శౌర్యైకధనులు విఁజొలమువార! లతుల మతులార! భేల్వా భటాళులార!

⊗ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says "With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue."

"Annals of Mewar."

- సీ॥ గౌతమగోత్రంబు! ♦ గాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు ♦ దైత్యగురుడు!
 వంశంబుకర్త వి ♦ శ్యామిత్రు! జాన్వగ్రమర్చ్యముల్ మునుపు స్తం ♦ భన మొనర్చె!
 బదునాల్గులోకముల్ ♦ పైకి నచ్చిన సుంత కీడెఱుంగనిది రా ♦ తోడు కులము!
 బిగఁబట్టి తెచ్చి నిల్పినఁ దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెఱతురకఁ ఖ్యాతిగలిగె
- గీ॥ నఖలభారతవీర మ ♦ హాభవనము గోపురమున నెత్తిన పూర్ణ ♦ కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లుఁయశముఁగాంచె! ద్వీపదేవేంద్రసింహ! యో! తేజసిహ!
- సీ॥ సామ్రాజ్య మఖలంబు ♦ సవతితమ్మన కిచ్చె సంతతత్యాగి యా ♦ చండనృపతి
 యా బయానాసీమ ♦ నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె ♦ రత్నసింగు!
 చిత్తూరుకోట డు ♦ సిసచోట నిలిచి దుర్గారావు ప్రళయరా ♦ ద్రమునఁ బోరె!
 నెనిమిదేకుల క్రింద ♦ నీరేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె ♦ సాహిదాసు!
- ఆ॥ సకల పూజ్యమైన ♦ చండేశు వంశంబు స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలఁ బెట్టిఁగె!
 నాకులంబు వీరు ♦ లంను నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుఁడు ♦ కృష్ణనిభుఁడు. 166
- సీ॥ జగదేకదుర్నిరీ ♦ క్షప్రకాశు లటన్నఁ జూపు నూర్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత ♦ నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలది ♦ సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు ♦ ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలది ♦ సూర్యకులము!
 లోకంబులెల్ల గె ♦ ల్లు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
- గీ॥ ఖోణి వెలయు నసంఖ్యాకఁకులములందు సురలకును సాయ మొనరించె! సూర్యకులము
 సూర్యకులము దూరం బుంచి ♦ చూచు నెడల నఖలభవనంబు లంధకా! రావృతములు
- సీ॥ ఇత్వాకు వెటు లోక ♦ హితుఁడు! కాకుత్స్థత్రేశుకులు మఱి హరి ♦ శ్చంద్రుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత స్రా ♦ భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర ♦ థాది నృపులు
 సామాన్యలే! యిక ♦ సగర-దిలీప-రఘుక్షేత్రులక్ష్మీంద్ర ♦ గొలువఁ గలమె!
 బ్రహ్మాండమంతయుఁ ♦ ద్రాసున నిడిన నిదుల నొక్కఁడొక్కఁడే ♦ తూఁగఁగలఁడు
- గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మి కా ♦ పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ ♦ భానుకులము
 శతశత నమస్కృతులు చేసి ♦ సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు టరుదె ప్ర ♦ తాపదే
- సీ॥ కాఫరిస్థాప్రజా ♦ గణము నేటికిఁగూడ బప్పురాయల ఖడ్గ ♦ పటిమఁ బొగడ!
 నాఖానాసాదేశ ♦ మందు ఖోమనసింహు నాణెంబు లింకను ♦ నడచుచుండ!
 సమరసిం హేంద్రు వి ♦ క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు కొడు ♦ కులకుఁ దెలుపఁ!
 గుంభరాణా శౌర్య ♦ జ్యంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ ♦ ర్తించుచుండ!

- గీ॥ భారతీయుల యొడభులఁ ♦ బ్రాణముండ మఱువనేర్తు రె రవిహళ ♦ చుహిను మెపుడు!
ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తత్కులమున దేవుడై పుట్టితి ప్రితాప ♦ దేవ! నీవు, 171
- సీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్దండ బాహుదండబున ♦ వజ్రాలంకేసి
జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్వినమేటి విక్రమాదిత్య పు ♦ ధ్వీవిభుండు!
సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాదుకొలిపి
బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వేతకీర్తిఁ గనిన యచంగపాలాది రా ♦ ట్టుంగవులును!
- ఆ॥ సకలసుగుణగణవి ♦ శాలు శేవంశసాగరము గనిన దొడ్ల ♦ కొస్తభమ్మ!
❀ లట్టి మేటివంశ ♦ మపక్షిఁ బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172
- సీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రయులకెల్ల నాధారయష్టి చో ♦ హణకులంబు!
ము న్నేడవ శతాబ్ద ♦ మునఁ చురుఘ్నలను ఖండించె లక్షలుగ మా ♦ ణిక్యరాయఁ!
డితని యన్నకుమారుఁ ♦ డేడేండ్ల లాటుండు దన్యుకోటిని ద్రుంచి ♦ తాను మడిసె!
సకలవీరక్షపం ♦ చము మాళివెలయు దివ్యజ్యోతి యితఁడను ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!
- గీ॥ నతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహిని వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్షి!
ధ్వీ మిమ్ముఁ గనినంత జగము కంఠించుచుండు! బాహుబలులార! చోహణప్రభువులార!

❀ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India, whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udisthira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

"Annals of Mewar."

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Deoras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the bard..... There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

- సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ ణ్యములపంటు!
 సోమేశు కులవార్ధి ♦ శుభ్రమరీచి! రుక్మా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్తాఫలంబు!
 సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథామహాదేవి సా ♦ దర్యధనము!
 కల్యాణ మేనటి ♦ కపు ముద్దుమాను! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!
- గీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఘామరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి!
 యీచతుర్భుజరాజేంద్రు! ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజం ♦ డెసఁగెఁగోక.
- శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచుఁ దురు ♦ మ్మ శ్రేణిఁ జక్కాడుచో
 మారాణాలను దొల్తనుండి బలసం ♦ పన్నాన్యులై కొల్చు దో
 స్సారం బెల్ల జగంబును బొగడె! మీ ♦ ఘూలామహావంశ మా
 ధార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సా ♦ ధస్థాయితౌ నిల్చుంగ.
- 175
- శా॥ ఐదాడేడుల చిన్న కుట్టలయినన్ ♦ హర్యక్షశాబంబుల
 ప్లాదస్యప్రకరంబుఁ గూల్చు కులమ ♦ ర్యాదల్ వెలుంగన్ రిపు
 చేదంబున్ బొనరించి వారితలలన్ ♦ జెండాడి చెం డాడుఁదీ!
 యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్!
- 176
- ఉ॥ తొమ్మిదినూలులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా
 వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్మగు వైరి నోర్పు మా
 కమ్మనఁ దక్కువై న; సలు ♦ గావున నిష్ఠర దీక్షఁ బూని శౌ
 ర్య మృఖలంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! క్షీర్తి నింపరే!”
- 177
- మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందండునున్ నిల్చియుం
 డిన యవ్వీరుల వంశగౌరవము వ ♦ ర్జింపన్ శ్రవఃప్రీతిగా
 విని యాద్యంతము నైన్యమంతయు విజృంభ ♦ భించెన్ సముద్రంబు పొం
 గినచందమ్మన భూరి వీర రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మునన్.
- 178
- ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు పెన్పిరంగు ల
 త్యంతజవంబు రొద్రమును ♦ దార్కొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెంతనున్న ము

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, was from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from this celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

దెంతయుఁ దొంటికన్న నిపు డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ
ల్పంత మహాశనిపతతి యట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగఁ,

179

గీ॥ హరుని నయనాగ్ని బాడమి దిగంతరములఁ గ్రమ్మ చండాగ్నికణములఁకరణి యవన
పైనిక ముఖాబ్జ నిర్గత యంచరిక పటలములు పైన వ్రాలెఁ దు యిది గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగుల పైకేగుట. (*—

గీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బా యహగళయుగళంబు సమధికోదాత్త ల యక్షణముఁ దెలుప!
నతనుసింహాసనం యైన పక్షము మహారాజనృ పట్టభ యద్రోత వెలార్ప!
నరుణరేఖామనో యూర దీర్ఘనేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా యసతను బెంప!
దర్శనీయంబైన యతనమూర్తి నవకోటి మన్మథసౌందర్య యమహిమ నింప!

గీ॥ సమృతరస మొల్కు మొలకనవ్వలరు మోము శతశరచ్చంద్ర సౌభాగ్యసరణి గేరఁ
దన భటుల వీడి హయము ముం యదనకుఁ ద్రిప్పె ధీరలోకైకమాళి యాతేజసింగు.

గీ॥ రణమర్గ పరమ శౌ యర్థప్రాభవము మెచ్చి పైజల్లు శతపత్ర యపటల మనఁగ
గుహలు మార్మోయంగ యబహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నగ్ని యజెఱఁగుచుండ
వేదమంత్రముల దీ యించుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళా యక్షుల నడుమఁ
గరములు ముకుళించి యశిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లి కొడుకు మ్రొక్కఁవెల్లి నట్లు

గీ॥ గుడియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ యగుదిలపఱచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూన్చి యశిరము వంచి
పరమసాహసుడగుచుఁ బ యర్వతము డిగుచుఁ దేజసింగు పిరంగుల యదెసకు దూఁకె.

మ॥ “నిమిషంబు నిను వీడి యుండఁగలమే యనీతోడిదే మాకు లో
క” మటంచుకొ దమజన్మమాది దృఢదీ యక్షా భక్తులకొ గొల్పు ను
త్రమరాతోడ్కులవీరు లందఱును మొ యత్రులై నిజాధీశు పా
దములకొ గొల్పఁగ మెటఁ దూఁకి రరిసం యతానమ్ము చింతింపఁగక.

183

శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ యగ్రాశ్చర్య దృశ్యంబుఁ దా
మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా య“రా! సురలోగూడ నీ
లీలల్ నేర్తురె నీసమాను లిలలో యతే” రంచుఁ దద్విక్రమ
శ్రీలకొ బాడిరి తేజసింహునకు “జే! యజే!” యంచుఁ గీర్తించుచుకొ.

184

—*) రాతోడే తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు తోడగుట. (*—

శా॥ దూరంబందుననుండి యాకృతులు సం యతోషమ్ముతోఁజూచి “యశా

రా! రాతోణ్ణి! నీబలోద్ధతి ప్రపం ♦ చాతీర! మత్తానికీ
 బారం బున్న దె" యంచు మెచ్చుచు సలుం ♦ బ్రాహ్మిని చోండావతుల్
 బాచై కొల్వ శతఘ్ని కాతతిపయి ♦ లంఘించె సింహాకృతిక.

186

మ॥ తనచే గాలుని దండమంతటి గదా ♦ దండంబు సంధించి భీ
 మునిచందంబున గొప్పకన్నుగవ ని ♦ పుల్లరాల దుగ్ధాంతవృ
 త్తిని రోపించుచు దేజసింహుడును నాం ♦ దిక్ దీర్చి పుణ్యాహవా
 చనముజేసె శతఘ్ని కాత్రయము పి ♦ చ్చల్గార బడక మోదుచుక.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబున బోర్పుగీసుభటులక ♦ ఖండించుచుక ఘోరము
 ద్గ్రరఘాతుంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచుక లోకసం
 హరణోద్యోగపరాయణుండయిన ఛా ♦ లాక్షుక్రియక ధీర సు
 స్థిరరాద్రోద్ధతి దేజసింహుడు చరిం ♦ చెక శాత్రవుల్ బెగ్గిలక.

187

మ॥ సునిశాతస్థిరపీఠవిక్రమయతుల్ ♦ చోండావతుల్ వారిప్ర
 క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం ♦ గా నా"పహార"యె డా
 రిని నిప్పుల్ దిను గోడిపుంజులటు లు ♦ ద్వృత్తిక శతఘ్నిచయం
 బును వ్రయ్యల్ పడ మోదసాగిరి గదా ♦ భూరిప్రఘాతంబులక.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచుక బుడుత ♦ కీచులఁ గూల్చుచు నాశతఘ్నులక
 జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ ♦ జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
 త్తరమున కెగు లోకభయ ♦ దప్రతనిష్ఠుడు తేజసింహభూ
 వరమణి యు త్తరాయన ది ♦ నాకరుబోలె వెలింగె న త్తతిక.

189

సి॥ ఖగరాజు కినిసి ప ♦ న్నగరాజశీర్షముల్ చిదుప్పలై వాల్రింగఁ ♦ జెండినట్లు!
 వానకారునఁ గృష్ణి ♦ వలుడు గుడ్డలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ ♦ గొట్టినట్లు!
 కడురోషమున లోహా ♦ కారుండు మండెడు మూసలన్నియు డుల్ల ♦ నేసినట్లు!

⊙ Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.

"Encyclopædia Britannica."

గీష్మవాతము బిట్టు ♦ కేగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
 గీ॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీప్త దండమున శతఘ్నీ సము ♦ దాయ పృథుల
 సక్తములు ప్రక్కప్రక్కలై ♦ పడంగ మోడెఁ దేజసింహుండు తూత్రసంధీపుండగుచు
 మ॥ వడిమై నిప్పులయేటు దాటి భువన ♦ వ్రాతుంబుపై నెత్తి వ
 చ్చెడు వైవస్వతుడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాశోడులె
 ల్లడఁ జుట్టు దనుఁగొల్వఁగా యవన వా ♦ హిన్యగ్రము దాడి యె
 కుడు విక్రాంతి భటాళి మస్తముల ను ♦ గ్గు నూడగా దంచినఁ; 191
 —*) యవనసేనాపతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాడుట. (*—

ఉ॥ ఆరటమంది పై న్యవిభుఁ ♦ దాసపుఖానుడు, రాయసింహు న
 ధ్విారహిమానునిఁ సమర ♦ ముష్కరు నాపహబాజుఖానునిఁ
 జేరఁగఁబిల్చి పై న్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు గూడి శౌర్యదు
 ర్వాదులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరఁ నియమంబుచేయుచుఁ, 192

మ॥ తనకంఘాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్రప్రాధి నాతేజసిం
 గు నెదిర్చె; షహబాజుఖాను దవిలెఁ ♦ గ్రోధోద్ధతుఁ గృష్ణుని
 హుని; భేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్యంతభా
 తిని జేరఁజని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టె పైంహి కేయుండనఁ. 193

మ॥ బదనూర్ సింహము సింహవిక్రమమునఁ ♦ బై వచ్చి ఖడ్గమృతుల్
 చదలఁబర్వఁగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సప్తఖాను; వాడంత బె
 ట్టిదమా కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టె దీర్ఘవతుంబుపై;
 నది తుంటల్ పడఁ తేజసింహవిభు ఘా ♦ రాశిఁగ్రయోగంబునఁ. 194

మ॥ త్వరమై సాయుధుఁడౌచు వాడు బదనూర్ ♦ భర్త సమీపించె; నా
 విరుదుఁ వీరసాంధివీచికవలెఁ ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
 మెలుపుల్ వోలె గృహముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మో వాజిపై వాజి; యా
 పరివేషముల సూర్యచంద్రులవలెఁ ♦ భాసిల్లి రక్షిరువ్వురఁ. 195

మ॥ కరవాలమ్ములు నాగుపాములవలెఁ ♦ గంతంబులఁ జుట్టె; ని
 ర్వర ప్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచుఁ ♦ రూపింప రాకుండె; భా
 స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహనృపుఁ డా ♦ సప్తఖాను మోదంగఁ, ద
 త్తురగం బీల్గినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుండట్లు వాడుఁ బడె. 196

ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన ♦ నవ్వల నాఁటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమానుపైఁ గవినెఁ; ♦ దోడనె వాఁడును దాఁకె, వారిధి
వారిధి దాఁచు నట్టులు; ర ♦ ణంబు క్షణంబున ఘోర మయ్యెఁ; బా
కారి బలానురుల్ పెనఁగు ♦ నట్టులు పోరఁగసాఁగి రివ్వరుఁ.

19

ఉ॥ భూరిభుజాప్రభావగుణ ♦ ముక్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమాను ఖడ్గరణ ♦ ధూర్వహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యారణవేది వెల్లెడు మ ♦ హాదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
పో రొనరించి రివ్వరును ♦ బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పఁగఁ.

198

శా॥ బౌరా! నీదగు సాహసంబని మనం ♦ బందెంచుచు విద్విష
ద్వీరారణ్య దవానలుండు బదనూర్ ♦ పృథ్వీశ్వరుం డశ్వముక్
ప్రేరేపించుచు ముందు దూఁకి తనవై ♦ రిక్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వా రేఖంబు మృణాళముక్ గొనిన తే ♦ వక్ గొంచుఁబోయె వడిక్.

199

ఉ॥ సైంధవుఁడో యనంగ బల ♦ సాహసుఁ డాషహబాజుఖాను ద
ర్పాంధుఁడు శ్రోవకడ్డువడ ♦ నాతనిఁ బైకొనెఁ గృష్ణసింహుఁ డా
కంఠిని జొచ్చు కుంజరము ♦ కైవడిఁ! దద్బలధాటి వాఁడు వ్రా
లెం ధరపై న దోమయుఁ బ ♦ లెక్ గనుమూసిన యంతలోపలఁ.

200

మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే ♦ ల్వాభర్త యా కారవే
శ్వరుని దాఁకెడు సాత్యకి బలెఁ గడుక్ ♦ సంరంభ మేపార సు
గరరంగంబునఁ దాఁకి యాతని భుజా ♦ గర్వమ్ము వస్త్రై చనక్
గరవాల్మున వేయ నాతఁ డుఱికెక్ ♦ గాయంబు గాయంబుగాఁ.

201

శా॥ ప్రావృట్కూల పయోధర వ్రతతి తే ♦ వక్ లేగి రాతోడు చోం
దావద్వీరు లరాతిసైన్యపటలాం ♦ తర్భాగముక్ జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి నం ♦ దందక్ విదారించుచుక్
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి ♦ ద్భూమిక్ శిరశ్శ్రేణులఁ.

202

ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ ♦ శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడుక్
ఖాండవముక్ దహించెడు ధ ♦ నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులక్
మెండుగ శీర్షముల్ తఱిగి ♦ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చినుత నా
భండనసీమ మోగలులు ♦ పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడఁ.

203

మ॥ పరసేనా బదనూరుభ ర్తయు సలుం ♦ బ్రానేతయు జొచ్చి యి
ర్వురు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపని ♦ బుట్టిచి' రవ్వారి వీ
రరసోద్రేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యము జొచ్చు నా
కరణి వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గా సాఁగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తము
దోడనె చించుచు జవము ♦ తోఁ జనున ట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
క్కాడుచు వార లిరువురును ♦ నాశ్వకవర్గము గొల్వ సంగర
క్రీడల వ్రేఁగు చూపి విహ ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యసీమలఁ.

205

—*) పృతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపా బ్రతాపప్రభుం
డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేచార శ
త్రుసమూహంబుల మీదికి వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
గ్ర సహస్రాంశుడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గా నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరక వ్రాల సం
దడిమై దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాపృతా
పుండు తద్యోధులు వైరిసైన్యము ముఖం ♦ బు జీల్చి దోర్దర్ప మే
ర్పడఁ దన్నధ్యమునందు దూఁకి రహితుల్ ♦ పాటంగ నల్లిక్కులఁ.

207

శా॥ తోడక మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారుతా యోధులు
దోడై కొల్వ. శిశోదియాపృథువరే ♦ ణ్యుక్ వీకమై దాఁకి పో
రాడక జూచె; బృతాపసింహవిభుఁ డు ♦ ద్యద్ధాటిఁ దచ్చీర్ష మూఁ
టాడక ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూఁకె వడిక.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును దు ♦ రుప్పులు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుడు సాగరుఁ డగ్గిసోదరుఁ
డానె; బృతాపుఁ డాతని తు ♦ ణంబునఁ గ్రిందికిఁ చెచ్చె; నిట్టి భ
స్మాసురు లట్టి యుగ్గినిట ♦ లాక్షుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుష్కయోధులను నూ ♦ క్తుం డోక్కెడక జేర్చి "మీ
రి రాణా నెదిరించి కూల్చు"డన వా ♦ రెల్లఁ బ్రతాపేంద్రువై!

బాలై దూకిరి; కొండఱ్ఱ దునిమి కో ధి పన్ను ర్రిమై నూక్కునికో
జేరకో బోయి తదీయశీర్షకముఁ జిం ధి చెకో రాజమూర్తాండుఁడుకో.

210

చ॥ జలరుహబాంధవుం డుదయ ధి శైలము నెక్కినఁ దల్పి కాశముల్
నలుచెసలకో వడికో గవియు ధి లాగు ప్రతాపుఁ డరాతిసైన్యసీ
మల మెలఁగో దదీయభట ధి మండలి చుట్టును జాట్టుకొందు మో
గలుభట శీర్షకోటి కడి ధి కండలుగా నిలరాల్చె నయ్యెడకో.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హ ధి రావల్లీశైలరాజమున హల్దీఘాటు ధి సవనశాల!
యతులప్రతాప బా ధి హవీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు ధి దక్షమాని!
యాతని యాజమా ధి న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని ధి న్నరుల గణము!
వేలకువేలు సే ధి విండు యావనభటుల్ వేరైడు చాడుగు గ ధి ఙ్గాల ఋషులు!

గీ॥ కూరవరులు శిశోదియా ధి వీరభటులు ప్రమథగణములుగాఁ! బ్రతా ధి ప ప్రభుడు
ప్రళయ భైరవ విగ్రహ ధి ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ ధి క్కాడె నపుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా ధి కకో నై పఁగాలేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు ధి మ్ముల్ పాఱఁగాఁజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యుండు ప్రతాపుఁడుకో యవనసే ధి నాంతంబుఁ బ్రాపించి శం
ఖరవంబుకో బానరించె భూధరగుహ ధి గర్భంబు లూఁటాడఁగకో.

212

మ॥ ప్రశయాంభోధర గర్జనంబువలెఁ ద ధి ఙ్ధానంబు వీ జేర న
వ్వల నిల్వంబడు మానసింహవిభు నం ధి బకో యోధులుకో, జెంతనే
పులి గాండించిన దద్దటిల్లి హరిణం ధి బుల్ పాఱుచందాన, ది
క్కులకుకో బాఱఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మొ ధి కో! యాప్రతాపుండునకో.

214

గీ॥ అంతలోఁ బక్కినున్నట్టి ధి యవనసేనఁ జెందుబెండాడి శ్రీకృష్ణ ధి సింహవిభుఁడు
శంఖనాదంబు విని చాల ధి సుభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెఱువట్లువచ్చిమాఁకి.

మ॥ “అకటా! యొంటిగ నిట్లు రాడగునె! దే ధి వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరినై న్యము లసం ధి ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాఁజెల్లదు! నామ పార్థసముఁ బా ధి టింపుం”డటం చొందుప్ర
క్కకుఁ గల్గెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం ధి గకో ద్రిష్టెఁ గార్యజ్ఞుడై.

216

చ॥ పువ్వు వికసించినట్లు మొగ ధి ముకో జిటున వ్వలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుఁడు “తండి! వీరున క ధి పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; వెన్నజూడఁ దగ" ♦ దంచన సంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జంచుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుదెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ బక్కయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ తొక్కయెడఁ బడనూరుభర్తఁడై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపుని జేర్చిరి తొంటిచోట; దా
ని కపల రెండునై న్యములు ♦ నిగియు నేలయు రాయునట్టి పో
లిక, నతిరొద్రధాటిఁ దవి ♦ లె రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము. (*—

స॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లనంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసీమఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మొలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెఱుగు నుజ్జాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నదీజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!
గ॥ యవనసైన్యోత్తర దిశా ము ♦ భాగ్రసీమ నిలిచి ఘోకారముల నిగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాఱుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఁక వెడలె! భయానకముగ.

స॥ కడుఁబడనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్ములఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ వ్దలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ ద్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోభిత్రివృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాఁడిమి గల పాఱ ♦ వాఱియలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్రుమురుచేసి!

గ॥ పలురకంబుల సంపదె ♦ బృటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలఁదోసి!
శరములను 'జత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేనుపంది ♦ మూఁక లనంగఁ.

221

ఉ॥ బిట్టగ మావటిండ్రు గజ ♦ బృందములఁ నిశితాంకుశంబులఁ
నెట్టుచుఁ బూన్చి రదిగి; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండలతోఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూల్చి రయ్యెడఁ.

222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్పులు భిల్లులు ప్రిసముల్ గవా
పట్టిన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టినఁ గుంజరోత్కరము ♦ కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొఱఁగె ♦ బెంటలు పెంటలు గాఁగ నత్తటికే.

220

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి ♦ వఱలు చాపము, మహారాజ రాజ దీర్ఘహా ♦ రంబుగాఁగఁ
గడలెల్ల దుర్నిరీ ♦ క్షద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ముమ్మెన ♦ వాలుగాఁగ!
హస్తాగ్రమున దక్షి ♦ ణావరశంఖ మయ్యంబుజాసను కపా ♦ లంబుగాఁగ!
గడియయెనను దన్ను ♦ విడక కొల్పెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం ♦ తతులుగాఁగ!
గీ॥ నప్పు డబ్బూర్నబీ తెచ్చు ♦ హస్తదైత్య భిల్లపశుపతి గదనైత్తి ♦ పిప్పినేయ
గాయపడి చెందిరవుఁగొండ ♦ కరణి నదియుఁ గాల్లు పైకెత్తి పిల్లేరు ♦ గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర ♦ పంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్లండ గదాభిఘాతముల ♦ దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె ♦ లింగెను గండశిలావ్రజంబులన్
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక ♦ పెద్ద యయోమయ యంత్రీమోయన్.

221

క॥ బరువయిన గదను దాలించి యరవరలై పడఁగమోద, ♦ నాద్విరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ ♦ లార్పఁగ యవనుల్.

222

మ॥ విబుధేంద్రుండు పవిప్రయోగముల ను ♦ ర్వీధింబులన్బోలె ని
న్నబడెఁ ద్రిప్పుచు వేయియన్ యవనసే ♦ నాలక్ష్మి సింగారపు
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం ♦ గా! దంతిసంతానమున్
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా ♦ సంరంభ మేపారఁగన్.

223

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్చుట. (*—

సీ॥ యావన నైశ్య దు ♦ ణ్ధాభిఁ ద్రచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల ♦ జ్వాలనఁగఁ!
దురకదండను చిల్వ ♦ దొర ఫణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం ♦ పదలనంగ!
కదనానిలమున మో ♦ గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్ర ♦ రాజయనఁగ!
బహుళ శతఘ్నిప్ర ♦ వాళవల్లుల జాటు గుమ్మరైన ఫగడాల ♦ గుత్తులనఁగ!

గీ॥ బరగి తాళ బింబ కపిత్థ ♦ ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన ♦ గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాస్రముల్ ♦ పఱఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర ♦ బ్బురముదోచు

- సీ॥ మొగలాయి పై న్య జీ ♦ మూతగర్భమునుండి వెలిజాలు పిముగుల ♦ పిండనంగ!
యావనసుభట బా ♦ హాపృతాపమహస్నికడ లేచు నంగార ♦ కణములనంగ!
రణదుగ్ధ యురిమి నే ♦ తృముల రాధ్రము గొక్క బాడమిన గొప్ప నిఃప్వకలనంగ!
మృత్యుదేవత కోప ♦ మెత్తి తూరుపుపట్ట దోతెంచు కొరవుల ♦ తులలనంగ!
- గీ॥ నల్లా నేరెడుపండ్లంత ♦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ♦ పాకిగుండ్లు
రాలె నీలోత్పలచ్ఛాయ ♦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గడ్డావతం ♦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పై బడినకొ దడఁబడియు డీలు ♦ పడి యిడిగిలక
బడి యెత్తువడి బడల్ పడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ♦ పుత్రుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్వదిగురు నలువదిగురు నలు ♦ వదిగురు మఱి తొ
బదిగురు నూర్గురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ♦ తోరపు జడికి. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ♦ స్వంబట్లు వీశేర, బృ
హ్మాండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల ధై ♦ ర్యాహర్యులు, సుతయు
గుండల్ నిల్వక కుంగు కప్పదశ, న ♦ తుదృఢభావాధ్యుడై
ఖండేరావు నిజాప్రయోధు లలరం ♦ గా నశ్వయు ద్విప్పుడు, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ♦ బుష్పరథముపై
బుష్పాస్త్రస్ఫులఁ జమ్మెడు పుష్పశరునిమాడ్కి నపుడు ♦ ముందుకుఁ గదిలె. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ♦ వృద్ధపితామహుడైన భానుసి
గు నడిచె; శ్యామసింహుడను ♦ గొండవిధంబున వారివెంబడి
జనియెను; రామచంద్రనృప ♦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
రసృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ♦ రంబడి రయ్యెడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ♦ నా రణరంగమునక శతశ్శిక్తా
బృందము లున్నచోటు విడి ♦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యి
దిండిరరాజమాడ్కిఁ బర ♦ తెంచి కలంచెడి గుండ్ల కోర్పి వా
రిం దెగవేయసాఁగి! రర ♦ రే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువొ కస్తూరి వానలు గురియ నా ♦ పుల్ చుట్టునుండక వధూ
వరు లూరేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ♦ పస్వామి సామంతభూ

వరనైన్యంబు తుపాకిగుండను సహిం ♦ వక్షగల్గి యానాటి సంగర వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గజ్జోచ్చె గేళిగతి.

236

మ॥ “యమునశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహుప్రతాపము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్పణ సాధ్యమే!” యంచు ఖాసిముఖానాది సమస్తయోధులును యో ♦ జంపజ్జో మొదలపెట్టి నైన్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కెడ విప ♦ త్సానీకముగ దాచగజ్జ.

237

మ॥ నలిగజ్జ హైందవనైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ వ్హంబందుఁ దారుష్కసేనలు; నాహైందవసేన డస్సె నపరా ♦ వ్హంబందుఁ దారుష్కసేనల నాభాగ్నుల; కట్టిచో నుభయపై ♦ న్యంబుల రణోన్మాద మగ్గలమై యొడొరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాయీ ఖం ♦ జేరావు యవనుల నఱికి మొక్కలనట్లు ♦ నఱికివైచె; భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె; సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్మణి చెట్టుకొక్కడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల; సరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమలనైన్యము పీన్మ ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన- ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు వెలగపండ్లువోలె ♦ జేడ్ల-కొటేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ పృత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూహరుతము! లహితుల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ర్జాస్వనంబు! పరిపుష్ట తోరుష్క ♦ భటకపాలములు కత్తులు తాడి పగులు ను ♦ ధరరవంబు! రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్మహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చ నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె.

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేనిపైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుండుఁ దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ ధృతితోఁ జెలరేగి మూపులుగ మూడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుండు వీరబలుండు యోధులగ గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహముగ.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుగోనలు స్ఫులిం ♦ గశేణి నల్లిక్కులన్
బరహన్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భ్రంబగటి వర్తిప ని
ర్వురు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాకి సా
గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రప్రాధి దీపింపఁగన్. 242

మ॥ తన గర్జారవధాటికేన్ దెసలు బ్ర ♦ ద్దల్ బ్రద్దలై పోవ, నూ
తన సంరంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రశేణి భీతిల్లఁగా
మెనుకన్ జూడక భానుసింహుడు రణో ♦ ద్విన్ శాత్రవున్ దాకి, యా
తని యశ్వంబు గళంబునున్ దటిగె ను ♦ దృష్టాద్దధారాహతిన్. 243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱొండు హయంబు నెక్కి 'రా
రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సం
హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులె దూకిరి; భానుసింహుడా
త్రీరమణుడు వారి నెది ♦ రించె నొకండ్ల పరాక్రమమ్మునన్. 244

క॥ కమలసరోవరమున ద్వీరదము విహరించిన పిథానఁ ♦ దనివి సనక వి
క్రమరాశి భానుసింహుడు సమయించె దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్. 245

చ॥ అదిఁగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
గదిసి రణంబుసేయుఁ' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
పొదలఁగ వారు పైఁబడిరి; ♦ భూరిభుజాబలచేఖ యొప్పఁగాఁ
గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుండై. 246

ఉ॥ క్రూరతురుష్కవీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిఁజేరఁ బోయి దు
ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
వాఱఁగ భానుసింహుడును ♦ వ్రాలె ధరిత్రి; దదీయవాజి య
వీర్వరుపై న నిల్చె నరి ♦ వీరులు పైఁబడకుండఁ గాచుచున్. 247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుచెంచి జం
భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
త్సంతుడు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేఁగె సురక్షితమ్ముగన్. 248

చ॥ "పడెఁ బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దవోనలమో యనంగ నె
ల్లెడలను నాక్రమింప విని ♦ యీనిన బెబ్బలిమాడ్కి, రామచం

ద్రుఁడు, జయమల్లునైన్యముల † తో నొనరించు రణంబు వీడుచున్
వడివడి వచ్చె వీరబలు † పై గిరిపైఁబడు వజ్రమో యనన్.

249

—*) రామచంద్రుడేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభవైత్యుపై నడచు † కంజదళాయతనేత్రుఁడో యనన్
నూటిగ రామచంద్రునప † సోముఁడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలుఁ † దాకి తదీయభటాళిఁ జేతులన్
దీట యడంగఁ గంతములు † ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్రతీన్.

250

శా॥ గుల్లల్ గుల్లులు గాఁగఁ గొందఱును, ను † గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెళ్లన్ జేయును, రామచంద్రుఁడును ద్వా † ర్విరుల్ విజృంభించు ను
ద్యస్తీలల్ గని మానసింహవిభుఁడున్ † దౌదవ్వలందున్న య
బుల్లఱునునిఁ బిల్చి వారిపయికిన్ † బూన్చెన్ మహాగ్రాజికిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుఁడు రామచంద్రుఁడును సం † దీప్తానలహ్వలయై
తొరుక్కొటవి భస్మసాత్కృతముగా † దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రధార నసుర † శ్రేణీశిరశ్శ్రేణిలన్
నూఱుల్ నూఱులు రాల్చునట్లు రణము † దున్రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ లలయక రామచంద్రపతి † యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల † ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాకి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె † డంగుగఁ ద్రిప్పఁచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాఁడు పడఁ † గన్ భటులున్ గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలెన్ దగఁ బాఠి యాన్యపతి య † బుల్లఱచమూనాయకున్
దగిలెన్; వాఁడు పరాక్రమించి, నడగొం † డన్బోలె వచ్చెన్; మహా
రగమున్ దాన్మృదువోలె బట్టి యిలపై † రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చెన్ గను విచ్చి యంబరువిభుం † డున్ గాంచి శోకింపగన్.

254

శా॥ గాసిన్ బెంచుచు రామచంద్రుఁడు తురు † షుక్రేణి ఖండించుచో
ఖాసింఖాను పదాఱుమందిభటు లం † గక్రేణి రక్షింప యు
ద్ధానక్తు డయి యాతనిన్ పొడరి యు † ద్యద్ధాటిమి ఖడ్గమున్
వేసెన్; భూపతి దాని రాల్చె నవనిన్ † నిస్త్రిశధారాహతిన్.

255

తి డ॥ ఆపదునేడుమంది యొక్క డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రధా
త్రీపతియుఁ దురుష్కభటు డెబ్బ గళంబున సోఁకి క్రిందుమీ
దై పడి కూలెఁ; గల్పకమ డ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునన్.

256

—*) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా॥ ధూలావీరుల శ్యామసింహుడు తురు డ మ్మశ్రేణిపైఁ బూన్చి దా
నాలంబుఁ బానరించి రక్తగతు లే డై పార్చె; దద్ధాటికిఁ
రాలెఁ మ స్తము లెల్లడన్; లయసమీ డ రమ్మల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాహీపక్వఫలంబులుఁ ధరణి మీఁ డ డ్క రాలు చందంబునన్.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల తే డ వన్ వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసన్ గొల్వఁ గొటేరియావిభుడు, బే డ డ్లాభ ర్తయున్, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి న్నాన్లువెపులఁ జనం డ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్నాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం డ ద్రారావమున్ జేయుచున్.

258

శా॥ ఆటోపమ్మున రామచంద్రసుతుఁ డా డ వ్యాఘ్రంబువోలెన్ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వై రిపై న్యమృగసం డ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ద
ద్ధాటికిఁ పై పగలేక తుత్తుమురుగాఁ డ దందోపతండంబుగా
రోటన్ బెట్టి సడించుమాడ్కి యవనేం డ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల డ చాడ్చున యావనసేన పై బెడెన్;
జలమున రామచంద్రస్మృత డ సత్తముసూనుడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపై బెడెడు డ సేపున వ్రాలుచుఁ బోరుచున్ దురు
ష్కుల తల లేరివైచె, సుమ డ గుచ్చము లల్లన గిల్లుకై వడిన్.

260

తి The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao' with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, (paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or £ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

"Annals of Mewar."

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హాటోపసాహంక్రియా
రతి నుప్పొగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్మల్ పొనర్ప దురు
మ్మతతుల్ మ్రగ్గెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కాజాచెనో నా రణ
క్షీతియెల్ల భటశూన్యమాచుఁ గనుపిం ♦ చెన్ వాని నల్లిక్కులన్.

201

కా॥ “అండ జేరఁగ నీడు! తుత్తమురుసే ♦ యన్ జొచ్చె మమ్మెల్లి! నీ
ఖండేరావు యముండా! రుద్రుడూ! మమున్ ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
రం” డంచున్ యవనుల్ చమూళతుల మొ ♦ ఱ్టల్వెట్టి ప్రార్థింప, ను
గ్రుండై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయమున్ ♦ గోల్పోవు’ డం చార్చుచున్.

202

కా॥ చండాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భౌరా ♦ సావీరులున్ వచ్చి యా
ఖండేరాయనిఁ దాడి; రాతఁడు భుజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనెన్;
బెండై శౌర్యము, కొంద తేఁగిరి రణో ♦ ర్వివేడుచున్; గొంద య
ద్దండస్ఫూర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ తశ్రేణులన్ గ్రుమ్ముచున్.

203

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
ధ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుండు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
గుడిభుజ మట్టె వ్రీలి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాతి! డుల్లినన్
బాడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ మున్ బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిన్.

204

—౧౧) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (౧౧—

సీ॥ గగనహర్త్యాగ్రభా ♦ గమున నిల్చుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రమః ♦ కళ యనంగఁ
గ్రాంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు పాణ్డూతు ♦ రుం డనంగఁ
గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలలకు సామ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
గల్పాంతవవసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు హేమాద్రి ♦ శృంగ మనంగఁ!

గీ॥ నభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి నూటి తెగిపడ్డ చక్కనిచుక్క యనంగఁ
దనువుఁ దాల్చిన భువనసాం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁ ♦ డవనిఁ గూ

మ॥ వనరాశి జొరఁ బాటు వాహినులలుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబుండు బోరాడఁ జొ
చ్చిన ఝాలాసుభటంధుల్ భటశిర ♦ శ్చేదంబు సేయన్, విప
క్షునికాయంబులు దిగ్భ్రమన్ దవిలి వె ♦ న్కన్ జూడఁగా సాగినన్,

205

1 గ్వాలియరీశులు దెగిరి; † వ్రాలెను నేలను భానుసింహుల; † డి
వ్వేళ జయంబు తప్ప; దొక † పెట్టన వైరులఁ దాఁకి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ † మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
న్గోలుపడంగ నార్చి రిపు † కోటులఁ దాఁకి రవార్యశౌర్యులై. 267

2 భయద యావనవీర † భటు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద † పటలిమాడ్కిఁ
జేలఁజేగి నాల్గుది † కులఁ గ్రమ్మ, దావాన్ని యలమిన మృగములు † కలఁగినట్లు,
లగ్నివర్షించు గ్రీ † హృతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి † వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి † మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక † దొట్టినట్లు,
3 రాజపుత్రులు పటుపరా † క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను † మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చుట నో † ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన † వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

4 అరు లాత్రీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో † కైకాగ్రగణ్యుండు స
ద్గురుఁడు విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము † గ్రుండై రణోన్మాద వి
స్ఫురితుండై గజరాజవాహము, గలం † బుక గైతము వీచుచు,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప † క్షచ్ఛేదము జేయఁగఁ. 269

5 అనిలజవంబున విటుగు † సభ్రము లట్టులు, శ్వేనధాటికిఁ
మెనుకకుఁ బోవు నవ్విహగ † బృందము నట్లులు, వేటకాని ద
ర్శనమన నోడి పర్విడెడు † సత్వము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి † మ్రగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులు. 270

6 కడదాఁకఁగనిన భ † గ్న పాసనివహంబు! ఖండితాలంకార † మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప † దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యవస్థాక † గణయుతంబు!
దుష్క్రియాకృత శబ్ద † దోషభూయిష్టంబు! నపరాసహిష్టు వా † క్వాన్వితంబు!
నధిక విసుధియు! † నపగణ నియతియు! నగణమాన గురు ల † ఘృంతరంబు!

7 నపగత రసావకాశంబు! † సత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనపై † న్యంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యు † జంద్రభట్టు కుకవికావ్యుఁబోలె నె † కొనఁగఁ జేసె.

8 “పిడుగుంబాటున పైన్యగర్భమున నా † వేళించె నీతుడు; చం
పుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండురులు గుం † పుల్ గుంపులై వ్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూఁగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేసారె నత్తుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుఁడు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డౌచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్క-లుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యుండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నుచ్చు పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుక!
బులివంటిప్రోడ య ♦ బూల్గాచమూపతి నెత్తివై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!

గీ॥ రాజపుత్రతాధిక ♦ గ్రంథకర్త చంద్రభట్టారకుఁడు యశ ♦ సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రాలి ♦ మూర్ఛమునెగి.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రాలినన్ మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుఁడు వచ్చి దూఁకి కరి ♦ రాజు మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

274

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెమరం ♦ గా లేఁ డొరుం'డంచు న
య్యవనుల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్నహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుఁడు త ♦ తేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్ముగన్.

275

—*) రాజోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (*—

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనంగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురవైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనంగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్చుఁ బరతెంచు ప్రళయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవలెడు నిర్ధామ ♦ దహనుఁ డనంగ!
గీ॥ ధరకు దిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్రాండుఁ డనంగ! వైరిగిరికోటిపై వ్రాలు ♦ వజ్రమనంగ!
భూతలంబు నిర్భవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసిగు హయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాజోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వఁగా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూఁకఁ, ద
క్షిణియున్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్యంద్యమున్ జీల్చి 'ని
డెను నూతేన్ ద్ల'ని ప్రీతె మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసింహుగనన్.

277

ఉ॥ మారట రుద్రుడై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పుఁ గొ
క్కారుమెఱుంగువోలెఁ దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి ను
ర్వారజవంబునక దలల ♦ పై నడిపించి తురుష్కులోక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై .

278

మ॥ కృతసర్వాహవసాధనాధ్యము రణో ♦ ర్విఁ దేజసింహస్నిప
ర్వత ముప్పొంగుచుఁ దన్మహానలము ప ♦ ర్వఁ దప్పుకో లేని దు
ష్ఠితిఁ దొరుమ్మ చమూమహాననము భ ♦ స్త్రీభూతమై శుక్తునక
క్షీతిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ జ్జీవస్థితిఁ గూలుచుక .

279

మ॥ యవనోర్వీరుహకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁ జేసి యా
హవసుక్షేత్రము సర్వముఁ జదను సే ♦ యకగల్గి దుర్వారపైఁ
ధవసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నక గల్గి రాజోడు పు
గవుఁడుక శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టెఁ బ్రతాపోన్నతిక .

280

గీ॥ అహితులందఱు తనదు సా ♦ హసము మెచ్చ పినుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వైరిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖరసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గుజూప రాజోడ్చుటల్
తురగవాతముఁ బూన్చి యాపశయరు ♦ దుల్వోలెఁ దీండ్రించి యు
ద్ధరతొరుమ్మచమూసమూహములపైఁ ♦ దొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులుక వాల్చిరి పీన్గుపెటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచుక .

282

మ॥ తెగియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రైంబుల్ వలెక దిక్కులక
మొగలుల్ పాటిరి; మానసింహుఁడు “జయం ♦ బుల్ చేతికిఁ జిక్కుచోఁ
చెగఁబాఱక దగునయ్య! ధైర్యరమ సం ♦ ధిల్లక రిపుక్షేణిఁ గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నట ని ♦ ల్వక లేక వా రందఱుక ,

283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూల్భటులుగారు! తెలియవే రాజోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకైనఁ ♦ గృప గల్గుఁగాక! చంపినదాఁక నీతండు ♦ విడువఁబోడు!
నితనితో మార్కొని ♦ యేన్గుతోడంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసులఁ గట్టి తో ♦ ష్కొనిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁ♦త్రిప్పఁబోము!

గీ॥ నిలక తూగాడె గాల్లు! నీకొలుపు చాలు! బ్రాణముండిన లాభముల్ ♦ పడయవచ్చు!
“రాము రాలేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుఁడు దిగులంది నిలిచె.

శా॥ ఆసపఃఖానుడు కొంతసేనఁ గొని డా ధి యక వచ్చె నచ్చటికి; క
ష్టాసక్తిగ ని మానసింహవిభుడుఁ ధి బ్రాణంబుఁ బ్రాపించి పె
ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా ధి యా సైన్యముల్ దైన్యముల్
వాసెఁ; డాసిరి తేజసింహు నెదిరిం ధి కక బూని వా తందఱుక.

285

మ॥ చిటున వ్యాస్య మలంకరింప; రిపులక ధి జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
దఱు వీరుల్! మిముఁ దాఁకి పోరుటకు డెం ధి దం బుత్సవం బందె; ను
స్థిరులై పాఱక నిల్వఁ” డంచు బదనూర్ ధి సింహంబు పూరించె ని
ష్ఠురశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా ధి తోడుల్ వడిక దూఱఁగక.

286

చ॥ ఒకయెడ రెండులక్షలగు ధి యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
కొకయెడ రెండువేల భటు ధి లుర్వి వడుకఁగ వారిఁ దాఁకఁగా;
నొకనికి నూఱుమంది భటు ధి లోడెడి యా రణరంగనైభవం
బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! ధి నూఱక వర్ణన చేయు తెట్లగుక.

287

చ॥ ఉదధి తరంగపంక్తులు మ ధి హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
దుఁ దగిలి పాయలై విఱిఁగి ధి తోడనె వెన్కకుఁ బాటి శాంతమై
పోదలుగతిఁ దురుష్కచము ధి నుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
గదిసి తదీయధాటికిని ధి గగ్గిమ్మటి వెన్కకు మ్రొగ్గె నయ్యెడక.

288

మ॥ పురదై తేయంద్రుల నొంచు రుద్రునివలెక ధి బోసక యాలోకభీ
కరుఁ డయ్యగ్రన్యసింహమూర్తి యరులక ధి ఖండించి దోర్దర్ప వి
స్ఫురుణక వెల్ల, రణాంగణం బఖిలముక ధి శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
మ్మరి కేడుక; గుడె కొక్కనాఁ” డనెడు సా ధి మ్యం బొప్ప రూపించుచుక.

289

మ॥ అలఘువ్యోమ ధునీప్రవాహభరమ ధి ట్లత్యార్భటిక దూఱు నా
జలపాతం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ ధి వ్యప్రాభవుం డాచు ముం
గలికిఁ దూఱఁ; దదీయధాటి నిలువం ధి గా లేక సర్వంబు మో
గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం ధి గక బాటె దైన్యంబునక.

290

ఉ॥ “ఈ యపమృత్యువుక దొడరి ధి యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
యాయువు గట్టి చాట నొడ ధి లం దసువుల్ గనఁ గంటి! మింటికి
బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ ధి నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
దో యొకదారి చూచుకొను! ధి మూఱక చంపకు కూటిపేదలక.”

291

మ॥ అనగా, సంబరుభర్త యాటుగుర పై ♦ న్యాధీశుల జేర్చి యే
మని తా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ డై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మున బొంచి పొంచి యనువా ♦ వేళ వడి దేజసిం
హునిచుట్టు వలయాకృతి గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాశ్వులై. 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లిబడ, యోధులు డుల్లి కూల, 'స
ర్వదమనుఁ' డంచు నెల్లరును ♦ బల్కఁగ; వైరుల నొక్క డైన దె
బ్బ దిననివాడు లే డన న ♦ వార్యబలంబున జేసె యుద్ధము. 293

స॥ "ఇదె చెంతజేరితి ♦ నిపు డైన నెదిరింపు" డని కొందఱు దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
"పరువు తెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే" యనుచుఁ గొందఱ తలలవిను మోది!
"యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా" యంచుఁ గొందఱ డాసి ను ♦ గ్గుగను జేసి!
"యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం" డని కొందఱ నసిధార ♦ మ్రుంద నేసి!

గీ॥ "మీరు కంపించు టట్లుండఁబూసాయములు వడఁకెఁ గను" డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపిడు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మాడు నట్లు.

స॥ ఆననేండువు దర ♦ హాసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ తుమ్ముఁ గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యొరచూపునఁ జూచి జయమట్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టులె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ర్విబడ మోదె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నఱికె నట్లుల్లా భు ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసపిఘాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంధీపుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తి జయలక్ష్మీయుక్ పధువు, మో ♦ గల్గివీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్పెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధ్ధంబు వివాహంబుగా,
బెడగుగత్తుల పూలమాలలు శుభా ♦ ప్తి గూర్చుచు దేజసిం
హుండు దేగాటల నాడు పెండ్లికొడు క ♦ ట్లొప్పాటె నవ్వేళలో. 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్ఞానుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుండు లే డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రవుల్ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు గాలెడు ♦ చెలువుదోచె.

ఉ॥ పోడిమిమీట నార్పరు చ ♦ మూపతులు భటే లెంతకాల ము
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; క్రొ
వ్యాడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనము బొనరించె నుగ్రుడై.

299

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ స్కం వెన్న నే పొంచి సా
గి దరిగ్ జేరుచు జోడుగుండుల తుపా ♦ కిగ్ బ్రేల్పఁగా వర్తముగ్
జదుగ్, వెన్న నగల్చి వక్షమున డూ ♦ సెగ్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియగ్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండై చెడగ్.

299

—*) రాజోడ్ తేజసింహుని నిర్యాణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ ప్రియనగ!
గగనహర్మ్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ రాండుఁ డనగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాతి పడిన భేచరసార్వ ♦ భాముఁ డనగ!
భువనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోగి యాఁగిన ప్రతాపబాహు పాంచజ ♦ న్యం బనగ!
గీ॥ సంతదాఁకను మొగలుసే ♦ నాభి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్యముననుండి ♦ తెల్లి పడియె 'నోజగన్గురు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాజోడ్భువనప్రతాపతపనుం ♦ డస్తంగతుం డైచనగ్
భేదీనాదము బాబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెగ్ మొగల్సేస; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకుల పై ♦ న్యం బాతయుగ్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబైనఁ గన్పింపమిగ్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తిపైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బాసర్వంగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భర్గు డనగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్గణము దుమ్ముగఁజమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనగ!
గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్నిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మదీయాస్త్రబాడ
బాసలవ్యాప్తి నింకింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాతులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.
సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసఘ్నాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుఁగవయుఁ;
గంత మబ్బుల్లాముఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

బాదంబులను వీర ధీ బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండువ ధీ ధీబులందు
సాబాజుఖాచమూ ధీ సమితి యబ్బూరహిమానుసేనాపరం ధీ పరలు బెరసి;
యంబరీశుండు పుచ్చంబు ధీ నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ ధీ గాఁ బ్రతాప
విభుండు సామంతులందఱు ధీ విడక కొలువ, దస్యకోటి దండవ్యూహఽథాటిఁ దగిలె.

ప॥ ఉరగాధీశు సహస్రజిహ్విక లటం ధీ చూహింప దోర్ధర్మదు

ర్భరులై యొప్పు శిశోదియాసుభటు లా ధీ రాణాపిఱుండక భయం

కర నిస్త్రింశకఞ్చరధార నిగుడం ధీ గా, గండభేరుండముల్

హరిణవ్రాతము నట్లు చెండిరి విప ధీ త్వానీక మత్యుద్ధతిఁ.

304

శ॥ లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ ధీ దొలకొడ న్నర్తించు నా

శ్రీకంఠుఁ బురుషించు శౌద్రరసమూ ధీ ర్విప్రాభవం బొప్పుఁ బ

ట్టక త్రిక గొని యాప్రితాపుఁ డరికం ధీ తంబుల్ విదారించుచుక

జీకాకై పడఁ జేసి; మోగలుచమూ ధీ శ్రేణీక సమికన్ధలిక.

305

ప॥ క్రమమై హస్తము లట్టై లేచుటయు, ఖ ధీ క్షవ్రాతముల్ కాంతిపూ

రములక బెల్లుగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా ధీ ర్భమ్ముల్ వడిక వేలిర

క్తములక బైకెగఁజిమ్ముటల్, యవనయో ధీ ధవ్రాతముల్ గూలి ప్రా

ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెదియుఁ గా ధీ నకరాదు నల్వొకలక.

306

ప॥ తమవ్యూహంబు చొరకబడక యవనయో ధీ ధశ్రేష్ఠు లిరవొకలక

గుములై పైఁబడఁగాఁ, విపీలికములుక ధీ గుం పొచుఁ బై కెక్క స

శ్రీమమై పాఱు భుజంగరాట్టదృశమా ధీ రాణాచమూదండ మా

ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ ధీ ర్భూ బంబు దూరక వడిక.

307

ప॥ శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర ధీ త్కృమధ్యమంబుక, విశే

ర్ణ తనుత్రాణచయంబులుక, దళిత కుం ధీ తశ్రేణు, లాపై విలు

తిత కంఠంబులు; భగ్న ఖడ్గములు; కుం ధీ తీభూత భేరుల్; నిపా

తిత కేతువ్రజముల్; విఖండిత గదా ధీ దీవ్యన్మహాదండముల్.

308

ప॥ తడయక వైరిశీర్షములు ధీ తాశఫలంబులువోలె డల్లగక

బొడువఁగ నమ్మహాపురుష ధీ మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్

వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని ధీ పాటఁగ వర్గితధార నీత్తి ప

చ్చెను పని వైతకంబునకె ధీ చెల్లు ననంగ మెలంగి రిద్దరుక.

309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసము ♦ హాబలవిక్రముఁ డైన రాజపు
తప్రభుఁ డాప్రతాపుఁడును ♦ దన్యుసమూహములక వధించి; బ్ర
హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ♦ రాంగణముక విడి యంబరీశు నై
న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ♦ యావిలచి త్తతఁ బాతె దిక్కులక.

310

—*) ప్రితాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

⊙ గీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ♦ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బంగారు జలుగుటంబారి నెసరి
“పంచమంగళ” గజరాజు ♦ వజ్రాలె; నందు మానసింహ-సలీములు ♦ గానఁ బడిరి,
గీ॥ తెఱలి తీవ్రక్రూధాశోణ ♦ ద్యుగ్యుగంబుఁ బఱపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ♦ బైఁ గవించి;
యుగ్రసింహంబు వేదండ ♦ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ♦ వ్వారిఁ బోడివె.
సీ॥ రాద్రోరసాహుధి ♦ శ్రవణముల్ డిక్కించి వీపున నున్న ప్రి ♦ తాపుతోడ
నులికి; ముందరికాళ్లు ♦ లున్నతంబుగ నెత్తి; యువరాజమానసిం ♦ హుల గజంబు
దంతద్వయంబుపైఁ ♦ దగ మోపి భయదహేవలఁ జేసి దర్పించి ♦ చైతకంబు
నిలిచె; నాపంచమం ♦ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ♦ విసరుకొనుచు
గీ॥ వెనుక కొక్కుమ్మడిగఁ బాతెఁబృథివియద్రవఁ; గజగమనధాటి గండంబుగడచి పోయి
మానసింహ-సలీములు ♦ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ♦ మడిసి రపుడు
సీ॥ కను లున్న భాగ్య మీ ♦ తని యమానుషశౌర్యకేఖఁ గంటి మటంచు ♦ రెండుపక్ష
ముల భటు లని మాని ♦ నిలిచి; రజ్జూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ♦ స్మయము గడురఁ

⊙ In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriated animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella, which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

“బదునాల్లు భవనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాను లుండ!
రిట్టి పూజ్యుల బట్టి ♦ హింసించు మామొగల్ జాతులు పరమదు ♦ ద్వాతులగుతఁ!
గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాఁడ, వారి చరణసేవ చేయుదుఁ గాని! ♦ మఱచి తప్పి
యైన, నినుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిని చేసి తనఖడ్గ ♦ మవని వైచె.

ము॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “యూ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”

డని మోగల్ భటకోటి చుట్టుకొని ఖ ♦ ఙ్గానీకకుంతాది సా
ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్రక్ష వెన్నకుఁబోక, కే
తనముఁ వీడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచుఁ.

815

సీ॥ అరి వీడు, వీడాపుఁ ♦ డనరాక సుకులరణ మయ్యె; రాణా న ♦ రాతికోటి
మంటడించెను; రాజ ♦ పుత్రపిరులు క్షీణబలులౌట మేవాడ ♦ భానుని గతి
సందిగ్ధముగఁదోచె; ♦ మందేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోఁగు
తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపపృథుండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్రాంగుఁ డయ్యె!

గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుఁగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
భలుల శిరములు చిదుప్పలై ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భ ♦ యంకరముగ.

సీ॥ వెనుకు ముందులు చూచుకొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించుకొనక, వీరు
వా రనుకొనక, క ♦ న్నడవారలను బట్టి చంపు నా సంకుల ♦ సమరమందు,

❁ నాసపుఖానుతో ♦ నాబదోనియు “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
లుండురుగా; వీరియందు శాత్రవు లంచు హితు లంచు మీ రెట్లు ♦ తెఱుఁగుచుందు”

గీ॥ రన, నసపృఖాను “కన్నూసి ♦ కొనుచు జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు ♦ విమతులైన
విహితులైన యావనమతద్వేషు లగుట నం దెవరు నీల్గినను మేలె” ♦ యనుచుఁ దెలిపె.

సీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియావీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
శ్యామసింహాదులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డప్రతాపేందుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
పెఱికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట తవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడుండు

❁ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say “into the brown” because, as the commander cynically observed ‘On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.’
“ Akbar the Great Mogul ”

గీ॥ ననుచుఁ బెక్కుదుయవను లంఠదరిగి; రంత, దురము భర మయ్యె; భటులతోఁ దొమ్మిదిగఱ
న్య సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 318

మ॥ అపని వ్రాలఁగ ధేలవారనర పా డాధీశుఁ, డుద్యత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేఁగుచుఁ ప్రతా డపస్వామి రోపించి శా
శ్రవవిచ్ఛేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డబ్రాభర్తతో డాచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశ్రీ డ్వాళిక్ విదారంపఁగఁ.

319

గీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ, దుంపాకియొక్కచోటఁ, జంద్రహాసము మూఁడుచోటులను
దాకి రక్తము లురలఁ బ్ర డతాపదేవుఁ డొప్పె నంగారవల్లరి డయో యనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డతోయము దూఁకెడు నట్లు; భీష్మదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డనఱ్ఱది గాయములందు నెత్తురుల్
భీమముగాఁగ దూఁక, రిపు డవీరహయాళి భయంబు నొంది ది
క్సీమలఁ బాఱఁ, జైత్రకము డసింహమామాడ్కిఁ జెలంగె నయ్యనిఁ.

321

మ॥ “విస! నేఁ డీమొగలాయీవీరుల తలల్ డభేదించు; నిందుండి రా!”
నని జృంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డపాధీశు నధించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డబ్రా భిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడైచ్చిరి శత్రువీరభట మ డధ్యంబందుఁ దప్పించుచుఁ.

322

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డతుత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వనసై న్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డపప్రాభవుండా ప్రతా
పునకుఁ గల్గఁగనున్న క్లేశము లవం డబుఁ జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగారవి పశ్చిమాంబుధి మునిం డగెఁ రక్తకాంతిచ్చటఁ.

323

§ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden Sun over his own head, made good his way to an intricate position drawing after him the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all his brave vassals, the noble Jhalak fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjoyed the right hand of her princes.

“ Annals of Mewar. ”

● Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“ Annals of Mewar. ”

సీ ఆనాఁడు రణరంగ ధి మందుఁ గూడిన ప్రతాపపృథ్వీసుభటు లి ధి ర్వవియ్యురెండు
 పేలలో నెన్నిది ధి వేల్పుంది బ్రదికి; రాతని బంధు లైదువం ధి దలు మడిసిరి;
 త్వరువీరులు మూఁడు ధి వందలేబదిమంది పడి; రొక్కొకకులాబు ధి వందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా ధి వనపక్షమందుఁ దొంబదివేలు వ్రాలి రక్తక్షయమందు;
 మూఁడులక్షల కెక్కుడై ధి మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ ధి దినినవారె
 శత్రులందాఁక నోపక ధి పైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూచుటలు నిగుడ్చి,

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునుండి వెడలిపోవ్వుని ప్రతాపసింహు నశ్ఛించుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని సలుం ధి బ్రాభర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుదై నీముఖచంద్రునిఁ దవిలి లో ధి కాష్ణదముఁ బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం ధి తఁ గుండ నేలా! సుతే
 శ్వరుఁడుఁ గాలము దప్ప నొక్కకరణేఁ ధి వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ “ఎకలింగేశ్వరుఁ ధి డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి ప ధి హించు తాపపు;
 సాధనసంపత్తి ధి చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం ధి డంగవచ్చు;
 బరిభూతి యనినంతఁ ధి బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; ధి రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ కీర్తింపఁ ధి బో రొనర్త;
 మెంతకాల మజేయ మై ధి యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు ధి మనల విడువ
 వలకాలము శాత్రువు ధి లంగుళంబు మేర యైనను గదలింప ధి లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు ధి డెట్లును యుద్ధము నిల్చె; నిందుఁ జే
 యఁ దగిన దేది కన్నడమ; ధి హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్మ; నే
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ ధి దోడ్కొని నీపదముల్ భజాపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి ధి నుల్లమునకొ దలపోయ కేఁగుమి!” 327

మ॥ అనఁ “దండ్రీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల సే ధి నాధీశ్వరుల్ వాల్చి కూ
 లిన నీచీఁకటిఁ దోగిసి నే నెటుల హా ధి వ్రీఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

ర్తును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మీ రణమంః దుక్ దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులకు దునిమెదక; ధైర్యంబు లర్పించెదక.

మ॥ “గురులు మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా ధి కుఁ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం ధి బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణకు బోరుచు వారి వారి పొడుగుఁ ధి ఖ్రీణీస్థలిఁ గొల్చి పం
డిరి; వీరందఱ వీడి దొంగబలె నొం ధి టికు బోవఁ గాల్లాడునే!

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడునంతకు రణంః ద్యోగంబునందుంకి నా
యడుగుల్ వెన్నకు రావు; సుంతయు శరీ ధి రాయాసముఁ దోప దీ
కడ; యే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై ధి కన్నట్టు; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుడు దోతెంచెడుదాఁక శాత్రువుల ధి నోర్తు; గూర్తుఁ గ్రీరచ్చటల్.”

సీ॥ అని పశ్చిమాపుడు పల్క ధి విని భీమచాండు “భారతఖండ చండమా ధి ర్తాండః
యని యొనర్పంగలే ధి పనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో ధి కాలి యెఱుంగ
నినువంటి వీరుఁ దెం ధి దును ద్రిలోకములఁ ద్రికాలమ్ములందును ధి గలుగఁ ద
సమయ మట్టిది గానఁ ధి “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింగుఁ నాకట్ల తోఁ ధి చెడిఁ

గీ॥ గొంతకాలము సంగర ధి ఖ్రీణి విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పొరువ ధి హాని గా
నీవు గలిగిన నిఖిలార్థ ధి నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి ధి ధానము

చ॥ అనినఁ బశ్చిమాపుఁ “దేవియును ధి నాడఁగలేను; పరాధవాగ్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న ధి మాత్యశిఖామణి కృష్ణసింహుఁడకు
వినయ మెల్లప్పు వేడుకొని ధి వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం

తీ త్వనములఁ గు స్రరించుచుఁ బశ్చిమాపునిఁ బంపె రణంబునుండియుక.

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవన
సేనాధిపతులు వెన్నంటుట. } *—

సీ॥ కాలిబాటను జైత ధి కముపైఁ బ్రతాపుఁడు గిరివెంటఁ గొంత ద ధి వ్వరుగునఁ
జెంత నశ్వఖురాళి ధి ఖ్రీతి సోకు ధ్వని విని తిరిగి వెన్నకుఁ చూచి ధి తురకభ
తఱుముకొనుచు వచ్చుఁటఁగె; గొండాకదూర మిరిగి మరలి చూచియం

⊕ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his steed Chytuc and his victors were too exhausted to pursue him.

“Akbar the Great Mogul”

తగ్గియుండుటఁ గాంచె; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ క్షించె; నిక
 ॥ నొకఁడు లోపించె; సంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూరల వెడల్పుఁటఁబు దవలెఁ;
 జైతకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి సెలయేటి ♦ నుబికి దాఁట.
 మ॥ కడుఁ గట్టంబున వెన్కవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం డేటియంగున్ హయం
 బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాఁటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
 యెడి యో యోధకులొగ్రణీ! నిలుపుమీ! ♦ యి” ఘంచుఁ బల్కన్ బ్రతా
 పుడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మృని హయం ♦ బున్ డిగ్గి నిల్వంబడె. 334

—*) సూ క్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని మన్నన వేడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తన్ వ్రాలి “నానామహీ
 శ్వర శీర్షస్థ కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర నీరాజన
 స్ఫురణ్ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బున్ గాంచి సేవించు నా
 పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335
 మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్ర్యంబు” దా నొక్కఁ జై
 పరఁగెన్; నేడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునన్ జేసి, స
 ర్వరసాధిష్ఠితరూఢి నొప్పుచుఁ బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభా
 వఱులజొచ్చెను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

“Annals of Mewar”

- సీ॥ అన్నపు; స్వామివి; ధాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ధాచార్యునిన్ను
దెగనాడి, యకట! భా ధాచార్యునిమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, ధాచార్యులండు
గలిసి, మేవాడపైఁ గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి ధాచార్యు పడితి!
నేఱు వాడెడి బాష్ప ధాచార్యు నీయడుగులు తడుప నాచిత్తము ధాచార్యులము నొంచె
- గీ॥ నఖిలభవనవంద్యంబు నీయడుగులచోయి దలఁకుదుఁ నాదు పాడుచేతుల స్పృశింపు
బెఁగెఁ గొండలు కొండలై ధాచార్యురాశి; యెట్లు కృపఁ దేల్చువో! నన్ను నింకమిడ
సీ॥ మరణదండన మాన్పి ధాచార్యునించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రా ధాచార్యున కన్న
నెక్కుడుగాఁ జూచి ధాచార్యుదేడులదాఁకఁ గ్రింద మన్నని బాజ్జ ధాచార్యు దేర్చి
జనకుడై పెంచె శా ధాచార్యుశోనిధి సలుంబ్రారాజ్యలక్ష్మి గా ధాచార్యుభర్తః
యకటకటా! నోర ధాచార్యుని విధమునఁ గాఱు లాడితిఁ గండ ధాచార్యువరమున;
- గీ॥ నఖిలవ కిసాల కోమలం ధాచార్యు తనర్చు నామహారాజు మది యెంత ధాచార్యులె నొక్క
యీ పితృద్రోహ మొక్కడే ధాచార్యుపర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ గలదు నన్ను
- క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతమ్ములు సాక్షి; వైర ధాచార్యు సశించెను నా
చేతమ్మున; నన్ను గృహస్వీతుడవై యేలు” మనినఁ ధాచార్యుశ్వరుడుకా, 33॥
- సీ॥ “నిష్టేతుకంబుగా ధాచార్యు నీవు వాదాడి నన్నడఁబాసి చని పెక్కు ధాచార్యులయ్యె!
బోరాని చోటికిఁ ధాచార్యుని కొలువంగఁగూడని విమతులఁ గొలుచుచుంటి!
పుదయంబునుండి న ధాచార్యు దిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత ధాచార్యునంబువఱకు!
మూఁడుమాఱులు నన్ను ధాచార్యు ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రచు ధాచార్యునిచియుంటి
- గీ॥ వని ముగిసి గంటకాలేద! ధాచార్యు యెట్లపాడవున నెసంగు వైరంబు ధాచార్యు సెననుచు
నిచ్చకపుమాటలాడుచు ధాచార్యు నిటులువచ్చి! తెలుల నిను నమ్మనగును! నా ధాచార్యుకపడద
- క॥ మర మొనరించుటకే ధాచార్యు డరుదెంచియున్న యుష్మ ధాచార్యు దగ్రజుఁ డెపు డె
వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుఁగు” మని వచింప సూక్తు ధాచార్యు “డిటు లేమిటికే! 34
- సీ॥ సకలసామంతరా ధాచార్యు జనమూహములు సభాస్థానంబునందు నీ ధాచార్యురగణంబు
తెఱుఁగునఁ గొలువగ ధాచార్యు దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే ధాచార్యు వాడరాజ్య
సింహాసనం బధి ధాచార్యు ప్పించి యెలుటఁగాంచి యెడఁద నోడిమిలేక ధాచార్యు యూర్వ్య వాడమె
గాని యెన్నెన్నియో ధాచార్యు గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో ధాచార్యునఁచికొంటి!
- గీ॥ వేఱుచాలించి కూర్చున్న ధాచార్యు వేళ నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియుఁ బై ధాచార్యు కుబికిరాఁగఁ
బుది నెపమున నీతోడ ధాచార్యు వామపెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి య ధాచార్యుట్లుండె నాడు.

- ॥ సందేశమున నిన్ను ♦ శత్రువుల న్యములు హాస్యములు కనుమఁ గా ♦ ల్నిలువఁబోవ
నటనుండివచ్చెనో ♦ యేలుదూఁకినయట్లు మాతృద్రు యాసలుం ♦ బ్రామహింద్రుఁ!
డిరులు క్రమ్మడువేళ ♦ కిరువడిరెండువేళ్లు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
సూర్యధ్వజము నిల్చు ♦ జూచితీ నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగె!
॥ బహిరంత నీవదముగొల్ప ♦ వ్రాలియుండుఁ గాని రిపుల యుప్పునుడిన్న ♦ కారణమున
రాత్రి నిలిచి పొద్దుటనుండి ♦ రణము నడిపి వాణియుణ మావిధమున దీర్చంగఁగంటి
॥ అని ముగిసికొని నెలలసే ♦ నాధిపతుల మంబరీశ్వరు శిబిరంబు ♦ నందు నుంటి
మంత నీవు దేవా! నీవు ♦ కాశ్యప మెక్కి యరుగు టందఱమును గంటిమద్రదేవను.
॥ అబరీశండు 'బరీశ' ♦ నడుగ'! ప్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
ధర యిచ్చుననియె; మూ ♦ ల్నా భౌరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁగించి కరిగి
మొగలులనెసఁ గిక్క ♦ పొడమి యాయుగువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
మూఁడొక్కఁడలపున ♦ మునిగి నీటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ శ్చలుని నిన్ను;
గీ॥ నకట! యాన్వీగ్రహగ్రస్తు ♦ మైన వృద్ధయపాపమెల్లఁ బశ్చాత్తాపఁపహ్ని సమసె
దృశ్యపాపమృతవృష్టి నా ♦ పై నఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!
గీ॥ అకట! నావంశిపాపత్మ్య ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండఁదని యెఱుఁగుదుఁ!
గాని నీకువిశ్వవిశాల ♦ మైన వృద్ధయసీమఁ దావుడుననియె వ ♦ చ్చితి త్నమింపు.
క॥ మదిఁ గోపము పాయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ మా! దిదిగో నా
వృద్ధయము! సూర్యుఁ బొడవుము! ఁదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"
క॥ అని బడినట్టివవముపురఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంతం
బునఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడె, 348
నీ! బోను! నాపెన్మఁచుఁ ♦ డశ్వముల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నె యరసియుంటి!
నటఁ గొంతసేకటి ♦ కగఁపడ రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
మిగిలె నొక్కఁగ! డంతఁ ♦ దగిలె నీ యే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ సంత నీవు
పిలిచితీ! శాత్రవ ♦ పీరులయశ్వంబు లవిగొ! శౌతులులేక ♦ యడవిపట్టె!
గీ॥ మంచిమనసున సీవరు ♦ దొరియుంట కింతకన్నఁ దారాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
రణపరాజయముఁఖని ♦ రృగ్నుడనగు నాకు సోదరలాభ మీ ♦ నాడు గలిగె. 349
గీ॥ ఇట్లు లనుతాపపడి యుప ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁ జేరితివని విన్న ♦ తుణమె నిన్ను
శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణసింహవిభుడు! పరమ కోమల మమృహఃప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బుతెర జాత సుప్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్లిపఁజ్జూలనముఁ
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజరిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుడవు కొమర

ము॥ నను నీవితగ వేడుకోవలెనె! య ♦ న్నా! ర"మ్మటంచు బ్రతా
పనృపోత్రంసుఁడు సూక్తుఁ గాఁగిటను ని ♦ ల్పఁ, వాడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక వైతకము క్రిం ♦ దఁ వాల్లె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీర్ణ సడలించి తేడు సరసఁ ♦ గూర్చుండెఁ జింతారతిఁ.

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతిదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
ష్పతతుల్ వీడుచు మందమందముగ హే ♦ షాధ్యానముఁ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్మునె; మఱెట్లు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్ఠలో మున్ముఁ.

చ॥ 'అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పదా
రికిఁ జన కాయరాతిహయ ♦ బృందము భీతిలి పాటఁ దాకి యా
ర! కుడిభుజుంబ హేచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; వై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిఁ.

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యెంత విశ్వాస! మెంతటి మహా ♦ త్సహభ
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు ప్రీతిఁ బండ్రెండు నత్నరంబులుగ నా ♦ పంచ గాఁ
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయితోఁ బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనువీం దొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరిలే దనఁగఁ గ్రిది ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ పెంట వడి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యెప్పు నీకు వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చె

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్యమునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ "డభ్రంబు తలపైన నొఱుఁగ సుత కలంగిఁయెఱుఁ
చైతకంబు మృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబులట్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గొఁ జాల; నిదిగో నా "యంకారు;" నీసేవలవధ!
దీనినిఁ గొని భద్ర) ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభర్త మో మొక్క ♦ మాఱు చ

- || త్వరితముగ వచ్చి నీపదఁదవ్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోహానానన్ని
యఱుతనున్న భోరాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె యెగుల్ సర్వశీనాధినాథు.
- || “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూల్తాభోరాసాను ♦ వీరవరులు!
నీహయం బేది! సూక్త! సందేహమయ్యె! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానసింహుఁగాంచి,
- || “అల్ల హల్దీఘాటు ♦ నందు సూర్యభవజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె;
నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర లెది ♦ రింపఁ గంటి;
నవజయంబున ఖన్నుఁ ♦ డై యన్న యని వీడి యెంటిఁ బోఁ దలను దెమ్మంటి వీవు!
పొగిలి నాహృదయంబుఁమూల్తాభోరాసాను భటులఁ గూలిచి వాడుఁవాజి నిచ్చి
- || వంపి నినుఁ జూచి పో నిల్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు
నట్లు దుండిపు! వెఱవ! నాప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపఁమంది నిలిచి,
- || “మేమై నీవీపు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మ్మి పొమ్మనన్ లేను; తా
నై ముందుఁ బడిపోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రా
ణా మే లెంచి తొలంగఁ బంపె; నను నిం ♦ గల్ చేయుచున్ వచ్చె; నీ
స్వామిద్రోహిని బట్టుకొడు; చెఱ నుం ♦ పఁబోలుఁ, బో నీకు రే!”

359

—*) సూక్తసింహుని దండింపవలదని యబ్బారహిమాను వాదించుట. (*—

- || అనుచు గర్జింప నచటి నై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జుట్టి; రబ్బారహి ♦ మానుఁ “డిశఁడు
దై ర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁబోకుఁ” డని యంబరీశుఁ జూచి
- || “ఇతఁడు నేనును రెండువత్సరము ల ♦ యెక్క మైత్రిఁ బాటించి; పు
ణ్యతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండేనేనిన్ బ్రతా
పు తలన్ నెమ్మనినట్లే నీదగు శిరం ♦ బున్ జెండియే యున్న మా
స్థితి యెట్లుండెడి! నించుకేనియును యో ♦ జిం పంగ సందుండునే!
- || భ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుఁడు, రాజరాజు, రణప ♦ రాజితుఁ డయి
చను ప్రతాపుఁగూర్చి సాయంబు చేయు టబ్బురమె!” యని సలీముఁమోముఁ గాంచి,
- || ‘ఈరణమం దిటుల్ మనల ♦ నిందఱ నొంచి కలంచి తొలఁగా
నేరిచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో
దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పక లోకము లన్నియున్ నమ
స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్మఁడు మెచ్చి చనంగ వింతయే!

363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ధి యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితోక;
గాని, తదీయపౌరుష వి ధి కాసము దైవత దైత్యకోటులు
గానము చేసి రిప్పుడు: జ ధి గన్నుతకౌర్యుఁ బ్రతాపు మానవు
డౌ ననరాదు! దేవుఁ డను ధి టర్హమటం చని తోచు నామదిక.

364

సీ॥ హారావలీపర్య ధి తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ధి డపము గట్టి!
యవరంజితో నామ ధి హాభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ధి మందు నిలిపి!
విశ్వశోభన మైన ధి వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ధి పాదమును
సకలజగజ్జేత్య ధి సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ధి సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ధి పంచ మెప్పుడు నర్చ చేయంగవలయు శూఠ్రాగ్రయామి!
యమృహారాజుఁ బోలు ధి ధర్మానుయామి! సురలయందైన వెదకిన ధి దొరుకుటది

సీ॥ జగముసంభవ మైన ధి క్షణమునుండియు నేటిదాక స్మాతంత్ర్య మిం ధి తటి మహతో
దీక్షతోఁ గొలిచిన ధి ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ధి యెల్లవార
లడుగులకు మడుగు ధి లిడి కొట్టు; రాగల యుగములలో బుట్టు ధి మౌనువాడు
స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ధి క్షాగురూ త్రముఁ డంచు నాచంద్రతారార్క ధి మభినుజింతు;

గీ॥ రమ్యహాత్ముని సోదరుఁ ధి డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చట నిల్చు ధి టెంతో భాగ్య;
మితనిఁ బ్రతాపుఁడేరఁ బోనిండు నేడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్దమనసు చేసి.

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని “య ధి య్యా! నీవు మాయుష్పరుక్
దిని మీయన్నకె సేవ చేసితి; నినుక ధి శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై
నను సత్యంబు వచించుటక బ్రదికి, తం ధి డక నిల్వ కెందేనిఁ బా”
మృని శాసించె, “సెబాసు మంచిది సలా” ధి మఁ చేగె నాసూక్తుఁడుక.

3

—*) బదోని డిల్లీకి వెల్లి పావఃపాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబుభర్త ధి యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ధి నందుఁ జంద్ర
భట్టారకుని భద్ర ధి వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ధి చేసి, ఢిల్లీ
కరిగి, యక్ష్మరువిభు ధి నడుగుఁడమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ధి బునను సమర
వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ధి వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ధి యక్ష్మరుపతి

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు ధి మెలకలెత్త నాణిముతైపు హారంబు ధి నలుత వైచి
చంద్రహాసంబు యావనా ధి శ్వంబుఁ బారి తోషికము లిచ్చి యశని సంఘోషపలు

౬॥ అంతటఁ గొన్నినా భురుగ ♦ సంబరుభర్త; సమస్తవాహినీ
కాంతులు నై న్యముల్ గొలువఁ ♦ గాఁ బయనించుచు శిల్పి చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు ♦ గంబు సమీపమునందు వ్రాలి, నే
కాంతమునక విభుం డతని ♦ కార్యము మెచ్చక మందలించుచుక,

369

—*) అక్కరుసార్యభాముఁడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

౭॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునట్లు మది నుం ♦ డెక గొండల ట్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి ♦ ద్భూమికి నినుక వైరి మా
ర్కొనెనో లేదొకొ! సర్వముక విడిచి నా ♦ కుక జెప్పఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే ♦ లా శబ్ద! సద్యోగముల్.

370

౮॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు ♦ లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ ♦ బోవలదే! యొకపూటలో నె వె
న్న కరుగుదెతురే! యకట! ♦ కట్టిడినై నిను నమ్మిసందుకై
వెకలిని జేసి; తేమనుచు ♦ వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుము!

371

౯॥ ఎంత కాలమ్ముగా ♦ నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! ♦ మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రంబు! ♦ లెన్ని సంబారమ్ము! లెందఱు సేవకు! ♦ లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం ♦ డను ద్రవ్వి యెలుకను బట్టిన చందానఁ ♦ బరిణమించె;
గడకు హస్తీభూటు ♦ కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహా ♦ వంబు గలిగె
గి॥ నట!తుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! మానసింహ!
నావెతలు మాన్ని ననుఁ దేర్ప! నీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన” దటంచు విసిరె.

౧౦॥ అప్పు డంబరునేత ♦ యక్కరీశుని గాంచి “దేవ! నీ విట్లు చిం ♦ తింపఁ దగునె!
నాజీవితంబును ♦ నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి ♦ నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక ♦ క్షణ మేమటంగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు ♦ నని నెనుర్తు;
యముడనై యతనిప్రా ♦ణాలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి ♦ వెతలఁజెనుతుఁ;
గి॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! ♦ భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా ♦ యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య ♦ రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో ♦ భిల్లఁజేతు.”

మ॥ అన, నక్కరీవిభుఁ డానుగా'కని కరం ♦ బానందముక బొంది “యొ
క్కనిమేషంబును నూరకుండకయె సం ♦ గ్రామంబు సాగింపు పా”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుడును సే ♦ నాథీశ నైన్యంబులక్
గొని రాణాపయి కేగు నుత్సుకతతో ♦ గొల్వొండ నీర్వాళువై.

374

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాక్షరపమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
పంచానన్యకావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ

ను పద్యకావ్యమును

చూచు దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

(శ్రీ)

కామేశ్వరైశ్చ నమః.

రాజావ్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

మ॥ స్థిరశౌర్యుడు ప్రతాపసింహపతి హః ♦ ద్వీభూటు యుద్ధంబురా
తిరి సూక్తు విడనాడు నా పిదప న ♦ ద్రిశ్రేష్ఠము దాటుచు
మఱునాఁ డయ్యుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పక బోవు నవ్వేళకు
దరియక బోయెను శైలమార్గములగుం ♦ డక “శైలవారా”ధరక. 1

సీ॥ జాము ప్రొద్దెక్కిడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభరత యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు భేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
తమతమ పై న్యశే ♦ షములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవఁ గాం ♦ ట్టించి వచ్చి;

గీ॥ రాదరింపవె!” యనిన, సై ♦ న్యపతులెల్ల మ్రొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుఁగొలువ
వందన మొనర్చె భీమచాం; ♦ దందఱఁ గని కూరుచుండంగ నియమించిఁగోవిభుఁడు,

—*) వీరస్వర్గమునకేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుఁడు విచారపడుట. (* —

చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
సిన బహుళశ్రమంబు ఫల ♦ సిద్ధి వహింపక నేడు నిష్ప్రయో
జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తములక దలయెత్తి యెట్లు చూ
డ నగు! విధాతచెయ్దు మక ♦ టా వికటించెనె! యిట్లు నాదెసక. 1

సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పురపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
పూజాగృహం బట్లు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హస్తీభూటు ♦ నికటసీమ!
గంట లిర్వడినాల్గు ♦ కడచిపోకయ మున్నె పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూకు
లెందఱు కన్నుల ♦ కందక చాటెరి! పదునాల్గువేలు స ♦ దృఢులు గూలి!

- గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హాల ♦ హాలము పోయు వడుపునం దేహమంతయును నుడుకులెత్తి
సమృతభాండము పలువ్రక్కలగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలున విటుగఁబడియె
మ॥ “అదయుల్ శత్రులు గ్వాలియర్ గొనిన, రా ♦ జ్యం బూడి చిత్తూరులోఁ
బదముల్ మోపినదాడి, దండ్రవలె మే ♦ వాడ్ రాజ్యలక్ష్మీపదం
బుఁ దలఁ నిల్పుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె ♦ ప్తుఁ భక్తి సేవించె; నా
సదయస్వాంతు బుణంబుఁ దీర్పఁగలనే ♦ జన్మాంతరం బందునుఁ!”
- శా॥ “అటుఁ బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ ♦ జ్యస్వాంతమున్ మన్మథా
కారం బొప్పెడు లేతకుట్టుడు తురు ♦ ష్క శ్రేణులఁ దాఁకి, కం
గాలై పాటఁగఁజేసి శాశ్వతయశః ♦ కాయంబునన్ నిల్చె; ఖం
డేరావుఁ బురుడించు పోలరులఁ గం ♦ టే! యే యుగంబందునన్.
- సీ॥ “తొరుక్క విపుల ప ♦ దాతివర్గము దూసి యశాంతముల కేఁగు ♦ నట్లు దోలె!
యావన బహుళ బృ ♦ హన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకువేల్ పిండి ♦ పిండి లేపె!
రెండువేల్ భటులతో ♦ రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాఁకి గ ♦ గ్గోలుపటచె!
నైదువందలు వీరు ♦ లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తననైఁ బడకయుండ ♦ నని యొనర్చె!
తే॥ జగము పుట్టినదాది నీ ♦ క్షణముదాఁక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు ♦ బాలుఁ డింత
కౌర్యముం జూప లేదని ♦ జనము పొగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యఁడే జేజసింగు!
- సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి ♦ తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్పు భక్తి వి ♦ జ్ఞానమయుఁడు!
పమనాల్గులోకముల్ ♦ గదిరినఁ దనపట్లు వీడని పరమగం ♦ భీరమూర్తి!
మృత్యుదేవత నైన ♦ మిత్రునియట్లు వ్రేమించెడు వీర ల ♦ క్షీప్రభుండు!
మత్పదం బేకాగ్ర ♦ మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప ♦ రాయణుండు!
- తే॥ “భారతమునకె కాక వి ♦ శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్పఁ జాలు మహాబలాధ్యుఁ!
జార! రాఠోడు-లంబు ధ ♦ న్యతమ మయ్యె! దేజసింహవతారసం ♦ యోజనమునఁగి
- తే॥ తండ్రవలె నేల; మనసు మె ♦ త్తనిది! వీర సమరరంగాభ్రాసీమఁ బ్ర ♦ చండభానుఁ;
డకట! భానుసింహుండు గూత!” ననుచు వగచు నాప్రతాపునిఁ గని సలుం బ్రాధిపతియ
- చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహవసు ♦ ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డడ్డై చెం
తనుగల శైలగవ్వారము ♦ దాపునఁ జేర్చి సపర్యచేసె; నా
తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర ♦ తాపుండు “కీడున మేలు గల్గె! దే
వుని కృప” నంచు నాత్మఁ దల ♦ పోయుచు మ్రొక్క నిమిలితాత్ముఁడై.

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

- సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, ♦ నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి భేల్వాన్యు ♦ పాలు, బిడప
బేండ్లా—కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులఁ బేర్చిని జూచి “మీరును ♦ మీరు మీరు
సంవర్త-సమవర్తి ♦ సదృశులై నిన్న హల్దీఘాటుకనుమ న ♦ మోఘధాటిఁ
బరసేనఁ దాకి యు ♦ గ్రరణంబు సాగించి కొఱలేక రిపులను ♦ గూల్చివారు;
- తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ ♦ సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు సాయము విను
తుచి వేత్వేర సరసకుఁ ♦ దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు ♦ పంచి విభుడు; 11
- సీ॥ “యువరాజ మానసిం ♦ హులయేర్గు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక ♦ పాటు పిడప,
వేలు లక్షలు మొగల్ ♦ వీరులు నను మట్టఁ ద్వర వచ్చి నారవిధ్వజముఁ గొనుచుఁ,
దురకఁచూడలఁ జాల ♦ దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి తద్దఁ ♦ బాయఁజేసి,
తొమ్మండ్రుగురు తన ♦ తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి ♦ స్వర్గ మేగె;
- తే॥ నామనస్సింహునకును మే ♦ లేమిసేతు! నతని యనుజుండు జ్ఞాతి యాశ్వామసింహుఁ
ఁ బ్రధనసీమల నాకుడి ♦ వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి ♦ ప్లావరించు. 12
- సీ॥ ఇఁకమీఁద యుద్ధంబు ♦ లెసఁగుచో సాద్రీశుపాలురే దినమణి ♦ ధ్వజము వట్టి
నన్నుఁ బాయకయె వెం ♦ టన యుండెదరుగాక! యాస్థానమును జేర ♦ నరుగునపుడు
గీ తన్నందుభులు రాజ ♦ ధాని నాహర్మ్యసింహద్వారమును జేరు ♦ నంతదాఁక
మ్రోయుచుండెడుఁగాక! ♦ యాయస్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రీశు ♦ పాలమాఘ
- తే॥ లందఱును దమ నామధే ♦ యములముంచు రాజపదలాంఛనమ్ము గౌరవపదమ్ము
దాల్చు గావుత వంశజల్ తరతరముగ” ననిన, ‘బళి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలుపు.
- క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె ♦ లంగె” ననుచు శ్వా
మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల ♦ పతిఁ గన్గొనుచు, 14

⊕ A splendid act of self devotion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daughter in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా ధారంబు నా కుగ్రసం
గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ ధారంబుఁ గావించుఁ! ప్రజే
మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం ధావించె; నట్లే వడి
మొరసె భేరులు, సూక్తుఁడు నిజబలు ధుల్ గొల్పఁ గానంబడె.

1.

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్న నితండు చేసిన ప ధని వొందక వైర మూని, నే
డన్నను దాడ వచ్చె! దును ధమాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
దున్న సమస్తవీరులు మ ధాధీధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
సన్నను వారి నిల్పి “యొక ధ సంగతి మీ కెఱిగింతు; నైపుఁడీ!

16

సీ॥ అందఱు గూర్చుండు; ధని నిల్చుపై నిన్న గిరివెంట నే వచ్చు టెఱిగి, యం
రీశుండు ననుఁ గూల్చ ధనిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిఱుంద ధచ్చి రంత!
సూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరించితిన; బిడఁ
జైతఁక బిల వ్రాలి ధ సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ ధ నాఁడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హస్తీఘాటు ధ కదనమందు నిన్న సోదరలాభ!” మ ధ టన్న హర్ష
మలర నందఱ నెమ్మొము ధ లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం ధ తతుల కరగి.

సీ॥ సూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి ధ సూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి ధ యన్న కెఱిగి
“దేవ! నీయొద్ద రా ధ తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహు ధ ధనము చేసి,
యవనసేనాధినాయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యములను నెలికి
నన్ను సేవించు నైశ్వము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సురా” పురంబు

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు ధ ర్గము గ్రహించి దాని గురుదక్షిణగ నీపదద్వయమున
నప్పగింపంగ వచ్చితి; ధ నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా ధ శీర్వదించి,

18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిట బొదివి ధ యిష్ట కుమారక! నాకు నీమహా
దాతగుణంబు మిక్కిలి ము ధ దం బొడగూర్చె; భవత్ప్రరాక్రమో
పాత్రము భిల్సురానగర ధ వర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
నితఱి నేలు” మంచు వచి ధ యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో,

19

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “మనము హస్తీఘాటు ధ కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-కౌర్యములు జ్ఞాఘ్నములె! కాని,

గుటికి బెత్తెనుగఁ ద ♦ కు-వ యాట జయలక్ష్మి యందనిమాని పం ♦ పై తనరై!
మన కపజయము గ ♦ ల్లిన దంచుఁ గుండకుఁ! డపజయంబున నీక్ష ♦ యతిశయించు!
నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాతమగద!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేత! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త
మనుచు మదిఁదోచె నాకు; మీఁయంద తెట్టులానతిచ్చెద”రన, సలుంఁబ్రాధిపతియు,

క॥ “శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీతటిమూలల గోల్లు మీఁటి వై
ద్యాలయమందు రోగులక్రి ♦ యన్ శయనించెను మందమన్త్య కం
కాళము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెను! విక్రమానల
జ్వాలలు నిన్నుఁబోలు పలు ♦ శౌర్యులు దీర్తురుగాక రాణ్డాణి! 21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్పునె సలుం ♦ బ్రావిభుండు!
నామాట యేమి! యం ♦ దటభావ మెఱుఁగుదుఁ; బ్రాణంబు మేన నున్మంతవఱకు
స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ త్పావృత్తి సాగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపనీమ
నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద సేవింపఁ గాం ♦ క్షింతు మెపుడు!

తే॥ క్షణము తడవు సేయకయె ర ♦ క్త మెగజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఁరణ మొనర్తు;
మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కా ♦ యత్తపడఁగ వలయు”నన భీమచాండు భూఁవరుని గాంచి,

సీ॥ “జనదుర్నిరీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాండమూర్తి!
నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు;
నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాఁడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ;
బావిత్ర్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుఁగ వే ♦ నాఁడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుండ్రు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభువనము
లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజుండ; వనఘ! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాఁ!

క॥ “మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పొడమ” దనఁగ, ఘే
ల్వాశాని “సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగున్. 24

సీ॥ రేఁగెడు సమరఘే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము!
గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్షణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము!
పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ఘనఁ బ్రేలు లోహనాభాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును!
దస్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున స్పృశిం వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ పైరిహధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

- గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మితఁ వీర! విజయలక్ష్మి.²²
- తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొటేరియా ♦ మనుజవిభులు; “మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము, నించుకయు జాగుసేయ కల్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు” మనఁ, గృష్ణ! సింహవిభుడు, సీ॥ “విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హస్తీఘాటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి, వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వేతయశస్సాంధ్రు లౌదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు వైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రిములు ప్రతిష్ఠించి ♦ దానిపేరు
- తే॥ నిలుప సెల వీయఁ దగు” నన్న! నృపతి “యకట! దానిఋణమును దీర్చ నా! తర మె! మీఁ కోరినటులు చేయింపుఁడు ♦ కొఱత వలవ” దని పలికి యందఱను గల! యంగజూచి, డే॥ “పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ పాణము దేహమునందు నుండ, నే పట్టిన మానఁగాదు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ గుట్టలు చొచ్చు తెల్ల యము ♦ కొఱలు చొచ్చుటె యంచు గుండియల్ కొట్టుకొనఁ మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగఁ.” 28
- సీ॥ యవనసంగ్రామ మ ♦ హానాటకప్రదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునందు జరగు హస్తీఘాటు ♦ సమరోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాంగియుండె; బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుండు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ జోవ; దెన్ని యంకంబు! తె ♦ న్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! ♦ యెఱుంగరాదు!
- తే॥ మంగళాచరణము మొదల్ ♦ మంగళంబు వఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ పౌఢి వెలయ, దేతువ వహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు నీవిశ్వసభ్యప్ర ♦ పంచకమును. 29
- తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; “ముం దున్నది ముసళ్ల! పండు” వనెడు కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డింక మనకు.” 30
- సీ॥ అనినఁ “గొండలు పిండి ♦ యైపడ వర్తింతు మింక సందేహింప ♦ నేల! దురము నిలువక సాంగింప ♦ వలె” నంచుఁ బలికి రందఱు; “మంచి” దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుడు వార్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచలుఁ డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ పాత్రములకు; వానకా రరుదెంచి ♦ భయదసీలాంభోధరము లాకసమ్మునఁ ♦ గ్రమ్ముసాఁగె;
- తే॥ వాన జడిపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ డిరుగఁ జాలక వెనక! కరిగె; నంత త్నావిజౌజన కట్టె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమంతముం బ్రస ♦ వించెఁ బ్రకృతి.
- గీ॥ కాలు మొగిలుతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

గానఁ గోనల వహబాజు ♦ ఖాను గడచి పాజు హారావధీసీమ ♦ పట్టుఁ జేర్చె. 32
 సీ॥ అలసలుఁ బ్రాసీమ ♦ యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చెఁ ♦ గృష్ణసింగు;
 ఝాలూరిసేనల ♦ తో లేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ డైన ♦ భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా ♦ లాస్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె ♦ శ్యామసింహు;
 డా బునేరా—పాపు ♦ రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో ♦ నరుగుదెంచి;
 ర్వి తే॥ రింక బేండ్లా—కొటేరియానృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహాలునుండి♦యచటఁజేరె
 చుర్జయుఁడు; దుర్నివార బం ♦ ధురబలుండు భిల్ల సేనలతో డాసె ♦ భీమచాండు. 33

—*) రెండవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్రి ♦ తాపమహీంద్రుఁడు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, నైలముల ♦ దండ, విశాల సమున్నతప్రదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ ♦ సాగె; గురుష్కులు రాజపుత్రులు
 సమసిరి వేనవేలుగను ♦ నాటి మహాసమరాంగణంబునన్. 35

చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు ♦ నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను ♦ దీర్ఘపరాక్రము లయ్యు నాప్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభటు ♦ వద్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డీల్పడి ప ♦ రాజయమొందఁగ సాగి రయ్యెడన్. 35

క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్సీమఁ జొచ్చి ♦ స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాదికములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి ♦ చేరెన్ బురికిన్. 36

క॥ అల బహిరంగసహికంబుల యవనుల నోర్వఁ గప్ప ♦ ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిమ్ములఁ గుంభలేమియరు దుర్గ ♦ మును జొరఁదలఁచెన్. 37

సీ॥ క్రమముగాఁ గైలవా ♦ రాసీను దాటుచు, నెత్తైన కొండల ♦ నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ ♦ దాళి మొల్పుటఁ గ్లిష్టమగు నైలమార్గంబు ♦ లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoor, both of the blood royal.

⊕ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administration, then proceeded to Malwa.

“ G. B. Malleson, C. S. I. ”

తొలుత బహిద్వార ♦ ములు రెండు గడచుచు జని హనుమద్వార ♦ మునఁ గమించుచును, విజయద్వార ♦ మునను శోణద్వారమునను రామద్వార ♦ మునను జొచ్చి
తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ ♦ జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డంబుదముల
నొరయుచు మహోన్నతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతమై యున్నాడు.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు ♦ ముల్ వెలికి బరతెంచు కైవడి
దట్టములై వడికి మిడుత ♦ దండు గుముల్గొని దూతునట్లు పెం
గుట్టలలో దురుష్కభట ♦ కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కులక
ముట్టడివేసి దుర్గమును ♦ ముంచెను పెద్ద పిరంగి పేటలులక.

39

సీ॥ విక్రమంబున కాది ♦ పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు ♦ నగ్నిశిఖల
వంటి రాజస్థాన ♦ భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ ద్రొప్పని మేటి ♦ కడిమికాండ్రు
గోడలు బురుజులు ♦ గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా ♦ వృష్టి గురియ,
భిల్లవీరులు లోక ♦ భీకరంబుగ ధనుష్పంకార మొనరించి ♦ శాత శర ప

తే॥ రంపరలఁ జిత్తజల్లుగా ♦ నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు ♦ యవనసేన
దిన దినము గంట గంటకుఁ ♦ దేకువ నెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ ♦ బలుచనయ్యె.

తే॥ పశ్చిమమార్తాండువలెఁ బ్రతాపప్రభుడువహ్నిఁ గురియింప మొగలానుభటులుకొట
వైపు చూడలేరైరి; పా ♦ భాజుభాను రాతిగుండియలోఁ బెద్ద ♦ బీతు దవిలె. 41

సీ॥ గునులుగుదుల్ బాణ ♦ కోటు లాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు ♦ కురియుకతన
యవనవీరులు తల ♦ లపిసి సంధులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి ♦ క్రంబుగాఁగ
రణరంగలక్ష్మీయు ♦ రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై ♦ చెదరె సేన;
క్షణములు బలిసి యు ♦ గంబులై నిలిచె; పాభాజుభా నేమొన ♦ ర్పగఁ దోఁప

తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ ♦ తాధికారి నాల్తుని బ్రతాపఘను దేవ ♦ రాధిపతిని
ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతులతోడ నడిగి, తన్నుద్ధరింపుమం ♦ చాశ్రయించె. 42

ఉ॥ క్రచ్చుఁగ గోటఁ జొచ్చి నడు ♦ రాతిరి యన్నరూపదానవుం
డచ్చుఁపుఁ జీకటి 'నవగు' ♦ కాఖ్య రహించెడు కూపమందునక
బెచ్చు విసంబు పోసి కలి ♦ పెక్ నెన రించుకయైన లేక; హః
పచ్చని యింటఁ జిచ్చునిడు ♦ పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

తే॥ కోటలో నది యొక్కడే ♦ కూపముగుట, నంద జానీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లనువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియనేగి,

సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాడు;
నెలలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేడు గలిగిన నష్టము ♦ గలుగలేదు;
నిటఁ దడవున్న ని ♦ స్వేతుకంబుగ సంఘమృతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రుంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందుఁ

తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాఁక ముద్భటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మృదకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”

క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నల్లె యొత్తి ♦ చెప్పకొనఁ బ్రతా
పసృతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబటచె నొక్క ♦ మాదిరిగాఁగఁ.

—*) పతాపసింహుండు చేపందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిర్మతి దిశందగు చప్పన్నసీమ ♦ శబరులదేశం

ర్థి బం దరిగి పతాపుండు “చేపందా” దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడఁ. 47

సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును నై న్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; చిహపరంబులు రెంటికిడియు దూర;
మెట్టులైనఁ దప్పను ♦ మృతి; యట్లుగాన దుర్గబహిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చట పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”

తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుపై ♦ న్యమ్ముఁగొనుచు ముందుఁగల హనుమద్దావరమునుదెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ పైన వ్రాలె. 48

Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nongun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“Annals of Mewar”

§ ‘Chaond’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“Annals of Mewar.”

—*) చంద్రభట్టారకుడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

తే॥ అనిలుఁ డనలంబునకును దో ♦ డైనయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శుస్తులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయ♦పడియె నపుడు.

ఉ॥ మండ్రు వహ్నికుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్దండత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్.

50

తే॥ వీరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షిత్తి మాడ్కి శితబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁడల శిరముల ♦ నటికివై చె. 51

ఉ॥ అంతఁ దురుష్కసేనల మ ♦ హాహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాపుడు పశ్చిమవార్ధి డాసి సా
యంతనమున్ బొనర్చెను! ర ♦ యమ్మున నాసపుఖాను సేనతోఁ
జెంతఁ గనంబడన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్ బలెన్.

52

చ॥ యముని కరాళజిహ్వక కి ♦ యన్ జెలఁచెఁగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ సైన్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను దూటి వైరుల శి ♦ రంబులు రాసులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును ద్యజించె నబ్బరము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్.

53

మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్పారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులొనఁబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యపడెన్; నిర్గత రక్తధారలు తిరం ♦ బై పాతెఁ బెన్కొల్పె.

54

సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
పికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేటి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఫాలు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేనుఁ,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిప ♦ గ్రంథకర్త,

ఆ॥ వీరరసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభల్మయల్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,

ఁ చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవిత్వమండలి, నమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

మ॥ వనధిక్ జేరు మహానదీజలము స ♦ రవ్వం బందునన్ లేనమై
చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్కశ్రేణులన్ జల్పుచున్
జని నిశ్చేషముగాఁగఁ గూలి; రటుపై ♦ మాభాజుఖాన్ సేనలన్
గొని మోగల్ ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెన్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గమున్.

56

—*) మానసింహుడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెన్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లందంద; ను
న్లండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁడా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచున్ మొగల్ సేన లం
దుండెన్ జేయుచు ఢిల్లీకి జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేపారంగన్.

57

తే॥ ప్రళయకాలాగ్ని శిఖమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వలిల్లి శత్రునై న్యాటవులఁ గాల్చుఁ ♦ జాలు యోధ
శేఖరుడు మహాబత్తును ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండసాఁగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడా విష్ణుఁడో మతి ప్ర ♦ తాపుని మానవమాత్రు సంగర
క్షోణిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేడు నామ న
క్షీణాబలంబు లోకములు ♦ క్షీరనసేయగ వానిఁ దాకి స
ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రజ్జ చేయుచున్,

59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ ఖాను పై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాడు
రాణాయ పెడలి దు ♦ గ్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
చమువుల నాల్గుభా ♦ గములుగా విడదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
వేఁగుజామైన రా ♦ ణాగారు చిక్కుచు రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;
తే॥ నర్థరాత్రమ్మన మహాగ్ని ♦ యద్రు దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుడు ముందువైపునఁ దాకె న ♦ మొగలుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

- అ॥ అంటరాని మంట ♦ యాసలుంబ్రాస్వామి యుక్కుతునియ లట్టి ♦ యోధులఁ గొ
యవను లున్న లోయ ♦ యవ్వలి దెస నెల్ల ముట్టడించి త్రోవ ♦ మూసి వైచె.
- ఉ॥ కాకులువోలె వైరులు వి ♦ కావికలై యటవంగఁ జుట్టి ద
క్వీకరభీకరంబులగు ♦ పెద్దకటారుల నెత్తి స్వాంతముం
దేకడ జంకులేక వధి ♦ యించి ప్రతాపుడు కృష్ణసింహుఁ డు
గ్రాకృతిఁ దోవఁజేసిరి ర ♦ రావని మోదుగు పూచి నట్లుగఁ.
- తే॥ పదియునైదువేల్ భటులు వెం ♦ బడిని గొలువ రాయసిం గుదయపురిఁ జేరంగ
బొబ్బ లార్పులు గర్జనం ♦ బులు దనర్ప వ్యాఘ్రులై లంబు డాయంగ ♦ వచ్చె న
ఉ॥ వచ్చుట తా నెఱింగి శర ♦ వర్షము గుప్పచు భిల్ల సేన కా
ర్చిచ్చునుబోలి గుట్టలను ♦ జెట్టల పుట్టలనుండి గుంపులై
వచ్చి హతాత్తుగాఁ బొదివి ♦ పాయలు పాయలుగాఁగఁ గ్రొచ్చుగా
విచ్చి వితాకుఁ గాకువడి ♦ బెగ్గిలి పాతెఁ దురుష్క నైస్యముల్.
- అ॥ బ్రహ్మపుత్రనుండి ♦ పంజాబుదాకఁ గన్యాకుమారియును హి ♦ మాద్రీ నడుమ
ర్మి మెఱసెఁ బరమశాంతి; ♦ మేవాడ యొక్కండె కదనలక్ష్మి కయ్యెఁ ♦ గాపురమ్మ
క॥ మెల్లగ 'మండలగృహ' మబ్దుల్లాఖాన్ మాతస్యమర్గ ♦ మును నా"షేరో
నెల్లా"ధరఁ గలదానిని బల్లిదుఁడగు మానసింగు ♦ పట్టిరి వరుసఁ.
- తే॥ శ్రావణమురాకఁ గొంత విశ్రాంతిఁగొనుచు మార్గశీర్ష మ్మౌతోడఁగ్రహమృతఁడ
విసరములు లేగ, నినుమంతవినుగుపడిక రణము సాగించుచుండె నా॥రాజగ
నీ॥ ఏఁటేట నెలనెలఁ ♦ గృశియించె దేహంబు! నవసిపోసాగె నీ ♦ నాబలంబు!
దుర్గంబులెల్ల శ ♦ త్రుగతంబు గాజొచ్చె! ద్రవ్యసంపత్తి త ♦ ద్దయును దఱిగె
భారమ్ముగాఁ గుటుం ♦ బము వృద్ధి యగుచుండె! ననుదినం బాపద ♦ లతిశయ్యె
నానాట నెదిరిసే ♦ నలపెంపు లావయ్యె! దలఁదాచుకొనుచోటు ♦ తక్కువ

§ The ruler of Mewar was being hunted by the imperial troops, but no other part of India was the sound of arms heard.

"The Emperor Akbar."

§ Unaccustomed to such warfare the mercenary moguls became dis-
in combating a foe seldom tangible; while the monsoon swelled the mountain
streams filling the reservoirs with mineral poisons and the air with pestil-
exhalations. The periodical rains accordingly always brought some respite to P

"Annals of Mewar."

శే॥ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలు ♦ గడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కు-మాల్లు మా ♦ ర్పంగ వలసె.

—*) అక్కరు నై న్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (*—

సీ॥ “పురములు మార్చి కా ♦ పురములనెత్తించి పదివేలపల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖి యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుధాన్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారానుహా ♦ గహనంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినుచుఁ బ్రచుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోఁబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచుఁ!

గీ॥ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెండ్లివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెడకి వెళ్లొంటి వేట లాడుఁ”డని పాడుశాహి సై ♦ న్యముల నంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు పెక్కా-మడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిబడఁ గొట్టి రొకఁడు ♦ పొలివోకుండఁ. 70

క॥ కొందఱు భటులను వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డందుఁ బడిన చెల్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమసుంతము రం”
డనిరేడి యహితసై న్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకె. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండుని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడిఁ
దనపిక్క-బలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహా ♦ విభుఁ డరుదెంచె. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుంగ్రాపతి కెఱిఁగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రిపతతి నఱికి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చె. 74

చ॥ దినమున కొక్క-పండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడుఁ
గొని మునిరాజవృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కున్ మదనోపమ మంజులాంగుతా
తనయుల కక్కటా! చెనఱి ♦ దైవము తిండికి గర్వచేసెనే! 75

గీ॥ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాడి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చుఁ!
గట్ట! పూచి కాచిన చెల్లు ♦ గొట్టుటయును శారవమె! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!

సీ॥ అడుగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బాగారు జిలుంగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

- కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్చలలంది పరిమళపత్రపు ♦ వృక్షము లొసంగి
 నవసాయసాహార ♦ నైవేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి
- గీ॥ కొలువడగు దేవుడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
 కైవగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!"
- క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిటునగవు ముఖం
 బున మొనయఁగఁ "దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78
- గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము తెల్ల
 బండ్లపై దోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదిపగ తురు ♦ మ్మలకుమనకు
- క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనము
 వలగొని రాలేఱువ్విన వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనకా. 80
- సీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మడ్డొకింతయులేని ♦ యారబయలు!
 ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకసోకలకు మా ♦ ర్గములుగలవు!
 చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచెట్టు! లఖల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము:
 లండఱ కందెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట
- గీ॥ మనదితప్పగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండు! బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
 నింతకన్న వీలగుమార్గఁమేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్చుకొనుటయొప్పు!
- సీ॥ ఇందు నం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జిక్కు నదిగ!
 నెండకు వానకు ♦ నింత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగఁ!
 బాదుమాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల
 శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ చెడనియదిగఁ!
- గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన మూఁడు జాములలోపల ♦ మొవటికన్నఁ
 దఱిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాడ!
- సీ॥ పెక్కామడలదాఁక ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావళీశైల ♦ మలరుచుండు!
 సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకిచ్చోటఁ బెరుగు "మో" లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;
 దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనై యుండు! బ్రొద్దుటపెల్లి మనభలుల్ ♦ దోకితెత్తు!
 రవిరుద్ధి గొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!
- గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించిపీఱు!
 నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యగౌరవమున రుచి ♦ గననిదేది! 83

|| తినఁగాఁ దిండి యొకండు యేటికిఁక! నా ♦ దేహంబును జీవమున్
జనెడున్ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడున్ వంచబో
వను; జేనెడగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై క్రిమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగల దు ♦ శీలుండు తుంతవ్యఁడే! 84

ఈగడ్డిరొట్టె తిండికిఁ ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబును దో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరొ మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలన్. 85

ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ తేశ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సౌఖ్యదమని యాకృష్ణసింగు ♦ హర్షము పొంగన్; 86

|| “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతట నె య ♦ భ్రం బంతయున్ ప్రీలుచున్
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తజేరి దోసోహమన్
పలుకుల్ పల్కెదమంచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు వచించు వీఱఁడుల జో ♦ కల్గావె యీకార్యముల్! 87

|| కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని దెండు
చానతి యిచ్చెన నేడని యా నూత్నాహారనియతి ♦ నారంభించెన్. 88

|| అంత నుండియు నాప్రతా ♦ పాపనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టెలె గతియయ్యె; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియన్ ♦ వడుపుగాఁగ!

|| ఒకనాఁ డాసపుఖాను నై న్యములతో ♦ నుగ్రాటవిన్ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలమున్ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబున్ నలుమూలలన్ బెదరి పా ♦ ట్ బోర మర్దించి వె
న్నకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నమున్. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టెట. (*—

|| ఒక దర్శాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్చుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచున్ నిల్చి; రా
నికటాద్రీంద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ జ్ఞరత్న మవ్వేళ సే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగన్. 91

|| ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై వొట్టె నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచున్, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్వెఁ; డగ్గటి నలుం ♦ బ్రాభర కేల్మోడ్పిన్
ఫలమున్ రొట్టియముక్కఁ జేనిడె బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచున్.

92

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱిగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గ్రహించి
తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దకొని వెన్నె జనుచు యథాస్థాన ♦ మున వసియై
నటుపైన సూక్తసిం, ♦ గంత ఫేల్వాపతి, బేడ్లా-కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
నా-పాపురా-బునే ♦ రాధీశు, లవల దుర్జయసింహుడును నల్లె ♦ సంగ్రహించి,

తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్ధనిమిలి ♦ తాత్పులగుచు.

సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాచుకొన నుంత ♦ నెలపులేక
ర్థ పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణ సా ♦ ధములలోన
నెంతటి మర్యాద, ♦ యెంతటి విశ్వాస, మెంత మనశ్శుద్ధి, ♦ యెంతభక్తి,

తే॥ యెంత యుత్తమక్రమరూఢి; ♦ యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్రి ♦ సరణిఁజూచి
యాప్రతాపుని గొలుచు దృఢశృంగునఁగనఁగఁ గనులు వేయైనఁ దక్కువే ♦ యనుచుదోచు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ వైభవసాంధ్రుండై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
ద్రోభము నెక్కి యామడ లో ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
దాభిని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
ట్లే భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికిన్.

95

ఉ॥ సేనలు రెండును దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
మేనుల వ్రాలుచుండె! బలి ♦ మీ వల చుట్టిన వేటకాండ్ర ర

§ Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

"Annals of Mewar."

మ్యాననశేఖ యాయవను ♦ లందును, గ్రుడ్లమ్మగేంద్రశేఖ రా
సైనికులందుఁ దోచె; రవి ♦ జారంగ నిల్పిరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనశే ♦ నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ♦ ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ♦ నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ♦ గృహముఁగొనియె;
దోడరమల్లు తో ♦ డ్రోబట్టె “జేవండు” నింతలోపల “నమాఁయిత” గిరింద్ర
దుర్గంబుఁ దవలె న ♦ బ్బుల్లా; శిశోదయావీరులు మార్కొని ♦ పోరి; రిల్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాంతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ♦ కొని ఫరీదు యవనశేనా సమూహంబునచట నిలిపె.

క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ♦ సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఫత్రకోట” నసంతచమూతతులు గొలువ ♦ నరికిట్టుకొనెన్. 98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులఁ గదిసి దా ♦ వాగ్నిక్రియఁ గాల్పుగా
భువనాతీతపరాక్రమాంకుఁడు పృతా ♦ పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁక రిపుకంఠరక్తపుఁ బ్రవా ♦ హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ♦ రన్ బోయె విశ్రాంతికై. 99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ♦ వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ♦ నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ♦ గలు దండుతుండంబు లెల్ల దిక్కులఁ గొండ ♦ లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ♦ ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి పృతాప ♦ దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ♦ రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభరత ఫేల్వాన్మ ♦ పా లు సూక్తు.
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదొడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ♦ క్షణకు నిలిపి!
యుభయసైన్యంబులకు నయ్యె ♦ యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు.

సీ॥ శైలనిర్ఘరమట్లు ♦ సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ♦ రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్జ్వాలల ♦ వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ♦ రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోళి సం ♦ రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతోతగిలె షా ♦ బాజఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ♦ ప్రతిమానుడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ఫ ♦ రీదుఖాను;

26209
25373

- తే॥ దండధరుడట్లు దాకే బ్రతాపవిభుడు ముందుఁ గలుగు నబ్బుల్లాచమూచయఁ
భిల్లగణ మెల్లఁ గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి ఖాసిముఖానుఁ
- క॥ పుడమి యద్రువ యమరాజుల వడువునఁ జెలరేఁగు నాత్మ ధటు లందఱు
బడి రాఁగ మృత్యువటు సూక్తుఁడు మహాబత్థానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరము?
- ఉ॥ ఆకలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా
నీకిని బిట్టురేఁగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్కు కోటులఁ
దాకి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారఁగ సుంత సందూవో
నీక శిరంబులఁ నటకి ధ యేఱులు పార్చిరి వేడిరక్తముఁ.
- ఉ॥ అంతటిలో దురుష్కభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు
ర్దాంశపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాఱుచు షాపురావనీ
కాంతునిసేన వెన్నకరు ధ గఁ విదళించి యజాండకర్పరం
బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నాచ్చిరి వీరరణోత్సవంబునఁ.
- ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాభులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ
ర్యధ్వజమెత్తి ముందటిమి ధ యాసపుఖానుని దాకి, తత్తురు
ష్కధ్వజనిజ్జొరంబడుచు ధ సర్వము నాశనముఁ బొనర్చి, ద
క్షాధ్వరహ రయైన నిట ధ లాక్షుఁడు వోలె వెలింగె నయ్యెడఁ.
- ఉ॥ ముందుఁగలట్టి వైరిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ
ధ్వందినచండభానుని క్రి ధ యఁ జెలరేఁగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం
దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాఱుచుఁ
సం దొనరింపఁ శౌర్యరథ ధ సమ్మునఁ బోరె భయానకమ్ముగఁ.
- తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాకి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెడివై చ
క్మస్థసింహేంద్రు మగ్రమూ ధ ర్చిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవు
- గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఫరీదుఖా దుర్జయుని మించి ధ రేఁగి దా
రాజపుత్రసైన్యంబుపైఁ ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలానిధిఁ జేసె ధ రణతలంబు.
- మ॥ తనదర్పద్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్థా సైన్యముల్ దిక్కులఁ
గని యువ్వెత్తుగఁ బాఱుచుండఁగ, ఫరీ ధ ధ్ధా కాలరుద్రుండొకొ
యన వెన్నెంటనె వచ్చె; సూక్తుఁడు ప్రతా ధ పాధీశు పేరెత్తి యు
గ్రస్థసింహకృతిఁ బెంచి తాకెను పరీ ధ ధ్ధామాభి నుగ్ధపడఁ.

శా॥ ఆసూర్యాన్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచుఁ భీతి హే
చై నై రింపఁగలేక యయ్యవనపై ♦ న్యం బంతయుఁ విచ్చుచుఁ
దూసెన్ దత్పతియా ఫరీదు కలలం ♦ దున్ మర్వ లేకుండఁగన్.

110

సీ॥ లక్షలు సేసాబ ♦ లంబున్న, సంతటి యాశ్వికదశ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీటి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేన ♦ వేల కున్న
సైన్యాధిపులు పోడ ♦ శతతంబుపై నున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సుం ♦ బారమ్మ లున్నను, సమర మేడ్లకొలంది ♦ సాగుచున్న,
తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచుఁ బాదుపా వగవ, ధైర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁజేతుఁననుచు వచ్చి కడకు నిట్టైతి ననుచు సుం ♦ కటమునొంది,
ఉ॥ భాసిముఖానుఁ డుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని ముడి లోకసం
తాసకర ప్రతాపుని బ్ర ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్ల సే
నాసముదాయ మడ్లుకడి ♦ నన్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁగె; నా
గాసురహర్తృభౌతె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరులన్ బొడిగొనెన్.

112

తే॥ తురకదొరల పై న్యంబులుఁతురగములును పదులు నూఱులుగా గుడుల్ గుడులుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్ల భూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన ర్తించు పెనుపుట్టెఁడుక్కుగదకు.

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రభట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లాదఱు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వాగ్రు పై రుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
ష్ఠురబలశాలి వీరబలుఁ ♦ డున్ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగన్.

114

సీ॥ పడదాఁకి సోలెడు ♦ వారిపై నమృతవర్షము జాఱు రీతిఁ గ ♦ ర్కశ తురుష్క
చమువు లన్నియు రణో ♦ త్సహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగభంగి;
నపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మప్పటి సాహసం బమరలోకశ్లాఘ్య ♦ మై తనర్చె!
తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యొత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యాప్రతాపుని వీరపై ♦ న్యంబులెల్ల పెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమొ ♦ యనుచుఁదోచె
క॥ కాలాహిక్కురులు నిజఘాలావీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
నోవీలి భజింపఁగ శ్వానునృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకెన్.

తే॥ శంఖరవములు సింహగ ధ్వారవంబు లతిశయిల రాజపుత్రునై ధన్యంబు లెల్ల
నునికి యుంకించి యురభించి యూదితాఁక విరిగిపడి వైరిబలము ని ధ్వేషఁగఁగన్.

తే॥ సూర్యభగవానుఁ డపరాధిఁజొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన ధన్యంబు
గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు ధ్రువముకొనిరి కడల మునిముని చీఁకటుల్ గదియు కరణి.

తా॥ నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం ధుర్వేలకుఁమించి యు
గ్రాహణి యవనుల్ పయిబడఁ బ్రతాప ధీశుఁ డయ్యందఱ
బాఱఁదోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ వర్షింప నర్పించె; 'దే
వేరీయన్ద మపూర్వ' మన్న నుడి ప ర్వే లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) పతాపసింహుడు యధరంగమునుండి శైలగుహ కదుదెంచుట. (*—

సీ॥ "ఈనాడు మొగలులఁ బోనీక కడతేర్చు! మిచ్చట మీరుండ నేల! యతఁడె
శ్యామసింహుఁడుగూడఁ జనుదెంచె! దల్లి పాశుశ్వరీదేవియు నేకతంబ
పిల్లలతో శైల బలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుఁదో డైన లేక!
యీనాటి పోరాట మెప్పుడు ముగియునో! యెప్పుడు రా నొదవునో! యెఱుంగ నో!

తే॥ మనుచరులతోడ మీరేగు" ధనుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచాగమును జెప్పకొనగ
భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడు వెంటఁ గొనుచు శీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ జేరుకొనిమె

తే॥ కడుపు మలమలమాడు నాఁ కటికి వెక్కి వెక్కియేప్పి నిద్రించిరి బిడ్డ లెల్ల;
విభుడు-పాశుశ్వరీదేవి- భిల్ల భటుఁడు గంగ మ్రొంగక యారేయి గడుపవలసె. 121

సీ॥ లలితసాదామనీ లలికలు చుట్టు నూగిన ముగ్ధ గోప కా మినులుగాఁగ,
రణరణ చ్చారు గ ధ్వనినాదము మనోజ్ఞమైన వేణునా దమ్ముగాఁగ
నంచుల మెఱయు సంగ ధ్యారాగపటలమ్ము రమణీయ పీతాంబ రమ్ముగాఁగ,
స్మృత్య స్మయూర వి స్మృత కలాపము శిరస్సందానితావతం సమ్ముగాఁగ,

తే॥ నతి విశాలమా సంతరి యౌగణమ్ము చెలువ మమరు బృందావన సీమగాఁగ,
బూని విహరించె విశ్వర యౌనిరూఢి బ్రావృ డంభోద బాల గోపాలమూర్తి! 122

ఉ॥ ఆమలకాభమై చినుకు లంతకు సంతకు నేకధారలై
పాములు వ్రేలఁ దీయు గతిఁ బర్వచు, నేనుఁగుఁడొండ మంతలై,
భూమి జలార్ణవం బయిన పోలిక నిడుచు, గుండపోత గ
ధ్రువముఖరంబులై కురియ సాగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

123

॥ కనులుమూసినఁ జేల్పు ♦ కొని లోనరుగు ధగద్దగలీను నివిడ సా ♦ హృదయములు,
 నొక్కొక్కఁడు జగంబు ♦ వొక్కలు న్రక్కలై చనఁ జేయు మేఘుగ ♦ భారవములు,
 కొండ లొండొంటిపైఁ ♦ గూలి బ్రహ్మాండంబు నగలించు ప్రళయ జంభానిలములు,
 తనమున విశ్వలో ♦ కపాణితతిఁ గూల్పుగతి జాణు భయద ని ♦ భారములును,
 శే॥ సంత కంతకు జృంభించి ♦ యావరించి పశ్యయములు కోటి యొకనాడె ♦ గలిగెనట్లు
 పశ్యతి కాయువు నిండిన ♦ పగిని, నూపి రాదనక గాలియు వాన ♦ యలముకొనియె
 శే॥ కోటి కొక్కడైన నిలువక ♦ గుదులుగుదులుతరు-మృగ-విహంగములు గూలెఁభాత్రావిశ్వ
 గర్భనిశ్చేదకమగు నా ♦ కాళరాత్రిఁ దలఁచు మాత్రన నిలువెల్లి ♦ జలదరించు. 125
 శే॥ ఏలు లీతబంటిగ మ్రోత ♦ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పుగి యొకవొట్టి ♦ కొలఁది మీఠి
 కొండలును-లోయలును-వనుల్-♦ గుహలు నిండి నిఖిల మేకాక్షరముగ ఘూర్ణితైవపుడు
 మి అకడ! గాలియు వాన గూడి నివిడం ♦ బై కేఁగఁగా రాతిచ
 ల్వకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ♦ ల్లల్ మంచుగడ్డల్ వలె
 నికటోర్విక శయనించి కప్పకొనఁగా ♦ నీ! జేనెడుగొడ్డ, క్రి
 దినికి లోకయ నాటిరాత్రి శివరా ♦ త్రికబోలె నెట్లీడ్చిరో! 127

—*) ప్రభాతము (*—

అ॥ వేఁగుఁజుక్క లేదు! ♦ వెల్లఁబాటను తూర్పు! కొండకోళ్లగుములు ♦ గూయ వెచట!
 రవి జనింపఁ; డెట్లా ♦ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకింత ♦ సన్నగిల్లె. 128
 క॥ తడియాటని గడ్డిని శబరుఁడు గొనిరా, రాణి రుబ్బి, ♦ రొట్టెలు చేసెఁ;
 గడనుండి బిడ్డలదట కిడి, పదపడి నొక్కరొట్టె ♦ నిడఁ బతి యెరురె. 129
 సీ॥ పద్మాసనమున దై ♦ వధ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెఁ బ్ర ♦ తాపదేవుఁ;
 డంత నొక్కబిడాల ♦ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయొడలు ♦ గోష్ఠ గీరి
 చేతిరొట్టెను నాచి ♦ శీఘ్రుఁబె యొక్కశాఖని నెక్కి చన! బిడ్డ ♦ కెప్పుమచుచు
 నటచి భూమిని వ్రాలె! ♦ నాధ్వని కడలి పాశేశ్వరి చని బిడ్డ ♦ నెత్తికొనియె!
 గీ॥ దనయయేఱునఁజెవులు చీఁదటలువోవఁ గనుదెఱచి తొమ్ముఁగ్రమ్మర ♦ క్తంబుఁగనుట
 వజ్రపంజరకల్పమ ♦ ప్పార్థివేంద్రు వీరహృదయము చెదరి ద్ర ♦ వించి పాతె! 131
 సీ॥ “పదియుఁబండ్రెండు సం ♦ వత్సరంబులు సంఘటించు పోరులకుఁ జె ♦ తించలేదు;
 జగము మ్రింగు నసాధ్య ♦ శత్రు వక్పరు కేఁగి పగవత్సనని సుంత ♦ వగవులేదు;

- కోటలు సేనలు ♦ కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు ♦ భయములేదు;
 కడు స్వీర్ణకాలంబు ♦ గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచా ♦ రమునులేదు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరుఁ ♦ డవతరించు నని వివత్కోటి నెదిరి ధై ♦ ర్యమున నడతు;
 గాని యానోరులేని ర ♦ క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ ♦ నలవిగాదు. 131
- తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని దేల ♦ వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల ♦ మాడుచుండ్రు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132
- తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుటు ♦ య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జీఁకు ♦ గుహలయును
 గాలి వాన యెండలఁజిక్కి ♦ కరకురాలఁ బఱచుకొనలేక పడియుండ ♦ వలసె నకట! 133
- ఆ॥ నాయనంతరమున ♦ నీయఖండక్షోణి సంత యేలవలయు ♦ “నమరసింహుఁ”
 డిట్లు లిడుమ పడెడు! ♦ నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల ♦ కూనయయ్యో! 134
- సీ॥ మూర్తీభవించు మ ♦ త్సూర్య పుణ్యఫలంబు, మామక హృదయ సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మీ,
 పావిత్ర్య మందిరో ♦ పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం ♦ దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ ♦ హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సౌభాగ్య ప ♦ ర్యాయపదము,
 కష్టాపనుద మహా ♦ కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవర్ణి ♦ నీ మతల్లి,
 తే॥ ప్రియతమంబైన మత్రేయ ♦ విగ్రహంబు, స్థూప మకుట రత్న రోచిః ప ♦ రీత చరణ,
 యైన పాతేశ్వరీదేవి ♦ యకట! యిట్లు పరమ దాఁద్ర్యమున ముగ్ధ ♦ వలసె నేడు. 135
- క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద ♦ గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని టెంతకాల ♦ మిఁక నిలిచెడునో! 136
- ఆ॥ వానకాలమందు ♦ వణకుచుఁ దలదాఁపఁ గూటివేడకైన ♦ గుడిసెయుండు;
 జక్రవర్తినయ్య ♦ సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు ♦ గుడువ వలసె. 137

⊕ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization.....Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian, Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

ఈ ఉరమునందు రక్తః † మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; † మఱులఁ దిండి
యొదవు టెపుడో! వైరు † తెనుకాదు రింత! కీ కడుపుఁగోత యెట్లు పడఁగ నేను!" 138

చ॥ అని వగ నొంది భూరమణుఁ † డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చెం
తను గల భిల్లుచేత నిడి † దానిని 'బాదుశహ' కొసంగుము
చనిపి యొకింత కన్నొగించి † ధ్యానసమాధి మునిగె! రాక్ష యొ
య్యనఁ జనుడెంచి యాత్మవిభు, † నాతని చెంగటి రొట్టెఁ, గాంచుడు, 139

గీ॥ "రాజయోగసమాధి నే † త్రములు మొగించి కడలివలె నీమహారాజు † కడల కుండ;
భావగంభీరమైన త † ద్వదనమందు నలఁతి యలఁతి చింతారేఖ † లలమియుండె." 140

చ॥ అని తలపోసి నాథు వద † నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు † నండన నిల్వె; బ్రతాపదేవుఁడు
గనుఁగవ విచ్చె; విచ్చిన మొ † గమ్మున దేనియు డగ్గరించుచు
వినయము నాదరమ్ము గను † పింప నకపితవృత్తి యేర్పడక, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట (*—

గీ॥ "రత్న సింహాసనం బెక్కి † రాజ్యమెల్లఁ గన్ను సన్నులఁ బొలించు † కాలమందు,
నడవిఁ బొలించునేడు, నె † న్నడునుగననిచింత బూమోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

సీ॥ ప్రాణేశ! నీయుద † రము నంటు నాడలి, నీక్షణంబుల నాశ్ర † యించు నిద్ర;
మోమునందుఁ బ్రసాద † మును గాఢినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ † ధైర్యగతిమ,
మెట్టి దుష్టుటకార్య † మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత † తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే † దిక్కుగాఁ జూడ్కులు క్షీతిపై నిగుడ్చి వీ † క్షింపనేల!

గీ॥ మీమది నొకింతయును జింత † మేకొనంగ నెఱుంగ నెన్నడు; మిమ్ము నే † నెఱుంగుటాది
నిదియె తొలుసారి; నగపున † కేమి హేతు! వెఱుంగఁజెప్పముమానసం † బెరియసానె 143

సీ॥ పదియాఱుకళల వి † శ్వమునిండి వెలుగు కళానిధి సహజ క † శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ † న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెదపోటు † మానని పని;

it. Where females are honored there the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. "Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults" says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.
Customs of Mewar.

- తళతళమెఱయు ని ♦ ద్దపుటద్దము పరాగధూసరమగుట పోఁ ♦ దోయరామి;
యమలవాఃపూర గా ♦ రాంగ గంగానది వానకాకు కళంకు ♦ వదలకుండు;
- క॥ నివి ప్రకృతికి లోనైనవి; ♦ యింతవఱకు నాయెఱిగినంతదాఁక రా ♦ రాజా ప్రతాప
సింహదేవుఁడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144
- గీ॥ వైరు లెదిరింప వెన్నిచ్చి ♦ పాఱ వెపుడు; పాఱు వైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగఁబోవు;
కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద; విటుల యోజింపఁ గారణఁ మేమినాథ! 145
- ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
ప్రాపున నిల్చె ధీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
దాఁపక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146
- గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిపోకు ♦ సంతమాత్ర విభుని హృదయారవిందము ♦ విచ్చె; మోము
విచ్చె; విచ్చిన కెందమ్మి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాతెఁ ముఱుఁగితి. 147
- మ॥ "జననంబందిన నాటనుండియు రహా ♦ స్వం బొందు నేనెన్నఁడై
నను బాటించి యెఱుంగ నింతవఱకున్; ♦ నాయగ్ధదేహంబవై
చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యింతకున్
మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జింతచేఁ గొంగెడిన్. 148
- సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ ప్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్యాలలందు,
ననుపమంబైన శు ♦ ధ్ధాంతసీమలయందు, మిగులనెత్తగు గాలి ♦ మేడలందు,
బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రసూదావనములందు, బస్మిటి కాల్యల ♦ పట్టలందు,
సారాంబుపూర కా ♦ సారతీరములందు, మోదంబు గోఁపు పూఁ ♦ బొదలయందు,
- గీ॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నునన్న మెలఁగ నెండ ♦ కన్నెఱుంగక
యలరఁదగు మహారాజుభా ♦ ర్యవ్రగనుండి యిడుమ పడుచుంటి నామర ♦ దృష్టవశత.
- ఉ॥ వీరసావతారమని ♦ పేరు వహించు నృపాలపూజ్యుఁడొ
శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చోఁ దలఁదాఁపఁగఁ జోటులేక మా
ర్జాఠికోలఁ బిల్ల లుద ♦ రమ్మైన వ్రేలఁగఁ జెల్ల గట్లఁ దా
ర్మారగుచుండ నేకతన ♦ మర్త్యుఁడు చూచి సహింపనేర్చునో!
- మ॥ అకటా! నాకసుగందు లీయడవీ బో ♦ యల్ మోయ నిదందు వే
ళకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్పక సుతచో టింత తీ

రికయుఁ లేక తపించుచుండ, నిక యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నీని యుబులాట మందవలె! పీ ♦ రత్వంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగాఁ బిల్లులు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున స ♦ హించుచుంటి!
దివమఁ బో ములముల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
లోమ్మునైఁ గ్రమ్ము ర ♦ క్తమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారనివ్రాపం ♦ జరసన్నిభంబు నానావంతులు తుణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ 'యాలుమూసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోచె; నేడవనెల రాఁగఁదురముచేయ
సిద్ధముగ నుండు' నని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచే బాచుపాకుఁ బా ♦ పించినాడ. 152

ఉ॥ ప్రాసించిగాని కమ్ము; సది ♦ వాసినదాది నరుంతుదవ్యధా
యాసిగోవు మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యసములేని క్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్తుద మయ్యె నేడు; నా
వాసి నోలంగ; నీమినికి ♦ ప్రాసితినంచు మదిఁ దపించెదన్."

153

—*) పాశ్చాత్యకీదేవి ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు బ్రతాపసింహుండన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
నెనయి భర్త మోముఁ గని ♦ "నాథ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
జుకమ మిమ్ముం; గార్యమును ♦ జేసెనుచో ఫలసిద్ధి చక్కగా
మనమునఁ జర్చసేయ కొక ♦ మార్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవత్తుల!

154

మ॥ వ్యూహం నొందఁగఁగోరి తాఱు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధముఁ సిద్ధమే
యభ్యుదయ లాభ మదేను! యీగడుపుచే; ♦ నాయుస్సు హెచ్చించిన
ట్లవు; నేడే పద్మనాభ నీదు కరవా ♦ లానాటి కిట్లుండునే
యవనప్రాత శిరో విదారణ పటు ♦ వ్యాపార పారీణతన్.

155

సీ॥ ఊణకాలమైన వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁజోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁజోక,
సంతతభ్యాసని ♦ స్థ యెలర్చు గార్యసాధకుఁడు శేబవలును ♦ దత్పరుఁడయి
తనరంగచలయు; స్వా ♦ తంత్ర్యమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంక్షచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భవనైక వీరపుం ♦ గవృడ వీవు;

గీ॥ పౌరుషోద్యోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నైటు కోరి! తాఱుమా ♦ సములుకూడ
చున్నయట్టి నిర్వాప్యపారుఁడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతిచెడి యఖిలభా ♦ తతలక్ష్మి యవనుల పాలయి కడగండ్లు ♦ పడుచునుండ,
గన్న సంతానంబు ♦ కన్న మిన్నగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ♦ డ్పడుచునుండ,
గల్కాణినిలయదు ♦ ర్గము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాడు ♦ పడుచునుండ,
హైందవాచార మా ♦ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ♦ లగుచునుండ,
గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ♦ పట్టుదప్పి వీరి నానాటి కుట్టుతాత ♦ లూఁగుచుండ,
దనకుటుంబముపై నాస ♦ ననిఁ దొలంగ నోపునే! వీరరాణావ్ర ♦ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భువన ముద్భవమొందు ♦ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ♦ గించి యెఱుగ
నట్టి స్వాతంత్ర్యము ♦ హయోగదీక్ష నారంభించితివి మహా ♦ గ్రహవృత్తి;
సీయసంతత్యాగ ♦ నియతియును నఖండేశభక్తి రతి ను ♦ తించె జగము;
లా యజాండకటాహా ♦ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె సీయశలబు వి ♦ శ్వమున నిండె;
గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ♦ స్థాయిగాఁగ నీమ పావననామంబు ♦ నెగడునట్లు
మెలఁగనేర్చితి; లోపముల్ ♦ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ♦ తముడవీవు,
గీ॥ సానఁడిచ్చిన కొలది వ ♦ జంపుముక్క, తఱచిన కొలది మంచి గం ♦ దంపుఁజెక్క,
యిడుమ లందిన కొలది లో ♦ కైకవీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱుం ♦ గనిచె నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ♦ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ♦ శించె ననుచు,
జయ మింతవఱకు ద ♦ ర్శన మీయలేదంచు, నాపదల్ మెడబుటియయ్యెననుచు,
జన సేన్లుపూండ్లును ♦ దినఁ దిండి లేదంచు, బసికూన లగచాట్లఁ ♦ బడుమ రనుచు;
మదిఁ గుండవలవ! దీ ♦ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గవచఖడ్గము లూని ♦ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ♦ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షోణి ♦ ననుసరించి
శత్రుసంహార మొనరింతు; ♦ శంకలేల! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ♦ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న సై ♦ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతవృపులెల్ల ♦ సమసిచనిన,
భటుఁడొకండును లేక ♦ బలమెల్లఁ దొలగిన, నాపదల్ వేసవే ♦ లలముకొనిన,
నేను బిడ్డలుఁగూడ ♦ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ♦ ప్రక్క నిలిచి;
కొండలోఁ జివర యం ♦ గుళమైన రణములే కళ్ళరు సుఖముగా ♦ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ♦ చిన కడపటి నిసువు గళమునఁ గొనయాపి ♦ రెఱఁగియుండ
వై వసముడ వీ విడిన స్వా ♦ తంత్ర్యసమర మజ హరాదు లెదిర్చిన ♦ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱ యొక్కింతయు లేదు ట్లోకమువ నా ♦ కుఁ; బ్రహ్మకల్పంబుగా
ధర జీవించెడు వారు లే చెపుడు; ము ♦ దస్మేరముల్ మీముఖం

బునుహంబును దాండవించుచు ముదం ♦ బుక్ బెంచుగాకండు సీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికిఁ బ్రతా ♦ పస్వామి హర్షంబునఁ;

162

|| “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చిసవేళ మొదలంట శ్రీమఁ దీర్చు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిపోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీయఁగల యంట ♦ కాని కోట!
కష్టాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియపు త్రోవఁ జక్కఁగఁజూపు ♦ దొడ్లజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు పైఁబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!
|| యన్ని వేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నందనోద్యాన మనుచు డెం ♦ దమననెతు
సీమధుర ధీర గంభీర ♦ నిబిడఘటిఁ దలఁచి పాటేశ్వరీ! వని ♦ తామరల్లె!

|| వరసాశీల్యము నాభిజాత్యమును సౌ ♦ భాగ్యంబు శ్రీయ్యుక్ మనో
వార శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ స్మృథాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంధించె సీ
శ్వరుఁడంచుక్ మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునఁ మొక్కునుక్.

164

|| నేనెఱుంగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ నంబుచేసి
మధురస్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుఁదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతదేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱుచి యలరించి మించి డై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును జెంచి ♦ మమతనుంచి
|| యండఁ బాయక నీవుండు १ నాతదాఁక వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుఁడు దారి తప్పునె! స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మనిరతి.”
|| అనుచు వచియింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాటేశ్వరీదేవి ♦ ప్రార్థనమున జనవశేణ్యుఁడు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164

—*) రాజపుత్ర పై న్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—

|| ఆలోన సమీపంబున శైలగుహ భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లఁ
ప్రీలఁగ భిల్లేశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడిఁ.

14

|| ఆకల్యాణ మహారవంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రతా ♦ పస్వామి లేచెఁ; సలుం
బ్రాకృష్ణాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వ్రాలుచుఁ
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినఁ,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైఁబడ సమరం
బానరించుచు గెల్పుచు వెన్నను బడుచును గొన్నినాళ్లు ♦ గడిపె విభుఁడు. 169

—*) భిల్లుఁడు ఢిల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గొమడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బానరించుచు భిల్లుఁడు కనుఁగొనె ఢిల్లీ పురము కనక ♦ గోపురవరము. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నివిడబాహుతోప ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!

గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భువనవిలయమును గూర్చుఁగాఁ జాలిభీతిఁగొలుపు
మెను పిరంగుల తండముల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ఢిల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సరోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పుండరీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులను నడచి ♦ గొందుల విడిచి వీధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్ల వార్తాహారి పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్రు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కిం
క్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతఁడు డాసె. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహారులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతఁడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచె. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ ణాచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగాఁహిణి ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముత్యైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుళసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువ,

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భువనమోహనదరహాసఃసూర్తియల్,
నిలిచి మ్రొక్కు పౌరులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవఁనరుగుదెంచె.

గీ॥ అణగి ముమ్మాటులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్చి,
భిల్లుఁడును సార్వభౌముని ♦ ద్విరదముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హస్తంబు సాచె.

|| ఏమరక జేరకు ప్రక్కకు వొలగె'మం ♦ చెల్లెత్తి జావారికుల్
పదరక భిల్లుడు నిల్చె బొమ్మవలె; న ♦ కృర నేత "యేకార్య ము
న్నది! నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ జాగారు నీకిమ్మటం
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుడ ♦ య్యేన్లు దిగక బాటుచుక, 178

|| "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేయు సేమముతో నున్నారే! యెఱుంగంగ బల్కు ♦ నాతో" ననినక, 179

|| "అందఱు సేమమే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నక్కగుపాదుషా ♦ యాదరమున
సంజలి వట్టుచు ♦ నద్దాని జేకొని సుభ్రమాబున నంత ♦ జదువదొడకె;
నక్షియుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్తమందు ముదంబు ♦ చిగులకె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హస్యంది మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లలితయిల్లె;
|| జేష్ఠులం దింత తొందర ♦ చెలంగజొచ్చె; నొడల నొకవిత రకమైన హాయిలు పుట్టె;
సంత సంగరేకున గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లు దోడ్కొని లోని సాధమునకు.

|| ఏమవేల్ రాణివాసంపు ♦ ట్టజ్జముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లరపుడు.

—*) అక్కరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలకరింపఁ జేయుట. (*—

|| సీ॥ పురిని నూఱులువేలు ♦ మొగలు కెక్కెములు వింతగు రంగులనుగొల్కి ♦ యెగురసాగె
బ్రతిగ్గుహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభా స్తంభనివహంబు ♦ ప్రభలు గొలిపె!

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

☉ Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

సల బహిర్వారసీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడదొడగె;
రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హా ♦ రంగు నెఱపె;
గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల లెన్ని యెడలనో నెలకొల్పఁగాఁ ♦ బడి తనరై;
విరులు పునుగు జవాది య ♦ త్రువుచేతఁ బురము సిరి నించి సౌరభంబులను విసరె.

మ॥ అరుగ్ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వాసూర్ణు లుద్యోగు లె
దఱ్ఱ “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నుంబువై నక్షరీ
శ్వరుఁడు; గాన నమాత్యులు నృపతులు ♦ నై న్యాధిపుల్ పౌరుల
దఱు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్త దెల్ప సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్ల మనీదులందును భక్తి వెలయఁ బా ♦ ర్థనలు జరిగె;
వైదిక మంత్రపు ♦ ష్పములు మంగళహారతులు సాగె నెల్ల దే ♦ వళములందుఁ;
గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వరులదాఁడఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
నూతనవస్త్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;

గీ॥ రాజులినిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్ష్యభోజ్యంబులు ♦ పంచఁబడియె;
సీడులేని సౌఖ్యాభి నో ♦ లాడి, నాఁడు ఢిల్లిపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిందుపఱిచె.

—*) అక్షరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపై న యావనా ♦ శ్వములపై నఁ బల్లకీలపై నేర్చుటా ♦ జారివైనఁ
జెల్లుబడి కల్లు దొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుడు. 185

గీ॥ విలువగుస్తులు ధరియించు ♦ వేత్తధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రచురపఱచి
తత్తదర్హస్థులమ్ము లా ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క్రమత నెఱపి.

గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమనుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవై శాల్య మే ♦ మనఁగవచ్చు

సీ॥ పలుచిత్తరువులు బే ♦ బరునాఁటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
బలురకంబుల యద్ద ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హా ♦ రంగు నెఱప,
మెఱుఁగారు లోహని ♦ ర్మితకుండమందార మాల లందందును ♦ వేలుచుండ,
నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ ఢిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,

గీ॥ నేల యొక్కింతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బళము లమర,

- సందుపై రెండువేలు ది ♦ వ్యాససములు దవరః దవరారె నక్పరా ♦ స్థానవాటి. 188
- దాని చివర విశాల వి ♦ తద్వి యమరేః; గ్రింద మొకమాలు పైన జ ♦ రీషని గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొండే; ♦ పైననుండి వివిధముక్తాగుభుచ్చముల్ ♦ వ్రేలుచుండె. 189
- ఆవిత్తర్దికకు మ ♦ ధ్యమున వెల్లెను మనోహరనూత్నకనకసిం ♦ హాసనంబు;
సద్దాని చివరల ♦ నప్పదిక్కులయందుఁ దవరారె హాటక ♦ స్త్రాభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య ♦ వజ్రసంస్థగితమై శాంతు లీనను స్తంభ ♦ గర్భసమితి;
యా స్తంభములపైన ♦ నపరంజిపై కప్పు రేకులు రేకులై ♦ ప్రియముఁ గూర్చె;
నెత్తయిన చుట్టుగోడలఁ హేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరముల ♦ చెరువు నించె;
బరమభాగ్యాంకమగు నాన ♦ భాభవనము తగె మఱువు సుధర్మాస్థాన ♦ తలముఁగేరి.
మాత్రులుద్యోగు లాప్త సాఁమంతమణులు పదియు నాఱునూఱులుపైన్యఁపతులు గాయ
కులును బండుగుల్ నిండిరి; కొలువు దవరేః దరగ బారులఁ దూఁగు సాగరము కరణి.
కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి ♦ గొమఱొందెను శో
భన వైభవపరుఁడు 'సలీ' మనఘుఁడు యువరాజు భార ♦ తాపని కెల్లా. 192
- సీ బైరాముఖా చమూ ♦ పతి పూర్వజన్మ తపోమహీజాతంబు ♦ పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార ♦ తాఖండబహుళి సామ్రాజ్యమేలెడు మహా ♦ మంత్రిమాళి!
విశోన్వస్తైశ్వర్య ♦ విభవసాంద్రుండైన యక్బరీశ్వరుని వి ♦ య్యాలసురభి!
పరిషియభాష బే ♦ బరున్మపేందుఁ చరిత్ర మచుపదించినయట్టి ♦ యగ్రసుకవి!
కులముగాదు దొడ్డ ♦ గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుండు! ♦ సరళహృదయుఁ!
డాన్ వర్తనాంకుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ డధివసించియుండె ♦ నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

"Akber, the Great Mogul."

❀ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memoirs of Baber, well described by Abul-fazal 'a code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language then prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy.

"G. B. Malleson C. S. I.

- సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల ♦ దాన మిచ్చినను వేల్చుంచి తాళని రాజ ♦ యోగిమాళి,
 వసుధాంతమునకైన ♦ వాహనం బెక్కక శ్రమచేసి నడచు ని ♦ స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ ♦ సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ ♦ గద్గరుండు,
 బుద్ధి బడినవారి ♦ బతుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ ♦ పానిరతుండు,
- గీ॥ యాత్రీకులపన్ను గోవధ ♦ మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి ♦ జ్ఞానరాశి,
 గ్రీ “హరివిజయసూరి” భువనవి ♦ ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క యపరంజి ♦ పీట నుండె.
- మ॥ పగిలించెఁ బ్రకృతి గుండియల; న ♦ కృష్ణ పాదుషా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; నై న్యపతులం ♦ దుక్ జూడఁగా నితవాఁ
 దగుపింపడనఁ బొల్పు నంబరువిభుం ♦ డౌ వృద్ధహర్షత్తు మా
 “భగవాన్ దాసు” వసించెఁ జెంతగల భా ♦ స్వత్స్వర్ణ పీఠమునన్.
- సీ॥ “కచ్ఛహా”న్వయము లో ♦ కప్రసిద్ధ మొనర్ప నవతార మందు మ, ♦ హాభుజుండు!
 రక్తాబ్ధినుండి బ ♦ ర్మానాఁకఁ దనక త్తి కెదురు లేక జయించు ♦ పృథుబలాఘ్న!
 దప్రతిహతముగా ♦ నర్థతాబ్ద మంబరుదేశ మేలు నృ ♦ పాలచంద్రుఁ!
 దాఖ్య కక్ష్మరే కాని ♦ యఖలంబున కితిండె యనగ వ్రుంచు. న ♦ ర్వాధికారి!
- ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నిత ♦ శౌర్యరేఖ యంతటి మహోన్నతౌద్ధత్య ♦ మింత మాట
 తి బలిమి గల నై న్యపతి యొందు ♦ గలుగఁడ నెడు మానసి గ్రధస్థింపఁ బ్ర ♦ ధానపీఠి

The Khan Khanan [Abdurrahim] to whose daughter Dāniāl was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

§ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Haravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on a long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. The Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Ujjain.

“Akbar the great Mogul.”

⊙ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

- సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వేతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుండు,
 చతుర చతుస్సహ ♦ స్ర హయాధిపతియౌచు నక్కరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుండు,
 తనమాట విభుండు వే ♦ దంబుచు మన్నించి తలఁదాల్చు మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
 తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తమ ♦ గ్రంథకర్త,
 గీ॥ యకలుషోదారస్తనం ♦ డగు ఘనుండు, దినము పదిపీయల తిండి ♦ తినెను దొడ్డ
 తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముండట నొక్క స్వర్ణాసనమున.
 సీ॥ లాహిరీపురస్సహ ♦ లకవశ ముద్ధరింప జని చిన్త్యి పా ♦ వనగుణుండు,
 హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిఁగి యనుష్ఠించు ♦ గురుమనీషి,
 ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగడాకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
 డకృతీశ్వరుని పై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుండు,
 గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సిన్తులు విధించు నేర్పొట్లు ♦ చేయుటందుఁ
 గలియుగమున వీని సముండుఁగలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ' ల్లోక్కపీఠినుండె.
 సీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపైనఁ ♦ నుండె; నితఁడు
 ఓవామహీంద్రు కూ ♦ రిమి గాయకుండు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Manu to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Manu was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahmud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpour, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assessment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

⊕ All authorities and traditions are agreed that the best performer in Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of his

- ముల ముగ్ధ; రెండుగం ♦ టలపై నఁ బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రప్రండు మడిసె”
 నని యక్ష్మరన, వల ♦ లడరించి బాలరుల్ పట్టి తెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ
 గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిషిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
 శాప మిచ్చిన గాయక ♦ సార్యభాముఁ! డిలని కీతఁడె సాటి యీ ♦ యీతితలమున. 199
- సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయ ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
 త్రిసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతీయయ్య వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యఁ,
 డకలంకవర్తన ♦ నక్పరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
 కవరాజబిరుదసం ♦ కలితుఁడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,
- గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభమెల్ల ♦ విజిగిపడిన, నడ రొకించుక లేక న ♦ త్యంబు పలుకు
 ర్వ పృథ్వీరాజాఖ్యారాఢు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాసనమున.
- సీ॥ కాలంజరీసమ ♦ గ్రహ్మతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు వా ♦ వనగుణుండు,
 ప్రభువతుండు భగ ♦ వాదాసు సేవించి శౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
 యక్ష్మరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుంగంగ నేచ్చ నర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
 కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుఁడై వక్తయై సభ నలరించు ప్ర ♦ జ్ఞారతుండు,
- గీ॥ తనదు ప్రతిభానిరూఢికి ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
 జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్డ ♦ పీఠమాయ.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊗ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skillful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Mallison. C. S. I.”

- || అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 || యా 'ఫయాజి' ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 || పారసీకభాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున దురభి
 || మానశాలి యా బ ♦ దోసికవీశ్వరు డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 || సీ॥ బికసీరురాజ్యపా ♦ లకుఁడై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభుండు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంధ్రుడగు 'పెరి ♦ స్తా' మనీషి!
 || యల తులసీదాసు ♦ తుల యీతడగునను వాసి గాంచిన "సూరిదాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja-Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II."

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

⊕ Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny;—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. This connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Amber, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టె గసగసగింజపై ♦ నాఖొరాను ద్వందశాధిక శతతమా ♦ ధ్యాయ మెల్లఁ
గ్గి బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ బ్దూస్సమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాల
గీ॥ ‘షేక్ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్బరు ♦ నా వ్దు
డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుండి రవిరళానందమున సస్తి ♦ తాస్యల
క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సాబగున్
బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దోరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్యభౌముడు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి
యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుడును పల్లకీ నెక్కి ♦ మెటరాంగ.
ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
తంతనె వారి వందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహాపీఠి; దు
ర్దాంతరవం బెలర్పంగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేలె నయ్యెడన్.
గీ॥ దుద్దఁగంబడి బుజముల, ♦ దుద్దుఁగట్టి కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
భిల్లుడు వసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపైన వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుడు చూప.
క॥ చుక్కలలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలిగె నక్క; ♦ రందఱు దొరలున్
గ్రీక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభ దెసను బాదు ♦ పా కనుఁగొనుచున్
సీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపా త్తంసులార! యు ♦ ద్యోగులార!
యిది మహాసుదీనమా! ♦ నిపు డనంతానంద ములించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరిగె”

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the heart
minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement
finitely more lasting and important than any or all of the victories gained by
monarch... The second place after Tulsī-Das is accorded by unanimous ac-
to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in
early years of the reign... enjoyed much influence at court. His skill of eye
hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy see
much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a
of the whole book.

“Akbar the great Mogul.”

నా మహాదివ్యహా ♦ ద్వాంశంబుఁ దెలుప మి మ్మాదట రమ్మంటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున ని ♦ తటి యమూల్యనువార్త నితవఱకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

॥ నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుఁ”డనుచు నంగరేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బ్రశ్నీరాజునందఁ జేసె.

౪॥ వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ క్షీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబామ్మకరణిక ♦ నిల్చుండె; నక్కర్ విభం
డనురాగోత్సుకచిత్తుండై “నుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్లుంటివో!
వినిపింపఁదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ క్షీరాజు మో మెత్తుచున్,

212

౫॥ “ఆస్థానవాటియు ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ తాళపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొకఁడై న ♦ నగపడ; దిట్టి దుష్టితి నివేదింపుగ ♦ సిగ్గు దోఁచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందుఁ”

౬॥ డని వచించి యక్క ♦ ‘రఙ్గారహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువు”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియు:

౭॥ “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! రిపుడే
ప్రారంభింపు” డన, నఙ్గారహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచున్,

215

౮॥ “పదినాళ్లుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దై న, నీదు
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య ♦ మగుట నెట్లులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్కరు నేత ♦ వెత వహించి

౯॥ యేలముందె తెల్పుకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుందు!
నై న నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!

౧౦॥ త్వరగ వెడలుఁడనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిప్పు డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు తగ్గ! విచారపడకుఁ” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె. 216

౧౧॥ అనఘుం డక్కరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ పుల్లాంబురుహం
బును గేర మధురకంఠ స్వనమున ‘వినుఁ’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగెన్.

“అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెరిపిలేని యుద్ధంబు ♦ లెసఁగె; రుజకుఁ
దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతి ♦ గొనఁ దలంతు;
నొడఁబడుదువేని యార్పెలల్ ♦ గడువు చాలు;
వైరి వయ్య నుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;
న న్నెఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!
హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెట్ల తెలుపు!
తప్పక మెలంగు నట్లు

ప్ర ♦ తా ప సిం గు. ”

సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు సగ్రగణ్యస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిరోది ♦ యాస్వయాంభోరాశి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహనృపేంద్రుఁ డాఱుమాసంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోఁచె;
గీ॥ నచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కరుగుదెంచు ♦ జూడ తోఁచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు.

సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి”ననుచు వ ♦ చించు నంత
“సంధియుఁ దప్పక జరగుఁబా”మ్మని కొంద, “అతఁడు లోబడు సత్య”మనుచుఁ
“తా ‘జలబుద్ధి’ ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగనేర్తురే!” యనుచుఁ గొం

గీ॥ “తాప్రతాపుని దశసహ ♦ స్రాశ్వసతిగఁ జేయు”డని కొందఁ తెత్తుగాఁ ♦ జేతుల
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్నముట్టంగఁ ♦ కేక విడిరి.

గీ॥ అంత నక్కరునృపమాళి ♦ “యవును! వారు మైత్రి పాటింతురని తోఁచె ♦ మా”క

❉ బృధ్వరాజుఁ జూచుచు “నేటి ♦ కిట్లు నిల్తు! రేల కూర్చుండ!” రని పల్కఁబృధ్వరా

❉ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told th it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. “I know well” said he “for your crown he would not submit to your terms. He req and obtained permission from the king to transmit by his courier a le Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with to prevent it.

“Annals of Mewar.

* అశ్వరుసార్వభౌమునితో లేఖ ప్రతాపసింహునిదిగాదని పృథ్వీరాజు నివేదించుట. *—

- I “సేనకుండ నేను; నాన్వామి ♦ వీవు; నాకుఁ దెలిసినంత నీకడ నివే ♦ దించుటయును ధర్మవగు! విన్నవించు; బ్ర ♦ తాపసింహ కర లిఖిత లేఖ యిది కాదు! కాదు! కాదు!
- II అనుల కైలాసశైల శృంగ ♦ గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహా ♦ రాజు క్షీర్తి నై పఁ జాలని యాగర్భ ♦ శత్రుఁ డెవఁడో యిట్లు కల్పించి లిఖించె ♦ నిది నిజము!
- III పాణిప్రతిష్ఠ స ♦ దృక్తితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు ♦ నలవరించి, కోటి కొక్కఁడు తెచ్చు ♦ కుసుమంబు లర్పించి, సాంబాణి వాసనల్ ♦ సంతరించి, పూర్ణ నైవేద్యంబు ♦ ముందుంచి యర్పించి, కప్తపు టారతుల్ ♦ కాన్క లాసగి, మంత్రపుష్పము పెట్టి, ♦ మమత నాత్మపదక్షిణనమస్కారస ♦ త్క్రియలు దీర్చి,
- IV భక్తుఁ డెట్లు నాత్మదై ♦ వతముఁ గొలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్పు! నాప్రతాపు! డతని గళమునఁ గొనయూపి ♦ రాదుచున్న నీకు లోఁబడు ననుమాట ♦ నీళ్లమూట.
- V బ్రహ్మవిద్యామహా ♦ త్వరహస్య మెఱిగిన యు త్తమోత్తమ రాజ ♦ యోగిమాళి, హరిహరబ్రహ్మదు ♦ లడ్డువచ్చిన సుంత వెనుదీని భవనైక ♦ వీరమూర్తి, పదునాల్గులోకముల్ ♦ ప్రతిఘటించినఁ బట్టుదల మానని భగీర ♦ థ ప్రభుడు, తవిలి మారొన్న మే ♦ రువునైనఁ బాదుతోఁ బెకలించు దుర్దమ ♦ పృథుబలుండు,
- VI చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి ♦ చనిన నాత్మవైభవముఁ గోలుపోని యా ♦ భానుకులుండు శ్రీఁదాటఁగితానుగా నీడు! చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధు! లింకిచనెనె!
- VII ఢిల్లీతో మొగల్ సామ్రాజ్యమెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి త♦చ్చరణయుగళమును భజించెద నంచు మ్రొ ♦ క్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామపా ♦ దమున నేని.
- VIII తొరుష్కన్యపమహా ♦ స్థానవాటికలోన నిందఱు దొరలు నేఁ ♦ డిట్లు చేరి తనకమ్మఁ బరికించి ♦ తగునంచు నీపట్టపగ లిట్లభిప్రాయ ♦ పడిరటంచుఁ దెలిసెనేని ప్రతాప ♦ దేవుని కోమల దివ్యచిత్తం బెన్ని ♦ దిశల నొగిలి జాలినొందునో తెల్పఁ ♦ జాల; నక్షరటన్న నతనికిఁ గొంత మ ♦ ర్యాద యుండె;
- IX నక్కట పరోగితజ్ఞాన ♦ మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనల్ ♦ వీరలంచు నమ్మహాత్ముండు తలపోయు; నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడఁనూడిపోవు.”
- X అని వచింప నతని ♦ యంబుదగంభీర భాషణములు విని స ♦ భాజనంబు లబ్బరంబు నొంది; ♦ రక్షరు నవమంద హాస రోచియగుచు ♦ నతనిఁ జూచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పట. (*—

సీ॥ “ఆమహామహుడు పు ధి ణ్యస్వరూపుడటంచు, భువనైక వీరపుం ధి గవుడటంచు,
నర్కవంశస్థుల ధి కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ ధి ర్తనుడటంచు,
గొలదిమీఱిన పట్టు ధి దల గలవాడంచు, నసమానధైర్య హే ధి మాద్రియనుచు
నాశలేని యమాను ధి షానందపరుడంచు, బ్రతిలేని యాశ్వర ధి భక్తుడనుచు,

గీ॥ గ్రమ్మకొను బహుళాపదా ధి ర్ణవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత ధి కాండటంచు,
నే నొకడ నేల! యీదేశధి మెల్ల భువన మెఱిగి యెఱిగి వేనోభులఁ నెపుడు మెచ్చు.

గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర ధి శస్త్రమూర్తి శ్రీప్రతాపు స్వాతంత్ర్యల ధి స్మీస్వరూప!
శల్లి పాశేశ్వరీదేవి ధి ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలోఁ బ్రశం ధి సింహుడు. 230

గీ॥ ఆమహీంద్రువై నెంత మ ధి ర్వాదగలదొ పల్లకీ నెక్కినచ్చి స ధి భాస్థలమున
వేదిపై హేమపీఠిపై ధి వెలసియున్న వననివాసియౌ యీల్ల ధి వరుడు సాక్షి! 231

క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాణాగారి దనుచు ధి నౌదల యూఁప
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాడందు; నిజము ధి నిజ మిది యెందు. 211

క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; ధి యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాడు భటుడు; ఇనియే మున్నది తేదనగ, లేని ధి దున్న దనంగ! 212

గీ॥ త స్తునిపె మహారాణాప్ర ధి తాపసింగు జాబు నాకియ్య ననుచు నొ ధి సొగె దీని
బొంకనగ నెట్టిదో దాని ధి పు ట్టెఱుంగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల ధి మధురమూర్తి.

క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయడేని ధి శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియ్యక పృథ్వీరాజు ధి “శ్రమ మేమిటికి! 235

క॥ ఈలేఖికిందఁ దవలిన వ్రాలునకును సత్యమైన ధి వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దంతియ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁబలుకఁగఁజాల. 215

క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బంపియుండు! ధి నీకాలమునం
దివి క్రొత్తలె! ధన మున్నను భువనంబులు మార్చనచ్చు ధి బో! నిమిషమున. 237

గీ॥ అంత యేటికి! దేవర ధి యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే ధి వకునిఁ బంపి
యరయువాడ నిందలిసత్య; ధి మంతదాఁకఁ గమ్మ నమ్మకయుందురు ధి గాక మీరు.”

—*) మానసింహుడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—

క॥ అని బలము నిగుడవచియించిన వదనంబెత్తి మాన ధి సింహుండు “ప్రతా

పశ్యసతియెడ నాకును దీరని వైరంబుంట యంద ♦ అకు విదితుబే!

239

క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్వాగా
నివ్వితుఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితరతేజస్వరూపుఁ ♦ డనుటయ కాదే!

240

క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డీ
కొని కోటివిషత్తులు గోటను మీఁచెడు ధీరుడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెంతుక.

241

గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది పెంకెతన మాప్ర ♦ తాపునండుఁ!
గానిచో నందఱులు సా ♦ ఖ్యమున మనక యూహిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె!

242

సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీను సాహాయ్య ♦ మొదవియండ,
నుదయపర్వతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్లు సకల గో ♦ త్రాభరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ పత్తిఘటింప,
మానవమాతృలే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;

గీ॥ రిడకే పాదుపాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకతాచుఁ బడియెఁ బి ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డాతకాలము యొక ♦ నని యొసర్పఁ బూసఁ; డీమాస మజీ కలఁలోని బాస.

సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్ష్మీ యనాథయయ్యె! దుర్గమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భాండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయెఁ సేనాబలం బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యె!
సామాతన్యపు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యె!
దల దాచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱనయ్యె! గట్టుగుడ్డలు పేలి ♦ కలుగఁ జిరిగె!

గీ॥ గడుపు మలమలమాడె! బిం ♦ కంబు లూడె! బలము సుడిసె! స్వాతంత్ర్యపి ♦ పాస లెడసె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నాన్వసిపెట్టి.

చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాటుమాసముల్
గడువపు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుపా
యడుగుల వ్రాలి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁనెల్ని మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమండుఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు కొత్తలే!”

245

క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గలయఁగఁ గనుచుక,

246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

శా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భానము రవం ♦ తేనిక మదిక లేదు! వి

శ్వామీయప్రకట ప్రతాపుడు ప్రతా + పాధీశుఁ డాబూగిరి
న్వామి గా కొరు మొక్క డెట్లు! శతల + తుల్ వీరయోధుల్ సమ
దూభిమ్ ముట్టినఁ గెంజివుల్లటు శిరం + బుల్ గిల్లివై చుక్ జుమి:

247

సీ॥ గోచిపాతయులేని + కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ దావె నా + పోశనముగ;
బడుగయ్య మఱి వసి + ప్థుఁడు గాధిసుతుసేన బ్రహ్మాదండమున లో + పలికిఁగొనియె;
బ్రహ్మాదుఁ డై దేండ్ల + ప్రాయంపువాఁడయ్య విశ్వంబు నెల్ల స్త్రా + భింపఁజేసె;
నంగముల్ లేనివాఁ + డయ్య బంచశరుడు పూవులమ్మున లోక + ములు జయించె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రధానమై + యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమియు త్రములకు
లేమి యున్న, సాయంబేమి + లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డధ్యాత్మ + సత్వప్రభుడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! + యక్క చేడ! యమరగిరి కణువునకున్న + యంతరంబు!
జగము తలక్రిందయినఁగాని + జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట” + యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరుతాచ నాఁ + దలల నూపు దొరల తలల రుమాలులు + వఱలె నపుడు;
కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ + త్ములతుదల గునిసియాడెడు క్రొవ్విరి + గుత్తు లట్లు. 250

సీ॥ “మానసింహస్వపాల! + మనము పృథ్వీరాజు విన్నపంబును ద్రోసి + వేయఁబోల;
దిట నుండు వారిలో + నితఁ డొక్కఁడే మహారాజాప్రతాపు గా + రాపుఁజుట్ట;
మితఁ డప్పు డప్పు డా + యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన + చనువుకలిమి
నామహామహు భావ + మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుఁడగురీతి + నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నింత కింతకు తొందరమాని + యెల్ల కార్య గతుల దీర్ఘ మాలోచింపఁ + గాఁ దగు ననె;
మనకు మాత్ర మిప్పటికి మిం + చినది గలదె! విదియఁ దోఁపని చంద్రుండు + తదియఁదోచు

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మనకుఁడగు + నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్కూటు + సరయు టుచిత!
మాత్ర మేమిటి కిపు” డని + యవననృపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు + దెసనుగాంచి,

ఉ॥ “నీవు వచ్చిచుమాట గణ + నీయమఁ యట్టులె నీకు నిష్టమా
కై వడి నమ్మ నేర్చిన యొ + కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
త్పావనవర్తనుండగు ప్ర + తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
యాచివరంబులఁ దెలుపు + మందలి సత్యము రూప మేర్పడఁ.

251

గీ॥ ‘అంతదాఁక మేవాడపై + నరుగేరాదు మొగలు సైన్యంబు’ లని నేను + ముదలసేతుఁ
బనులు చాలింతమిపు” డని + పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; నంతదుం + దుభులు మ్రోసె

—*) పృథ్వీరాజ భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

॥ కుండుంబునుండి ది ♦ కులనిండ నన్నికణాబులు చెదరు చం ♦ దంబు వోడు,
సైన్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
రాజమాన్యమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరంగఁబోయె ♦ బృథ్వీరాజు;
ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణ కుంభంబున ♦ జలము చెచ్చి

౮॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యార్చె; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255

॥ “ఆఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుషాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిఁజూపె బృథ్వీరాజు; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలంకె. 255

॥ “ఏనుఁచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డంచు ♦ ధవుఁడు నుడువ,
“వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె.” నటంచు ♦ నింతియడుగు;
“నామహామహుముఖా ♦ బుత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే.” యంచుఁ గాంతుఁడనంగ;
“బాటేశ్వరీమాత ♦ ప్రిభుఁడు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ సతీవ పలుకు;

౧॥ “భక్తమణి సలుంబ్రాస్వామి ♦ పాయకెపుడు విభునిగొల్పు నె” యనిభర్త ♦ పృచ్ఛసేయఁ,
“గనరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులదవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచుఁ గాంతయడుగు.

౩॥ “చెప్పుము చిత్త మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీసృపలోకజగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబమా
దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 253

౪॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి మొత్తియడుగఁ ♦ గా భిల్లుండుఁ
దనమడి కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ క్కొ వినిపించెఁ. 259

॥ “తోలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేఁగె” నటన్న ♦ నెవ వహించు;
“దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్నఁ ♦ గళవఱించు;
“గాలియు వాన జ ♦ గర్భశయమురేప నుబితె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించు;
“బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డతోమ్మును జీల్చిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;

॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ జ్రంపుగుండె కఱకునెడి మెత్తవడి వ్రాసెఁ ♦ గమ్మ” యనిన
వేడినిట్టూర్పు వుచ్చి యా ♦ పృథ్వీరాజు లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునినె. 260

- సీ॥ “తపనీయ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్నఁ, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్నఁ,
మదనోపమానుడై ♦ మన్నించు మగఁడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్నఁ,
బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్నఁ గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్నఁ, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న
- గీ॥ మాటవివర గట్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగ లేక కా ♦ ననము పెట్ట,
నాథు దేవునివలె గొల్పె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లి జోలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261
- గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశ్వోన్నతుండునై ♦ యలరవలయు
తండ్రి పడుపాట్ల కకట! యం ♦ తంబెలేదె!” యని కలంగి జోషీ బాయి ♦ యడలువడియె.
- గీ॥ తనకుల సుధాంబురాశి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
యలఘసాధ్వీ జోషీ బాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవా! రాశి డాసె.
- సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ వ్వలచే నలరి మందిరము వెన్క నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
నారామమున వట్టి ♦ పేరులతోఁ గప్పఁబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రాసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యుండె;
మొకమాలు వలువ సాంపులుగుల్కెఁ బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;
- గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరాజాక విశా ♦ లాసనమున బల్ల ముందుఁ గూర్చుడిని ♦ లెప్పల్ల దీర్ఘ
యోజనల ముగ్గి కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును ♦ గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రధానమంత్రి యబ్దురహిమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (*—

- గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
ప్రక్కవాకిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుడయ్యె.
- క॥ “పదినాల్గుగ నారోగ్యము కుమరుగలే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
మదిఁ జింతవడితి; నెటు లున్నది! యి” ఘ్నని పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుక, 266
- సీ॥ “అచటి విశేషంబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
భానుకులస్వామి ♦ వ్రాసిన యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
నామహామహుఁడు లో ♦ కై కాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్కరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
దుష్ప్రితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిరుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;
- గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలి! క్రమ్మకొనుచుఁ “బదిదినంబులు బాధించె! జ్వర” మటంచుఁ
బలికి తప్పకొంటిని; గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్ప టట్ల నారోగ్యమెసఁగియుండు.

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానిరూప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
నామహారాజ వ్రా ♦ యంగలేక వ్రాయు నా కష్టగర్భితలేఖ ♦ గాంచి నపుడు
నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, ననృతంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరం'బని నేను ♦ బొంకినాడ;
- గీ॥ నన్మతదోషంబునైన ధై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని దై ♦ న్యమున కోర్వ
తే" నటంచు నబ్జారహి ♦ మానుఁ డనఁగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
- సీ॥ "అనందమయ్యె మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
బదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
వీరాధిపిర ని ♦ త్యారాధ్యదేవతా క్షత్రజేజీమయ ♦ స్వగ్లమూర్తి
యవనిని బొరలునే ♦ యని, పెండ్లిపందిరి కుప్పఁగూరఁగ ధాత్రిఁ ♦ గూలునె యని,
- గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుంగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గుత్తి ♦ కయు జనించి
యింత మాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాఁకు, నట నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అమ్మహనీయు గౌరవము ♦ సంతయొ యింతయొ తగ్గఁజేయు నా
కమ్మ నొకింతయుఁ జదువఁ ♦ గా మన సించుక లేక "నాదు నే
తమ్ములు పచ్చనయ్యె; లిఖి ♦ తమ్మఁ గనుంగొన తే" నటం చన
త్యమ్ముకఁ డడ్డు వెట్టి యెటా ♦ తప్పుకొనంగను గంటిఁ గొల్వనన్" 270
- క॥ అన, లేనగ వొకయందము ననువుపటప నెమ్మొగమున ♦ కబ్బారహిమా
నును "జట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును సె ♦ బాసని మెచ్చన్. 271
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిజా ప్రభృత్యు లో
కై కగురూ త్తముఁ దరియ ♦ సంపఁగ నక్కరునేన సమ్మతిఁ
కై కొనివచ్చి గొప్పయవ ♦ కాశముఁగూర్చితి రిట్లు; విన్నయై
కాకరమైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకనరన స్వాతంత్ర్యరక్తి దే ♦ శమునభక్తి
సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులమాళి సకలభారతయోగి ♦ చక్కవర్తి;
కసపు రొట్టెలు స్ఫుటి ♦ కంపునీరముఁ గొంచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గాగ్రీలు; నతని
నాదర్శమూని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీ రన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తియందు లే ♦ దతిశయోక్తి.

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ధ్వాభిచందు చరణములు పూజ సేయ వి ధ్వాప్తి వాసి
తీసికొనివచ్చినాడ నే; ధీని జదివి వలయు మార్పులు గావింప ధ్వావలయు" ననిన,
- గీ॥ "అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల ధ్వా నద్వకొనుచు జదివి హర్షింపగల యదృ ధ్వా బె చాల్గు
గమ్మతావుల వీచు నీ ధ్వా కవనమునకు మెఱుగులను గూర్చుజాలు నేర్పరులు గలరె"
- గీ॥ అనుచు బృథ్వీరాజు విశేష ధ్వా హర్ష మలర సచివు విజ్ఞప్తి పత్రంబు ధ్వా చక్క విప్పి
విడివిడిగ ము త్రియములట్లు ధ్వా వెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష ధ్వా రమ్ము చదివె.
- సీ॥ తూచియుంచిన మాడ్కి ధ్వా దోచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన ధ్వా నలరి యలరి,
సరస స్వభావపే ధ్వా శల మనోభావంబు లచ్చొత్తినట్లుండ ధ్వా మెచ్చి మెచ్చి,
యాత్యావభోధర ధ్వా హస్త్యాంశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల ధ్వా యూచి యూచి
పగ్గసరించి నిలువెల్ల ధ్వా రసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి ధ్వా కరఁగి కరఁగి,
గీ॥ భారతీయగౌరవము కా ధ్వా పాడుమనుచు భక్తి వెదచల్లుచో మోద ధ్వా బాష్పతతులు
వెల్లువలుగట్టి దూఱ, నా ధ్వా పృథ్వీరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీ ధ్వా రై సగ్గించె. 277
- ఉ॥ "ఎంత మహానుభావులరొ! ధ్వా యెంత తపం బొనరించినారొ! దు
ర్దాంతపరాక్రమాంకుఁడు పగ్గ ధ్వా తాపమహీంద్రు పదాబ్జయుగ్మమం
దెంతటి భక్తి భావము వ ధ్వా హింతురొ! వేయును నేల! లేఖ యా
ద్యంతము సదగ్గసన్నరణ ధ్వా మంది సుధా గురియించుచుండెడిఁ.
- 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును ధ్వా నిందలి త్యాగము వీరపూజయు
గూరుచునట్టి మోదమున ధ్వా కుఁ గలిగించెడు దేశభక్తికిఁ
బారము లేదు; నిక్కముగ ధ్వా భారతదేశచరిత్రమం దలం
కారవిశేషమూఁచు దిగ్విజ ధ్వా గంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పెడి.
- 279
- గీ॥ ఒక్క-వాల్గున్న నిది దేవ! యోగ్యమగుచు వెలయు"నని పృథ్వీరాజునఁ బ్రేరేక్షయును
"ననఘ! యాలోపమును దీర్పునట్టి భార మిపుడు మీపై న నుండు; వాల్గిడఁగవలయు"
- మ॥ అని పల్కు విని పృథ్వీరాజు "సచివేం ధ్వా దాగ్గ! నీమనోవీధి సం
జననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను ధ్వా తాహముగ్గునక జేర్చి కూ
ర్చిన యాయు త్తమ లేఖకుఁ జివర మీ ధ్వా శ్రీనామధేయంబు నుం
చినచో శీర్షముపైఁ గిరీట మిడు నా ధ్వా చెల్వంబు దీపించెడు.
- 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము సోమ, గురుత్వమందు ధ్వా త్వన్నామనువ
ర్ణమయూక్షరముల లేఖాంతమునక శోభిల్లజేయు ధ్వా ధన్యపరారా!"
- 282

అని వచియించునంత వద ♦ నాంబురుహంబున వింతభావముల్
మునుకొని తోఁప, నా సచివ ♦ ముఖ్యుఁడు మోమును వాల్చి “లోకపా
వనసుచరిత్రుఁడైన యల ♦ భానుకులేందు” కటాక్షవిక్షణం
బున కిసుమంత పాత్రమగు ♦ పోడిమి గల్లునె నన్ను బోంట్లకుఁ! 253

ఇనకులేశ్వరుఁడు నే ♦ నెవ్వడ ననుమాట గూడ నెఱుంగని ♦ కొత్తవాడఁ;
నాన్వ మతవిరుద్ధ ♦ మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ ♦ మందినాడ;
భారతదేశంబు ♦ వాడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును ♦ దూరగుండఁ;
బరమశత్రుండంచు ♦ వారు భావించు నక్కరుపాదుశాహికిఁ ♦ బద్ధమమంత్రి;
నామహాత్ముని దొడరిన ♦ యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు ♦ వైనవాడఁ;
గాన నీకమ్మ నాసంత ♦ కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో ♦ గంబు చేచు. 254
ఆరవివంశ్యమాళి జగ ♦ మంతకుఁ బూజ్యుఁడు నాకు; నన్నుబోల్
క్రూరతుగుఱువ్రాలుఁ గని ♦ కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
స్తారము తన్మనం బెరియు ♦ జాడఁ బ్రవర్తిలఁజాలఁ నెన్నఁడుఁ;
క్షీరఘటంబునక విషముఁ ♦ జిల్కెడు కిల్చిపచిత్తు లుందురే!

॥ తలఁతున్ నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ ♦ దద్దర్శన స్పర్శనం
బులు పోకున్నను నీభవంబున జగ ♦ త్పూజ్యులులౌ తత్పదం
బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం ♦ బున్ జేయుచున్, గాలమున్
దొలంగన్ ద్రోయుదునేని ధన్యుడనటం ♦ దున్; లేవుపో లోపముల్. 255
రాజకులోద్భవుఁడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి ♦ రాజతుండవు, రా
రాజహితుండవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల ♦ నుంపుము వేగన్.” 256

॥ అనఁ బృథ్వీరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ ♦ మున కాశ్చర్యం
బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు ♦ నేర్తురు! ధరణిన్, 258

॥ విశ్వోన్నతంబైన ♦ వీరపూజాస్త్రకి, తనివోని యసమాన ♦ వైపభక్తి,
సముదారభవ్యపే ♦ శలహృదయంబును, బరిశుభ్రమగు నార్జు ♦ వర్తనంబు,
సర్వసమత్వ ని ♦ శ్చల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయఁదగినట్టి ♦ మతసహనము,
సకలదిగంత వి ♦ శాంత భూరియశలంబు, స్వాంతంబు నిండ ద ♦ యారసంబు,
॥ నలరు ఘనుడవుఁ యవనుడ ♦ వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ ♦ యుండవు; నీవు
వ్రాయు నీకమ్మ నావ్రతా ♦ పక్షిఁగిండుఁ డాదరించు దప్పక”యన, ♦ యవనమంత్రి.

గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్విక ♦
యతనిమదిఁ దావుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుంగక యాడితి ♦ ;

సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బద్ధమైన యీ ♦ యుక్త లేఖ
నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్జితం ♦ బగుట, నిది
భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు;

నట్టి యుత్తమలేఖ ♦ యందు నావ్రాలుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము

గీ॥ భక్తి మెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల వ
యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులు లేరు ♦ త్న

క॥ సామాన్యహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
పామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతఁ.

గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మా
లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నా ♦ స్పృహత మిపుడు వ్రాల్చి యుక్తమంచు నిర్ణయమె

గీ॥ అనుచు, వ్రాల్చుండె; బృథ్వరా ♦ జులై చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప” ♦ త
దేవునకుఁ, గైలవారాప” ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భట

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

ఆ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోఁ
బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దం

ఆ॥ “అల్ల వాఁడె భిల్లుడంట; యక్బరుశాహి యోలగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట
నాప్రతాపు దూత ♦ యట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రితులె

క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
బై వాన లలముకొనె! హారావళి విడి ఢిల్లీజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్.

శా॥ అంతఁరాగమెలర్ప భిల్ల పతి డా ♦ యకవచ్చి “హారావళీ
పాంతారణ్యము వీడి రయ్యరులు! సం ♦ గ్రామంబునుకొనిల్చె! వి
శ్రాంతిఁ జెందఁగ నాదు గూడెమునకుఁ ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయెదు
ర్దాంతప్రాభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర నై న్యంబుగఁ.

గీ॥ రచ్చపట్టునఁ బెనురచ్చ ♦ మానిక్కింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్యముల న
దుర్జయుడు లోనుగాఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొక నాఁడ

లు.

గీ॥ ఆమడయు నొక్కేయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవ్రలముచున్న గులక
భిల్లుడధిపులకును బ్రణాం మిల్లి భక్తి దనరఁ గమ్మఁ బ్రతాపుచాం దముల చుంచి,
సీ॥ “ఎకిమిండ! చాదుమాం కిచ్చితి గమ్మ! యాతని యరుసం దింత యశంగఁజెల్ల!
దూరు సింగారించె! నొడఁగూర్చె నొకపెద్దనభ! కమ్మ నందిచ్చి చనువు మలియె!
బృథ్విరా జదిచూచి వెనుక కిచ్చెను! బెద్దమంత్రి గొని చదువ మావెల మరక
తేడు తానె చదివె! బృథ్విరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాయఁబోయిరి! సిద్ధి యెఱవె”
గీ॥ యని పలికె! నకృ “రొకబంటునంపి నిజము నరయు”మనె! బృథ్విరాజును! నగ్రమంత్రి
యిరువు రేకాంతముగఁ గూడి యిట్లు జాబు వ్రాసి శ్రీపాదములు చేరఁబండినాట.”
ఆ॥ అనుచు మ్రొక్కి నిలిచె! నందఱు మాన ముద్రా విముద్రితాస్మయంబై వెలింగి!
రాప్రతాపుఁడంత నా సలుంబ్రాహ్మణి గాంచె! గృష్ణునిగుం కమ్మఁ దీసి, 302

—*) ప్రతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

౧ సీ॥ మేవాడ రాజ్యంల యీ భారధారేయ పరిణాహి దక్షిణ యాహుదండ్!
కమలబాంధవ వంశ కలశపారావార సంపూర్ణ రాకాతు యాచరికర!

⊕ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine days (Noroza); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.
“Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.
“Colonel James Tod.”

- బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరితామిస్ర చండమా ♦ రాండమూర్తి!
 స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యోరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్నత స్థాప నాచార్య ♦ సకల బిరుద!
 స్థిరతరకరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! పృ ♦ తాపసింహ
- గీ॥ శ్రీలః దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులోః
 వెలయు నద్దేందుకోటిరు ♦ విగ్రహంబ వనఘః నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగో!
- గీ॥ గజము చర్మంబుఁ జచ్చుట ♦ కన్నుఁ బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు వి
 భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పంగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రిడవు గ
- గీ॥ సత్యభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ
 సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ జ్ఞానరాశి! వీవు వైవస్వరూపము ♦ వే! నిజంబు
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సాధమునకు వజ్రసోపానపంక్తులు ♦ ఘటము
 నీ యశోనైభవముల వ ♦ ర్ణింతు నిర్జరాంగనలు స్వస్థమయవీణ ♦ లాలపించి.
- ఉ॥ తావక ధర్మయుక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హ
 రావళి యొడుగాక భర ♦ తావని యొక్కఁడుగాక యొక నీ
 స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం
 భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుందు మెప్పుడున్.
- గీ॥ పుష్పరాశిని బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన
 నటు హతాత్తుగ నీకమ్మయత్పైనచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండొత ♦ వగవు
- మ॥ ఘనసాభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా
 రనిమగ్నంబయి యుండ. 'లోకముల దా ♦ ర్భాగ్యంబులున్ దీతె నే'
 డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ♦ బై యుండె; మానుష్కృత
 బున లేమబ్బులు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చెన్ మగుల్.
- సీ॥ "సప్తపారావార ♦ సంవృతాఖిలమహివలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెపుడు
 "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బాత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ క్లేశపడవు
 పార్వతీసలిఁబోలు ♦ పాశేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు!
 బాలచంద్రకళల ♦ పంటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని మతఁ ♦ గుండ వెప్పు!
- గీ॥ డనఘ! వాతాంబుపర్ణాశి ♦ వయ్యు నిఖిల భువనములు గెల్వఁదగు వీర ♦ మూ
 కటకటా! నీవు పంపిన ♦ కమ్మలోని జాలియగు పల్కువిని గుండె ♦ వీరె మా

- క॥ “తొలఁగెను విభవము; రాజ్యము తొలఁగెను; సిరి తొలఁగె; హితులు తొలఁగి” కటంచు
గలఁగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె సుమ్మి. 312
- గీ॥ తెగని కన్యంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యునికి నీనత్వమే ♦ వెలుంగుగొంత!
కనులు గట్టు మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాశరాత్రిఁ దభుకు తభుకని మెఱయు సాదామనివలె.
- గీ॥ క్షత్రధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీరువోయె వర్ణాశ్రమా ♦ చారణిఘట;
భారతత్రాణమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెచ్చినాఁడు.
- గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసనుబాహుసమగ్ర వీ ♦ ర్యమును. సతులు
మానమును, గోలుపోయి; రీతిమాట మేము దేవ! నీమోల నెలు వివేచింతు నిపుడు!
- గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహత్త్వ మ్మృక రంభయుఁ గొను వొన్ద ♦ యపితికాఁడు!
మమ్ముఁ గొనెఁగని సంగ్రాముఁ మనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగాఁ దిన్నవోయె!
- ॥ మ॥ ననరాత్ర్యత్సనవేళ వేడుకలలో ♦ నక రాజపుత్రాన్వయుం
డెవఁడై నక దనయాత్రుగౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase ‘bartering their honour on the Noroza’ requires some explanation. The Noroza or ‘New years Day’ when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year's Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoozroz ‘day of pleasure’ held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoozroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. “The merchants’ wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. “His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government.” The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These ‘ninth day fares’ are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క ధీమా! చిత్తురుక ఊత్రీ ధ
 ర్మవికాసంబును బాపి యంగడుల న ధీమా! దెత్తువే! నేటికి.

చ॥ లలిత కళా విలాస శబ ధీమా! లంబగు చిత్రముఁ గాంచి యొక్కఁ డు
 దలి యసమాన నైపుణి కె ధీమా! గళగళఁ గుఱఁగూ; మఱియొక్కఁ డందు 'రం
 గులు నునుఁగుంచె గుడ్డయును ధీమా! గూలియు నిం'తని నిర్ణయించెడుక
 వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞఁ డన ధీమా! భిజ్ఞఁ డెవఁడో జగం బెఱింగెడుక.

గీ॥ ఈపు విశ్వప్రపంచము ధీమా! దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని ధీమా! యాడె దెవుడు;
 విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పుతనం బెంతోయెఱుఁగుజ?

It is scarcely to be credited that a statesman like Akbar should hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and he should seek to degrade those whom the chances of war has made his va by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings o Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the were dishoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was preserved from being of the number by the high courage and virtue of his a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On o these celebrations of the Khocsoz the monarch of the Mogula was struck the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amidst united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable th ungenerous feeling united with that already impure, to despoil the Sesodi their honor, through a princess of their house under the protection of sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when A stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniord from her c and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of re ciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of M the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this p of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courag virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwi in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as Pri Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sou the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother!" i moustache on thy lip!"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గా ♦ రవ ధనంబు,
నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాఁడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
నిట్టి దుగ్ధమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
గీ॥ నసి యొకఁడఁ దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారంబె నీచాలి ♦ దైవమనుచు
హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునొ ని ♦ రర్థకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు♦దేశమెల్ల విలుచు నీ యక్బరను గొప్ప♦విలువకాడు;
బ్రహ్మకల్పంబుగా థాత్రి ♦ బ్రదుకఁ; డంద ఆపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింత్రు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ ష్మీణీజనుల కలుషము లడంచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
జాహ్నువియుఁ బోలె యవససం ♦ సర్గదోష మడచి పునరుద్ధరింప యో♦గ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోట్లు రాసులు రాసులై పెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రమ్య నవరత్న భర్త నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్పెడు సార్వ ♦ భౌమపదవి,
బడుగుగుఱ్ఱము మొదల్ ♦ ప్రబలాజిసాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదవడి బెండుదేలియుఁ ♦ బెంపు నెడని
కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- ఆ॥ సూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదండు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమొ!
భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేడు; సాఖ్య ♦ మంద లేడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కాపురము! శిలలు సింహపీఠముల్! పులులు నెచ్చెలులపిండు!
లారఁబండిన పండు లా ♦ హార! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ క్షిణబాహుదండమే దిక్కుంక భారత ♦ దేశమునకు;
నమృత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
బెద రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానవాటి;
తావకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ సస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శలచూపరాక వా ♦ నలు ముంచుకొనినట్లు యోవనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
స్త్రీల పాతివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల యాత్ర మడంగె శశిసూర్య ♦ ధామ మట్టు;

లేకార్ణ వంబైన ♦ యీ విపత్సమయముం దీ విశ్వమున కెల్ల ♦ నీ హాకడవె
ప్రళయంబు సోకక ♦ వటపత్రశాయితా పురుషోత్తమునిరీతి ♦ స్థిరత నిలిచి!

గీ॥ తిప్పుడు ససిచెడ్డ సకలభా ♦ త్రిశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ♦ నాటెద వని
యనఁకు! మాకుండె బ్రహ్మాండ ♦ మారయాస! కట్ట! యొనరింతె నట్టేటి ♦ పుట్టిమునుక!

గీ॥ బరువుపడ కిన్నియేండ్లు కా ♦ పాడినాడ వనఁకు! స్వాతంత్ర్య కనక గ ♦ ర్భాలయమునఁ
బ్రజ్జ్వలిల్లు నఖండ దీ ♦ పమ్ము; నిపుడు కొండ యెక్కింతునే! కను ♦ గూర్కి దేవ! 328

గీ॥ పొడవి తోడనె యడఁగు బు ♦ ద్బదమువోలె నరుని జీవితము తుణభం! గురము నుమ్ము;
శ్రమ కడలి దేశ మంధకూ ♦ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్ర ♦ తాపదేవ!

ఉ॥ చాలని కాలమై చరణ ♦ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా

జాలిని దేవుఁడే యెఱుఁగుఁ; ♦ జక్కఁగ విప్పి వచింపలేము; నీ

కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ♦ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ

దూలి యొనర్చు విన్నపముఁ ♦ దోయకు! పాయకు వీరమార్గముఁ!

330

సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జు ♦ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులశైల శిఖరముల్ ♦ కూలలేదు;

గ్రహకోటి సంచార ♦ గతులు మాఱఁగలేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ♦ పగులలేదు;

భూదేవి పాతాళ ♦ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ♦ లింకలేదు;

పవమానశక్తి స్థం ♦ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ♦ బడఁగలేదు;

గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ వీలలేదు; భువన మేకార్ణ వంబయి ♦ మురుఁగలేదు!

ధైర్య హేమాద్రి రాణాప్ర ♦ తాపదేవుఁ డాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ గోరె నేల! 331

గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ♦ నిఖలజగము చొక్కె; నానంద మందిరి ♦ సురలుగూడ;

సత్ప్రియత్నంబు! తుణము విశ్రాంతి వలదు! తండ్రి! మోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!

గీ॥ ఉదయగిరిపైన రవి కూరు ♦ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ♦ తాగ్రసీమఁ

గొలుపు దీఱెడు నీమూర్తిఁ ♦ గొలుచు జగము; నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభి ♦ షేకమగుత.

గీ॥ సంగర తరంగ సంక్షుభి ♦ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిధ ♦ దభియంచుఁ

జెక్కు చెదరక చిక్కక ♦ సేమమునను నడచెడును గాక యుష్మదా ♦ నందసౌక.

సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ♦ నియతి యీక్షితికిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ♦ యగునుగాక!

ముందు రాఁగల కాల ♦ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' మంచు నీచేరు ♦ వఱలుఁగాక!

మూఁడువేళల జగం ♦ బున వీరలందు నీ కగ్రీపూజాస్థాన ♦ మలరుఁగాక!

భారతీయులు హృద ♦ బ్ధములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ♦ జింతుగాక!

- || మాత పాతేశ్వరి చిరసు ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజనిధాన ♦ నలరుగాక!
యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ సర్వకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగుత!
- || భవ దుదా త్రవృత్తము త్యాగవై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తియిమాడ్కియవన
సృపు ఋణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తత్పరయ
కయ్య!
- || నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; మిట్టు ♦ ‘లబ్ధూరురహిమాను-పుష్పరాజ’లనఁ జ ♦ రింతు మెప్పుడు.” 337
- || అని చదివి సలుంబ్రాపతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునఁ,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోకఁ ♦ గా నిడి మొక్కె. 338
- || అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చువడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచు. 339
- || “నెల దాటంగను జొచ్చె నక్కరునకు ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసఁ ♦ నేరంబుఁ గావించి ని
దలపాఠైతి నటంచుఁ బల్కెను జి ♦ తఁ గుదితి; గాని యీ
కలఁతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరము ♦ గల్గించె నీ లేఖము. 340
- || శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థాననీను నింత నిచ్చాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడేయెఱిగి, యింత వఱ కెఱుంగనైతినే! యంచువగచుచుంటి
- || తన సత్కిరికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపుష్పరా
జను నబ్ధూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పెం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బాపుచు యశం ♦ బు బెంచి రెంతేనియు. 342
- || స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితంబుల్ స్మరియింపకున్న ఋణ మీ ♦ జన్మంబునఁ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెనకఁ గడు పు ♦ ణ్యస్వాంతుతా వీరి యి
ర్వర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బు బొంది వాసి గను. 343
- || మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు” లటంచుఁ బఱక ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబ్రాధీశ్వరుఁడును మది భక్తిభావ ♦ వైభవ ములర, 344

—*) సలుంబాకృష్ణసింహుడు డిల్లీలేఖను గొనియాడుట. (*—

క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యును, న
కృరు వీడి మిమ్ముఁ గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెంచు ♦ కొందుము మాకుఁ.

క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యీదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హరితివోలఁ బవిత్రమై వి ♦ రాజులుచుండెఁ.

346

క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
వేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థశౌర ♦ వంబునఁ దనరుఁ.

347

క॥ మావంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణముఁ
గావింపఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుంగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్.

348

చ॥ పదిలముగాఁగ నీరు పద ♦ పంకజభక్తి మనంబులోపలఁ
మెదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుఁడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియుఁ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “ఔదఱో
గదర మహానభాపు”లను ♦ కైవడి నా కెఱుంగంగ నయ్యెడిఁ.

349

క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నెన్న ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞ మణీ! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగజే!”

350

క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిఁగిన మనుజుఁడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచుఁ, 351

సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తెరువక సామ్రాజ్య లక్ష్మిత మహా ♦ మాత్యయదు!
యదియొకఁడేగాక ♦ యక్ష్పరీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబుఁ ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁడనఁజేసి గర్భశా ♦ త్రపుని గొలిచి
యేవిపత్తులనైనఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్బూరురహిమానుఁ ♦ డనఘ గుణుఁడు!

గీ॥ కమ్మఁజనువఁగాఁ జనువఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రికార
శిష్యుడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్పెననితోఁచె”ననిన నందఱు దెసఁ గలిఁయుంగఁజూచి,

ఉ॥ “కమ్మ నదెట్లా వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్హుమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నెత్తి బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడుఁ.

353

గీ॥ కమ్మ వినినంత మద్భుజా ♦ స్కంధమందుఁ దోచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కు లు♦గ్రముగ రేగె! వీరవిహరణ మొనరింప♦వెడలవలయు

సీ॥ లోకముల్ తలక్రిందు ♦ లుగఁ జేసి భారశస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ జాలుదురని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోచె;
నేహేతువునైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు దు ♦ ర్భలుల మైన
మేవాడకేగాక ♦ యీ విశ్వముందలి సృజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!

గీ॥ మస్థిరపు జీవితములపై ♦ నాస మాని భారతతా్రిణ దీక్షా ని ♦ బద్ధులమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిర్చియైనఁ గార్యసాఫల్య మొందఁగాఁ ♦ గడఁగ వలయు.

చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మమున్
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందున్
గడఁపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదనేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెద నీభవంబున్.

355

మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తిన్ బొందఁ గాంక్షింప; నా
హవరంగంబె నివాసమందిరము చే ♦ యన్ బోయెదన్; బ్రాణవా
యువు లీదేహమునందు నుండువఱకె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యలే
శవికాసంబును బోవనీనని ప్రతి ♦ జ్ఞన్ జేతు మీముందరన్

356

గీ॥ అని విభుండనె! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీపు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ టే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచియైన రణంబు♦సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నో♦ర్వొగవలయు!

గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము మాత్రి ♦ కప్పుగించి పులులఁబోల్ వేసవేలు లెంకలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుందు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱత!

క॥ గళమునఁ బ్రాణము లొండఁగఁ దలపూ వాడంగనీక ♦ త్వత్పదాబ్జం
బులు తల నిడి ముట్లొకంబులు దాకిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయన్

359

క॥ అనియెల్లెత్తి వచించెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రను మన నీసామ్యునుచు జగము ♦ లభిసందించెన్.

360

⊕ This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీవెంట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము టుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకుఁ! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబ్రారాజ్యాంతంబుదాఁకఁ ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీదు ♦ శ్రీపాదములఁ! 362
- గీ॥ ఆగ్రహానల దీప్తము ♦ భోగ్రమైన రణమహాదర్శ నట్టెక ♦ ర్ణదవ్యయంబుఁ
బట్టి యాడింగలరు నీ ♦ పాదభక్తులనఁ బ్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డాస్యమెట్టి, 363
- మ॥ “అకుతోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దముః మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టగొంచు నీనాఁడె నూ
ర్యమహాల్దర్శముఁ జేరఁబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తిఁ బాలించు; శ్రీ
ఘ్రమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గముఁ. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు వంద్యులరు; ♦ మీకృతముఁ మఱవఁ; రణంబె నేఁ
గోరుదు శాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచని పృథ్వీరాజు-న
బూరహిమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ వుఁ బ్రకటించె బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్కరీసునకు ♦ వార్తలు దెల్పిరి సత్య మేర్పడఁ. 365

గద్యః—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసనత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపాదీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర ఛవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామాంగ్యపుత్ర, కవిసింహృవధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

శ్రీ

కామేశ్వరైస్సము.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

—*) వసంతము. (*—

|| నునుపారు మెఱుంగు దీ ధి గుఱ్ఱలేమావి చిగురాకు బాకులు ధి చికిలి చేసి,
ననలాని వగరుటె ధి ల్గునఁ గికారించు కోయిల హుమాయీల నా ధి యితము చేసి,
నిలువెల్ల విచ్చి తా ధి వులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెట్టిజెం ధి డాల నెత్తి,
యరవిచ్చు తేకుఁదా ధి మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగుండ్ల న ధి గాదు చేసి,
|| పరువపు వసంతుండను దొడ్డ ధి తురకతేఁడు కలయవనపాళి పసదన ధి మ్ములఁ గఱచి,
లిలితరాజాతపత్రమం ధి డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపిండుతో ధి దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

|| ఈమాటు ప్రతాపుఁడు తనదౌ మానము నిలుపుకొనుట ధి యరుదని యక్ష్మ
భూమిను నై న్యపతు లచ్చో మూఁగిరి బలములెల్లఁ ధి జుట్టును గొలువక. 2
|| బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ధి తాపవిభం డ
బ్బిల్లాఖానుని దాఁకెను ముఱ్ఱోకము లతని ధృతికి ధి ముచ్చట పడఁగక. 3
|| తొరుమ్మభటులు మ ధి త్రమతంగజములట్లు తాఁకిరి రిపు సేన ధి దద్దతీలఁగ;
రాజపుత్రులు మృగేం ధి ద్రశేణేబోలెఁ బైదూఁకిరి యవనులు ధి దొరలిపడఁగఁ;
బ్రళయభానుఁడువోలె ధి వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ధి నఱుకసాగె;
వందలువేలుగా ధి మ్రందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ధి గ్రముగ లేఁగెఁ;
|| బ్రాహ్మమాపటివేళకు ధి మొగలుసేనఁ గొని ఘరీమ వచ్చి కలిసి ధి కొనియె; రాజ
పుత్రులకు సంగరము తల ధి మునుకలయ్యె; యవవనై న్యంబుల యధీనమయ్యెఁగోల.
|| బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ధి వెడలుచు నవలక
"దోరణగృహ" దుర్గము "చాండేరీ" దుర్గంబుఁ గొనిరి ధి ధృతి యేపారక. 5

- క॥ వేటొక సేనాపతి మార్వారుడెసను సేనఁగొనుచు ♦ వచ్చి మహాగ్రం
బా రణ మొనరించుచు బాలిమేరను “అహూరు” కోట ♦ మెట్టెను గడిమి. 6
- సీ॥ నీలకాదంబిని ♦ నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విష ♦ త్సంచయములు
వేరినకొలది భ ♦ విష్యదాకాశంబు విపులాంధకారసం ♦ వృతముగాఁగ
సై న్య మంతంశకు ♦ సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా ♦ సన్నగిల్లె;
నాప్రతాపుని ధైర్య ♦ మతని సాహసము దైనందినవృద్ధి నొం ♦ దంగసాఁగె;
గీ॥ నింతలోనన వర్షర్తు ♦ వెదిగివచ్చె; బర్వతముల రేఁగెడు విష ♦ వాయువులకుఁ
గొలఁతు లందలి విషజలం ♦ బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లీకిఁబోయె మఱి,
సీ॥ విశ్వంబునెల్లఁ బి ♦ ప్పిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు ♦ గులకు నడలి,
జడివట్టి కురిసి మా ♦ సముదాఁక విడువక చెలరేఁగుచుండు వా ♦ నలకుఁ జిక్కి,
కుక్షిలోనికీఁ గ్రుచ్చు ♦ కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికిఁ ♦ బేదవడియు;
రక్త మంతటిని బే ♦ రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు ♦ చలికి స్రుక్కి;
గీ॥ చిత్తయెడల వేడికి ♦ నత్తమిల్లి రాజగురుసార్వభౌముఁడు ♦ రాణివాస
మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి ♦ కగ్గమగుచుఁ బొండవులుగూడఁ బడనట్టి ♦ బాధ పడిరి. 8
- క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మువలెఁ జైత్రమాస ♦ మంతట నారం
భమైన యవననృపసై న్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె ♦ హారావళిపై. 9
- గీ॥ పాదుషాహి యానతిమెయి ♦ భరతఖండ మందు విఖ్యాతిఁ గనిన నై ♦ న్యాధినాథు
లెల్ల వేంచేసి ‘యుజ్జారఃగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ”దగ్గఁమిన్ని గొని!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

- మ॥ సమదేశేంద్ర సమాన వీరభటు లు ♦ త్సాహంబుతోఁ గొల్వ; ద
ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం ♦ బర్ నుండి మార్వారుడే
శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలఁ ♦ జైలంబు లందెక్కి సూ
ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ ♦ గ్రాటోప మేపారఁగఁ.
- మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ ♦ భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
ధతతులనెల్లఁ బూన్చుచుఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డరాతులఁ దాకి సంగర
క్షీతిని దదీయశీర్షములఁ ♦ జిందర వందర చేయుచుండె; నీ
గతి నొకమాసముఁ గడువఁ ♦ గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్గుచుఁ,

సీ॥ కోటలో నొక్కని ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వా ♦ రమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁబూని; రాసడి యెల్లొ యెఱిగి దుఃఖ్యయుఁడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాలలటులు క్రికిరిసి తాఁకి;

క॥ రక్కుఁడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్సురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కజేసి సరభసముగ దుగ్గప్రవే ♦ శం బొనర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదివంబులు దాఁచినంత, నా
హారపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
త్రీరమణేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుఁబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుగ్గముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలమ దుర్గంబు; తిండి ♦ సుబారములుఁ
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గగు నాకుఁజూడ ♦ నిందుండ్లి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డధింప, న
జ్జననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకుఁ ♦ సైన్యంబులఁ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలం ♦ బేపారగాఁ బోరె; నై
న నెలఁ దాఁటకమున్న దుర్గమును జెం ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లఁ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలముఁ బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్ఛందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యఁ జెఱఁబట్ట నాతఁడగచా ♦ ట్లఁ మున్దునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమం ♦ దశ్శైర్యలై శాత్రుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాస్త్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజిల్లఁచొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకోట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;

గీ॥ నిష్ప లుమిసెడు నారక్త ♦ సేత్రములును ముడుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజి వెలయ రాజపుత్రుల పోరుడు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

- క॥ నెల దాటుదాడ యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు ♦ కాపురముఁ దగఁ
దలఁగించి బోయపల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల ♦ నెక్కినె ననికీ॥ 19
- మ॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా ♦ పాతేశ్వరీ పాదపం
కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా ♦ 'కావా' ఖనిక జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్క యత్తఱిని భూ ♦ గర్భమున్ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ జెం పెసఁగె నా ♦ దార్యంబు దీపింపఁగఁ. 20
- గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా ♦ స్త్రంబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన ♦ నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గమవనముల ♦ నరుగలేక గరళమున్ దిన్న వేయఱు ♦ గతిఁ గలంగె. 21
- గీ॥ విచ్చె మొగిళులు; గగనంబు ♦ విమలమయ్యె; గాపురముతోడ ననుచర ♦ గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి ♦ కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల ♦ క్షీప్రభూడు. 22
- గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా ♦ యిడులకూర్పు, లాత్మబలము తగ్గెఁజునూర్పు, ♦ లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁతును మగటిమి ♦ త్రోపులాడ వెనుకచూడక నృపుఁడు ము ♦ న్నొనిపెనంగె.
- గీ॥ ఒక్కమెయి రేయుఁబవలును ♦ గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁది ను ♦ త్సాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు నడిపెసం ♦ గ్రామదీక్ష; విమతులకుఁ జక్కెఁగడమ దుర్గములుగూడ.
- సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! ♦ మిహిరుఁ డుగ్రుండయి చెలరేఁగె; నొకచోటఁ ♦ జెట్టునీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి ♦ యాయఁ బాతేశ్వరి రుబ్బి కాల్పుచునుండె ♦ రొట్టియలను;
బిడుగుపాలున వచ్చి ♦ పడియె నంబుదిక్కునుండి ఫరీధాను ♦ దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ ♦ మ్మలు వంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను ♦ బెట్టి విడిచె;
- గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవనసై ♦ న్యంబుఁ దాణి పదులునూలులుగాఁ దలల్, చిదిమివై చె;
నంత భిల్లులు వనసీమ ♦ నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి ♦ భిల్లవాటి. 25
- సీ॥ షాబాజుఖాన్ గొప్ప ♦ సైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో ♦ పలికిఁజొచ్చె;
కైలసాంకేతిక ♦ సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుఁడు భటులఁ గొం ♦ దఱను గూర్చి
యాకస్మికముగా ♦ నరిసేనపై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి ♦ మట్టసాగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ ♦ డెఱిఁగి సైన్యము వెన్నమొగమును పరవఁగా ♦ ముదల వెట్టె;
- గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన ♦ మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు ♦ రమ్మ పడిరి!
యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ ♦ నరిబలమ్ము బిట్టు దట్టించె గ్రుక్కఁద్రది ♦ ప్పికొనసక. 26
- మ॥ మఱలన్ వైరులు వెన్నకున్ దిరిగి; రీ ♦ మాకున్ బ్రతాపావనీ
శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో ♦ కైలంబు లందుండి ముం

- దఱఁ బోలొడ్డిన శత్రుసేనలఁ బ్రచం డస్ఫుర్తిమై దాఁకి కొం
దఱ నాత్మీయకృపాధారలను మ్రం డకొడేసె సత్కుగ్రుండై. 27
- || “కనబడఁ డట్లులు వెదకి నఁ; గనఁబడినను బట్టువడఁడు; కట్టా! యిక నే
మొనరింతు ” ననుచు, భానుఁడు తనసేనను గొనుచు గిరులు డాటుకొని చనెన్. 28
- || భాసింభాను మహాసేనా సంవృతుడగుచు నవలి డాఁ డరుదేరక
గా, సడి గని యాతని నిట్టి సిలుగులఁ బెట్టి యినకు డేండ్రుఁడు కలఁచెన్. 29
- || అటవీర్పుగములనాతఁ డాదుటయును బైబుట చీలు డుట కలఁచుటయున్,
విటాటనమ్ము చేయుట త్రుటిలోఁ జూటగుట నృపతి డూర్జటి నేర్చెన్. 30
- || పులి నివసించు గుహలోపలి కరిగెను హరిణవితతి డవలె, యావన వీ
రులు రాఁగ దివదీపము వంచునఁగ బ్రతాపుఁడు కలుచి డతనువులు సింఁచెన్. 31
- || అవిఁ బాశ్యాహులును దేగు డెగ్గినోత్రమన, సలుంబ్రాధిపతి శాత్ర డవాటవి నటు
భస్మ మొనరింప, నిటు ప్రతా డప్రభుఁడు ననరె సమరాభిసేను మా డ్రాండుపగిది. 32
- || ఒకపాలు పైస్యములు కొండకనుమను బ్రతాపుదాఁకి డలిసేయుచు వే
టొకపాలు భిల్లదేశము నికటమునఁ జరించ రాణి డిన్ జెఱుబట్టెన్. 33
- || “ముల్లకము లెదిరించిన ముల్లైనను మోవనీక డపూనికమెయి నా
భిల్లులఁ గలఁచెద” నని యబ్బుల్లభా నేడి పైస్య డములఁ దొడ్కినుచున్. 34
- || పైలహ్నిక్షేపము డ ‘జ్యోతి’ తగరపు గనులలోన రాణి డారి నుంచి
వేయుఁగనులలోఁ డి వేయుఁజేతులలోఁడ బ్రీతిఁ గాచుచుండ డభీమచాండు. 35
- || అనుచరుఁ డొకదిన ముదయంబునఁ దగరపుగనులు చేరఁ డబోయి మహారా
ష్ట్రని గాంచి భక్తఁ డిచ్చద పనజములకు మ్రొక్కి నిలువఁ డబాశేశ్వరియున్, 36
- *) పాశ్చాత్యదేవి భిల్లనితోడన భరనుగూర్చి యడుగుట. (*—
- || “దరహా సోఽల్లల కాంతి కాంతమయి, యు డద్యత్పద్యపత్రాభ సుం
దర నేత్రద్వయము, హరాక్రమకళా డధోరేయమై, సత్కృపా
భరితంబై, రమణీయమై, భవన సే డవ్యంబైన, నా జీవితే
శ్వరు నెమ్మోమును గాంచి నేటి కొకమా డసం బయ్యె భిల్లాగ్రణీ! 37
- || వైరులపైస్యము లెంత యపారముగాఁ జుట్టుకొనెనో! డవా రేయెడ ను
న్నారో! సమయమునకు నాహారము దొరకెడునో! మాకు డనై వగతు రొకో! 38

మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వా ♦ రాయాసముక్ జెందఁబో
రు కదా! యెప్పటి యట్ల నవ్వుచునె పో ♦ రుక్ దీర్తురా! రాజపు
త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ♦ బ్రాభర సర్వాంగర
క్షకుడై భక్తి యెలర్పఁ బ్రాణవిభు ప ♦ జ్ఞ గొల్పి యుండుక గదా! 39

సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ♦ ర్ష్యమున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ♦ సరస మంద్రె!
స్వాతంత్ర్యసమరదీ ♦ తామహోపన్యాసములు తొంటిచందాన ♦ నొలుకుచున్నె!
వ్యాకోచ పుష్పంబు ♦ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాస ♦ మలరుచున్నె!
నాయాస మెప్పుడే ♦ నంది కుందఁరుగదా! యారోగ్య సౌభాగ్య ♦ మనువగుగద!
గీ॥ యూర్జితోత్సాహకళలతో ♦ నొప్పెమఁగద! తఱచు బిడ్డలదెస మది ♦ మఱలమ గద!
విమతులకు నెల్ల గర్భని ♦ ఛేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ♦ ర్తించెమఁగద! 40

మ॥ “ప్రమదం బొప్ప రణాంగణంబులఁ బ్రతా ♦ పస్వామి స్వాతంత్ర్యయో
గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుండు భుజా ♦ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
రమునం డాఁగెడు నెల్లు! వైరులతలల్ ♦ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ సే
యు”మటం చెప్పడుఁ బోరు నియ్యచురసి ♦ హుక్ బట్టనేరక గదా! 41

మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెట్లపై కుటికి “ము ♦ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
శరమక్ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులక్ ♦ శాసించు మి”ల్లంచుఁ జొ
దరగాఁ జీల్చెద రీయచుగు నిసుపుల్ ♦ నాకన్న సుతాన; మే
కరణిక్ దండ్రీకి దవ్వుగా నిలుప శ ♦ క్యం జాను నాబోఁటికి! 42

ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బొగడ ♦ బిల్ల రాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ♦ చాందు దొరయుఁ
దండ్రీవోలెఁ గాచుఁ; ♦ దత్కృప మముఁ జీమ సోక; దెట్టి కొఱత ♦ మాకు లేదు.

క॥ కాని ప్రతాపధర్మశ్రీజాని పదాబ్జాత దివ్య ♦ సందర్శన సే
వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ♦ మరఁగి కరఁగెడుక. 43

క॥ ఒకమాటు దర్శనము చేసికొనక వలె నంటినని వ ♦ చింపు” మనఁగఁ గం
చుకి పాటేశ్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వనము ♦ లక్ బడిపోయెక. 45

గీ॥ అవల నొక్కనాడు ప్రతాపుఁ ♦ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతబిచ్చి ♦ పూజచేసె;
బిల్లలను భార్యఁగూడి పు ♦ ణ్యవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ♦ గడపెవేడ్క. 46

ఉ॥ అంతట నొక్కనాడు శబ ♦ రాలీయముక్ విడి యాప్రతాపభా
కాంతుండు వీరయోధులును ♦ గాంతయు బిడ్డలు వెంటరా, నహా

- ర్యాంతరసేమలం దరిగి యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క
 ల్పాంతకుండట్లు దాకి సమ ధావని బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుండై. 47
- సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ జల్లని నటవృ
 క్షముక్రింద వసించెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ధావరి గడపఁ. 48
- ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ధారాధరముల్
 ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్మగ రేగి ఘోర వర్షము గురిసెన్. 49
- మాటిమాటికి హెచ్చె దె బృటువాన; వర్షమునకన్న రేగె బ్ర భుజనంబు;
 నిలువ నెలవైన తరు వట్టె కలయనూఁగి తల నొఱగునో యనెడి శంకదవ్రలఁజేసె. 50
- చలికి గాలి కాఁకలికి వ గ్నమున కడలి బిడ్డ లేడ్వ సాగిరి; కట్టు గుడ్డ లెల్లఁ
 దడిసె; నినుఁగులు తనచుట్ట వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యాఁకేయి గడపె. 51
- తెలతెలవాతె; వా నల పోటు తగ్గె; రాజ్యయు గడ్డిరొట్టెలు; చేయుచుండె;
 ఖాసిముఖాను చెం గటఁ దోచె, సపరివాసుండయి రాజగు రుండు తొలఁగి
 యొకగుహ చేరి కూ ర్పుండె; నంతట మహాబత్థాను గనఁబడె; బ్రభుఁడు చెంత
 శైలభిర మెక్కి; మాబాజుఖా కొంతసేపటి కచ్చోటు చేర వచ్చె;
- నృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ష రిదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి యద్రి దాఁటె;
 నచటి కరిగె నబ్దుల్లాయు; నవనిపతియు నేగదొరకొనె 'నాబూ' గి రింద్రమునకు. 52
- సీ ఉదయపురమునకు నుత్తరమ్మన రెండుక్రోసులపైన ద్రి కూట మనఁగఁ
 బర్వతంబలరు; నా వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ణ్యంబు దనరు;
 నీర మెల్లెడ నూట యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి సెలయేళ్లు పాఱుచుండు;
 ద్రివిధ శీతోష్ణప్ర దేశంబు లునుండు సకలజాతుల వృక్ష సమితి యలరు;

Within its impervious recesses rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus [Lingam] and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

"Annals of Mewar."

గీ॥ మొల్లలును జాజి గన్నేరు ♦ మల్లెచెట్లు పారిజాత మందార చం ♦ పక తరువులు
కసరుబూల గుబాళించు ♦ కమ్మతావి విరియ వెదచల్లు దెస లెల్ల ♦ వెల్లిగొనఁగ. 53
గీ॥ అతి నిబిడమైన గహనమ ♦ ధ్యమున, సూర్యరశ్మి సోఁచని శైలగ ♦ ర్భముల, నదులు
మొలుచుతావులభవునికో ♦ వెలువెలయు గగనమునఁగూరిపోయుచు ♦ క్కలవిధాన.
గీ॥ అనుచరసమూహములు వెంటనంటి కొలువఁ బ్రకృతిరమణీయమగు నీయఁరణ్యసీమఁ
దాటి భూధర మెక్కి ప్ర ♦ తాపదేవుఁ డరిగె నప్పు డాబూపర్వ ♦ తాగ్రమునకు. 55

—*) ఏకలింగేశ్వరు నాలయ వర్ణనము. (*—

క॥ పున్నమ సన్నని వెన్నెల మున్నీటను దేలు దొడ్డ ♦ పూమొగ్గలు ల
గీ తున్నత సిత గోపుర సంపన్నంబగు నేకలింగ ♦ పతి దేవళముఁ.

56

In these silent retreats Mahadeva continued to rule triumphant. The temple of Eklinga, situated in one of the narrow defiles leading to the capital is an immense structure, though more stupendous than elegant. It is built entirely of white marble most elaborately carved and embellished, but lying in the route of a bigotted foe, it has undergone many dilapidations. The brazen bull placed under his own dome, facing the sanctuary of the Phallus is nearly of the natural size in a recumbent posture. It is cast (hollow) of good shape highly polished. and without flaw except where the hammer of the Tartar had opened a passage in the hollow flank in search of treasure.

“ Annals of Mewar ”

§ The shrine of Eklinga is situated in a defile about six miles north of Udaipur. The hills towering around it on all sides are of the primitive formation and their scarped summits are clustered with honey combs. There are abundant small springs of water which keep verdant, numerous shrubs, the flowers of which are acceptable to the deity especially the Kiner or Oleander, which grows in great luxuriance on the Aravallis. Groves of Bamboo and Mangoe were formerly common according to tradition. There are however still many trees sacred to the deity scattered around. It would be difficult to convey a just idea of a temple so complicated in its details. It is of the form commonly styled pagoda, and like all the ancient temples of Siva, its sikra, or pinnacle is pyramidal. The various orders of Hindu sacred architecture are distinguished by the form of the sikra, which is the portion springing from and surmounting the perpendicular walls of the body of the temple. The sikra of those of Siva is invariably pyramidal and its sides vary with the base whether square or oblong. The apex is crowned with an ornamental figure as a sphynx, an urn, a ball, or a lion, which is called the Kullns.

“Religious establishments.”

- గీ॥ తథుకుఁ బటికఁపు శిలలు గోడలును గోపురములు ప్రాకారములు నాలఁయుములుగలిగి
దేవళం బెల్ల ధవళకాం ధిప్రళస్త్రీ బాలసంద్రంబు చందానఁ బరిభవిల్లు. 57
- క॥ మురువగు చెవులును, మెఱసెడి గొరిజలు, బెడగారు కనులు ధి కొమ్ములు, ననుబొ
శిరమున నిక్కపు వృషభము పరిమాణం బొంది నంది ధి పఱలుచు నుండుక. 58
- గీ॥ నందికేశ్వరు దరిఁజేరి ధి వందనములు చేసి గర్భాలయముఁ బ్రవే ధి శించి పన్న
తి గేంద్ర పరివేష్టితైకలిం ధి గేశ్వరునకుఁ బూజ్యభక్తిఁ బ్రతాపుండు ధి పూజ చేసె. 59
- గీ॥ అందఱునుగూడి వచ్చి గ ధి ర్భాలయమ్ము సరస నొకమండపమున వి ధి స్తారవేది
కాంతరమ్మునఁ గూర్చుండి; ధి రఖలసైన్య నాయకులగాంచి రాజనా ధి రాయణుండు. 60
- *) పృథాపసింహుండు దేశత్యాగముఁజేయుననని యనుచరులకుఁదెలుపుట (*—
- గీ॥ “భరతఖండంబు నెపుడు ముం ధి పుగ వచ్చు యననసైన్య ప్రవాహమ్ము ధి నడ్లగించి,
పర్వతమువోలె నిలిచి మే ధి వాడలక్ష్మీ శాశ్వతమ్ముగు విజయంబు ధి సంతరించె. 61
- సీ॥ భానువంశము వైభ ధి వప్రసాదవంబులు తిర మొనర్చెను శిలా ధి దిత్వవృత్తి;
సత్యసంస్థాపనా ధి చార్యుండై రాజమండనుండయ్యె గనకసే ధి న ప్రభుండు;
సీలాబ్ధినుండి కా ధి బూలుదాఁకఁ దురుష్క-పతులనెల్ల జయించె ధి బప్పరావు;
వసుధాతలంబెల్ల ధి వడవడ వడకించె బురుషసింహుండు కాల ధి భోజరాజు;
- గీ॥ మఱియుఁ గోమనసింహాది ధి మనుజపతులు సకల దిద్దేశ విశ్రాంత ధి సాంద్రీయశులు;
ప్రాణములు మాతృభూమి క ధి ర్పణముచేసి భారతోద్ధారకఖ్యాతిఁ ధి బడసి చనిరి. 62
- సీ॥ భరతఖండము నభో ధి భాగ మార్తాండుండు! రాజపుత్ర కులైక ధి రాజరత్న!
మాప్యథాదేవీ హృ ధి దబ్బ మేలెడు దినస్వామి! పృథ్వీసార్వ ధి భాము బావ!
మేవాడరాజ్య ల ధి క్షీప్రప్రాణనాథుండు! కల్యాణసింహునిఁ ధి గన్నతండ్రి!
కర్గానపీ రణాం ధి గణ వార్ధి బడబాగ్ని! ఘోరీమహమ్ముడు ధి కుంజర హరి!
- గీ॥ వసుధ న్యాపించు యావన ధి ప్రళయ ముడుప నవతరించిన యాదినా ధి రాయణుండు!
సమరసింహాక్షమానాథు ధి సదృశులై న ప్రభువు లుండురె! యెన్ని క ధి ల్పములనై న. 63

❁ The serpent “subtlest beast of all the field” worshipped as the emblem of wisdom (Budha) was enjoined with the symbol of the creative power, as at the shrine of Eklinga, where the brazen serpent is wreathed round the lingam.

“Festivals and Customs of Mewar.”

- సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ♦ ర్యంబెంతనంగవచ్చు! మాహామీరుడు నృప ♦ మాతృదేకుశ
లఘురాజు దేశమే ♦ లాగు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధగ్గవీ ♦ రుండు గలఁడె!
కుంభేంద్రుఁ గని రణ ♦ త్రోవ నెవ్వఁడు నిల్పు! బృహ్మేశు సాహసం ♦ బెవరు కొఱ్ఱ!
సంగ్రాము శౌర్యదీ ♦ తూరతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ♦ క్రమ ములఱియె!
- గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి ♦ శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ ♦ ముదినార!
లిట్టి భవనైకవంద్యుతా ♦ పృథుబలాఘ్య లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! ♦ లిట్టి ఘుచులు!
- సీ॥ చూడనొచ్చెయుండు ♦ నేడుకోటలతో! మహాబ్లిజోల్ సప్తభే ♦ యములతోడ!
నభ్రంబు సోఁకు జ ♦ యస్తంభతతులతో! గలువపూలట్టి కో ♦ వెలలతోడ!
వెలయు నెప్పదివాల్గు ♦ విఘ్నేమాగ్ధములతో! సముదార రాజమా ♦ గ్ధములతోడ!
సంఖ్యకు మీటు వ్రా ♦ సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర ♦ స్సమితితోడ!
- గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! ♦ వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, ♦ రవికులంబు
గుత్తగొను తేత్రరాజమై, ♦ కొమరుమిగులు చిత్తురునుబోలు నగర మీ ♦ షీతినిగలవె!
- గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర ♦ మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూడ్కికి ♦ వ్రేఁగుగొలుప
వాహినులఁగొంచు బెక్కు సం ♦ వత్సరములు మొగలుపతి “యలాయుద్దీను” ♦ ముట్టసింఁచె.
- గీ॥ వ్రేటుదీతి యొకింత దె ♦ ప్పిఱకమున్నెఘూర్జరమునుండి ‘బహదూరు’ ♦ క్రూరుడగుచు
బచ్చినిసమును గ్రక్కుచు ♦ వచ్చి లగ్న పట్టె; జిత్తూరుపురలక్ష్మి ♦ కుట్ట వట్టె. 67
- సీ॥ వైరివిశ్వంభరా ♦ పతి దుర్నిరీక్షంబు! యవనభూపాల కా ♦ రాలయంబు!
భాగ్యలక్ష్మి వసించు ♦ పద్మాకరవరంబు! సాభాగ్య వైభవా ♦ స్థానవాటి!
రవివంశనృప మహా ♦ ప్సాదరాజంబు! రాజపుత్రుల మది ♦ రపవరము!
భారతఖండ్రభ ♦ తారావతంసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ ♦ బుట్టినిల్లు!
- గీ॥ లలిత మేవాడలక్ష్మి వి ♦ లాసతిలకమయి సహస్రాబ్దములనుండి ♦ యశముఁ గనిన
పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తూరుఁ ♦ బూదిగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్బరు ♦ దండధరుడు. 68
- సీ॥ రాజసేవితము నూ ♦ ర్యద్వారరాజంబు వీలి ముక్కలుగాఁగ ♦ నేల రాలె;
దన శిఖరము మాశ్వ ♦ మునఁ దోచు కుంభజయస్తంభ మూట్రాడి ♦ యవని మొగ్గె;
హారతుల్ వేదమం ♦ త్సారాసముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ ♦ గూలిపోయె;
వీరసంసారు లు ♦ ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమందిరములు ♦ పాడు వడియె;
- గీ॥ నటచుఁ జెవి దిమ్ముపట్టఁగా ♦ నడ్డవిరిశ్శ; బలిసి యెల్లెడ ముండ్లచె ♦ ట్లలము కొనియె;
విడక బుసబుసలాడె ద ♦ ద్వికరములు; వనమృగంబులు మీఠె; గూ ♦ బలునుజేరె. 69

॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడో నాటిపోయెఁ జ
త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోఁగను పున్నెముదీటిఁ, కేల ని
స్థర పవ లన్నముఁ విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియేడ్లు సా
గర మొనరించినఁ జయము ♦ గల్గదుఁ కల్గిదు కల్గి నాసయుఁ. 70

॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ పుటి విభవము సొపదయు మూడునాళ్ళము ♦ చ్చటగజాతః
మునుపటి మహోన్నతులు గల్గుననుతలఁపులుమెఱపులెడమాపులుగాలిఁ మేడలయ్యె.

॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలూడి కాఱడ ♦ పులుగ మాతెఁ
బరదరాసదము లె ♦ న్నదిన్గాలు దుర్గమల్ తొరుష్కవీరల ♦ బాఁజ జక్కెఁ
బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ సహస్రుఁ డేలిన యింద్రీ ♦ సగర మయ్యెః
ముప్పదియాఱు రా ♦ ణ్మఖ్యవంశంబు లక్ష్మరుఁ జేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచెః

॥ దేశమెల్ల బోయెఁ ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; నై న్యబలము డిచె; ♦ శక్తి కుండెః
నక్కటకట! భార ♦ తావనిపై ధర్మ మెట్లు నిలుచుఁ! గీర్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72

॥ హంసతూలికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెడకుఁ బలుపాట్లఁ ♦ బడల వలసె. 73

॥ కూడు నీరులేక నశించు ♦ కూరఁగలు గఱచు; నారణ్యవృగములు ♦ పెరుకు ననక
వృక్షముల వే్రలు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననాభ్యంతరమున. 74

॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ర్షమున నటమహీరుహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నల్లై
నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగిఁట నెనిల్పుకొ నెఁబొద్దుఁ పాడుచువఱకు 75

॥ చండార్కుఁ డంతరి ♦ త్తుమహాపథంబునఁ జెల రేఁగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
గడ్డి గాదము సోఁకి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మండునపుడు,
భూతలం బెల్ల ము ♦ మ్ముగలేచి సుడివడ భీకరవాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
హెచ్చుతగ్గులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన ౧ కురియు నప్పు,

॥ డిల వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుండలదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
చిక్కకయె, మేము పిల్లలు ♦ సుగ్రీవు బాధ లకట! మాగర్భవైరులఁ కైన వలదు. 76

॥ కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధాభిషిక్తతా రాజయో ♦ పిదవ్విశేష్య
లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసతూలికా ♦ తల్పమయ
నెండకన్నెఱుంగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవింప
వలసిన నారాణి ♦ పాతేశ్వరీదేవి భువనైక సౌజన్య ♦ పుణ్యసాధ్వీ

గీ॥ యకట “యన్న మో రామచం డ్రా”యటంచుఁ బదియు నేడ్వరు బిడ్డలు డ పట్టిపెనఁగ
గోడుగోడునఁ గన్నెరు డ గ్రుక్కుకొనుచు నలమటల నెల్ల దిగమింగి డ యడలవలసె. 77

సీ॥ సారవంతము కైల డ వారామహామహీధరపార్వముల, సమ డ ధరణిఁ గట్టు
వడి దినమంతకుఁ డ బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ డ గోలికొనుచుఁ
బరిశుభ్రతరమైన డ స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు డ వృత్తి యలర,
నక్కరుతో రణం డ బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది డ వత్సరములు

గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు డ నక మెలంగు కామధేనుసంతానము డ కరణి నెపుడు
పిల్లలును మేము బయల జే డ వింపవలసె మానవుల కర్హమగు తిండి డ మఱచిపోయి. 78

ఆ॥ కాళ్ళనిండ గుడ్డ డ కడుపునిడుగఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, డ గాన కెపుడు
బిచ్చగాండ్రకన్నఁ డ బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల డ మిట్లు కడచు! 79

మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభౌముఁడు నితాం డ తప్రాభవోపేతుఁడై
ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి డ ద్రత్వంబు దిక్కేది యు
ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా డ రాణాప్రతాపావనీ
శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ డ పాపంబు నేమందునో!

శా॥ భీతిన్ గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే డ వేగఁ జరావ్యాఘ్రు మీ
నా తారుణ్యము మ్రొంగఁగాఁ దివిరెఁ జెం డ తఁ బొంచి లేడిక బలఁ!
జేతస్సైర్యముగూడ సన్నగిలె! మా డ నెక సుంత యుత్సాహ! మే
రీతిక గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా డ తృప్తితి సుధాచెడఁ! 81

గీ॥ గాలి వాన విధాన న డ ల్గడల రేగు కష్టముల కెత్తునడి డస్సి డ కడిమి శక్తి
హృదయకోశంబు తన నైజఃవృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలియంగరాదు. 82

మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేదులు మహా డ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి డ వ్యత్యాల తారాపథం
బున దూరమ్ముననైనఁ గొంత విజయం డ పుణ గాంతిరేఖల్ మీను
క్కని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా యా దెచ్చునో జాహ్నువి! 83

సీ॥ సంతత తోరుష్కు డ సంగ్రామసమ్మిచేఁ గాలఁగా మిగిలిన డ కట్టెనైతి;
నలిగొట్టి కుక్కియై డ నక్క మూలెడు నక్కపైఁ దాటిపం దూడి డ పడినయట్లు
రక్త మేదో మాంస డ రాశి తగ్గి యుకాలవృద్ధత్వ మిపుడు పైఁ కెక్క నాకు;
నింక నెంతయొ కాల డ మీ శరీరం బిట్లె యనువుగా నుండునం డ చాస లేదు;

శ్రీరామదమైన మేవాడః రాజ్య పాపనాథిపత్యంబు 'నా. బా. మ' యిచ్చుచున్నాఁడు
 త్యమును నావి గావని యవల జనెడు కాలంబు వచ్చె; సంతతములేడు. 54
 కలులను బిడ్డలక నుతుల యిచ్చి హితులక గులబంధులక గృహం
 బుల ధనధాన్యవస్తుచయ యిచ్చి విడి, కేవలభక్తి నాపదం
 బులు మఱి దేశమాతృపద యిచ్చి భజించిన మీకు నేటికిఁ
 కలుగదె సుతయేనియు మ యిచ్చి నామకీర్తి యిచ్చి యిచ్చి. 55
 శ్రమలకుఁ జిక్కి చిక్కి యని యిచ్చి గంపలఁబడ్డ యిచ్చి కా
 ములకుఁ జూలె ముందుఁ జనఁ గాఁ దెర వింతయు లేను; గెల్పు పు
 య్య మదియు సంతయే! కులస యిచ్చి నాతనకీర్తిని నిల్పులేని య
 బ్బిమతులు మాతృభూమిపయిఁ బాదము మోపి వసింప న్నట్లే! 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

నావెంట జనుదేరఁ గోరినను స ♦ న్నాహంబుఁ గావించి వా
రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రా ♦ రో! యొక మున్నాళ్ళకుఁ.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి ♦ యవలికేగుటే శుభంబని యెఱుఁగు; మీ ♦ కెట్లు తోచు;
నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుడిపుడు; మీ ♦ నిగ్గయమును దాల్తుశిరమునమందార ♦ దామమట్లు” 92
—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుఁడు ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట (*—

మ॥ అని వాక్రుచ్చియు నిల్పినంతట సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడు లేచి భ
క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి ♦ శ్రీ దాస్యనిర్మూలనం
బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం ♦ బుక్ నిల్చి యెంతెంత సే
యును సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ ♦ వత్సంత దీక్షారతిఁ.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ ♦ ప్పించుపట్టునఁ గగ్గపేయమై విందు నీ ♦ వీరగర్జఁ;
దలఁ ద్రుంచు బహుళాప ♦ దలు చుట్టినప్పుడు చెవియొగ్గి హుంకార ♦ రవము విందుఁ;
దిండిలేక తపించు ♦ దినముల, విధిఁ జూచి పెడబాబ్బ పెట్టు చ ♦ ప్పడుల విందు;
స్వాతంత్ర్య సమరదీ ♦ క్షకుఁ బూన్చు నీ యుపన్యాసంబులను జెపు ♦ లార విందుఁ;

గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో ♦ గాసిపడుచుఁ బడుగు పడినట్లు హృదయముల్ ♦ ప్రీలఁజేసి
విన్ననై దీనమగువాక్కు ♦ విని యెఱుంగ; ననలమున వ్రేల్చునట్లు వా ♦ మనసుపొగిలె. 94

గీ॥ నీహృదయపద్మపీత ని ♦ ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ స ♦ హస్రభాను
కాంతులను వెల్గెఁ; దస్మహ ♦ ఖండపీ కడలుకొని ఢిల్లీ మొగలుల ♦ కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని ♦ మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదునాలు గబ్బముల్ ♦ వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
పదియు మూడేండ్లుగాఁ ♦ బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁబడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి
యిరువదిమూడేడు ♦ లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూచిన ♦ వారి యిడుమ లత్యగాధాపదావర్త ♦ మైన నీదు
చరితమున నొక్కపుట కొక్క ♦ చరణమునకు సాటిగావని గొంతెత్తి ♦ చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె ♦ డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైనన్య ♦ బలముగూడఁ
జాలనిదే! యుద్ధ ♦ సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబడి ♦ యెదు లక్ష
లగు కాల్బలము, పదు ♦ నైదు లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార ♦ రాజ్యలక్ష్మీ
యేనుంగులు పిరంగు ♦ లెన్నేనిఁ గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ ♦ కృరునృపాలుఁ

॥ డట్టై యుట్టుఱతె లూఁగి తూఁ డ గాడిపడఁగఁదాఁకఁగలిగితి; వెన్నిసా డ ధనములున్న
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక డ తన్నుకొనెడి ననుచు హాస్యస్పదంబయ్యె డ నతని బ్రదుకు. 97

॥ ఊము విడక నై న్యము నంపి డ రణముపేయ నీపయి క నక్క రంపించు డ నిరతఘాటఁ
బరిషయ్ సేన 'గ్రీసు'పైఁ డ బరవలేదు;యవనులు 'జరూసలెమ్ము'పై డ నరుగలేదు. 98

॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా డ నిదాఁక సేదేశమం
దేవంశమ్ముననై నఁ గష్టముల నెం డ తే నాత్మబుధుల్ నలెన్
భావంబందుఁ దలంచుచున్ వలచుచున్ డ స్వాతంత్ర్యమున్ గొల్చిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతిన్ డ నిష్క్రంద తేజోనిధి! 99

॥ ఇట్టి దేశబుధుఁ డ డిట్టి శూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి డ యిట్టి త్యాగి
లేడు లేడ టంచు డ మూఁడులోకంబుల మ్రోత లీనె; గురిసెఁ డ బూలవాన. 100

॥ అక్కరువిశ్వంభ డ రాధీశమాళిది ధనసేవ; నీయది డ దై వసేవ;
యాతని దెల్లప్పు డ డాత్మనై భవము; నీయది నిరంతరము నా డ త్యావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల డ నై హికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల డ నాత్మబలము;
నతని దందఱ కన్ను డ లలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు డ నిండుత్యాగ;

॥ మఠఁడు జగము గెలిచె; డ నాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితిరజనుల డ నాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయుఁడవు; డ నీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రిందు డ మీఁదులయిన. 101

॥ కష్టమే మనపాలిటి డ కల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ డ దుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి డ యలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ కౌషధములు. 102

॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఫాలమున నే డ త్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుఁడు శౌరియ్యున్, నరులుగాఁ డ బుట్టొంది యేనూఱుతా
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా డ తంత్ర్యంబు నిట్టింతదు
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం డ పన్ నేర్తు వేనోళులన్. 103

॥ శక్తి దాఁపక యాత్మవం డ చనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి డ నిన్నుఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి డ నను యశంబు సంతరించితి నర్హత చాలకున్న. 104

॥ వాసుదేవుని చరణ పూ డ జాసుమ మటు నిరత మాదలఁ దాల్తు నీ డ నిర్ణయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే డ వాడ నున్న ఊణమునినుఁబాసి యుండ నీ డ జన్మమందు. 105

॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము డ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటులెచేతు" మనుచు డ నందఱగుచున్, 106

- ❉ గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల నంపి మూన్నాళ్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
రాప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును నశ్వముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమైరి. 107
- గీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్గొనెఁ గన్గొలం ♦ కులుద్రవింప.

❉ పాతాంతరము.

- గీ॥ వాసుదేవుని చరణపుఁ ♦ జానుమమటు నిరత మాడలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ ననువాడ ♦ నెపుడుఁగూడ.
- క॥ మూన్నాళ్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు మటన్న “నటులె చేయుఁ”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,
- గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లపైఁ దోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
పుత్రపీరులు మఱల నా ♦ బూగిరింద్రమునకు వచ్చిరి ప్రభుభక్తి ♦ యనుమడింప.
- గీ॥ మెఱుంగు బంగారు పూలువోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు ప్రకృతిశోభి ♦ భలను బెంప
నలసలుం బ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁడేకలింగేశునకుఁ మ్రొక్కి ♦ యిపుడె వత్తు
- గీ॥ అంతలోన మీరందఱ ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయత్త ♦ పఱచుడనుచుఁ
బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభుండు,
- సీ॥ వలదన్న సామాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్వర్యపడఁగ!
బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాల దీసి త్రోవ శు ♦ భ్రముగఁజేతు!
“నాపేరియా”వేట ♦ కరుడెంచునపుడెల్ల నన్ని సామగ్రు లా ♦ యత్తపఱతు!
శాత్రవు లెదురైన ♦ క్షణమున సకలసైన్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధముగనుంతుఁ!
- గీ॥ గాని, గుండెలు బరువెక్కఁ ♦ గా స్వదేశ మ్మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
సర్వసన్నాహమునఁబూన్పు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు తె ♦ ప్పైర నెఱుంగ.
- మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి
ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్ చేసి శుష్కించి క
ష్టదశఁ గుండిన విశ్వపీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు చుః
ఖదశఁ దెచ్చితే! దుష్టదైవమ! మహా ♦ గ్రం బయ్యె నీచెడ్డుముల్!
- సీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ లేని దింపకే రణాగ్రముల శాత్రవుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!
విశ్వవిశాలమై ♦ వినిసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మీ కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

- సీ॥ విశ్వపావనమైన * వృత్తి వర్తిండు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు * పాటు గలిగె;
 ధాతృనిభుల్ మునుల్ * స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు * గంటిపోయె;
 బెట్టని కోటలై * వెలసి నిగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ * గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స * మాసతా సాధ్వీల సౌశీల్యగరిమ కా * ర్హంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటుపై * వ్రేటుదగిలి చిక్కి సనిదక్కి స్రుక్కి కృ * శించి నాదు
 పాలనమున మంచముపట్టి * డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె తల్లి! మే * వాడలక్ష్మీ! 118
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ * మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం * దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స * ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనుడనై * యిన్ని నాల్గు
 రక్త మేదో మాంస * రాజ నూడ్చుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ * త్యుడ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; * నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య * మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవైభవమున నీవు * పొదలుచుండ నా కలుషనేత్రములఁ జూడ * లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటె! బ్రాణంబులవిసిపోయె; బ్రతుకెవృధయయ్యె! దల్లి! మే * వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి * వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబ్రాకి * నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం * పద్విభూషితుడనై యధికృతి నెఱపిన * యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని * కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేర్చి * నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల * నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి * నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు * గానకున్న నచలభక్తి నిఁ సేవించి * నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ముఁదితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను నేను * మఱచుదాక!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు * పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరీంద్ర గ * ర్భముల నొఱుంగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ దొఱంగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే * వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దలుగనోపు బహువిప * ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు * నాచరింతు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే * నిఁ నిన్ను సేవింప నెం
 తేనిఁ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే * నిఁ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ * శీః నిత్య సౌభాగ్యరే
 ఖా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ * గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్.
- సీ॥ హారావశీకైల * మనుషమస్వాత్మత్యై వీరమందుభుల శ * బ్దించుఁ గాక;
 గట్టలు పుట్టలు * గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా * ర్పులుకుఁగాక;

మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాండ ♦ విందుగాక;
 త్యాగైకధనుల న ♦ త్యస్వరూపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లిందుగాక;
 || భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటువడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
 పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబు మఱచుఁగాక.” 119
 || అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువఁజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
 కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారుపై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్షియా పర్యాణము (*—

|| ఆరీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలఁ
 || జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపఁ. 121
 || అత్తదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నెలుగుడ ♦ గ్గుత్తిక వడ;
 నచలరంగంబు వదలి వా ♦ యవ్యదిశకుఁ దరలి రందఱు మానముఁద్రలు వహించి. 122
 || ఒకనినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమిత చూ ♦ డకయె యశుఁ
 ధారలఁ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపాలి ♦ మేరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిత్యమంతి మేవాడకు వచ్చుట (*—

|| ముడుతలావడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జుదెంబు బ్రా ♦ హ్మగౌతఁ దెలుప,
 నిండాఁ నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
 వాల్చిన బామల వె ♦ ల్పడు వాడి నునుజూపు తొలిరి డెదముఁజొచ్చుఁపదనుదెలుప,
 నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిటునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

☉ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant “the crimson banner” on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawulli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ♦ మొగమునను బ్రహ్మవర్చస ముడితమై ♦ పరిభవిల్ల
 ❀ నుక్కుఁడునుకఁబోలినయశ్వఁమెక్కియొక్క శాంతమూర్తి బ్రాహ్మణుఁడునాఁతొత్పఱించె.
- సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ♦ నగ్రభాగమున వర్తించు ప్రతాపేందు ♦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ♦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ♦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ♦ సయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేందుఁ ♦ డధివసించు!
 నెఱుఁగుదురే కద! ♦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిఁగింతురె కృప వః ♦ హించి” యనిన
- గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ♦ డంత వగపు దోఁపఁ దలయెత్త కరుగు ప్రి ♦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ♦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ♦ జనుచునుండె. 125
- శా॥ “ఏమయ్యా! దయయించి యిట్లు కనుఁగొ ♦ మ్మా! వృద్ధుడ౯; దూరపుఁ
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ♦ సిఁ బొంది నే వచ్చితిఁ;
 భూమిశుంఘ ప్రతాపుఁ డీగిరుల నెం ♦ మ్మ గాపురం బుండు! నెం
 దే మీ రాతనిఁ జూచియున్న నెలవిం ♦ డి” న్నచు బాంధ్రించినఁ, 126
- క॥ కనులెత్తి రాజుమణి విప్రుని పదనముఁ గాంచి యశ్వ ♦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్మ ♦ సత్తముఁ డంతఁ, 127
- సీ॥ “పరిషియానుండి నే ♦ వత్తు; భామాసాహి నాపే”రనినఁ దత్క్ష ♦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ♦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ♦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ♦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ♦ నీరజములు
 భజియించు నీదు సే ♦ వకుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ♦ యడుగుదోయి”
- గీ॥ నని నిలువ నంద అనుచరు ♦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ♦ రామరొత్త
 ముఁడు తురంగము డిగ్గి యఁపృథ్విమితేనిఁ గొంగిటచుజేర్చి హర్షాబ్ధిఁ ♦ దోఁగి నిలిచి, 128
- శా॥ “నా విశ్వాన్నత దివ్యకల్పతరువు ♦ నా వజ్రకోటిరముఁ
 నా విస్తార మనోంబుజాతరణి ♦ నా కీర్తినిక్షేపముఁ
 నా వేల్పుఁమణి నాదు రాజధనము ♦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవఁ గూర్పఁగ వచ్చినాడఁ; గృప వీ ♦ షింపంగదే! భృత్యునిఁ. 129

❀ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

- ॥ పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచిక లట్లు నీమ ధునక్తికళల్
 సులుసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమధర్మవీర ధరుఁ డుండెను నే! 130
- ॥ స్త్రీమితమై తుదల వి ధి చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ధి కనులతోడ;
 బరువంపు బుగ్గల ధి పైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ధి లకముతోడ;
 వీరమహాలక్ష్మీ ధి విహరించు దుగ్గమై విరిసిన బలితంపు ధి టురముతోడ;
 దలయెత్తు వాఁడి కుం ధి తముఁ గేల నూఁడి ధీరత యుట్టిపడ నిల్పు ధి రాణితోడ;
 ॥ నాదలఁ దురాయి, వీరతే ధి జోదురీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబొట్టు ధి వజ్రవర్మ
 మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ధి పొడవుఁగంటి; నెంత కళగల తుండ్రవోయీ! ప్రతాప!
- ॥ సత్త్వబుద్ధిని రిపు ధి షడ్వర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ధి గూర్చినావు!
 తులలేని దేశభ ధి క్తులయందు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ధి దెచ్చినాడ!
 విరువదోడ్లుగఁ జైన ధి నొటగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ధి నేర్చినావు!
 కులసనాతనధర్మ ధి ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ధి మొందినాడ!
- ॥ వొక్క పరి నిన్నుఁ గననెంచియుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ధి ధవళయశము
 నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ధి కిది యలభ్యమంటి; నూతేండ్లు నీకు దీ ధి ఘ్నాయు వంటి”
- ॥ అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ధి నృపగురుఁడను “దే
 వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ధి నే నియ్యెడలన్. 133
- ॥ మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులన్ ధి బోలెన్ మహాసీతివి
 ద్యను మేవాడనృపాధిక్కి గఱపి రా ధి జ్యం బూర్జితంబై వినూ
 తన కల్యాణ జయోదయాదికము లం ధి దన్ జేసి మాభక్తి కె
 ప్లరు బాత్రమ్మగు నీమ దివ్యచరణం ధి బుల్ గంటి నీనాటికిన్. 134
- ॥ భవదత్త్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ధి వాడేదేవమందెల్ల గా .
 రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ధి గ్రామంబులందున్ బ్రజా
 నివహం బద్దమరేయి మాటవరుసన్ ధి నీపేరు విన్నంత భ
 క్తివిరాజల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిన్ ధి గీరింతు రోసగ్గురూ! 135
- ॥ పరిషియా కేగుదెంచి నీ ధి చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ధి టులొ తలఁచితి;
 నిమిష మూపిరి వోని యు ధి ధముల మునిగి కాలు గదలింపలేక యీ ధి లీల నుంటి”
- ॥ అనుచు వచ్చియిచ్చినంత మా ధి థ్వాంబురాశిఁ దేలి భూదేవమణియు“నో ధి దేవ! నేను
 నిట్లే యనుకొని యనుకొని ధి యెట్లా నేఁడు కాలు గదలించుకొనుచు రాఁ ధి గలిగినాడ

సీ॥ అనయ మేఁ గొల్పు పూర్వము ♦ హామహింద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁజూచుకతన
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెచ్చటికి నేటి పయన మోయన్న.”యనఁ బ్రతాపప్రభుడు;

సీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వశంత్రరాజ్యము నిల్పు ♦ నిటువెడలితి;
వెదుకఁబోయినతీవయే ♦ యెదురుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్శనము గలిగె. 139

సీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుదు నుదయపురలక్ష్మికిని లోక ♦ మురలఁదాఁకి
యిరువదేండ్లు పోరితి; నా య♦దృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాడ.”140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట (*—

సీ॥ అని దైన్య మడఁగ బ ♦ ల్కనను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము పంచి
“శ్రీహరి! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కో!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;

సీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మి
వైభవప్రాభవాంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివ్రాలుఁతుఁడుఁగాఁక. 141

మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుడవు ఘో ♦ రాపత్నమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుడవటం ♦ చుక నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెల్లు కొమరొం ♦ దక నేర్చు లోకమ్మునక! 142

సీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.

సీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్యవై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144

సీ॥ మాపూర్వ లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రులగును
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుపమత్యాగశీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానివ ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాడు
పితరులు నేను సే ♦ వించుచుంటిమి; నల్పదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;

సీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ నృపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁక
దేవ! పిడికె డాహారము ♦ దిని యెఱుంగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ గంబె మీది. 145

- మ॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహీ ♦ భృద్వంశమొ దిట్టిగ
 ద్విత శౌర్యాభ్యుని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెనొ
 చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
 ర్చితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ చ్ఛ్రీపాదముల్ గొల్చితి. 146
- క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
 నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలంగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147
- సీ॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకునైనఁ బరువెత్తిపోవుట ♦ భావ్య మగునె!
 పాదరసమువోలె ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
 నిలుపుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్ల జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
 ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ నందుము; నిన్నుండి నీవెప్పు దూరంబు ♦ పోవలేవు!
- గీ॥ చక్రవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్తకమున మునిం ♦ గినను గాని
 కడ కెచటికేగినను బ్రతాపుడవుగాక మాటి మటియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148
- గీ॥ చనదు కృషి నిరసింపగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతనుబెంచు;
 గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁజ్ఞితిని లేదు; వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149
- గీ॥ అలజడిని ముగ్ధిసపుడె సత్యము జయించు; నపజయంబుల నది పెంచు ♦ నాశ్శత్రు;
 యనుపమత్యాగమునుసత్య మాప్తమిత్రులండ్రుఁసావిత్రత్ర్యంబులై నబుధులు. 150
- గీ॥ అఖిలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోపని విషమ సం ♦ దిగ్గదశల
 ధైర్యమును జిక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151
- గీ॥ పాణిమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ ఏడి వెడలిపోగాదు; పోగాదు; ♦ వినుడునాదు
 ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవదలంతు వేనియుఁబోనీక ♦ నిలువరింతు. 152
- ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్పె; నీ
 వీవిధిఁ గేతకి విడువ ♦ కేటికిఁ జుట్టె! దనన్ “వసంత ల
 క్ష్మీవిభవంబు సోఁకిన జి ♦ గిర్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
 శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153
- గీ॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్యెంపు ట్రు ♦ కణములు జాల్వా
 రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగరిమ ♦ నభినందితున్.” 154
- చ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కడ వి ♦ పర్యయవేళ స్వధర్మ మార్గమున్
 దొఱంగునయేని వత్సలతఁ ♦ దోచి మహాపురుషాకృతి బరా

త్వరుడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం
చెఱుంగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునక గురుత్తమా! 155

గీ॥ స్వామి! నాపైనఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నింతదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార
పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మాల్యమటు శిరఃసా వహింతు. 156

గీ॥ అఖిలభవనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంతులను మీటి ♦ నను గఱంచె;
హరగురు పదంబులటు నీవ ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే! వ్యములునాకు.

సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ పేయుచు దేవ! పనిగొను"మని వచిం ♦ పంగ, విభి
సత్త ముండును "క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిట్లు; కాలంబు వృథసేయ ♦ గాదు మనకుఁ;
జర్పింపఁ దగిన వి ♦ షయము కొంచెమె; నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! ప్రకృత
మనుసరింతము! లేకు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నింబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;

గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రహాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిభ ♦ క్తాగ్గిగణ్యుఁ;
డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్చు; మామనఘుండులేని మంత్రాంగ మదిపూలు ♦ లేనిపూజ."

మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుండు సలుం ♦ బ్రాధిశ్వరుఁ హెచ్చరిం
చిన నాధన్యుండు చేరఁగా నరిగి "మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద
ర్శనముఁ జేసెడి యీవిధేయుడై సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం" డటం
చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుడుఁ బ్రీతుడై; 159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

॥ తెమ్మనె; జని మువ్వరు వృక్షమ్ముదరిక జేరి; రధిక ♦ సంతోషము చి
త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్ముచు గని "యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160

॥ స్వా వ్యమాత్య సుహృత్తో శఃపైన్య దుగ్ధరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;
ప్రకృతిబల మున్న నేకాని ♦ పాధిపునకు నించుకేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161

॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్త మకులీనతయు మహా ♦ దాత్ర వీర
వర్తనము సత్యసంధత ♦ వఱలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ గ్ధతయ కలను. 162

॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుండై కడుఁ స్వామిభ
క్తివికాసస్ఫురితుండునా నృపతిని ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై
భవుండే మంత్రిగ నుండ నద్వైదు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం
టి విశేషజ్ఞ గడింపఁగా నగునె! మా ♦ త్రిత్వోలు సంధింపఁగ.

1. బలవంతుం డనురాగవంతుడును శోః భావంతుడు వాహిః
 బలవంతుండును ద్యాగవంతుడగు శుః భ్రస్వాంతుఁడౌ ధీరున్
 దలపఁ బోలు సుహృద్వరుండని! కిరాః తస్వామి నీభీమచాం
 దలఘుస్వాంతుఁడు, వాని మించిన వయః స్వశేష్ఠఁడే లేడుపో. 104
2. ధన-చమూ-దుర్గ-రాష్ట్రసంః తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యమైః వాః
 నది ప్రపంచైక సార సః రావృత్తకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూఁడుఁడెందుమఁడు. 105
3. ద్రవ్యబలము గలుగఁ దనరు పై న్యబలంబు; ధన-చమూ బలములుఁ దిరిగి
 రాష్ట్రబలము లలరు; ద్రవ్య మన్నిట మేలి; యదియ నీకు లోక మూఁడుఁడనినది. 106
4. ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- యాన-భేద-సంధులను నాకు వ్యతః సమీకయిం
 రెపు డెటులు వీని నడపుకీః లెఱిగినట్టి ధాత్రిపతి యన్నితులఁ దెలిసికొను. 107
5. అవసరమైన శక్తిత్ర యమ్ములోన నతులితోతాపహర్తృః
 మంత్రశక్తిః బ్రయోగించుమాటలేదు; మఱియుఁ బ్రభుత్వ మొదలుఁచుమాటయును. 108
6. స్థిరతరఁదైర్యోపః జీవితై, జంకక, వెనుదీక, తగ్గక, విమరుషపతిః
 కష్టంబులకును జిః క్కక, ప్రపంచోన్నత ప్రబలవిరోధితోః బలముజేసి
 సంగ్రామ మిన్నేండ్లు సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగవి వారు విమరీతుల
 భవ నుదార యశంబు వర్ణించెదరు; కాని కోశ-పై న్యబలములే కొలువైనవి. 109
7. సన్నికల్పంబు లని చేసి యేమిలాభ! మెటు జయము గల్గుఁ దిక్కః
 నిర్వచేండ్లుగ నాకాల మిట్లై వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిప్పుడు చింతింపరాకు. 110
8. అదియు నాత్మశిక్ష కై చెల్లె ననుకొను; మింక నిట్లై కాల మేల కను
 దేశ ముద్ధరింపఁ దివురు; మొఱొకమాట వినుతు; నలవ వనకఁ కనికొందు. 111
9. పరమప్రీతిని దేశమాత్మపద సే వాభాగ్యముగఁ గోరి నా
 సరసక గల్గు ధనంబు నీదు చరణాః పాఠంబు లందుతు; ను
 బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపదగు; మే వాడే దేశముగఁ గొన్నియ
 కృప సాధించి యపూర్వ వైభవమునకఁ వర్ణిల్లు రాజోత్తమా! 112
10. నెనరుంచి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోముమనుచు విప్రులకు నా
 తనిఁ గని జనపతి “సేవంపును సలుపుడుగాక; త్రొసి పుత్రుల యెప్పుడు. 113
11. అనఘా! జేనెడు మేర యేనియును రా జ్యం బొకకా కాశీయు
 ధనముగ దొల్లటనుండి లేకయ దరి ద్రవ్యంబును వెళ్ళుబో. 114

యనె లోకమ్మునఁ బుట్టు వొందిన యభా ♦ గృచ్చత్రసంపన్ను, నక
ధనికుఁ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణ ♦ దైవంబవై తోచితే!

1'

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తుసము ♦ దాయ మొసంగి, యనన్వరత్నము
డనము లొసంగి, బ్రాహ్మణుల ♦ నా రవివశజలెల్లఁ దొల్లి య
ర్చన మొనరించుచుండు, రది ♦ సవ్యము; భూసురమాళివైన నీ
ధన మిపు డేను కైకొనుట ♦ ధర్మపు గాదని తోచె నామదిక.

1'

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి “మిమ్ము ♦ సేవించి గడి
చిన ధన మీతటి మీకప్పున మొనరించుటయ పరమ ♦ భాగ్యము నాకుఁ.

1'

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని ♦ మాతృపద శ్రీ
సేవావిధి కర్చింపని జీవన మేమిటికి! వట్టి ♦ సిరి యేమిటికి!

1'

క॥ మనసార నిత్యఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱుల ♦ వృద్ధియు మూలు
బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; ♦ మగును శుభంబుల్

చ॥ తడవుఁ జేయక బోయపాళెమునకుఁ ♦ ద్రవ్యంబు నంపింతు! న
క్కడకుఁ మీరును బోయి యాశబరలో ♦ కన్వయి దర్శించి యె
క్కుడుగా సేనలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా ♦ కుఁ నిల్వఁగాఁ దీర; ది
ప్పుడె నే బోవుదు”నంచు లేచి తురగం ♦ బుఁ దాసి వై నెక్కుచుఁ,

1'

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

౩॥ “సిరికిఁ దానకమైన ♦ చిత్రారు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి ♦ వనట మునుఁగ,
నుర్వియంతయు మెచ్చు ♦ నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ ♦ ముగఁ జెడంగ
గోటల కన్నిట ♦ మేటి ‘కుంభలోమయర్’ యవనులజేబడి ♦ నవసిపోవఁ,
బావనోన్నతమేఘ ♦ భవనంబు తురకపెక్కెముల గాడ్పులు సోకి ♦ కీడువడఁగ,

౪॥ నట్టై హారావళీపర్వ ♦ తాంతరముల నిరువదేం డ్లని చేయు పెం ♦ పెల్లఁ బొలియఁ,
గడుపుఁగూటికై వంశవి ♦ క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 17

౫॥ శార్దూలరాజభు ♦ జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ ♦ టాళు లుండ,
బాలురై రిపుసమ ♦ వర్తులై ఖండించు హరిబలచొండావన్ను ♦ పాలు రుండ,
విమతరాక్షర్భని ♦ ర్భేదకప్రాధి చీపించు రాతోడ్కుల ♦ వీరు లుండ,
ముఞ్జగంబులనైన ♦ ముంజేతఁ బోద్రోయఁ గలిగిన చోహణ ♦ బలములుండ,

|| మాప్రతాపుడు బ్రదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపిఁరెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179

|| రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్నమైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియుడ లొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పడియు

|| ఏడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోద్రోసి యాభిజాత్యులు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180

|| తెఱవల విమలపా ♦ తివ్రత్యచుహిమాబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లవడెనా!
సకలద్విదేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాన్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగనెనా!
భరతఖండమున గో ♦ వధలు సాగినఁ జూచి యుతరాత్మకు సౌఖ్య ♦ మలవడియెనా!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనా!

|| కనులు తిరిగినా! బాహువిక్రాంతి చెడెనా! బుద్ధి తఱిఁగెనా! చెడువేళముసురుకొనెనా!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెట్టి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181

|| యవనగజేంద్రసిం ♦ హాఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పురాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్పించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిమాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్పు సంగ్రామసింహుని గన్న ♦ రాజజనని!

|| యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి! తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనరుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182

|| కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు, తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! ప్రాణంబు ♦ లంత తీవ్రైయున్నె! పిఱికి పందలటన్న ♦ పేరు రాదె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగునె!
చిరకాల మపక్షిరి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోదె!

|| తగదు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కోటలు ♦ గెలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు సెలవియ్య ♦ రయ్య;” యనుచు శశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ

గీ॥ విరిసి విరితేన వాడ జూ ధిబ్బలినయట్లు, వీరరసము పొంగి పొరలె ధిరులెల్ల
వెడలిపోవుచునున్న యా ధిపుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 18

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై నద్దమరేయికి జని కీరా ధి తస్వామి గూడెంబులన్
దరియబోయి బహిఃప్రదేశముకడన్ ధాతీనభోభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరో ధి ర్వినాథుడున్ మిత్రశం
ఖరవంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ధి గావచ్చె సాశ్వర్యతన్. 18

గీ॥ రచ్చపట్టు మ్రోల మహాగ్ని ధి రగులజేసి పిలపిలని మూగి భిల్లులు ధి బలిసి కొలువ
భీమచాం దండుజేరిన ధి వీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ధి సత్కరించె. 18

క॥ తెలతెలవాతెను; భానుడు మొలిచెను బూర్వాద్రి; వీర ధి పుగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱగుచు సెలవు గొనుచు వెడలి రాత్మ ధి సీమలు చేరన్. 18

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృపన్ ధి స్వాతంత్ర్య దుర్వార సం
గామ్రక్షిడలు పెంచి శత్రుతతులన్ ధి ఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
రో! మీరందఱు దేశభక్తిపరిపూర్ణుల్ బాబురున్ వృద్ధులు
ద్వామాటోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ధి తస్వామి గూడెంబులన్.” 18

చ॥ అనుచును రోదసికుహర ధి మంతయు వీరిలెడుభంగి డిండిచు
స్వనముల రాజపుత్రకులు ధి పల్లెలు పట్టణముల్ పురంబుల
న్ని నగరముల్ గిరిద్రముల ధి నేక గుహకుహరమృలంబునన్
వినఁబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ధి వేయు విధంబుల దేశ మంతటన్. 18

—*) నలుదెసల నుండి రాజపుత్ర సైన్యములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ అలసలుబ్రావిధుం ధి డహిత దుర్వార చోండావద్బలంబుతో ధి నడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ధి వృద్ధనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్వ ధి నరిగి రంత;
గీ॥ నాపాపురా-బునే ధి రాధీశులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్ర ధి యాణ మైరి;
హరిదాసుడు ముకుందుం ధి డరుదెంచిరి మహాగ్రరాజోడుసుభటవ ధి ర్గములు గొలువ;

The castle of Bunera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of all the state insignia attached thereto.

- ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్లురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; జేప
గృహమునుండి దూడాసింహుఁ ♦ డేగుదెంచె: దుర్జయుఁడువచ్చెఁజొండావతులనుగూడి.
- ॥ అంశ నొకనాఁడు నేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుఁడగు నృప ♦ తల్లజుఁగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహిబండ్లు వచ్చి నిలిచె, జూతురుగా” కంచుఁబలికి కొలిచె.
- ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుఁడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూఁడు క్రోసుల ♦ పజకు నిలుచు
భటులు నాలుగువేలు, ద్ర) ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు జేయను గని హర్షభరితులైరి.
- ॥ నెలకు నైదును-బదిహువ్య ♦ ముల కొలంది పదియు-రెండేండ్లదాక ని ♦ ర్వవియునైన
వేల భటులకు భృతినియ్యఁ ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క ♦ వేసి రపుడు. 193

— *) .ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధ సన్నధుఁ డగుట. (*—

- ॥ “కనఁబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకునంబని భి
ల్లనృపాలుఁడనఁగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచముపులక. 194
- ॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్కిలి బిడ్డల నక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చు
చులు దువ్వి ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించెఁ గూర్చి ♦ వొంతర గట్టక. 195
- ॥ పరమప్రేమమునక బ్రతాపవిభుఁడు ♦ బ్రాణేశ్వరిక జేరి “ము
వ్కుర తొరుక్క భటాభులక దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామముక
జరపకగోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సుపూర్ణచిత్తంబుతో
- ॥ నరవిందేశ్వర! సమ్మతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతిక. 196
- ॥ నీ సుధా స్వాదు లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్కమాటు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్నుఁబంపుమిపుడు
- ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డింను; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ మెట వత్తు”రనినఁ బాతేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి. 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compatriot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no means inclined to deplore their state as one of captivity.

“ Religious Establishments.”

—*) బాళేశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకుఁ బంపుట. (*—

- అ॥ స్థితకళామరీచి ♦ మీమోమునఁ దోఁచె; నింతికన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
 శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలఁరేగె; వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు.
- గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటియ నాకుఁ బి ♦ ల్లలకు” నంచు
 వెడఁదకనుల ముత్తైపుజాయఁబిరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁగొంతుఁగని;
- సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొసర్ప,
 బోయగుబ్బెతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిటునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుం
 బాళేశ్వరీదేవి ♦ వజ్రిమ్ములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తియములు
 హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్చి ని ♦ వాళి దీర్చి,
- గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హారతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెఱ్ఱి ♦ నీర్లు దీసి
 “జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాఁజైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నుదుఁరంట మ్రొకి
- సీ॥ “జంభదైత్యేందుని ♦ సమయింప నరిగెడు నపుడు బిజౌజున ♦ కైన జయము,
 ఖరదూషణాది ర ♦ క్షశ్రేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కైన జయము,
 నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కైన జయము,
 కాలకేయాదులఁ ♦ గసిమసంగఁగఁ బోవు నపుడు కీరీటికి ♦ కైన జయము,
- గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భవనజయమును, నిరుపమామోదజయః
 వెల యెఱుంగని జయమును, సులభజయము, జయముపై నీకు జయములుఁజరుగుఁ
- గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ట్టాభిషేక మగుచుఁ గౌంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, ద
 మా కుమారున కట్టులు ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీకగుత లోకైకజయము.”
- గీ॥ అనుచుఁ బాళేశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ నృపగురుః
 నగవు మొలకెత్తు చూపులమగువ నెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సైన్యములునడ
- గీ॥ గూడెముల, నిడ్లకోపుల ♦ గొండపేటులందు, గండ్లోపలములందు, ♦ నధిసించి
 శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునివైన సై ♦ న్యములపైన. ౩
- క॥ ఈ రీతిఁ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రమునకు ధా
- ❀ తీరమణు డరిగెను దేవేరీదుర్గము కవాట ♦ వీధి జేరఁ.

❀ The name of Bhamāsah is preserved as the Saviour of Mewar. W
 this splendid proof of gratitude and the servante of Prithwi Raj as incitements,
 again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and w

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

- || “బలముల్ లేని కడుగ్ గృశాంగుడు ప్రతాఢ పస్వామి మాధాటికిఁ
గలగఁగ బాటెను; గోటకు భయము గల్గి బోవ” దం చెంచి శ్రీ
మ్ములపైఁ జేయిడి, యేడ్లు యావనబలం బుల్ హాయి నిద్రించె; వా
కిఁళులం దెదును మచ్చు పేరుకొనియె డ్దె మూరెడం తెత్తుగఁ. 207
- అలకోటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజ పుత్ర చమూనా
ధులు జొరబడ గడఁగిన వారలను “నిలుఁడు పోకుఁ” డనుచు డరాణా యంతః, 208
- || “తురకలబలము ని డ్దరఁబోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల ని శ్శబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ గదిసి చంపుట క్షాత్రీమహితులయందు ధ ర్మబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు ల ప్రతిహతశక్తితో నీకోట మాపూర్వ లేలినారు;
దొంగపోటున దూఱి డుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వత్త నమ్ము గాదు;
- || పౌరుషమునన దీని జే పట్టద” మని యులుము తెఱఁగునఁ దనశంఖ మొత్తై; నమర
సింహుఁడును సింహనాదము చేసె; భీమచాండు బూరగ మ్రొయించె శైల మదర.
- || కంపము నొందె ధారుణిఁ జ గద్గరుఁ డాతట, “దుర్గము బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమర సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింపఁగ సూక్తు నశ్వమును కేళ్లరికె; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
జ్జింపుచు దూకె; గంతులిడె సేనలు భూపతి వెంట నంటుచుఁ. 210
- || ఆ రాజపుత్రసే నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము పా బాజుఖానుఁ
డాతని పదివేలు యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండె బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచు దొం దర సమరోచిత వివిధసాధనములు వెదకుచుండఁ
దనసేనకన్న ముందఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్ర త్యక్షమయ్యె;
- || నలముకొనియున్న శత్రుసైన్యముల, విలయదండధరుఁబోలు రాణాప్రతాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయుటెరువులేక పెనఁగిరి రణమ్మె మరణమోయని తెగించి
- || కాటుచీకట్లు గొమ్మిన కాలరాత్రి! దుర్గమునఁ జోటలాత్రి యు డ్ధురతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదువేల్! భయము గొలుపు నాటి రణభాటి యీపాటి నాగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shabbaz in his camp at Dewair whose troops were cut in pieces

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్రా
నజరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దఱిగి పోసిరి వేడి నె ♦ త్తురులు దొర
గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కఱ్ఱుల దివటీల ♦ వెలుగునఁ గను
పట్టెఁ బొలికల నొక చౌట ♦ పట్టు పగిది! నచటి బలములు కొఱవి ద♦య్యముల పోలి
గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాగ్ని కీల యతిబలాటోప దుర్దాంతుఁ ♦ డమరసింహ
డెచట రణ మతిభీమమా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రు ♦ మధ్యమునఁ దూ
మ॥ కరమున్ వెల్లెడు భానుబింబము పతా ♦ కం బొక్కచే నొప్పు, దు
ర్భరఖడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్పు శ్యామసింహుండు, కే
సరి మాతంగసమాజమున్ దగులు నో ♦ జన్ రూక్షతామాక్ష భీ
కరుఁడై బొబ్బలు వెట్టి నైరులు వడం ♦ కన్ ముట్టె నత్యుగ్రుండై. 2
మ॥ ప్రశయాంభోధరమున్ హంసించుచు సలుం ♦ బొజ్జ ర్త చెంతన్ మహా
చలశృంగంబులు వీలి కూలఁ బటుగ ♦ ర్జ్వరావ మొప్పున్ దుగు
ఘోల సైన్యంబులఁ దాకి నూర్లు పడు లం ♦ చున్ లెక్కకున్ రాని లీ
లల శీర్షంబులు గుప్ప తెప్పలుగ రా ♦ ల్పన్ సాగె నత్యుద్ధతి. 21
కీ॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్తాస్యుడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ దు ♦ ర్దాంతధార
నృపగురుండు చీల్చ రిపులెల్ల ♦ నేలఁ బడిరి మిడుతగమి చిచ్చుఁబడి మ్రగ్గువడుపు దోచ
॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మున హరి, రక్ష శ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
త్కరములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాతోడు లెల్ల ♦ జిక్కఁగఁ గొలునన్. 21
॥ ఝాలా 'భూపతిసింహుండు' సాలములన్ బోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
జీలిచె; మేకొని సూక్తుండు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చెన్. 22
॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి దూడాసింగు ♦ యుద్ధమందుఁ
దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ తులిన దాకి.
॥ గుణరాశి రాతోణ్డు ♦ కుంద దాసుండు షాపురా-బునేరా ప్రిభుల్ ♦ ప్రికట బలులు,
మఱియు బేడ్లరాజ ♦ మాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొఱిరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another
hermit in the forest of the "Tiger Mount" the Gokurnath, who presented to him
a double edged sword, which with the proper incantation, could sever rocks.
With this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.

"Annals of Mewar"

తక్కిన రాజపుత్రి త్రిచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబులఁ దగిది రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ దగ్గముపాడొచు నొగిలి కగుల సాగెఁ మొగలు తెగలు!
గీ॥ సమధి కోద్దండ దోర్దండఁ చాపముక్త భీకరాశుగులై భిల్లఁ వీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింపఁ నాశరములు నాలుకలు గోయుచున్ వాల్లఁ గూలి రరులు.

ఉ॥ వీరులలోన మేటియగుఁ దీరుడు భిల్లనృపాలమాభియున్
జారుపరాశియై యడవిఁ దక్షుల మెత్తని యీడలన్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగముఁ లున్ దశకంబు శతంబు గుప్పచున్
వైరిభటవ్రజంబుల నఁ పారముగాఁ దునుమాడె నత్తఱిన్. 223

ఉ॥ రూక్షపరాక్రమస్ఫురణఁ రోజుచు నా పహబాజభానుఁ డా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ దార్కొని పెక్కురఁ గూల్చుగా, ఖగా
ధృత్యుడుపోలఁ బైఁబడి ప్రఁ తాపనృపేంద్రుఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకముఁ ప్రేలఁగ నేనెఁ గృపాణధారలన్. 224

గీ॥ తనకు సుభటుల నుసికొల్పి దన్యుతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతాఁ పప్రభుండు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసి దురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్టఁ నేరి వైచి. 225

మ॥ నలినాస్తుండును బూర్వపర్వతముపైఁ నన్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పున్ గొలిచెన్ బ్రతాపధరణీఁ భృణ్మోళియున్; రాజపు
త్రిలు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా దుర్గంబు; నం దన్నిది
క్కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలె; జెలఁగెన్ గోలాహలధ్వనముల్. 226

క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబుఁ గడలుకొనఁగఁదే
వేరిజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ దెలుపు"మని యొక్కఁ భిల్లని బనిచెన్. 227

❁ చ॥ మనుజవశ్యేంద్రుడంతట 'న' మాయిత' పర్వత దుర్గ సీమకున్
జని తన రాజపుత్రిభటఁ సంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూకి శ్రాం

❁ The fugitives were pursued to Amait, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals "Pratap made a desert of Mewar." He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains "an appalling but indispensable sacrifice.

తని గొను వైరుల బిలిచి డతెల్లఁగ నేసి గ్రహించె దుర్గముఁ;
దనరె రవిధ్వజంబులు శ డ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభలేమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱఁ బిలిచి చెం డ తఁ జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిపుడు; మా డ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బరిత్రామై వెలయు నా డ కుంభలేమియర్ దుర్గముఁ
గొనుదాఁడఁ గననొల్ల నిద్దరయుఁ! గై డ కో నొల్ల నాహారముఁ!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం డ బ్రాధీశ్వరుం “ఢీక్షణం
బుననే పోద” మటంచుఁ గోల్తల దళం డ బుల్ రేపి సాగించి తై
లనికాయంబులు లోయలుఁ వనులు లీ డ లఁ దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగెఁ డ కుంభలేమియర్ చేరఁగఁ.

230

గీ॥ తైల సామ్రాజ్యలక్ష్మి మస్తకమఃమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబుఁ పఱలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకఁ ముకుటరాజ మట్లు కుంభలేమియర్ దుర్గమలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబంబు డ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో డ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ డ దత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుఁడై డ మస్త మెత్తి
కనులపండువుగాఁగఁ డ గని “పదునాడేండ్లపై నయ్యె నకట! నిఁ డ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” డ నీ “భవానీదేవి కోవెల” నీను స డ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ డ గాంచుచుండుఁ; గలిగిన దొసంగులకు మనిఁ డ గలఁగుచుండుఁ;
గానికాలము నన్నిట్లు డ కట్టివైచెఁ; జూచుచుండుమి! యిపుడు నీ డ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుఁగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ డ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయఁ దూఁడి శంఖ డ మును బూరించెఁ. 233

క॥ కల్లోలాభితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు డ విమతబలము న
బ్దుల్లాఖాన్ మార్కొనెఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ డ టోత్కర మెనయఁ. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెలయ నహిత తొరుక్కనై న్యమధ్యమునఁ దూఁకు
నా ప్రతాపేశ్వరునిధాటి డ కాగి నిలువ, నరుల మాటెల! సురలకై డ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖిల వైరి వికృమ సలుం డ బ్రాధీశ దోఃఖడ్గ సం
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన డ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

స్వవితానాటవినిల్చె భస్మమయి రాఁ సుల్ రాసు; లవ్వీరుఁడా
హవభూమి విహరించె నాప్రళయ కాఁ లాభీల రుద్రాకృతిఁ.

236

|| ఉదధిని రెండుపార్శ్వములఁ నుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగఁ జేరి తీవ్రరథఁ సమ్మనఁ దాఁకిన వీక, శౌర్యసం
పద పాలివోవనీక యిరుఁ వాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లఙ్ఘైఁ
గదియుచు హుంకరించి పయిఁ గొమ్మరి వీర రసావతారులై.

237

|| యవనబృహన్నాళిఁ కాస్త్ర నిగత ధూమ సంఘాతములు మేఘఁ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రకుల నిఁ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణఁ దగ్గఱగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృఁ పాణధారాతళతళలు సాదామనీఁ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరాఁ సన నిస్సర త్రీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభఁ వృష్టిగాఁగ,

|| నుభయపక్షంబు వీరులఁ యొడలఁ దొఱచి పాటు రక్తప్రవాహముల్ఁ పర్వతాగ్ర
గళిత గైరిక శోణ శైఁ వలినిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వఁ ర్వున్తు వయ్యె! 238

|| తన ముత్తాతలనాఁటి దుర్గమును బొం దఁ దొందరఁ జెంది ద
స్వనికాయంబును జీల్చి నయ్యమరసింఁ హుం డుగ్రుండై పైకొనె;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుదాఁ తక్షత్రాత్ర శేజోవిక
త్థనమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యంఁ తర్షాడులం దోడఁగఁ.

239

|| రాజపుత్రుల భయద వీఁ రస్వనములు స్రగ్గి మ్రగ్గు యావనభటాఁ ర్తస్వనములు
రాజగురుమాళి సింహగఁ ద్వాస్వనములు భూనభోతరాశిమున మాఁ శ్రోతలీనె! 240

|| పీన వితత వక్షులును గాఁ పీనధరులు కృష్ణవర్ణు లయఃకల్పఁ దృఢశరీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్రఁ హములమాడ్కి భిల్లులు రంఘాంగణమున శోభిల్లి రపుడు. 241

|| బవరం బుగాడిపంఁ డువునాఁగ జెలఁచేరి యమరసింహుండు దీఁ వ్రముగఁ బెనఁగె;
నతని ప్రతాపాగ్నిఁ యవనచమూసమూహములు శలభమ్ముఁ లట్లు సమసె;
దుర్వారవీర్యుఁ డఁ బ్బల్లచమూపతి మత్తమాతుంగంబుఁ మాద్రీ దాఁకె;
నందఱు వెఱంగందఁ నావీరమణి వాని శిర మూఁడ్చి ఘోర నిఁ ప్ర్రొశ్ఢార;

|| సైన్యపతులును జమువులుఁ శబరవీరు లందఱును జేరి యెండఱఁ మ్రందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కండ కూల్చెఁ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున కెఱుక.

|| మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగాఁ బొడుచుచు మోగాలుల యుద్ధఁ భూమికిఁ బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బ్రతాపుండు కుంభలోమియరు దుర్గఁ ముం కైకొనియె. 243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాలెఁ బచ్చనిఁ తోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
పరగెఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహాఁ వాచనములు; మేఘభవనమ్మునఁ గ్రొత్తఁ మెఱపు
మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్కలటుఁ పొంగి బుజంబులు మూడుగాఁగ సే
నాచయముల్ తదీశ్వరులఁ సంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
నోచిన నోముపంటలగుఁ నూత్నమనోరథ సంచయంబు లె
తో చెలరేగ రాజమణిఁ యొప్పుగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడఁ. 245

మ॥ మును “పింగ్లాండు”ననుండి ఢిల్లినగరంఁ బుణ్ జేరఁగావచ్చు వ
స్తునికాయంబుల రేపు వీడు పిదపఁ సూరత్ పురీ మార్గముఁ
గొని యీశాన్యపు భాగమం దరుగుచుఁ గుంభల్మియర్కోట వ
జ్జనె నైలంబుల దాటఁజేయుటయ యాఁ చారంబుగా సాఁగెడిఁ. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమఱచి నిఁ ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందుఁ గల సమస్త
వస్తువుల వృషభములనుఁ బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూలఁ మూల లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బిఁ డారమ్ముల పె
ల్లన భాగ్యసమృద్ధంబై తనరెఁ సామగ్రి బలముఁ ధరణీశునకుఁ. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్యఁ చెప్పురాదు;
దై నందినప్రవృఁ ధ్ధంబుగ సేనాబలంబును గోశబ లంబు దనరె;
జైత్రయాత్రారతుల్ జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా శన మొనర్చె;
హారావలీసీమ నచిరకాలమున ముప్పదిరెండు కోటలు పట్టువడియె;

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ యాంకకథలు గుహలు లోయలు దేశంబు గూడ నిండి
బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ బోయి ఢిల్లి చేరి సూటిగ నక్కరు చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ అంతరంగికులగు సమాఁ త్యాగిణులను వాహినీపతులను సభా భవనమందు
నవసర విశేష సభకు రం డనుచుఁ జేర్చి కడు విషాదంబు దోఁప న కృరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమఁ హా దుర్గమున సైన్యపటలితో నోడె పా బాజు ఖాను;
కుంభల్మియర్కోట గురుబలోద్ధాముఁ డబ్బల్లాపతి ససైన్య ముగను దెగియె;

నవ్వల సూర్యభీః హల్దుర్గమునఁ గడు దర్పాఘ్నఁడు మహాబః శ్ఠాను సమసె;
 నచలగృహముదుర్గః మందు వాహినులతోఁ గడతేజును ఫరీదుః ఖానుశూరుఁ;
 డణఁగి వెన్నఁకుఁ బోయిన యాప్రతాప సాగర మహాతరంగంబుః సరభసముగ
 నిప్పు డుప్పొంగి యట్టె పైఁ కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లోర్తు! మేవాడ యెట్లు నిలుచు!"
 అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరిఁ "యిన్నేండ్లు రణం
 బును దటుముచు నడవఁగనోపని రాణాగారి కింతఁ బల మెటు లొదవెన్." 252

I అనిన నక్బరువిభుఁ డతని వీక్షించి "భామాసాహియను పూర్వఁ ముత్రి యొకఁడు
 మన్ని యాకడనుండిఁ వచ్చి దూరపునీమ కరుగుచున్న ప్రతాపుఁ నడ్డగించి
 కేవల ధర్మదీఁ ట్లావర్తనము మాన్పి రాజనీతిప్రకాఁ రమ్మఁ గణిపి
 గణుతికిమీఱు పైఁ కము వేయుబుడ్ల నంపించినాడని మొన్నఁ వేగు లనిరి;
 II యాత్మదేశంబు విడి సరిఁ హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడుఁ మనసు మార్పు
 కొని సమస్త బలం బొనఁ కూర్చుకొనుచు నీచుహాసంగరారంభఁ మిట్లు చేసె." 253

III అన జైనగురువరేణ్యుం డను! "భామాసాహి త్యాగఁ మతివంద్యుఁ; బ
 య్యనఘుండు పాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచిఁ పుణ్యం డయ్యెన్. 254
 IV పెనుకష్టమ్ముల మున్ని కాంతి చెడి పిఁ ప్పిక్ దేలు నాదేశమా
 తను సేవించి సకాలమందు నిరతోఁ ధ్ధారంబు గావించు పా
 వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొఁ ల్వోరాని పుణ్యంబు చే
 సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బు; దక్కొరులకుఁ సిద్ధింప దెప్పట్టునన్. 255

V భామాసాహిబుధేందునిదా మహిత యశో విభూతిఁ యజరామరమై
 భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నక్బఁ రార్తిక్ బహుచక్, 256
 VI "మన కీరీతి సభాముఖంబునను "భాఁ మాసాహి పుణ్యాత్ముఁడం
 చని, కాడంచని" చర్చ యేటికిఁ బ్రతాఁ పాధీశ్వరుఁ గెల్చి యా
 యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుడనంఁ చన్నింతు నం చాస లుం
 డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూఁ డె నామనం బేర్చుచున్. 257

VII పదునైమలతు లఁ శ్వబలంబు పాదాతిబల మేబడైకు లఁ క్షులును గలిగి
 యుర్వి నెల్ల జయింపఁ నోపువారు పదాటువందలు వాహినీఁ పతులు గలిగి
 విశ్వం బదరఁ బదిఁ వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విపఁ తతులు గలిగి
 వరుసలు వరుసలైఁ పరగు భాండాగారభవనముల్ నిండ ద్రఁ వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడిన 'జీ' యనగఁబోదె జగము; నాసిగ్గుచెడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక దు ♦ ర్గబలంబు లేక నైన్యబలంబు, లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
సాయమేమియు లేని ♦ సమయంబున నె మహారాజాప్రతాప దు ♦ ర్వారమూర్తి
యవనుల గళముకొ ♦ జ్జిను రణంబుల బలిగొట్టెలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ వంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజనీతిచుం ♦ తుండు నయ్యె;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; తోడు దవలె గాలి; యింక లోకమంతయుఁ గాల్పుటరుదె
యతని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చె; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రుని కేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
య్యిలపై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లుండు; లే
సిలుగుల్ వైబడ; వా ప్రతాపుడెస నా ♦ చితాన్నియుఁ గేతకీ
దళగర్భయ్యునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బుది కారించెడు.

260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిదెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెఱయు. 261

మ॥ అకటా! యక్ష్మరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
టికి నెక్కు! నిఱుపేదతేని నొకనిక ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజూ
లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవింపనే
టికి! బ్రాణంబులవైననే విసువు పు ♦ ట్టె! వేదనల్ పొచ్చెడుకా!.”

262

మ॥ అని నిట్టూర్పుచు బామశాహి కడు దై ♦ న్యం బుద నిర్వాతదీ
పనిభంబై కనుపట్టె గొల్వు; సభికుల్ ♦ పాభాత చంద్రోపమా
ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్షర్ నేత నీక్షించుచుకా,

263

—*)మానసింహుఁ డక్ష్మరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమనంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ “అరిరాజమర్దనో ♦ ధ్వరశక్తి గాంధారసీమ నీసీమగాఁ ♦ జేసినాడ;
నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లికిఁ గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాడ;
మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాభూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాడ;
గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాడ;

దలలు బలియుట్టి గెలువగాఁ దలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సుఁ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడఁజేయు నిఁ ద్విద్రశౌర్యపరుఁడ నేనుండఁ నీకేలఁ వనట మునుఁగ. 264

|| వ్యవధి లవంబులేని కలఁ హంబుల పెల్లునఁ జిక్కి, రాజకీ
య వితత కార్యజాలములఁ యందు మునింగి, విదేశమందు ను
డవలసి కొన్నిమాసము లెఁ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నుచేక్షచేసినటుఁ తాటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదుఁ! 265

|| అవనిఁ జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి దైఁ న్నం బాదినఁ నామనం
బవియుఁ; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బాఁ ల్యంబాది వైరానిలం
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మనంఁ బుక గాల్చు! జల్లారలే
దు; వితాసేయక తాకి నొంచి యుడికింఁ తుక మూదలింతుక బ్రభూ! 266

|| చీమయుఁ జొరని కాఁ శ్రీర దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండిఁ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిషియాకుఁ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాటిఁ బాట బొనఁ;
దక్షిణాపథము వింఁ ధ్యము పాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ గుంగి పోయె;
సీగ కనువుగానిఁ హిమగిరిప్రాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందుఁ తాచుఁ దిరిగె;
|| నాప్రతాపుఁ డెంత! యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతనిఁ దైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచుఁ నే వీడితినిగాని కన్ను దెలువ నెపుడొఁ కాలిపోఁడె! 267

|| ఆఫ్రికాఖండంబుఁ నంతయుఁ దెచ్చి వంగమహాంబురాశినిఁ గలిపి వైతుఁ;
బ్రాహ్మణ్యైలంబుఁ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలంఁ బవలఁ దోతుఁ;
నీపదమ్ములచెంతఁ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి దఁ కోలు సేతు;
నుత్తరకురుభూముఁ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణగ నీకుఁ గుదురు పఱతు;
|| నాసియాఖండ మెల్ల నీ యాజ్ఞనుంతు; నిట్టిచో నొక్కమేవాడఁ యెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలోఁ దీర్ణశక్తి! తలుపుల న్నింగువాని కఁ పుష్పము లెంత! 268

|| కావరము పెచ్చు పెఱిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహుఁ మ్రొంగుటకై నా
జీవితము మీఁదుదీయుదు; నే వెలితికి సును దొఱకఁ నీయకు మెడఁదక. 269

|| ఈపని నెఱవేర్చుచో నాపేరునఁ బిల్వఁబోకు' యని విని యక్బర్
భూపతి యంధఱఁ గనుఁగొని "యీపగిది నిఁకెంతకాలఁ మీటు వేఁగింతుక! 270

|| మేవాడజయము నఁ మ్మి యనేక లక్షలు సేనల నాహుతిఁ చేసినాడ;
సమరసన్నాహముల్ఁ జరుపుచో ధనము కోటులుఁగోట్లు నట్టెటఁ గలిపినాడ;

- నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడు;
నిగవదేండ్లుగ త్తణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖపరత శో ♦ పిల్లి నాడె;
- గీ॥ బడఁగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడె; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడె;
నట్టెయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్చియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.
- మ॥ ఎవరుక జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియుక లేదు; నే
నెవరిక గోరను సాయముక సలుప ర ♦ మీ! యంచు; నా కెవ్వరుక
లవముక మే లొనరింపలే; రుజక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా
ని వృథాశారతిఁ జెల్లె; జంత యొకఁడే ♦ నిల్చె మదీయాంశమై. 272
- గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ సీమ! చాలు నికమీదఁ “దవగతి ♦ స్రవ”యటంఘ
మమగతిర్మమ”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంపఁ ♦ గూల్చెనకట!
- గీ॥ ఏమి చేయుదు! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణఁగఁగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడి
పోరు తలమున్నగ లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్దురురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,
—*) అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (* —
- సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్వఁగఁబొల్పు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి;
జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
డంబుజాతాప్త మ ♦ హావంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశధరుండు;
చతురభివృత్త మహీ ♦ చక్ర మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుఁడు;
- గీ॥ పౌరుషభగీరథుం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
నేకులమ్మన లేడు నా ♦ యెటుఁగుదాఁక; నుత్తమోత్తముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్రగింపు.
- సీ॥ అంశమందున సహ ♦ స్రాంతు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
నద్వితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దాంతనం ♦ దకముగాఁగ,
మైండ్ల నొడుగు పే ♦ మతనుత్రరాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
విలువైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బహ్రిబ ♦ ర్హమ్ముగాఁగ,
- గీ॥ బుండలికములకుఁ దోడఁ ♦ బుట్టువైన వెడఁద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
గడలివచ్చి హాఠ్ఠీఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 276
- సీ॥ ఐరావతంబువై ♦ నరుదెంచు నిర్జరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కఁజేసి,
వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
శిఖరాజవాహన శ్రీమీఱ వచ్చెడు స్కంధు నందము నెంచు డిడుపఱచి,
మనుజపతిమాళి మన్మథ మన్మథుండు చైతకాశ్వముపైన సా త్కూర్పించి
దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుచు.
ఆ త్రిభువన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
నని ముగిసి ఢిల్లె జేరి నే నరసిచూడ నాత్మ యతనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులఁబలె గృహ శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా
యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యె
దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీఁ గోరెదన్. 279

తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోడు;
తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనీయఁ;
డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యులరినాడు;
స్వాతంత్ర్య సమర దీ త్మా నిబద్ధాత్ముడై సతతోపమాసముల్ సలిపినాడు;
|| కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెజ్జినని నన్ను జగము భా విండుఁగాక!
యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.
|| ఆ మహారాజు క్షీరచం ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితమ్ములు జరపుకొనుచు
మనము సమకాలికులమాచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగమంచెన్నవలయు.

ఘ॥ పృథ్వీశ్రీకర మామహాత్ముని తుమా భావంబు శ్రీరామర
క్షకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిష్కుగ్ధ దాటి చె
తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ త్రైరుష్క సామ్రాజ్యల
క్ష్మికి నూతేఁడులు నిండు నిక్కమని ఘోషింతు నిరాఘాటతన్. 282

సీ॥ పృథిలేని వైభవ పృథమంబులు నీవు నెఱపు నీ హస్తినా పురమునందు
గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి మొంటరిగ నా రాజమాళి
యడుగు పెట్టెనయేని నాసడి తెలియుచు తుణమున లేచు న ఖండసేన;
విడక నీ విందుండ వీతానా! పాటిపోనలయునో యోజింప వలసియుండు;
గీ॥ శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్కారంబు లాపృథ్వాపుడు కనుపించు సపుడు, నీచు
సేవకుండ నేన నీసేవ చేయఁగలనా! యవల దొలఁగుదునా! తెలి యంగరాచు.

మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యో
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మనా గుంగి యు
 క్కఱిన్ నుం త చలింపజోవను; బ్రతా ♦ పాధీశు సత్కిర్తి కె
 వ్వ రపాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వజోవఁ బాణాలతో! 284

సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకనాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెములట్లు మతము లన్నియును నీ ♦ క్షీతి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 పృతిమతంబునను న ♦ ర్హత యుండనే యున్న; దీర్ఘరదృష్టిలో ♦ నిన్ని సమము;
 గీ॥ లన్యమతమువాడు ప్రతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; మర్త్యుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285

చ॥ కటకట! యామహాత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వసేపు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్కని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుదురే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రీమం బధికంబు గాదొకో! 286

సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ రావరవిక్రమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘునా ♦ ధ్వీమతల్లు;
 లాకులమ్మన బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లనురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుపమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; మ్మోసతీ కంఠ ము ♦ క్తాస్రజంబు;
 గీ॥ నైన మేవాడపై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రులఁ దొడర ఘో ♦ రతమపాప;
 మాప్రతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు నర్హమే! మొక్కఁ ♦ దగునుగాక.
 గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘమ చాలు;
 నింక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుఁగు!

సీ॥ నాల్గేడ్లవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి;
 వీ దేహమే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మనం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రీతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;
 గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్లిద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 ప్రభుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు ప్రార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చకు” ♦ మనెడు నంత,

—*) తిబ్బారహిమాను మాటల కందలు హ్నించుట. (*—

|| ఈమాట లోకమెం ♦ తేని నాదలదాల్ప విహితమా"ననె హరి ♦ విజయనాథి;
 "యద్దిరా! యియ్యవి ♦ యమృతవాక్యంబులు తథ్య"మనియె సూరి ♦ దాసమగి;
 "రాజపుత్రులతోడ ♦ రణ మొనర్చుట కలుషమ్ము పొ"మ్మనె ఖేరి ♦ సైమగి;
 "యాప్రతాపుడు దేవు ♦ నవతార మేయని విశ్వసింతు"ననియె ♦ బృహ్మరాజు;
 || నంద తాడెడు మాటల ♦ నాలకించి, యందు నందును గల యుక్తు ♦ లావరించి.
 యాత్మభావంబుఁ గొంత గో ♦ ప్యముగ నుంచి. చిటునగవు వెల్లిరించె నొక్క రుషిభావము.

—*) మానసింహుడు యవనసభను దృశీకరించి మాటాడుట. (*—

|| అందఱును గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ♦ సింహుండును "మీ
 గంద తెటులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్లు నడచు ♦ కొనఁ గలవాడ౯. 201
 || ఆ ప్రతాపుడు భృతి యిచ్చి ♦ యాదరించు భట్టులవిధానఁ బొగవంగఁ ♦ కాలుపకరి;
 "రా! యాత్మాభిమాన మిం ♦ తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశ్వర్య ♦ విష్ణులుండె.
 || ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టినయే, ♦ నిందున్న యీమంతుల్
 పనునార్యందలు వాహినీశులు ప్రతా ♦ పక్షాధిపుక్ జేరి న
 న్నెదిరింపఁ జనుడెండు మీర; లిటువై ♦ నే మాదురో మాతు; ను
 న్నందశార్దూలము చెంగటఁ నిలువ వీ ♦ మార్జార గర్జారృటుల్. 203
 || పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకఁ! ♦ బ్రత్యేక శత్రుత్వముల్
 వఱలుకొ నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు; నం ♦ బక్ సేనతో నేగి యు
 ధరశౌర్యంబునఁ దాడి యాతని జయిం ♦ తుక; మానసింహేంద్రుఁ డొ
 క్కరి సాయంబు నవేక్షసేయమికిఁ దా ♦ రాగంబు మాపించెకొ. 204
 || సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ♦ జీవితంబు నతని గెల్వంగ నప్పింతు" ♦ నచుచు రాష్ట్ర
 ముల్లసీల విజృంభింపఁగా ♦ నెల్లవార లేమనఁగలేక నిల్చి; దా ♦ బృహ్మరాజు. 205

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

|| అతిపావనుడు ప్రతా ♦ పాధీశు నెవనిగా విశ్వసింపితివా! ద్వా ♦ విశతియను
 రాజపుత్రక మహా ♦ రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్గిగురుడు; కా ♦ లులు విక్ర
 జరిగియుండినను నం ♦ దఱు రాజపుత్రు లాధన్య సంగ్రహుల మ్రోల ♦ వాదనాద
 శ్రీసలుంబాకృష్ట ♦ సింహేందురచే మొట్టఁబడి తల దివ్వుక్కి ♦ పతిమమును.

అ॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు, వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీత తోడ దొడిగి ♦ యీగ జెబ్బులియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్కా. 296

సీ॥ నైన్యాధిపతులు ప ♦ జనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజి నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ కథె లోప, మింక శాత్రువులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జూతు; బచ్చిక రుబ్బి రొట్టెలు ♦ చేసి తింద”

గీ॥ మనుచు బందొమ్మిదేండ్లు తో ♦ యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ ♦ నిన తపస్వీ,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ ♦ ర్యపరు డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినిస్తంభింపజేయు.

గీ॥ దేవపూజాస్థాన దతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామముల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
రేఁగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినగ లేము, పాపాబ్ధిని ♦ మునుగ లేము.

సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనున్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్న, జెల్లుబడియుఁ దద్దె ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యొరు ♦ డెదురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞా ♦ దాల్చియున్న,

గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల దేశవిద్రోహులకు వశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వే ♦ లెత్తి మనల.

గీ॥ బ్రదికి నన్నాళ్లు లీప్రగ ♦ ల్భములతోనఁ దెల్లవార్చితి జీవిత ♦ మెల్ల, నఱుక
దురమునకు సంపకాడతై ♦ తుంభిపడెను; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధి జొరదె.

మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుకసత్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదము మాని వే
టొకఁటా గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసము జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్వంబు చే దయ్యెనే! 301

సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నోవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుస్పృంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టుల రాజపుత్ర పావనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా కీర్తి చంద్రికయే తదు ♦ త్సాహకారి;
మేనాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల సతఁడు వీరుండు గురుం ♦ డగుచు బాలిచె;

గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత మాదలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 302

- గీ॥ ఆమహాభాగు క్షీరిగా ♦ నామృతమునఁ జిక్కువాఁ డెల్ల నను నిందా చేసి తీటు;
నతి ధవళమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాదు దుష్కీర్తి శాశ్వతం ♦ బై దనర్పు.
- గీ॥ నాదు జీవితశేష మం ♦ తయుఁ బ్రతాపు సేవఁ గడిపినఁగాని దు ♦ ష్కీర్తి పోవ;
దాధరాధీశుతోడి వి ♦ రోధమునకు నీళ్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాడ. 312
- ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాళ్లు ♦ బ్రదుకము! రాజ్యతృప్తకును మేరగ లదె! ♦ చాలు నున్న
దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనరుట మేలుంచుఁ బలికిఁ మానసింహు ♦ వైపుచూచి,
- గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
దా మహారాజు దేశంబు ♦ నాతడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!
- క॥ కడచన నేఁబదియేఁడులు; ముడుతలువడి తెల్లవడియె ♦ మోమును బొమలుక;
గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడ నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతి. 314
- మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల మొగల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగఁద
గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాఁగుబోతయ్యె; మా
మక చిత్తంబును బాయకుండు నిది మ ♦ ర్మచ్ఛేదియై! దుష్టదం
శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గ యది పు ♦ ష్పూబై గుబాళించునే!
- క॥ పదియేండ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలఁతలతో న
ల్పదియేండ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాతిన వకటా! 317
- గీ॥ ఆప్రతాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలుపుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
మందఱము జీవితముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్మ.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట. (*—

- మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
విని యంబోపతి “నీవచస్సులు మదిక ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనముక ♦ జల్లారె; నే దెట్లు పో
యిన నీ వింతకె యింత మెత్తవడెదం ♦ చే నెంచనైతిక బ్రభూ! 319
- మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునక గంటకో
గ్రమహీజంబయి నెవ్వగక బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రతాపుండు; త
త్సమదాధత్య మడంపరానియెడోనీ ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! ఖ
డ్గము నే నొల్ల” నటంచు నేల విసరెక ♦ గాలాహినా రోజుచుక. 320

|| పరమ గంభీర హాతని ♦ వదనమందు మీ తేజో మహాలక్ష్మి ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలిగె; సభయెల్ల మానముద్రల జెలంగె; నంత నక్కరు నృపమాలి ♦ యతని గాంచి,

—*) లక్ష్మరుసార్యభాముడు మానసింహుని శాంతింప జేయుట. (*—

|| “మన యబ్బూరహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తను; డేనాడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దబోని వా; డేను పె
చిన వృక్షం; చితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాక్షించు; నీ
తని మాటకొ శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకును నీకును. 322

|| సరసుడు; పృథ్విరాజు; కవి ♦ చంద్రుడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థితరబంధువర్గమున ♦ జేరినవాడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్చియల్లుడు; కృ ♦ తం బెఱుంగఁగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ ముఁ దలఁదాల్చుకయున్న సేమమే! 223

|| హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాఘేరిస్తాదు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ దోయఁగ నేర్తుమిపుడు మనము.

|| వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకవం
దిత సుచరిత్రుడుకొ, భువన ♦ ధీరుడు, వీరుడు, రాజరాజ సం
హతులను మేటియొక, బరమ ♦ హంస, ప్రతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునకొ! 325

|| ఇప్పుడొక్కడే నిర్ణయమిచ్చి ముగింతునభను; మేవాడగల మొగల్ నైన్యములను
జేర్చుకొని రాజధానికి ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్క ♦ రంత లేచె. 326

⊕ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.

“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయు దాటకమున్నె నార్తలలమెక్; † మేవాడదేశంబు హో
యల దుర్గంబులఁ గల్లు నమ్మెగలు సై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములక్
దలఁగక్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టక్ గొంచు గుంపించు మో
ములనుక్ వాల్చుచుఁ బోయి ధిల్లినగరం † బుక్ జేరె నల్లలనక్.

327

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టుకొనుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దుం † నుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకారు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుడు గ్రహించె;
గీ॥ నాటుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియమ్మాడు దుర్గంబు, † లెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభూత్వంనుఁ † డాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరమయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపుదుక్. 329

—*) ప్రతాపసింహుడు మాల్యురమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురము † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యె; గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిక్.” 330
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
డున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మింగు † శత్రుల నైనక్.”
సీ॥ అని సలుంబొక్కప్పుడు † డనినఁ బ్రతాపుఁ డాదల యూచి లేచె; నం † దఱును గదలి
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతిపయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునక్ జొచ్చి ప్రతిలేసి భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వరకస్థానమై వఱలుచు నుండు ‘మా † ల్యురము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సంతతులు మూల్గు గొప్ప యంగళు లన్నిటి † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

⊙ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Rājā Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లెడ నిండి మాఁబ్బురము కొల్లగొట్టఁబడెనను వార్త లెఁక్కుచుగఁ బొంగెఁ! సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాల్చె; నాప్రతాపుఁడు మొలక నశివ్వలరఁదాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సంతతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిశము నగుచుఁ దొంటిమాడ్కిఁగుంభలేమియర్దుర్గ మపుడు మేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁమ్రొంగియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూఁడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగె; బదనై యవని సార ♦ వంత మయ్యె; బొలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోడివడయసాఁగె; కైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శుభ రయ్యె; మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీటి గో ♦ గణము పెరిగె; గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వనై ♦ భవముఁజాటె.
- సీ॥ భువనమం దెల్లెడఁ ♦ బూలు పూచినయట్లు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయించె; దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు పుణ్యయాతికిఁబృంద ♦ ముల సంఖ్య యంతయు నంతని గణన సే ♦ యంగరాదు: యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్తకులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి; రాకట 'థా' రెడారి ♦ యొకట విధ్యంబు, వేఱొకటఁ దుహినశైల, మొకట జలధి, మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజుసమర్థమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- ॥ తనదేశమునుండియు సింహానికాయంబట్టి భలస ♦ హస్రంబును బా వనమూర్తి కృష్ణసింహుండు కొని కుంభలేమియరుకోట ♦ కును విచ్చేసె. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- సీ॥ ప్రవిశేషోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా త్సవముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దిద్దేశవ ర్తి విశేషజ్ఞుల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్తి బిల్వ నాహ్వనవ త్రివిధానంబులు వ్రాసి పంపెను సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడ. 338
- ॥ ఐదువందలు పుట్లు థా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు రాజులును నిల్వఁగా గుడారమ్ము లెత్తి రొక్కొకం డొక్క పురమునా ♦ నొప్పుచుండ.

⊕ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers.

"Herbert Pickles B. A. B.Sc."

- గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల ♦ క్షలుగ వచ్చు బ్రాహ్మణుల సందడి హనుమద్దావరమలరె
నూటుతిరునాళ్ల లెసఁగిన ♦ దారిఁ గోట వేలు మోపంగ సందు గ ♦ నింప దయ్యె.
- సీ॥ శుభవాసరమ్మున ♦ శుభముహూర్తమ్మున నభ్యంజనస్నాన ♦ మాచరించి
పాతేశ్వరీదేవి ♦ పృథుమాళి, యమరసింహుడు నూత్న వస్త్రంబు ♦ లొనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ ♦ వణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు ♦ లాప్తతతులు
పార్థివు లనుసరిం ♦ పంగ ముత్తైదువుల్ పాటలు పాడుచుఁ ♦ బజ్జ నడువఁ,
గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి ♦ కోవెలకును వెళ్లి గౌరిని బూజించి ♦ విషధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ ♦ గాన్క యిచ్చి మ్రొక్కి యందలు మందిరంబునకువచ్చి
సీ॥ వేదిపై దర్భలు ♦ వేసి యాపై రత్నభర్తాసనంబులు ♦ వజ్రలుచుండ,
రెంటిపైఁ బాతేశ్వ ♦ రీ-ప్రతాపు లెలర్చి; రాహరభట్టార ♦ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు ♦ సత్పుత్రు లెదురుగా నున్న పీఠములఁ గూ ♦ ర్చుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ ♦ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డఖిలసామంతులు ♦ నవనిపతులు
గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి ♦ కూరుచుండి; రవ్వల మహాన్నతమగు ది ♦ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో ♦ ద్దండమూర్తి భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాందు. 342
- గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా ♦ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్క దివ్యాసనమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి ♦ సత్త్వగునుఁడు మాన్యతముఁడు భామాసాహిమంత్రిమాళి
- గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన ♦ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ ♦ దలను దాల్చి
సలిలతోతాహమూర్తియై ♦ మెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుఁడు సలుం ♦ బ్రా విభుండు.
- క॥ కలనాదమ్మున శంఖంబులు మంగళదివ్యశూర్య ♦ ములు దుందుభుల్క
జెలఁచేగి మహానందము గొలిపెన్ బహువిప్రవేద ♦ ఘోషము చెలఁగెన్. 344
- గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం ♦ పతులచేత గణపతికిఁ బూజ చేయించి ♦ కరముభక్తి
సఖిల దేవతావాహనం ♦ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో ♦ త్సవము నెఱపి; 345
- సీ॥ పాతేశ్వరిని బ్రతా ♦ పప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాస ♦ నమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్షి ♦ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాళి ♦ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ ♦ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూన లా ♦ జాక్షతములు;
వందులు జయజయ ♦ ధ్వానముల్ చేసి ప్రతాపునికీర్తి నం ♦ దలును బాగడి;
- గీ॥ రచలనందనబోలెఁ బు ♦ ణ్యవతులైన బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాటలు ♦ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హా ♦ రతుల నిడిరి బంగరు హొరంగు దీపాల ♦ పల్లెరముల.

ఆప్రతాపు సింహాసనం మవల నొక్క హేనుమయమనోజ్ఞాసనం బెక్కజేసి
యమరసింహుని యశావరా జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సంత బరము గనిరి.

విమలానర్థ మనోజ్ఞ భూషణములుక విలైవన సావర్ణవ
స్త్రములుక హాటక రమ్య పాత్రలు సలుం బ్రాకృష్ణసింహాది నై
ర్యమహానాథులు కానకలిచ్చుచు బ్రతా పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గము సేవించిరి భక్తిపూర్వక సమ స్కారంబు లర్పించుచుక. 348

తన దేశంబుననుండి సేవకుల చేత తక్ గంపలక ముంచి యొ
మ్యనఁ దెప్పించిన ముత్తయంబులు ప్రతా పాధీశ్వరుక ద్రాసునం
మనఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె త్తుల్ తూచి మేవాడభూ
జనులం దంతటఁ బంచిపెట్టె శబర త్మానాథుఁ డత్యాదృతిక. 349

“మనస్వాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా మాన్యంబునా త్యాగదీ
క్షను శోధించియు విశ్వమంతయును మె చ్చుక గారణంబైన యా
చనలోకేశ్వరు నకృతీశ్వరు మహా భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
ననరక బ్రోవు మటంచు నీశ్వరు పద ద్వంద్వంబు సేవించెదక. 350

లనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ మున నా”కని క
ర్నులు మోడ్చి త్షణము దేవుని దలంచుచు మదిలోన భక్తి దళము కొనంగక. 351

) ప్రతాపసింహుఁ డందఱనర్హ విధమున నత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (—

“గురుఁ డెల్ల ప్పడు నగ్రపూజ్యుడని వా క్రుచ్చుక శుత్రుల్ పెక్కు; లీ
దరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములుక సంతేవ్యముల్; వీని నే
మఱవక జేయకుమంచు నీశ్వరుని సంత పార్థింతు; మేవాడయే
మఱవక జాలదు నీమహాపకృతి భా మాసాహి మంత్రీశ్వరా! 352

నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖం డత్యాగముక బెంచి ప్రో
చిన దైవంబవు నీవు, సంతతము నీ శ్రీపాదసేవా వినూ
తనభాగ్యంబు స్థిరంబు చేయుము; నినుక ధ్యానించి కీర్తించుచుక
మనువాడక గనువాడ ధన్యతను; భా మాసాహి మంత్రీశ్వరా!” 353

ని ప్రతాపధరాధీశుఁ డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులుపూజచేసె.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లెన్నియొ బాధల కోర్చి నాపయి
దొరగు విపుత్రవాహముల ♦ నుగ్గడఁబెట్టుచు దేశసేవలక
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నులకీర్తివి! నిన్ను మిత్రుఁడు
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిఁ.

355

సీ॥ గణులింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రస్వపుండ్రులై కష్టంబు ♦ లెఱుంగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ వుండవయ్య ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము పై న్య మొసంగుచును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయుడు ♦ మలను నీదు •
నిడుమలుగా నెంచి ♦ యితకాలమునుండి వరమైతి నాయెడఁ ♦ జరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డలఁ ♦ గాచినావు;
నీఋణముఁ దీర్చఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేదుభిల్లస ♦ ర్వజ్జమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కౌగిటియం
దన నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి పేర్చి ♦ శోభిలుచుండఁ,

357

మ॥ “నను వీడ్కజన కెప్పుడు మిలఁగుచు ♦ నానీడయుఁ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పవలెఁ గాచి ధర్మవిరతిక ♦ నేర్పించి సుపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తి గొల్పు నీ యీ ఋణం
బును నేఁ దీర్చఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినఁ.

358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోచు నాపదఁ దొలఁ ♦ గఁజేయఁగా ముందుకుఁ
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినక ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
లైడఁదక బొంగుచు, నాయభీష్టితమే నీ ♦ యిష్టంబటం చు; దమా
త్యుండవం చెప్పుడు చూడ; దేవుండవటం ♦ చూహింతు నాపాలికిఁ.

359

మ॥ ఇక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమందైన నూ
ఱక పస్త్రావము పేర్చి నొక్కెడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుండనక
మొకముల్ విప్రుగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బుంరూపముఁ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనరౌడిని; తం ♦ డ్రీ యెంత పుణ్యుండవో!”

360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రోల వాలుచు నమా ♦ త్యాధీశ్వరుఁ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ నాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తితో నిలిచె; నా ♦ ధాత్రీశ్వరుం డుతఁ జెం
తన సూక్తాది సహోదరప్రతి సే ♦ నాభరల్ జూచుచుఁ;

361

మ॥ “తిస నాహరము చిక్కకుండినను భ క్తి బెంచుచు దండ్రీ
తి నను గొల్పుచు ద్యాగము నెఱపుచు దేశమ్మ సేవించి శో
భన సత్కీర్తి పరంపరలో నలుదెసలో పాకంగ వర్తించినా”

రనుచు వారిని వారి వారి గడు నా స్వాదంబున జేరుచు, 362

క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసంగుచు నర్హతీతి సమ్మానముల
సలుపగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున నృపలోకగురు, 363

—*). భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

సీ॥ “బహుళవిద్యదీప్తః పటలప్రభాభాసియుగు రాజమార్గంబు సనుకరించు
నీజీవితంబును నిరతుంబు హైందవు లనుపమానగు భక్తి సనుసరింతు;
రసఘ! నిబోలు మ హనుభావుల లోకపావన జీవిత పటల మెప్పుడు
దేశచరిత్రమై తేజశ్శిల్పచునుండు; ధారుణీజనుల కా దర్శ మదియ;

గీ॥ నీచరిత్ర దేశదేశముల నింపియుండు; నీయఖండశోభననామ ధేయము విన
వార లాపదలకు జుకు పడక ధైర్యపర్యతములొచ్చు శాశ్వత ప్రభ వహింతు.

మ॥ నిను దర్శించుచు నీదరిక మెలంగుచు నీతోడ భాషించుచు
నిను సేవించుచు నిక ముక్తి దలంచుచు నీపూజల జేయుచు
మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమనుచు మాబోంట్ల మెల్లప్పుడు
నిను దేవులబల జూచుచు గొలుతుమో నిర్దిద్యతేజోనిధి! 365

సీ॥ కోటికష్టములైన గోట మీఁటంగఁజాలు వీక్షలఁ బరమగాం భీర్య మలర,
నవశరచ్చంద్రసౌం దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర భూతి నెఱప,
వ్యాకోచమల్లికా ప్రసవరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై సిరుల నింప,
నందమై పుష్పమై యాజానుదీర్ఘ బాహర్గళయుగళంబు చూచుఁ బెంప,

గీ॥ వార్ధిసంవృతమేదిని వలయు మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా భవము దనర,
వెలయు నీవిశ్వమోహన వీరమూర్తి విడక మామనముల దాండ వించుఁగాత. 366

మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ దై యుండు; నీమేని ర
క్తమునందు గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
చు మహాదీక్షను బల్కు; నీకు సము లీ క్షోణీస్థలి లేదు; భ
క్తిమహత్త్వంబున గొల్తు నిన్ను గరుణా దేవీ కుమారోత్తమా! 367

2620
20-3-73

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాశ్రిః దరతరంబుగ వెలు ♦ వజ్రచూఁగఁత,
 మేవాడఖనిఁ బుట్టు ♦ హా వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాశాణదీ ♦ ప్రమగుఁగఁత;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజతేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిఁ ♦ దెరలుఁగఁత;
 పాశేశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హైందవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లవునుగఁత;
 గీ॥ భూజనులు విప్లవముల ♦ బుగ్గింగునప్పు డడరు లడఁచి కొంగిదలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుఁడు జ ♦ స్మించుఁగఁత; దన్యుగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ!”
 గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారికేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ పృథున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్లు లా ♦ శీర్వదించె 369

శ్లో॥ “స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు పర్జన్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిగ్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణా స్సంతు పుత్రిణా స్సంతు పౌత్రిణాః
 అథనా స్సధనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

370

ఉ ప స ం హా ర ము.

- శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునన్ ♦ నీరూప నామ క్రియా
 ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనైతిన్! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 371
- మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పతియిం ♦ పన్ సాగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోనన్ భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల్
 కుదురై నెక్కొని వేరు పాదుకొనియెన్; ♦ గొండతలఁ కొరికల్
 పొదలెన్ నిన్ను నుతింప; నీదు చరితం ♦ బున్ వ్రాసి హర్షించితిన్. 372
- మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్వచ్ఛృంధ కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందన్ గనుఁగొంటి; భారతమహా ♦ ర్విన్ వీడి మున్నూటము

వృద్ధియాతేనులు దాఁతె; నీచరితము ♦ వర్ణించు భాగ్యంబు నా
కొదవఁ నేటికి; నన్ను బోలు కృతకృ ♦ త్యుల్ లేరు లోకంబునఁ.

373

మ॥ దినరాజుఁబలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తిండించి శైలంబుని
డిన తొరుప్పులఁ దాఁకి నీ నడపు హా ♦ బ్రీఘాటు యుద్ధాంగణం
బున విశ్వోన్నతమైన నీరు విభవం ♦ బుఁ గొంత నేఁ బంచుకోఁ
గనకున్న నినుఁగూర్చి యింత యనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

374

చ॥ ఇలఁ గల వీరపుంగవుల ♦ నిట్టి బలోన్నతుఁ డిట్టి ధీరుఁడుఁ
గలుగఁడటంచుఁ బేర్గిన ♦ గండఁడ వీ విఁక; నిల్లు వీడి వీ
ధులఁ జరియింపలేని కడు ♦ దుర్బలదేహుడ; నన్ను నెట్టులఁ
వలచితో! నీ చరిత్రమును ♦ వర్ణన చేసి జగానఁ జాలఁగఁ.

375

గీ॥ భువనశౌర్యాంకమైన నీ ♦ మూర్తిగాంచి, యనుపమంబైన నీకథ ♦ లాలకించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముఁడ వోయీ! ప్రతాప!

గీ॥ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను జొక్కి గ్రంథంబుఁ వ్రాయనపుడు
త్వ ద్వశుండవై యానంద ♦ బాష్పవితతు లాణిముత్యాలవలె రాల్చునహరహంబు.

గీ॥ నా మహాదాత నాయక ♦ స్వామి వీవు; భవ దనఘ కీర్తి గొనియాడు ♦ కవిని నేను
త్వత్కథామృత రుచిర కావ్యమ్ముతోడ హృదయకుసుమాంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత నృపాత్తరుండవు; నిన్నుఁ బొగడ ♦ యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తి దుత్తలకొలంది ♦ నీచరితమునఁ.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! ♦ త్వత్కీర్తికళ
స్థిరమొందెడుఁగాక నుదాహరణములై చంద్ర తార ♦ కార్క ష్ఠాయఁ.

380

మ॥ కరముఁ భక్తిని నారచించిన మహా ♦ గంధంబు నందెను నీ
చరితం బాంధులు నిత్యముఁ జదివి నీ ♦ స్వాతంత్ర్యముఁ ద్యాగవి
స్మరణంబుఁ సముదారవిక్రమకళా ♦ పూర్ణ త్వముఁ నేర్వఁగ
ల్లిరయేనిఁ ననుబోలు ధన్యు లిలలో ♦ లేరంచు హర్షించెడఁ.

381

ఉ॥ పూలును సారథంబు మధు ♦ వుఁ జెడు వృక్షము పోయినంత; శం
పాలత దాని శోభలను ♦ బాయు నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్చచేయు పటు ♦ శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన నిఁ
బోలిన ధీరు క్షీణి పాలి ♦ వోవడు లోకము కుంగి పోయినఁ.

382

- సీ॥ సంపత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠియించి పరవశత్వమున మై ♦ మోటుచుంటి;
 పదపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్రీ ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ దించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్యాహుఁ డి మోటు నీ చిత్రంబు లందందు ♦ జేర్చి యుంటి;
 గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగఁ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రమమెల్లఁ బడితిఁ బ్రతాపదేవ!
 సీ॥ ఆప్రతాపమహిందురీ ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబాకృష్ణ ♦ సింహుఁ బోల్ స్వామిభక్తిపరులు యశము నొందెదరుగాక;
 పాశుశ్వనిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్వలలన్న పేరు చెం ♦ దుమరుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ల్లుదురుగాక;
 గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాతీ ♦ వెలయుఁగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండాంతరములఁదజ్ఞు లందఱు శిరములఁదాల్చుగాక. 384

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారిణ, దుర్భాకవంశమద్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
 పంచానన కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ బంచమా
 శ్వాస
 ము

